

ATHENSvoice

No1

**FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**
(στοιχεία Focus Bari
2018)

Πέντε ηθοποιοί.
Μία γενιά.
Εκατοντάδες
sold outs.
Της Ερρίκας Ρούσσου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

20 σελ.

**ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ
ΕΚΛΟΓΕΣ 2019**

Γέννηση ΠΛΑΙΣΙΟ

Το Πλαίσιο γεννήθηκε το 1969 σε ένα μαγαζάκι 12 τ.μ. στην παράπλευρη του Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.) οδό Στουρνάρη 24, με είδη Σχεδίου. Ιδρυτής του είναι ο σημερινός Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας Γιώργος Γεράρδος. Η αδυναμία της αγοράς της εποχής εκείνης να καλύψει τη ζήτηση για εξελιγμένους εξοπλισμούς τεχνικών γραφείων, οδηγούν το δευτεροετή φοιτητή τότε της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του Ε.Μ.Π., ένα νέο που διακρίνεται για το «ανήσυχο πνεύμα» του, να πραγματοποιήσει την πρώτη του εισαγωγή με τεχνικά σχεδιαστήρια. Με την πρωτοβουλία αυτή κάλυψε τις προσωπικές τους ανάγκες, αλλά και μιας ομάδας συμφοιτητών του. Η επιτυχημένη εισαγωγική εμπειρία τον ωθεί να νοικιάσει με 80.000 δρχ. δανεικά τον προαναφερόμενο χώρο, τον οποίο «βαφτίζει» Πλαίσιο. Αυτή θα είναι και η αφετηρία της συνεχούς ανοδικής της πορείας, που έφερε το Πλαίσιο στην κορυφή και το εδραίωσε στην πρωτοπορία.

1969

Το ΠΛΑΙΣΙΟ μπαίνει στα προϊόντα Πληροφορικής

Η χρονιά αυτή υπήρξε σταθμός στο δρόμο των επιτυχιών της Πλαίσιο και αφετηρία της αλματώδους ανάπτυξης που επακολούθησε. Η ΠΛΑΙΣΙΟ Α.Ε. εισέρχεται δυναμικά στο χώρο της Πληροφορικής και δημιουργεί ειδικό Computers shop επί της οδού Στουρνάρη 24.

1985

ΠΛΑΙΣΙΟ - Turbo X

Από το πρώτο διάστημα της λειτουργίας του Computer shop, η εταιρεία προχωρεί σε μία από τις αξιόπερασες πρωτοπορίες που την καθιέρωσαν σε πρωταγωνιστική δύναμη στην ελληνική αγορά. Συναρμολογεί στα μέτρα του κάθε πελάτη ξεχωριστά με το σύστημα Build to Order (B.T.O) τους Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές με το κατοχυρωμένο brand name "TURBO-X".

1986

Ο Υπερχώρος στη Μεταμόρφωση

Η ΠΛΑΙΣΙΟ COMPUTERS αποκτά σύγχρονο ιδιόκτητο κέντρο αποθήκευσης και διανομής 4.000 τ.μ. στη Μεταμόρφωση (120 χιλ. εθνικής οδού Αθηνών - Λαμίας). Στον ίδιο χώρο λειτουργεί και το 3^ο κατάστημα λιανικής πώλησης, αλλά και το κέντρο συναρμολόγησης Η/Υ. Σήμερα στον ίδιο χώρο έχει δημιουργηθεί ένας από τους 6 υπερχώρους που διαθέτει η εταιρεία, συνολικής επιφάνειας 2.500 τ.μ. Με ευκολία πρόσβασης και άνετους χώρους parking, ο υπερχώρος της Μεταμόρφωσης συνδυάζει μοναδικά τις αγορές με τη διασκέδαση. Την ίδια χρονιά ιδρύεται στην οδό Ζαΐμη 10, στο κέντρο της Αθήνας, ειδικό κατάστημα με αποστολή την παροχή ολοκληρωμένου service & αναβάθμισης, σε οποιαδήποτε μονάδα Η/Υ.

1995

Λειτουργικό Σύστημα Unix

Την ίδια χρονιά, μια ομάδα υπαλλήλων από την AT & T (Bell Labs) δημιούργησε ένα από τα πιο δημοφιλή και ισχυρά λειτουργικά συστήματα της εποχής, το UNIX. Τόσο το Unix όσο και η γλώσσα προγραμματισμού C αναπτύχθηκαν από την εταιρία AT&T και διανεμήθηκαν σε κρατικά και σε ακαδημαϊκά ιδρύματα, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και να προσαρμοστούν σε κατά πολύ ευρύτερο φάσμα υπολογιστών από οποιοδήποτε άλλο λειτουργικό σύστημα. Έτσι, το Unix έγινε ταύτησση με την έννοια του ανοιχτού συστήματος (Open System).

Λειτουργικό σύστημα Microsoft Windows (Bill Gates & Paul Allen)

1985 και εμφανίζονται τα Microsoft Windows (ή απλά Windows), μια σειρά από λειτουργικά συστήματα για προσωπικούς υπολογιστές και διακομιστές. Η σειρά δημιουργήθηκε για να ανταγωνιστεί το καινούριο σύστημα της Apple, τον Apple Macintosh, το οποίο χρησιμοποιούσε γραφικό περιβάλλον. Τα Microsoft Windows -λογισμικό κλειστού κώδικα- κυριαρχούν στην παγκόσμια αγορά προσωπικών υπολογιστών, με ένα μερίδιο αγοράς που υπολογίζεται περίπου στο 90%.

MICROSOFT®

Pixar

Η Pixar ξεκίνησε το 1984 από την ομάδα ειδικών εφέ του σκηνοθέτη George Lucas. Το όνομά της ως ανεξάρτητη εταιρεία, ωστόσο, δεν το απέκτησε πριν το 1986 όταν ο πολύ γνωστός επιχειρηματίας Steve Jobs (Apple) εξαγόρασε το τμήμα, το οποίο εκείνη την περίοδο απασχολούσε σαράντα τέσσερα άτομα. Το 1991, η Pixar, κλείνοντας ένα συμβόλαιο με την Walt Disney Pictures, εξασφαλίζει το λαμπρότερο μέλλον της. Χάρη στο συμβόλαιο αυτό, η Pixar δημιουργούσε αρκετά τρισδιάστατα σκηνικά, που εντάχθηκαν σε ταινίες κινουμένων σχεδίων της Disney, όπως ο Αλαντίν και Η Πεντάμορφη και το Τέρας και φυσικά, το Toy Story.

DVD

Το DVD (Digital Versatile Disc) είναι μια συγχώνευση του Super Disc (SD) που αναπτύχθηκε από τις εταιρείες Matsushita Electric, Toshiba και του Multimedia CD (MMCD) από τις εταιρείες Sony, Philips. Το 1995 αποφασίστηκε κατόπιν πιέσεων των Microsoft, Intel, Apple και IBM να καταλήξουν σε μία μορφή, αυτή του γνωστού μας DVD. Το 2001 εμφανίζονται τα πρώτα DVD-Video με κύριο χαρακτηριστικό τους την ανταντιγραφική τεχνολογία Content Scrambling System (CSS), η οποία αποδείχθηκε λίγο αργότερα αρκετά αδύναμη, καθώς παραβιάστηκε δίνοντας τη δυνατότητα στον οποιονδήποτε να δημιουργεί εύκολα αντίγραφα κλειδωμένων DVD.

Δώδεκα τετραγωνικά μέτρα. Τόσος ήταν ο χώρος που λειτούργησε το Πλαίσιο, για πρώτη φορά, πριν από 50 χρόνια. Μισός αιώνας στη διάρκεια του οποίου η τεχνολογία άλλαξε για τα καλά τη ζωή μας και το Πλαίσιο ήταν πάντα εκεί, να μας τη γνωρίζει και να μας την προσφέρει. Από την ημέρα που ο δευτεροετής, τότε, Γιώργος Γεράρδος, άνοιξε το πρώτο κατάστημα, την είσοδο της εταιρείας στα προϊόντα Πληροφορικής και κάθε εξέλιξη-σταθμό που έκανε το Πλαίσιο ένα εμβληματικό brand, παράλληλα η Τεχνολογία έτρεχε με ρυθμούς «ταχύτητας της φωτός», για να φτάσει στα επίπεδα που είναι σήμερα.

Είσοδος στο Χρηματιστήριο & www.plaisio.gr

Η χρονιά αυτή αποτελεί ορόσημο στην επιτυχημένη πορεία της Πλαίσιο, καθώς τον Μάρτιο, μετά από Δημόσια Εγγραφή, οι μετοχές της εισήχθησαν για διαπραγμάτευση στην παράλληλη αγορά του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Η εισαγωγή σημείωσε ρεκόρ εγγραφών και η έκδοση υπερεκαλύφθηκε κατά 393 φορές.

Την ίδια χρονιά ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία του Πλαίσιο με την είσοδο της εταιρείας στις τηλεπικοινωνίες και στο Internet. Η εταιρεία δημιουργεί 3 διαφορετικά ενεργά ηλεκτρονικά καταστήματα με 8.000 επισκέπτες την ημέρα. Πρόκειται για τα πρώτα και τα πλέον ολοκληρωμένα Ηλεκτρονικά Καταστήματα, που συνεισφέρουν σημαντικά στις πωλήσεις του. Το κυριότερο όλων, το www.plaisio.gr, το Ηλεκτρονικό Κατάστημα που προσφέρει στον κάθε πελάτη τη δυνατότητα της πλήρους προϊοντικής ενημέρωσης και σύγκρισης, την επιλογή διακανονισμού πληρωμής κ.α. Σήμερα το ανανεωμένο www.plaisio.gr δέχεται κατά μέσο όρο 120.000 επισκέψεις την ημέρα συνδυάζοντας για τους χρήστες την εμπειρία της μοναδικής ξενάγησης με τις μοναδικές υπηρεσίες εξυπηρέτησης.

Οι έξυπνες απευθείας πωλήσεις

Η εταιρεία εισάγει ένα πρωτοποριακό σύστημα απευθείας πωλήσεων - αποστολών (direct mail) σε πελάτες. Οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιούνται μέσω τηλεφώνου, fax και προϊοντικών καταλόγων, οι οποίοι αποστέλλονται σε συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών και επιχειρήσεων (target groups), είτε διανέμονται με τη μορφή ένθετου στις εφημερίδες. Ιδιαίτερα οι κατάλογοι προϊόντων Πλαίσιο, που αποτελούν μία από τις μεγαλύτερες πρωτοπορίες της εταιρείας στην ελληνική αγορά, ανανεώνονται διαρκώς και εκδίδονται πλέον σε ετήσιο τιράζ που ξεπερνά τα 9.000.000 αντίτυπα.

1996

1999

2008

2018

Deep Blue εναντίον Κασπάροφ

Τον Φεβρουάριο του 1996 στη Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ, ο σκακιστικός υπολογιστής Deep Blue της IBM κέρδισε τον Κασπάροφ σε παρτίδα υπό κανονικές συνθήκες χρόνου. Όμως ο Κασπάροφ επανήλθε κάνοντας 3 νίκες και 2 ισοπαλίες κερδίζοντας καθαρά την αναμέτρηση αυτή. Στην πολυσυζητημένη ρεβάνς τον Μάιο του 1997 στη Νέα Υόρκη των ΗΠΑ, μια βελτιωμένη έκδοση του Deep Blue κέρδισε τον Κασπάροφ σε ένα ματς έξι παρτίδων με σκορ 3,5-2,5 (δύο νίκες ο Deep Blue, μία ο Κασπάροφ και τρεις ισοπαλίες παρτίδες). Αυτή ήταν και η πρώτη φορά που υπολογιστής είχε κερδίσει ποτέ σε ματς παγκόσμιο πρωταθλητή. Η διάσημη αυτή αναμέτρηση περιγράφεται στο βραβευμένο ντοκιμαντέρ με τίτλο, Game Over: Kasparov and the Machine.

Bluetooth 1.0

Η πρώτη έκδοση του γνωστού σε όλους μας Bluetooth παρουσιάστηκε το 1999 από την Ericsson, επιτρέποντας την οριστική κατάργηση όλων των καλωδίων, που μέχρι τότε ήταν απαραίτητα για την «διασύνδεση» υπολογιστών, φορητών υπολογιστών χειρός, κινητών τηλεφώνων και άλλων ψηφιακών συσκευών, όπως ψηφιακές κάμερες βίντεο-κάμερες, scanners, εκτυπωτές, μικρόφωνα, ακουστικά, ραδιόφωνα κ.α.

Android - Google & Open Handset Alliance

Το Android είναι το πιο ευρέως διαδεδομένο λογισμικό στον κόσμο. Οι συσκευές με Android έχουν περισσότερες πωλήσεις από όλες τις συσκευές Windows, iOS και Mac OS X μαζί. Η πρώτη παρουσίαση της πλατφόρμας Android έγινε στις 5 Νοεμβρίου 2007, παράλληλα με την ανακοίνωση της ίδρυσης του οργανισμού Open Handset Alliance, μιας κοινοπραξίας 48 τηλεπικοινωνιακών εταιριών, εταιριών λογισμικού καθώς και κατασκευής hardware, οι οποίες είναι αφιερωμένες στην ανάπτυξη και εξέλιξη ανοιχτών προτύπων στις συσκευές κινητής τηλεφωνίας. Η πρώτη έκδοση έγινε διαθέσιμη τον Σεπτέμβριο του 2008 (Android 1.0 SDK, R1), με την κυκλοφορία του smartphone HTC Dream.

Parker Solar Probe

Το Parker Solar Probe εκτοξεύθηκε στις 12 Αυγούστου του 2018 από το Kennedy Space Center, στο Ακρωτήριο Κανάβεραλ (Φλόριντα), με τη βοήθεια ενός ισχυρού πυραύλου Delta IV Heavy της United Launch Alliance. Αποστολή του είναι να μελετήσει τον Ήλιο από την πιο κοντινή απόσταση μέχρι σήμερα! Θα χρειαστούν περίπου επτά χρόνια (Αύγουστος του 2025) μέχρι να φτάσει στον τελικό του προορισμό, όπου θα εισέλθει στην «κορόνα» του Ήλιου σε τροχιά περίπου 6 εκατομμυρίων χιλιομέτρων από την επιφάνειά του - πιο κοντά από οποιοδήποτε άλλο διαστημικό σκάφος. Υπολογίζεται δε ότι εκείνη τη στιγμή θα είναι το ταχύτερα κινούμενο αντικείμενο στην ιστορία, κατασκευασμένο από ανθρώπινα χέρια, καθώς η ταχύτητα του θα αγγίζει τα 692.000 km/h!

plaisio.gr/50

Μια φωτογραφία από τη Θεσσαλονίκη είναι η αποτύπωση σε εικόνα της πραγματικής κατάστασης. Έχουν φέρει ένα βαγόνι από το εξωτερικό, το έχουν στήσει ακίνητο, χωρίς ράγες, έχουν στριμωχτεί μέσα οι επίσημοι, υπουργοί, πρόεδροι ΔΕΚΟ, υποψήφιοι δήμαρχοι, φοράνε κράνη μέσα στο ακίνητο βαγόνι, γιατί τα κράνη παραπέμπουν σε εργοτάξιο και βγάζουν φωτογραφίες χαρούμενοι. Γιορτάζουν τα εγκαίνια του μετρό Θεσσαλονίκης το 2024. Ακινησία, καθυστέρηση, παραπλάνηση.

Στα ρεπορτάζ τηλεοπτικών καναλιών ρωτάνε περαστικούς στον δρόμο, είσατε ευχαριστημένοι με τη 13η σύνταξη; «Ό,τι μας δίνουν, θετικό είναι» απαντάνε κι αυτοί οι έρμηροι, τι να πουν, πάρτε τα πίσω; Παραπλάνηση, 13η σύνταξη βαφτίζεται το προεκλογικό επίδομα. Οικονομικός αναλφαβητισμός, 10 χρόνια σε κρίση, ακόμα δεν μπορούμε να συλλάβουμε απλές οικονομικές λειτουργίες. Αφού δεν μας δανείζουν πια, ό,τι «παίρνουμε» αφαιρείται από κάπου αλλού. Η κυβέρνηση δεν «δίνει» επίδομα, «παίρνει» μέτρα. Απλώς υποθέτει ότι του χρόνου τα μέτρα θα τα πάρει ο επόμενος για να πληρώσει τα επιδόματα που «δίνει» τώρα αυτή. Μέχρι το 2014, παίρναμε μέτρα λιτότητας γιατί είχαμε έλλειμμα. Τώρα περάσαμε στην υπερφορολόγηση και τα υπερπλεονάσματα χωρίς να έχουμε έλλειμμα, αλλά για να συντηρήσουμε το πελατειακό κράτος. Από το 2015 βρισκόμαστε σε καθεστώς μόνιμης φτώχειας, γιατί δεν είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε.

Μια αφίσα τις τελευταίες βδομάδες, με τους ομιλητές στις κυβερνητικές συγκεντρώσεις, βρίσκεται κολλημένη στους τοίχους της πόλης: Κουντουρά, Κόκκαλης, Λάμπρου. Ο εμπνευστής της σύνθεσης του πάνελ είχε σίγουρα την αίσθηση του μαύρου χιούμορ. Αν σκεφτείς λίγο τι σηματοδοτούν τα ονόματα, μπορείς να καταλάβεις την ταυτότητα της εξουσίας καλύτερα από το να διαβάσεις 100 άρθρα του Νίκου Μαραντζίδη. Αν σου έχει μείνει καμιά αμφιβολία, μπορείς να απολαύσεις την εκδίκηση της ιστορίας που υπό μορφήν θείας δίκης στέλνει τον «φίλο Θύμιο» αγκαλιά με τον Ραγκούση στο ίδιο ψηφοδέλτιο. Φυσικά της κεντροαριστεράς και της «στροφής στη σοσιαλδημοκρατία».

Κάπως έτσι τελειώνει οριστικά η μεταπολίτευση και το άρρωστο σκυλί μας ξεψυχά, ο Νίκος Μπίστης με την Κουντουρά, ο Βαλντέν με την Παπακώστα αγκαλιά, ο Πάνος Λάμπρου με τον Κόκκαλη, ο Όλιβερ Τουίστ χαμογελάει και ο Χίτλερ του καίδεύει τα μαλλιά, ο Μουζέλης παρέα με τον Τέρενς Κουίκ, ο Παπαγγελόπουλος με τον Νίκο Φίλη, θα βρεθούν όλοι μαζί στο πανηγύρι, θα είναι όλη η παλιά μας συντροφιά, ο Αντώνιος μαζί με τη Μυρσίνη και θα πουν από το ίδιο το ποτήρι, ο γραμματέας μαζί με τον αλήτη και η παρθένα με τον σατανά.

Αυτή είναι ίσως η τελευταία συνεισφορά του Αλέξη Τσίπρα. Στη Λέσχη της Απάτης που έχει στήσει διαχρονικά το ελληνικό πολιτικό σύστημα, πετάει τις μάσκες, αποκαλύπτει πόσο ψεύτικες ήταν όλες οι ταμπέλες, δείχνει την πραγματική αντίθεση. Κόμμα Σύριζα δεν υπάρχει, τελείωσε το καλοκαίρι του 2015. Υπάρχει ένας σκληρός κομματικός μηχανισμός-ομπρέλα που συνενώνει και συντηρεί όλα τα ρεύματα εξουσίας της μεταπολίτευσης, τη δεξιά που ελέγχει το βαθύ κράτος, τα πελατειακά δίκτυα του Πασόκ και την τριτοκοσμική κρατικιστική αριστερά, δημι-

ουργώντας το κόμμα της Παλιάς Ελλάδας. Τρία σε ένα. Μπορεί να καταθέτει στεφάνι στην Καισαριανή, να αγοράζει όπλα από τον Τραμπ, να δημιουργεί νέα κόμματα όπως οι ΑΝΕΛ, να τα απορροφά όταν δεν τα χρειάζεται, είναι ριζοσπαστικό, είναι αριστερό, είναι σοσιαλδημοκρατικό, είναι χριστιανικό, ακροδεξιό, βαφτίζοντας «ανθέλληνες» τους αντιπάλους, είναι καραμανλικό, είναι παπανδρεϊκό, είναι οικόλογο πράσινο, με τον Μαδούρο, τον Ιγκλέσιας, τον Σάνσεξ, τον Ιερώνυμο, τον Μακρόν, τη Ραχήλ, τον Παπαχριστόπουλο, τον Κουφοντίνα, τον Άρη Βελουχιώτη και τον Άρη Σπηλιωτόπουλο. Είναι η Ελλάδα της μεταπολίτευσης που κατέρρευσε, είναι ο χρεοκοπημένος κρατισμός, οι πελατειακές σχέσεις, η κομματοκρατία και οι προμηθευτές του δημοσίου. Είναι τα «προοδευτικά μέτωπα», οι «στροφές» στη σοσιαλδημοκρατία, το πνεύμα του «καραμανλισμού», ο «μινώταυρος του φιλελευθερισμού», η «προτεραιότητα στον άνθρωπο», η «δίκαιη ανάπτυξη». Και με «σεβασμό στο περιβάλλον».

Στη χώρα των πάμπλουτων ακτιβιστών εναντίον του «νεοφιλελευθερισμού», των κατ'επάγγελμα «αλληλέγγυων», των «δικαιωματιστών» που συγκυβερνούν με τον Καμμένο, της καθεστωτικής τρομοκρατίας και της κυβερνητικής αναρχίας που ρίχνει μολότωφ στην αντιπολίτευση, η συνύπαρξη ακροδεξιών και μετακομμουνιστικών ρευμάτων βαφτίζεται σοσιαλδημοκρατία με την ίδια ευκολία που ένας δεξιός συνδικαλιστής θα μετατρέψει τα ταξί σε εκλογικά κέντρα του Σύριζα, όπως στις προηγούμενες εκλογές είχε κάνει το ίδιο με τα φαρμακεία ένας άλλος, επίσης δεξιός συνδικαλιστής. Ταμπέλες εναλλάσσονται στη μαρκίζα διαρκώς, πρόσημα αλλάζουν, πρόθυμοι μεταβάλλουν κατεύθυνση χωρίς κανένα δισταγμό, με χαρούμενο κυνισμό διανύουν όλο το μήκος της τροχιάς αλλάζοντας στην πορεία σημαίες ευκαιρίας. Το παιχνίδι έχει ένα μόνο στόχο, τη διατήρηση ανέπαφου του συστήματος εξουσίας. Μετά τη χρεοκοπία του 2009, το πολιτικό σύστημα υπό την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπάθησε εκών άκων να προχωρήσει στις απαραίτητες για την επιβίωση της χώρας αλλαγές. Η «μεταρρυθμιστική κόπωση» ήρθε πολύ νωρίς, πριν καν δούμε τις μεταρρυθμίσεις. Μόλις το σύστημα εξουσίας θεώρησε ότι πέρασε ο μεγάλος κίνδυνος, ανέτρεψε την πορεία και προχώρησε στην παλινόρθωση του παλιού καθεστώτος. Έτσι κέρδισε άλλα 5 χρόνια καθυστέρησης. Τώρα αυτό το μπλοκ εξουσίας ανασυντάσσεται και συνεχώνεται σε ένα κόμμα, μπροστά στο νέο κίνδυνο μιας αλλαγής που δεν μπορεί ακόμα να αξιολογήσει αν θα είναι επικίνδυνη ή θα αφομοιωθεί με τη σειρά της. Είναι πολλοί άνθρωποι στις μέρες μας που προσπαθούν να πείσουν την κοινωνία ότι αυτό που ζούμε, λέγεται κανονικότητα. Ότι η κρίση τελείωσε και επιστρέψαμε στη ρουτίνα. Η κανονικότητα αυτή, όμως, είναι η κανονικότητα της χρεοκοπίας. Είναι η κανονικότητα των χρεωμένων νοικοκυριών, της νεανικής μετανάστευσης, είναι οι δουλειές των 380 ευρώ, είναι η κανονικότητα της στασιμότητας εν αναμονή της επόμενης χρεοκοπίας. Η χώρα μας δεν χρειάζεται απλώς πολιτική αλλαγή. Χρειάζεται πολιτική κάθαρση. Καθώς οι μεγάλοι μύθοι της μεταπολίτευσης μέσα σε λίγα χρόνια κατέρρευσαν με πάταγο και αποκάλυψαν την απάτη, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται αμήχανη σε σταυροδρόμι χωρίς να ξέρει ακριβώς ποιο δρόμο να πάρει. **Α**

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνας, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφίες Θοδωρή Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλός, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ντένυ Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr

Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

BAUSCH Health

#4

Great
Place
To
Work®

Best Workplaces™

HELLAS

2019

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΣ!

Με ενθουσιασμό καλωσορίζουμε, για πρώτη φορά, την αναγνώρισή μας, ως το 4ο καλύτερο εργασιακό περιβάλλον στην Ελλάδα, στην κατηγορία «50-250 εργαζόμενοι». Τιμούμε τους εργαζομένους μας, δεσμευόμαστε απέναντί τους και τους ευχαριστούμε για την αφοσίωσή τους στην αριστεία και στις εταιρικές μας αξίες.

Οι άνθρωποί μας διαμορφώνουν το μέλλον! Είμαστε μια φαρμακευτική εταιρεία που αναπτύσσει και προωθεί συνταγογραφούμενα και μη συνταγογραφούμενα φαρμακευτικά προϊόντα, προϊόντα φαρμακείου, ιατρικά σκευάσματα και εξαρτήματα, για ποικίλες θεραπευτικές κατηγορίες, που βελτιώνουν τη ζωή των ανθρώπων, σε περισσότερες από 90 χώρες. Κάθε ημέρα περισσότεροι από 150 εκατομμύρια άνθρωποι ωφελούνται από τα προϊόντα μας.

Improving people's lives through our healthcare products.

Mysimba ▼
(naltrexone HCl/bupropion HCl)
8mg/360mg • Prescription Release Tablets

Counterpain®

**Bio
true**

ReNu®

NIFLAMOL®
Νιφλουμικό οξύ

Procef®
Κεπροφίλιν

Ocuvite®

Artelac®

1^η Φαρμακευτική Εταιρία στην Ελλάδα
με Πιστοποίηση ISO 37001,
για την καταπολέμηση της δωροδοκίας.

www.bauschhealth.gr

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Συζήτηση ανάμεσα σε δύο κοπέλες, σε χώρο που γίνεται bazaar:
-Ρε συ, έχουν αρχίσει και μεταφέρουνε τον Παρθενώνα μέσα και θα μείνει ο βράχος φλατ.
-Έλα ρε συ, σοβαρά τώρα;
-Ναι, σου λέω. Δεν έχεις δει που έχει μείνει ο μισός;
(Χίλτον, Κυριακή απόγευμα).

Σε παγκάκι έξω από εκκλησία έχει αράξει ένας νεαρός και έχει ανάψει έναν μεγαλοπρεπή μπάφο. Περνούν δύο ηλικιωμένες κυρίες και λέει η μία:

«Αααχ! Ωραίο λιβάνι άναψε σήμερα ο παπα-Λάμπρος, μέχρι εδώ έφτασε!...»
(Αγιος Παντελεήμονας, Αχαρνών, Παρασκευή πρωί)

Από τα megάφωνα σταθμού ακούγεται η φωνή του οδηγού τρένου:

«Και τώρα, κυρίες μου, που τη χαλάσατε την πόρτα του βαγονιού, τι καταλάβατε;»
(Περισσός, απόγευμα Τρίτης)

Έξω από δημόσια υπηρεσία στέκονται 3-4 αστυνομικοί. Τους πλησιάζει ηλικιωμένος κύριος:

-Γιατί είστε εδώ; Τι έγινε;
-Τι θέλετε, κυρίες;
-Θέλω να τα ξέρω όλα. Αυτό έγινε.
(Ακαδημίας και Ιπποκράτους, Τρίτη πρωί)

«Στα πάρτι χορεύω για την πάρτη μου».

(Σπρέι στην Ζωδόχου Πηγής)

Ηλικιωμένες κυρίες, καπνίστριες, συζητούν σε café.
-Εγώ και Ρίο Τζανέρο θέλω να πάω.
-Μπα, σαν τη Βενετία δεν έχει.
(Νέο Ψυχικό, Σάββατο πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

Το είδαμε σε κατάστημα παιχνιδιών στον Κορυδαλλό.

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Yiakou**. Πρόκειται για την τοιχογραφία που φιλοτέχνησε στην Αθήνα με αφορμή τη φετινή Ημέρα της Ευρώπης. Ο Yiakou καλλιτεχνικά υπάρχει στην ιδέα που μπορεί να χαρακτηρίσει όποιον ζει ή έχει ζήσει το πραγματικό έρωτα. Έχοντας επιρροές από τους μεγάλους ζωγράφους Σεζάν, Ματίς και Πικάσο δημιουργεί εικόνες που ταξιδεύουν τον θεατή άμεσα στον λοβό του ρομαντισμού και του συναισθήματος. Τα έργα του έχουν εδρεύσει σε εκθεσιακούς όπως «ArtAthina», «Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης», «Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών» κ.ά. Έχει συνεργαστεί με εταιρείες όπως Sprite, STR8, Vans και Eastpak. Ακολουθήστε τον κόσμο του στο Instagram (@Yiakou_street_artcholic)

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΑΤΙΝΙΑ

Η εταιρεία που τα διακινεί, δίνει δωρεάν πατινία (και κράνη) για να πάει ο κόσμος να ψηφίσει σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Τώρα το αν θα φτάσουν σώοι οι ψηφοφόροι μέχρι την κάλπη είναι άλλου παπά ευαγγέλιο.

ΤΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΝΤΕΑΚΙΑ ΤΟΥ MAD

Έξυπνα, μοντέρνα και με χιούμορ. Γνωρίζεις αλλιώς τους υποψηφίους.
(Mad Ques, the Elections Edition, στο YouTube)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΝΤΟΥΣΚΑ

Τι τρομερή φωνάρα. Εμείς πάντως τη χειροκροτήσαμε.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2019

Πλουσιο, ενδιαφέρον, να μη ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις. Το καλύτερο των τελευταίων χρόνων.

ΚΕΠ

Ότι είναι ό,τι καλύτερο έχει φτιαχτεί σε αυτό το τόπο, το έχουμε ξαναγράψει; Ε, να το ξαναγράψουμε.

ΑΦΙΣΘΡΥΠΑΝΣΗ

Ούτε και τώρα δυστυχώς γλιτώσαμε τελικά το κουρελομάνι των εκλογών. Φανταστείτε τι έχει να γίνει στις βουλευτικές.

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΔΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δήλωσε ότι τον «αφορά το προσκλητήριο του ΣΥΡΙΖΑ» ατενίζοντας προς το ηλιοβασίλεμα.

ΕΥΗ ΒΑΤΙΔΟΥ

Δήλωσε σε τηλεοπτική εκπομπή: «Έχω λόγο που δεν αγοράζω ακριβά παπούτσια. Φθείρονται».

POWER OF LOVE

Διακοπή της δημοφιλούς εκπομπής για όσες ημέρες διαρκεί η προεκλογική περίοδος. Σκέψου επιτυχία που είχε.

ΤΟ ΠΙΟ ΘΟΥΡΥΩΔΕΣ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Το Mall, Σάββατο μεσημέρι. Να πάτε, έχει πλάκα, αλλά να κρατάτε και τις ωτοασπίδες σας.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΙΝΥΛΙΟΥ

Από 20 ευρώ και πάνω το κομμάτι; Να τα ακούτε μόνοι σας.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΤΣΑΤΣΑΡΩΝΗ

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα;

Παιδαγωγός σε παιδότοπο.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Το τρένο.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Τα παγώνια στον Εθνικό Κήπο.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε τοίχο;

Δεν υπάρχουν Έλληνες, δεν υπάρχουν ξένοι, μόνο προλετάριοι τρελοί κι ερωτευμένοι.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;

Λακκούβες.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια;

Λούστρος.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει;

«Η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα».

Η καλύτερη θέα; Το πρόσωπο εκείνου/εκείνης.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ;

Διάφανα Κρίνα, στην Τεχνόπολη, πριν μας φύγει ο Θάνατος. Nick Cave στην Πλατεία Νερού, βρεγμένοι μέχρι το κόκαλο. Αλλά και Ludovico Einaudi στο Ηρώδειο.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το

σάουντρακ της πόλης; Το γράφει χρόνια τώρα ο Φοίβος Δεληβοριάς.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία

ταινία για την Αθήνα; Αν την ήθελα ιλουστρασιόν, θα έβαζα τον Παπακαλιάτη μόνο. Διαφορετικά, τον Τάσο Μπουλέτη ή τον Ρομπέρτο Μπενίνι.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Ταράτσες και κορφές απ' όπου τη

χαζεύω, οι τοίχοι της που μιλούν, οι έντονες μυρωδιές της την άνοιξη, οι τζακαράντες στο Ζάππειο πάνω από την έκθεση βιβλίου, οι κουτσουπιές στην Αρεοπαγίτου, τα εγκαταλελειμμένα σπίτια, η λατέρνα στην Ερμού, τα μικρά μπαράκια, οι χωμένες ταβέρνες, το κουλούρι του Ψυρρή, η μπουάτ Απανεμιά, τα βγαλμένα από παραμύθι καφέ, η πολυπολιτισμικότητα, τα κόκκινα φανάρια της (εντός κι εκτός εισαγωγικών), όλα της τα παζάρια, οι γέροι στις λαϊκές, οι γυναίκες που βγάζουν καρέκλες στον δρόμο στις γειτονιές, οι άνθρωποί της που χαμογελούν από μέσα. Τρία μου ζήτησες; Δεν έχω σταματημό.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν

την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Η έλλειψη σεβασμού, η ανεξέλεγκτη δόμηση, το μπετό που μας κρύβει τον ήλιο.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο;

Τα Μπιφτεκάκια στο Σύνταγμα.

Αγαπημένο σινεμά; Αδυναμία μου το Cine Paris, η Ριβιέρα στη Βαλτετσίου, η Αλκυονίδα και το Ιντεάλ.

Αγαπημένη σου πλατεία; Η Βαρνάβα, στο Παγκράτι και η πλατεία Φιλομούσου Εταιρείας στην Πλάκα.

Η Α. Τ. είναι δημοσιογράφος, σύμβουλος επικοινωνίας και ραδιοφωνική παραγωγός στο Athens Voice Radio 102,5 (τα Σαββατοκύριακα, 14.00 - 16.00) μαζί με την Ελένη Μπεζιριάνογλου.

Τι έμαθα από το τεστ DNA

Η συσκευασία πρέπει να σχεδιάστηκε από διάνοιες του design. Και ανοίγει στα δύο, σαν συρόμενη πόρτα σε παλιό σαλόνι της Κυψέλης. Διάβασα το βιβλιαράκι με τις οδηγίες. Και μετά έβαλα τη μία μπατονέτα στο ούλο. Και έπειτα τη δεύτερη. Τις τοποθέτησα σε δύο κυλίνδρους. Έκλεισα τους κυλίνδρους σε έναν φάκελο πάνω στον οποίο ήταν τυπωμένα τα στοιχεία του παραλήπτη. Και έτσι γεμάτος χαρά και ανυπομονησία, πήγα στο ταχυδρομείο και έστειλα το DNA μου σε μία εταιρεία στο Χιούστον του Τέξας. Huston, you have my DNA. Είναι ακόμα μία ψηφίδα αντιφατικής ηλιθιότητας. Δεν δεχόμαστε, ας πούμε, τα cookies, μισούμε το spam και αγαπάμε την ιδιωτικότητά μας. Και ταυτοχρόνως εκθέτουμε τη ζωή μας στα social media και πληρώνουμε τύπους για να εξετάσουν το DNA μας. Να μάθουμε την εθνοτική μας προέλευση ή να ανακαλύψουμε χαμένα κλαδιά από ένα οικογενειακό δέντρο, το οποίο είτε έχει ξεραθεί, είτε, μεταξύ μας, δεν αφορά κανέναν. Περιμένοντας τα αποτελέσματα του τεστ, έμαθα ότι το 60% των Ευρωπαίων και των λευκών Αμερικανών έχουμε μία μακρινή συγγένεια μεταξύ μας. Λογικό. Και όλοι μας, λευκοί, μαύροι, κρατάμε από κάτι κυρίες στην Αιθιοπία, που μπορεί να ήταν και αδερφές.

Μετά κατάλαβα ότι, δίνοντας το DNA μου, αυξάνω τις πιθανότητες να ξυπνήσω ένα πρωί (ή, χειρότερα, ένα βράδυ) και να βρω στην πόρτα μου κάτι τύπους με μαύρα οι οποίοι θα μου πουν ότι το γενετικό υλικό ενός συγγενούς μου βρέθηκε σε ένα crime scene στην Αλαμπάμα. Θα μου πείτε ότι υπάρχει και χειρότερη εκδοχή, να μάθω ότι ήταν το δικό μου γενετικό υλικό. Και άντε να εξηγήσεις τότε, έτσι δεν είναι; Διότι πια το FBI έχει αναπτύξει μία γόνιμη και εποικοδομητική σχέση με τις εταιρείες που συλλέγουν δείγματα από όλο τον κόσμο. Και έτσι υπερηφάνως δηλώνω ότι οι αμερικανικές αρχές έχουν, αν το επιθυμούν, στη διάθεσή τους τη φωτογραφία και τα δακτυλικά μου αποτυπώματα από τους συνοριακούς ελέγχους, συν το DNA μου. Ποιος ασχολείται, θα αναρωτηθείτε. Και εγώ αυτό λέω. Αλλά κάπως έτσι αρχίζουν κάτι ωραία σενάρια για θρίλερ.

Είμαι κατά 65% Έλληνας, λέει το τεστ. Παλαιότερα πρέπει να ήμουν πιο πολύ, αλλά σταδιακά κατάφερα να το μειώσω. Για την ακρίβεια είμαι Έλληνας και Νοτιοϊταλός. Αυτό εθνοτικά, λέει, περιλαμβάνει μία περιοχή από τη Νότια Ιταλία ως τη Νότια Ρωσία και Ουκρανία, απ'όπου πράγματι έλκω ένα κομμάτι της ταπεινής μου καταγωγής. Είμαι και κατά 15% Βαλκάνιος. Σιγά το νέο. Αυτό προφανώς είναι το κυρίαρχο κομμάτι του DNA. Το 6% από μένα ανήκει στη Δυτική Ασία. Το 1% στην κεντρική. Προφανώς έφτανε για να μου δώσει το χρώμα. Έχω λίγη Ιβηρική και κάτι από βορειοδυτική Ευρώπη. Έχω όμως και ένα έξτρα σόι που πρέπει να διαχειριστώ. Στη βάση δεδομένων της συγκεκριμένης εταιρείας υπάρχουν 104 εκατ. δείγματα. Από αυτούς οι 373 είναι συγγενείς μου, δηλαδή από τρία ως πέμπτα ξαδέρφια. Με τον τρίτο ξάδερφο έχεις έναν κοινό προπάππου ή προγιαγιά. Με τον τέταρτο και τον πέμπτο, όπου η πιστοποίηση συσχέτισης είναι και χαμηλή, πρέπει να προσθέσεις ένα ή δύο «προ». Κοινώς με τον τέταρτο ξάδερφο που έχω στις Μπαχάμες, μοιραζόμαστε έναν κοινό πρόγονο που έζησε πριν από διακόσια χρόνια. Τον αισθάνεσαι ξαφνικά ως πολύ δικό σου άνθρωπο. Όχι τον ξάδερφο στις Μπαχάμες, αλλά τον πρόγονο. Πλησιέστεροι συγγενείς μου, τρίτα ξαδέρφια με καλό βαθμό συσχέτισης είναι ένας Έλληνας και ένας Γάλλος. Βρήκα τον Έλληνα στο facebook. Κρατάει από νησί από το οποίο, εξ'όσων γνωρίζω, είχε περάσει κάποιο διάστημα ένας προπάππους που, υποθέτω, θα το χάρηκε τόσο πολύ, ώστε άφησε το γενετικό του υλικό για πάντα. Εντάξει, σιγά το πράγμα. Υπάρχουν κάτι τύποι που έμαθαν ότι έχουν παιδιά και πολλοί άλλοι που ανακάλυψαν αδέρφια, την ύπαρξη των οποίων αγνοούσαν. Ναι, έχει την πλάκα του όλο αυτό. Και αν έχεις παιδιά δικαιούσαι να σκεφτείς ότι μετά από διακόσια χρόνια θα είσαι ο κρίκος που θα συνδέει αγνώστους στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Όμως, τι κρίμα, δεν θα σε ξέρει και δεν θα σε θυμάται κανένας τους. ●

→ kostas@giannakidis.com

ONASSIS
STEGI

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕ:
MANCHESTER INTERNATIONAL FESTIVAL

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Ο MEDEA
TRAJAL
HARRELL

30.5 — 2.6.2019

Η «Γκουέρνικα» ΤΟΥ Yiakou

στην Αθήνα

Ο street artist που έχει μεταμορφώσει πολλές γωνιές της Αθήνας, μας μιλά για την τοιχογραφία που δημιούργησε με αφορμή τη φετινή Ημέρα της Ευρώπης

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Είναι σχεδόν απίθανο να έχεις περπατήσει στο κέντρο της πόλης και να μην έχεις δει κάποιο «χτύπημα» του Υιάκου, αλλά είναι πιθανό να το έχεις παρατηρήσει και να μη το έχεις συνδέσει με το όνομά του. Ο κοσμοπολίτης δημιουργός από τη νέα γενιά εικαστικών της Αθήνας μιλά για τα χρώματα, την αγάπη και την Ευρώπη που λατρεύει.

Αλήθεια, πώς προέκυψε το Υιάκου... Λόγω ότι η ζωή είναι πολύ μικρή, αποφάσισα από νεαρή ηλικία να βρω μια λύση. Στα ταξίδια που έχω κάνει ανά τον κόσμο, κατάλαβα πως αν θέλω να υπάρξω βαθύτερα στην έννοια της ζωής ή αλλιώς να κερδίσω στο μέγιστο την ενέργεια που το σύμπαν μας δίνει, θα πρέπει να μπω και να εκμεταλλευτώ τα όνειρα. Στα μέρη που ταξιδεύω κάθε βράδυ, χάνεται η καθημερινή οντότητα και γίνονται ύλη που εμπνέομαι, διεγείρομαι συναισθηματικά και σαν ψυχή πλουτίζω σε εικόνες. Τον κόσμο που σας παρουσιάζω ζωγραφίζοντάς τον, είναι μέρος των ονειρικών μου ταξιδιών. Κι όπως θα ήταν λογικό, το κατά κόσμον όνομα δεν θα μπορούσε να είναι μέρος αυτού. Οπότε θέλω να πιστεύω πως το όνομα Υιάκου δημιουργεί τη παράλληλη αντίληψη, η μια μορφή συνωνυμία με τα αστρικά ταξίδια και τα όνειρα.

Τι σημαίνει για σένα η Ευρωπαϊκή Ένωση και τι θα ήθελες να πεις μέσα από αυτή τη δημιουργία; Τι feedback είχες για αυτή την τοιχογραφία που κοσμή πλέον την Αθήνα; Για εμένα Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει ταξίδια, και μάλιστα εύκολα, άμεσα και ασφαλής ταξίδια. Οι φίλοι, οι γεύσεις και ως ένα παιχνίδι του μυαλού οι ξένες γλώσσες, είναι κάποια από τα όσα λατρεύω στην ομαδοποίηση των ευρωπαϊκών χωρών, καθώς συνειδητοποιούμε πως δεν έχουμε τίποτα να μας χωρίσει. Σημειώθηκε από πολύ κόσμο πως η ζωγραφιά που δημιούργησα στο κέντρο της Αθήνας, αφιέρωμα στην Ευρώπη, είναι πολύ χαρούμενη. Προσωπικά μου έκανε φοβερή εντύπωση, διότι σημασιολογικά δεν έχω να πω κάτι άλλο για την Ευρώπη, παρά μόνο χαρά, χαμόγελα, χρώματα και ειρήνη. Πραγματικά ζω σε μια τόσο έντονη ουτοπία;

Τι σου αρέσει και τι σε προβληματίζει στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Στην Ευρώπη, όπως και σε όλο τον πλανήτη, μου αρέσουν τα πάντα! Από την άλλη, σε μια ερώτηση που εμπεριέχει τους προβληματισμούς μου, θα απαντούσα πως με κάνει σκεπτικό ο κάθε άνθρωπος που δεν λειτουργεί ταυτόχρονα με την πνευματική ωρίμανση και τη συναισθηματική νοημοσύνη. Ενώ η απουσία των δύο παραγόντων προσδιορίζεται μέσω της ειδικής εκπαίδευσης που γενικώς απουσιάζει, παρατηρούνται τα φαινόμενα αλλοτρίωσης όπως είναι ο εγωισμός και η εσωστρέφεια.

Ποιον ευρωπαίο ομότεχνό σου θαυμάζεις περισσότερο και γιατί; Από τους μοντέρνους είναι τόσοι πολλοί που πραγματικά θαυμάζω τη γενική ενέργεια, την ομαδική δράση και την αλλαγή της κουλτούρας σε όλα τα μήκη και πλάτη. Πάρα ταύτα, θα ήθελα να μιλήσω για έναν ομότεχνό μου που δεν βρίσκεται πια στη ζωή και μου έχει δώσει πάρα πολλή έμπνευση. Αυτός είναι ο γνωστός σε όλους μας Πικάσο, κι ο λόγος σε αυτόν διότι μου έχει περάσει ένα πολύ σημαντικό μήνυμα. Την έννοια της υπομονής και της επιμονής. Ένας καλλιτέχνης ή καλύτερα ένας άνθρωπος δεν πρέπει ποτέ να σταματάει να παράγει, να εξελίσσεται κι όπου βρει τα δύσκολα με έναν μοχλό να παρακάμψει κάθε εμπόδιο. Ο εμπνευστής μου είναι αυτός που ακόμη και νεκρός φωτίζει ακόμα!

Τι είναι αυτό που σε παρακίνησε να «πατήσεις» πάνω στην Γκούερνικα του Πικάσο, αναπτύσσοντας τους δικούς σου προβληματισμούς; Πώς μπορεί ένα έργο τέχνης να μιλήσει στο κοινό του; Μέσω της αλήθειας, του πάθους και της μοναδικότητάς του. Ιστορικά ο Πικάσο μάς κατέθεσε ένα μνημείο ψυχής, με το οποίο μπορούμε να ταξιδέψουμε στο χρόνο και να ταυτιστούμε με την ένταση του 1937, όπου η Ευρώπη διχασμένη έκλαιγε για τις απώλειές της... 2019 πλέον και οι χώρες της Ευρώπης υμνούν την αγάπη και την ειρήνη, τη σημασία της ένωσης και την ανάγκη για επικοινωνία. Το έργο μου θα μπορούσε να είναι μια ταινία σε δύο καρέ, ένα ταξίδι καμπυλότητας από τον θάνατο στη ζωή, από το ασπρόμαυρο στο πλούσια έγχρωμο, από το δράμα στην ευτυχία κι από το τότε στο σήμερα.

Τι είναι αυτό που σε παρακινεί στην επιλογή έντονων χρωμάτων; Έχεις αδυναμία σε κάποιο συγκεκριμένο ή όχι και γιατί; Οι χρωματικές αποχρώσεις με τις οποίες ζωγραφίζω προέρχονται από την πηγή των ονείρων. Τα ροζ, μοβ κι όλες οι έντονες τινκτικές που χρησιμοποιώ ταυτίζονται με τον συναισθηματικό μου κόσμο, όπου εκεί είμαι πάντα ερωτευμένος, τοποθετώντας μόνιμα τη σκέψη στο φάσμα του ρομαντισμού. Από τα όνειρα στον δρόμο, θα έλεγα πως ό,τι δρα έξω από τα πλαίσια της φαντασίας, μπορεί να ζωντανέψει οτιδήποτε άψυχο. Έτσι ξεκινά μια γκριζα επιφάνεια να μιλάει, να επικοινωνεί και να νιώθει, να γίνεται σημείο αναφοράς, να γίνεται ζωή.

...1937, η Ευρώπη διχασμένη έκλαιγε για τις απώλειές της... 2019 πλέον και οι χώρες της Ευρώπης υμνούν την αγάπη και την ειρήνη, τη σημασία της ένωσης και την ανάγκη για επικοινωνία

Έχεις δηλώσει στο παρελθόν πως επιλέγεις να ζεις πάντα με την αισιόδοξη πλευρά της ζωής. Τι σε κάνει να αισιοδοξείς για το μέλλον στο 2019; Είμαι αισιόδοξος διότι υπάρχει φως, υπάρχουν οι στιγμές, υπάρχει η καθημερινότητα, τα ταξίδια και ο ύπνος. Καμιά φορά ανησυχώ ευχάριστα, πως πιθανόν βρίσκομαι σε έναν μόνιμο έρωτα στον οποίο οι τονικότητες και οι καμπυλότητες της ζωής είναι τα στοιχεία που δίνουν το νόημα στο να υπάρχω ως ένας αισιόδοξος άνθρωπος. Ελπίζω κι εύχομαι στο μέλλον να μη σταματήσουν να υπάρχουν το φως, οι στιγμές και ο ύπνος.

Η Αθήνα, τα τελευταία χρόνια, έγινε ένα υπαίθριο μουσείο, στις γειτονιές της οποίας μπορεί να βρει κανείς αρκετά έργα σου. Πώς διαλέγεις τα spots που «χτυπάς»; Για αρχή, η Αθήνα είναι μια πανέμορφη πόλη έχοντας πάρα πολλά ιδιαίτερα σημεία. Οι γειτονιές και τα σοκάκια έχουν η κάθε μια δικιές τους ιστορίες κι όταν τις περπατάς σου μιλούν. Είναι πολύ σημαντικό να μπορούμε να επικοινωνούμε με τον χώρο. Υφίσταται πολλές φορές, σε ένα εγκαταλειμμένο μέρος, η ατέρμονη πouxία να έχει κείμενα ολόκληρα δημιουργικών σκέψεων. Λόγω του ότι τα έργα μου είναι ένα κομμάτι μου, θέλω πάντα η ενέργεια που πηγάζει από ένα σημείο να είναι ολοκληρωμένη, κι ενώ δεν υπάρχει κάτι σαφές σε αυτό, πιστεύω πως ο κόσμος, ο κάθε περαστικός, νιώθει το επικοινωνιακό συναίσθημα χωρίς να υπάρχει κάπου ένα κείμενο, χωρίς να υπάρχει άμεση εξήγηση. **A**

ADVERTORIAL A.V.

BEAT

Where next?

photo

contest

ΜΕΓΑΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

#AthensHasBeat and Voice!

Κάθε εβδομάδα 3 τυχεροί

αναγνώστες της ATHENS VOICE

κερδίζουν €100 με το BEAT

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ

ΞΑΝΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΜΕ ΕΝΑ BEAT!

Πώς θα πάρεις μέρος στον μεγάλο BEAT Διαγωνισμό:

✓ Ανέβασε τη φωτογραφία σου στο Instagram με θέμα την Αθήνα και τον παλμό της πόλης με τα hashtag #AthensHasBeat #athensvoice

✓ Κάνε follow τον λογαριασμό του BEAT (@thebeatapp) και της ATHENSVOICE στο Instagram. Όλα έτοιμα!

3 τυχεροί κάθε εβδομάδα θα κερδίζουν €100 με το BEAT!

Οι φωτογραφίες τους θα δημοσιεύονται στους Instagram λογαριασμούς του BEAT (@thebeatapp) και της ATHENS VOICE

Οι νικητές θα ανακοινωθούν από το

ATHENS VOICE RADIO 102,5

ATHENS VOICE

102.5 ATHENS VOICE RADIO

ATHENS VOICE GR

23 - 29 ΜΑΪΟΥ 2019 Α.Υ. 9

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για την καθιέρωση ελάχιστης απόστασης ασφαλείας του επόμενου στην ουρά του ΑΤΜ, με χάραξη ειδικής γραμμής- ορίου στο πεζοδρόμιο)

Προσκεκλημένη στο προσκλητήριο, Άρη Σπηλωτόπουλε

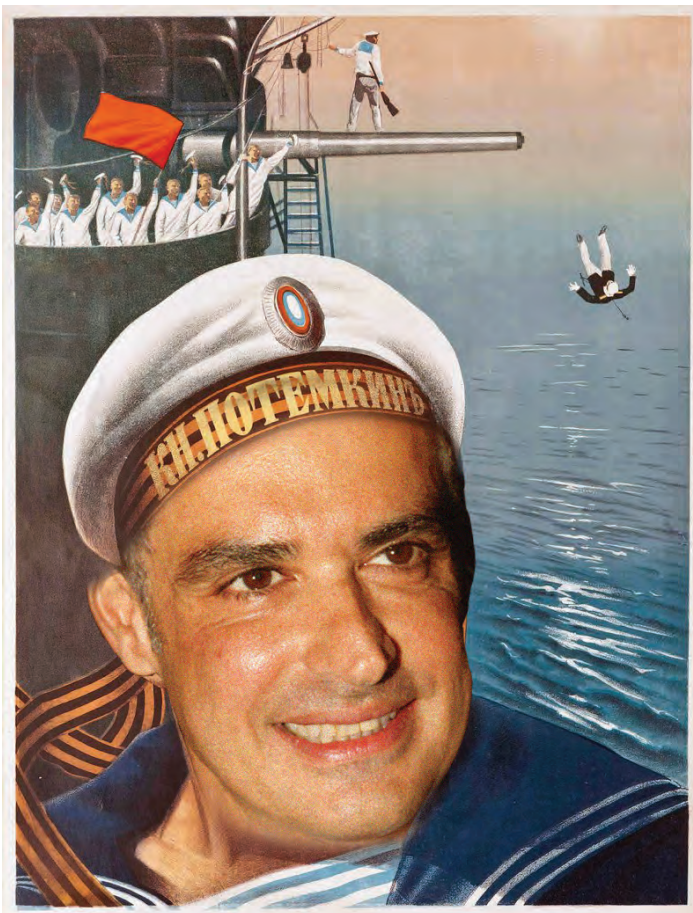
Σαν τα χιόνια! Καιρό είχαμε να ακούσουμε για εσάς... Τόσο που νομίζαμε ότι έχετε παρατήσει το σπορ της πολιτικής και ασχολείστε με τουριστικές επιχειρήσεις, γίνεστε σύμβουλος σε εκδοτικά group στην Πάτρα και κάνετε κανό στη Μύκονο... Γιατί αυτές ήταν και οι τελευταίες φορές που εμφανίστηκε το όνομά σας. Πάντοτε βέβαια αναφερόσασταν στα ρεπορτάζ ως «ο πρώην υπουργός...».

Πού και πού μονο, όταν περνούσα από την περιοχή του Λυκαβηττού σκεφτόμουν ότι κάπου εκεί είναι το διαμέρισμά σας με το τζακούζι στην ταράτσα. Ναι, πάλι σε ρεπορτάζ το είχα διαβάσει. Και φυσικά με είχε εντυπωσιάσει. Εντάξει, ζήλευα και λίγο. Με την καλή έννοια όμως. Όχι με φθόνο όπως πιθανόν να φανταστείτε.

Και ξαφνικά, στείλατε κι εσείς το μήνυμα. «Με αφορά το προσκλητήριο του ΣΥΡΙΖΑ», είπατε. Που, μεταξύ μας, όλοι ξέρουμε τι ακριβώς σημαίνει... «Σημαίνει «παιδιά στον ΣΥΡΙΖΑ, είμαι κι εγώ εδώ. Ελπίζω να το εκτιμήσετε». Ελάτε τώρα. Μεταξύ μας δεν χρειάζεται να παίζουμε κρυφτό. Δεν είναι δα και δύσκολο να το αποκωδικοποιήσεις. Αν μη τι άλλο, ταιριάζετε απόλυτα στο προφίλ: Πρώην μέλος της κυβέρνησης Καραμανλή, σε «σιγή ασυρμάτου» τα τελευταία χρόνια, ακούει προσκλητήριο από άλλη παράταξη «συμπαθούντων» της περιόδου 2004-2007. Κλασικό. Σα να σου λένε «έλα, εδώ θα βρεις μια ζεστή και στοργική αγκαλιά».

Ε, πόσο να αντισταθείτε κι εσείς; Άνθρωπος είστε. Πόσο να αντέξετε, δηλαδή, να βλέπετε τους παλιούς σας ομοτράπεζους στο υπουργικό συμβούλιο να ξαναβαίνουν στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας και να γίνονται σταρ του παραπολιτικού ρεπορτάζ; Και δεν εννοώ μόνο τον «Μέσι» των διορισμών, τον Προκόπη Παυλόπουλο, που σαν «πατριάρχης» κατέλαβε δικαιοματικά την καλύτερη θέση. Μιλάω για τους άλλους. Τους δευτερότριτους. Τον Ευάγγελο Αντώνιο, την Κατερίνα Παπακώστα, τον Σάββα Τσιτουρίδη... Και ποιος ξέρει πόσοι ακόμα σκέφτονται μια παρόμοια στροφή στην καριέρα τους. Βλέπετε, δεν είστε ο πρώτος. Αλλά τουλάχιστον προλάβετε αυτούς που δεν έχουν εκδηλωθεί ακόμα.

Προφανώς βέβαια και δεν σας ήρθε αυτό ξαφνικά σαν επιφοίτηση. Πρέπει να το είχατε καιρό στο μυαλό σας. Στο κάτω-κάτω δεν σας χω-

Δεν σας χωρίζουν και τόσα πολλά. Το ίδιο όνειρο μοιράζεστε. Διοριστές είστε. Και διοριστής διοριστή αεί πελάζει. Όλα τα άλλα, είναι δευτερεύοντα. Τώρα που επικρατεί το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», ποιος ασχολείται με Πολάκηδες; Ποιος κάθεται να διυλίζει τον κώνωπα; Εντάξει, είναι οι άνθρωποι που δεν δίστασαν να κάνουν μια μαϊμού θεατρική σύσκεψη το βράδυ της πυρκαγιάς στο Μάτι και να υποδυθούν ότι δεν ξέρουν για νεκρούς... Και λοιπόν;

καραμανλικός σημαίνει ότι κάποιοι ακόμα πιστεύουν σε αυτόν. Και αυτό είναι μεγάλη θυσία να το κάνει κάποιος. Δεν γίνεται ο καθένας ρεζίλι στα καλά καθούμενα. Πρέπει να ανήκει σε μια ειδική κατηγορία ανθρώπου. Αυτού που ανήκει σε μια κυβέρνηση η οποία παρέλαβε τη χώρα στην καλύτερη στιγμή της το 2004 και την παρέδωσε πτωχευμένη το 2009. Χωρίς να έχει κατορθώσει τίποτα απολύτως. Μόνο να δανείζεται και να διορίζει. Οπότε τι είναι το ρεζίλι, μπροστά στη συναδελφική αλληλεγγύη που στηρίζεται στην ανικανότητα; Βέβαια δεν πρέπει να είμαστε άδικοι. Σας έδωσε μια υπέροχη δικαιολογία. Αυτή με τα «μέτωπα κατά της ακροδεξιάς», με τα «πρόσχημα προσήλωσης και συστράτευσης όλων των δυνάμεων του δημοκρατικού τόξου» κτλ. Τα ίδια άλλωστε είπε και ο Θεοκαρόπουλος. Δεν φταίτε εσείς. Το ίδιο σκονάκι δίνει σε όλους όσους ανακαλύπτουν ξαφνικά πως η ακροδεξιά απειλεί. Βέβαια αναγνωρίζω ότι για εσάς μάλλον θα ήταν πιο δύσκολο. Αφού σας θυμάμαι μόλις 4 χρόνια.

ρίζουν και τόσα πολλά. Το ίδιο όνειρο μοιράζεστε. Διοριστές είστε. Και διοριστής διοριστή αεί πελάζει. Όλα τα άλλα, τα περί ιδεολογικών διαφορών, είναι δευτερεύοντα. Όπως και τα περί αισθητικών διαφορών. Τώρα που επικρατεί το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», ποιος ασχολείται με Πολάκηδες; Ποιος κάθεται να διυλίζει τον κώνωπα; Εντάξει, είναι οι άνθρωποι που δεν δίστασαν να κάνουν μια μαϊμού θεατρική σύσκεψη το βράδυ της πυρκαγιάς στο Μάτι και να υποδυθούν ότι δεν ξέρουν για νεκρούς... Και λοιπόν; Θα σας σταματήσει αυτό; Εδώ μιλάμε για επανένταξη στον σκληρό πυρήνα της εξουσίας – και ποιος ξέρει, ίσως και για κανένα υπουργείο. Ελάτε, μην παριστάνετε τον έκπληκτο. Ναι, νωρίς είναι ακόμα. Αλλά ποιος ξέρει. Εδώ τα κατάφερε η Κατερίνα Παπακώστα. Δεν είναι περίεργο να σας έχει λείψει κι εσάς. Ανθρώπινο είναι.

Άλλωστε όλοι ξέρουμε ότι ο πρωθυπουργός ξέρει να ανταμώσει αυτούς που τον βοηθούν τις κρίσιμες στιγμές. Και αυτή ειδικά είναι από τις πιο κρίσιμες. Με τις εκλογές να έρχονται και με εκείνον να έχει πάθει παράκρουση από τη δημοσκοπική απόσταση και να παριστάνει τότε τον Τάκη Τσουκαλά και τότε τον Άρη Βελουχιώτη, είναι προφανές ότι χρειάζεται κάθε κουβέντα στήριξης που μπορεί να του δοθεί.

Ναι, στήριξης είπα. Δεν περιμένει να του φέρετε ψηφοφόρους. Ξέρει ότι δεν σας ακολουθεί ψυχή. Αλλά ένας ακόμα

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Υπάλληλος
εταιρίας δημοσκοπήσεων

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας Νο #2

Dj
εκλογικών κέντρων

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Γεραγωνία»

Το άγχος που σε καταλαμβάνει όταν βρίσκεσαι σε δημόσιο μέσο μεταφοράς ότι στην επόμενη στάση θα μπει κάποιος ηλικιωμένος και θα πρέπει να του παραχωρήσεις τη θέση σου

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας
«Η κάλπη αυτή είναι ψήφος εμπιστοσύνης στα μέτρα αυτά ή ψήφος ακύρωσης τους...»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

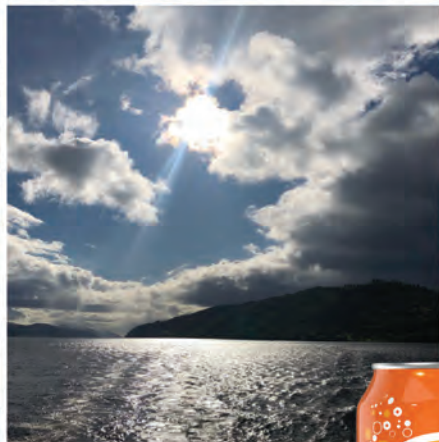
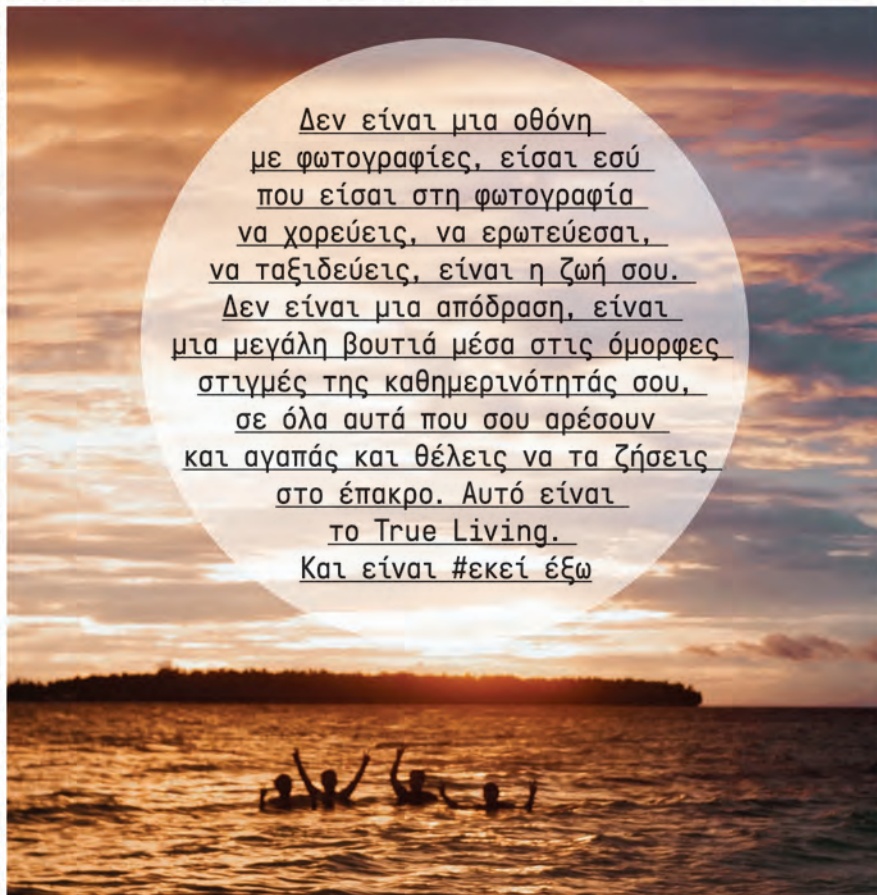
«Επειδή δεν έχω να σας πω τίποτα άλλο, ο μόνος τρόπος για να σας κάνω να με προτιμήσετε, είναι να σας συμπεριφερθώ σαν βιζιτζες και να σας αγοράσω...»

trueliving αληθινή ζωή!

The best way of living
is True Living

#ekeiexo

#trueliving

Ο έξυπνος-ηλίθιος αλγόριθμος των δημοσκοπών

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η έμπειρη αναλύτρια των δημοσκοπικών δειγμάτων που ήταν νια και γέρασε τόσα χρόνια στο κουρμπέτι των προεκλογικών μετρήσεων, είχε σπκώσει τα χέρια ψηλά το απόγευμα της Δευτέρας που πέρασε. «Για τι “δείγμα” μιλάμε» είπε. «Ελα εδώ να καταλάβεις. Όλο σκοντάφτουμε σε αρνήσεις. Μας σιχτιρίζουνε και κλείνουν το τηλέφωνο. Βγάλε εσύ άκρη». Επεξεργαζόταν τα δεδομένα μιας δημοσκοπήσης που το ίδιο βράδυ θα μεταδιδόταν από κάποιο κανάλι. Το έφερνε από εδώ, το πήγαινε από εκεί. Η διαφορά μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ δεν έλεγε να αλλάξει. Δεξιά η αγαπητή φίλη, συντηρητικός και ο ιδιοκτήτης της εταιρείας, αλλά η στατιστική είναι μία άτιμη δουλειά. Θέλει δεδομένα, πολλά δεδομένα για να σταθεί αξιοπρεπώς μπροστά στον αμείλικτο αλγόριθμο. Γιατί αυτός ο έρμος (ο αλγόριθμος) υπολογίζει με βάση αυτά που του δίνεις. Δεν έμαθε ποτέ να επιλέγει ίδιος. Είναι ένα έξυπνος ηλίθιος.

Οι νέοι ψηφοφόροι των 17 ετών που θα προσέλθουν για πρώτη φορά στις κάλπες μετά την καφετέρια, αργά το απόγευμα της Κυριακής, ανέρχονται σε 500.000 άτομα. Κανένα δείγμα δεν είναι σε θέση να προσεγγίσει με κάποια αξιοπιστία αυτό το τμήμα του πληθυσμού. Θα ψηφίσει αντισυμβατικά ή αντισυστημικά; Θα ψηφίσει τη Χρυσή Αυγή ή τον Βαρουφάκη; Θα τρέξει προς τον ΣΥΡΙΖΑ εκεί κάτω στο Χαϊδάρι ή θα προτιμήσει τους «Βελόπουλους»;

«Κοίτα το άθροισμα των μικρών κομμάτων. Στο σύνολό τους μπορεί και να ξεπεράσουν το 20%» λέει έντρομη η αναλύτρια και τραβά τα «στατιστικά» μαλλιά της. «Πρόσθεσε και την αποχή, βάλε τα λευκά, τα άκυρα και θα τα “Δεν ξέρω/δεν απαντώ” και ψάξε να βγάλεις συμπέρασμα». Όλα αυτά σε ένα τελικό δείγμα των 1.000 συμμετεχόντων σταθμισμένο με βάση τις εκλογές του 2015 αναγκαστικά. Να τι δεν πάει καλά με τις δημοσκοπήσεις. Να γιατί τίποτε δεν πρόκειται να πάει καλά με τις δημοσκοπήσεις διεθνώς. Πρέπει να αλλάξει η μέθοδος προσέγγισης των διαθέσεων του πολίτη. Πρέπει τα συμπεράσματα να βγαίνουν από ερωτήσεις πλάγιες που θα οικοδομούν το προφίλ του ερωτώμενου έτσι ώστε να μην μπορεί να ξεφύγει με ένα ναι ή ένα όχι ή με μία απλή τοποθέτηση. Διότι μόνο με αυτό τον τρόπο υπάρχει πιθανότητα να προσεγγιστεί η λεγόμενη «αντισυστημική ψήφος».

Για να περιοριστεί η «χαβαλεδιάρικη διάθεση» των ερωτηθέντων που κάνουν πλάκα με τους δημοσκόπους. Χρειάζονται περισσότερα ερωτήματα, σύνθετες ερωτήσεις, περισσότεροι εργαζόμενοι, μεγαλύτερο δείγμα, καλύτερη προετοιμασία ερωτηματολογίου. Δηλαδή, μεγαλύτερο κόστος και περισσότερες δαπάνες. Ποιος θα τα πληρώσει όλα αυτά; Οι εκδότες μήπως; Τρία εικοσιτετράωρα πριν από την κάλη της Κυριακής και στην Κουμουνδούρου το έχουν δώσει κόμπο πως η διαφορά θα είναι τόσο μικρή ώστε το βράδυ των εκλογών ο Αλέξης Τσίπρας

θα είναι σε θέση να διασφαλίσει το κεκτημένο της αυξημένης συσπείρωσης του ΣΥΡΙΖΑ ώστε να προκηρύξει εκλογές.

Στη Νέα Δημοκρατία πάντα κυριαρχούσε η γκρίνια. Ακόμη και στις καλύτερες στιγμές σε αυτό το κόμμα ακούγεται γκρίνια. Ακούγεται επίσης για σενάρια, για επαφές στελεχών σε σπίτια δυσχεστεμένων, για φράσεις, για ομάδες. Η γκρίνια αυτή τη φορά εστιάζεται στην «απομόνωση του Κυριάκου», ο οποίος συνομιλεί με ελάχιστους και ακούει ακόμη λιγότερους. Περίεργα πράγματα παραμονές εκλογών. Όμως η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα κάπως έτσι. Από τότε που τους τα βρόντηξε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και έγινε πρόεδρος.

Στα ενδότερα των έσω στο Μαξίμου από το πρωί της Τρίτης, προχθές δηλαδή, αναπαράγονταν ένα κλίμα αισιοδοξίας. Πόθεν προκύπτει; Από τη συνεχή άνοδο της συσπείρωσης των Συριζαίων, ήταν η απάντηση. Το ζητούμενο είναι την ημέρα των εκλογών αυτό το πολυπόθητο ποσοστό να αγγίξει τουλάχιστον ένα 65% των ψηφοφόρων που ψήφισαν το 2015 «δαγκωτό ΣΥΡΙΖΑ». Μα και πάλι αρκούν, ρωτάει ψελλίζοντας ο δημοσιογράφος, για να εισπράξει την απάντηση: «Ένα 65% και πάνω στις Ευρωεκλογές σημαίνει 75% και πάνω στις βουλευτικές». Αληθμείς, λέει από μέσα του ο δημοσιογράφος και δεν αντιδρά. Γιατί άλλωστε να αντιδράσει. Οι διευθυντές του δεν του ζητούν να καταθέσει κάποιο ρεπορτάζ. Οι «ειδήσεις» βγαίνουν από τους τίτλους που είναι στημένοι από επικοινωνιακά επιτελεία και όχι από τη δημοσιογραφική δουλειά. Πρώτα διαβάσει ή ακούει κανείς το σχόλιο και μετά την ειδηση. Περίεργα πράγματα. Τελικά οι πολίτες πληροφορούνται τα πεπραγμένα από τα social media, με τις διαστρεβλώσεις, τα fake news,

ΣΤΑ ΕΝΔΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΣΩ ΣΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ, ΠΡΟΧΘΕΣ ΔΗΛΑΔΗ, ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΤΑΝ ΕΝΑ ΚΛΙΜΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ. ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ; ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΧΗ ΑΝΟΔΟ ΤΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΡΙΖΑΙΩΝ, ΉΤΑΝ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

τις προσωπικές παρεμβάσεις, το κουτσομπολιό και πάνω απ' όλα τη φωτογραφία ή το video. Λειτουργούν με εικόνες. Ζουν με εικόνες. Τους έμαθαν να ψηφίζουν με εικόνες. Κάποια στιγμή θα χορταίνουν με εικόνες το στομάχι τους. Στη Γερμανία ξεπέρασαν ακόμη και τον εαυτό τους. Για δύο ολόκληρα χρόνια κρατούσαν στο συρτάρι το video με τα ενοχοποιητικά στοιχεία που θα έστελναν τον ακροδεξιό πολιτικό και συγκυβερνήτη στην Αυστρία στον πολιτικό Καιάδα μια και καλή. Θα μπορούσαν να είχαν παρέμβει (τα ΜΜΕ) στις προηγούμενες εθνικές εκλογές που ανέδειξαν δεύτερη δύναμη τους νεοφασίστες. Το «φύλαξαν» για τις Ευρωεκλογές. Θα έχει τους λόγους του το Der Spiegel που κρατούσε το video στο ψυγείο. Άβυσσος η ψυχή του πανγερμανικού κατεστημένου. Στη Βρετανία, λένε, προηγείται ο Φάραντζ, αυτό το υποφαινόμενο της πολιτικής σκηνής. Δεν φταίει ο Φάραντζ. Αυτοί που θα τον ψηφίσουν θα φταίνε εξ ολοκλήρου. Στη Γαλλία προηγείται η Λεπέν, λένε οι δημοσκοπήσεις. Οι Γάλλοι αμφισβητούν την Ευρώπη. Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι πανευτυχής. Το διέλυσε το ευρωπαϊκό μαγαζί. Ο Πούτιν επίσης. Άντε και καλό βόλι, αρκεί να μη χαθείτε μεταξύ πρώτου και δεύτερου εκλογικού τμήματος και μεταξύ των 40 ψηφοδελτίων στις Ευρωεκλογές. Τι σπύρκο κι αυτό. **Α**

θα είναι σε θέση να διασφαλίσει το κεκτημένο της αυξημένης συσπείρωσης του ΣΥΡΙΖΑ ώστε να προκηρύξει εκλογές.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΟΤΑΝ... ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΚΟΜΜΑ

Δεν πανικοβαλλόμαστε: εξηγούμεστε ήρεμα και συνεχίζουμε ακάθεκτοι με άλλο κόμμα.

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

«Μα εσένα σε θυμάμαι που έπινες σαν νεροφίδα!» λέει πειραγμένος ο φίλος Α, στον φίλο Β, που είναι πρώην αλκοολικός αλλά το έχει κόψει φτύνοντας αίμα. Αυτό που τον χαρακτηρίζει τον Β δεν είναι πλέον ο αλκοολισμός, και όπως οι φράσεις «Σε θυμάμαι να καπνίζεις σαν φουγάρο!», «Εσύ ήσουν συνέχεια λιώμα!» ή «Εσύ ήσουν στρέιτ/γκέι, γιατί άλλαξες;» η απάντηση, ΚΑΙ στο «Ήσουν αριστερός/δεξιός, γιατί άλλαξες;», είναι «Κάνε δουλειά σου», όπως και το πιο σαφές «ΕΠΕΙΔΗ ΕΤΣΙ ΜΟΥ ΓΟΥΣΤΑΠΕΙ».

Το να αλλάξεις πολιτικό κόμμα είναι το χειρότερο, σχεδόν στην ίδια βαθμίδα με την αλλαγή σεξουαλικής προτίμησης: ακόμα κι αυτοί που δεν σε ξέρανε ποτέ, σε θυμούνται ως αριστερό/δεξιό, και σήμερα, που έχεις περάσει διά πυρός και σιδήρου, έχεις κάνει εμετό το ένα κόμμα και, επειδή είσαι αισιόδοξη φύση, πας με φόρα να κάνεις εμετό με το άλλο (κόμμα), σήμερα είσαι δεξιός/αριστερός, ή πας με το αντίστοιχο κόμμα, ή λες τις αντίστοιχες φιλοσοφίες. Ακριβώς όπως όταν χωρίζεις από το Χ άτομο, κάνεις τη φυσιολογική κίνηση και το θάβεις (ήτανε άχρηστο) ενώ εκθειάζεις το Ψ άτομο, το οποίο μόλις γνώρισες (είναι αστείο μιλάμε, απορώ πώς δεν το είχα προσέξει).

Μια μέρα, μερικά τέρμινα αργότερα, το Ψ παίρνει τη θέση του Χ, κι έρχεται το φρέσκο Φ άτομο, ή το Υ, ή ένα άλλο άτομο της αλφαβήτας πολύ αστεράτο – διότι το Ψ, σόρι που το λέμε έτσι ωμά, αποδείχθηκε άχρηστο και επιπλέον μπαγλαμάς. Υπάρχει άνθρωπος που να ΜΗΝ πέρασε τέτοια στη ζωή του; Δεν άκουσε ποτέ από τον/την αγαπημένο/η του το κλασικό «Σόρι πάρα πολύ, κουρέλι είμαι, αλλά δεν σε θέλω πια»; Δεν το είπε ποτέ, σε κανέναν; Μα πού ζει, και πώς; Συγκατοικεί με το ίδιο άτομο εκατό χρόνια, και το ίδιο άτομο είναι μαζί του, και πες μας τώρα ότι κάνουνε

ΚΑΙ καυτό σεξ, να μας τρελάνεις εντελώς; * Όταν αλλάζουμε κάτι, οτιδήποτε, από σεξουαλικές προτιμήσεις, συνήθειες, δεσμό, διατροφή, τόπο κατοικίας, φύλο, ή πολιτικό κόμμα, γενικά καλό είναι να μη σκάμε για τους άλλους: ναι, μας θυμούνται αλλιώς. Θα μας ξε-θυμηθούνε. Βάρδα να μην αρχίσουμε κι εμείς να θυμόμαστε.

* Η σταθερότητα είναι η πιο υπερεκτιμημένη αρετή, μαζί με την ωριμότητα. Σε ποιον πρέπει να απολογηθώ επειδή έγινα μία άλλη, μεγαλώνοντας; Όλοι γινόμαστε άλλοι, εκτός από τους εκ γενετής σταθερούς/ώριμους, που απλώς πιτσικάρουν γρήγορα και ξεμπερδεύουν.

* Η φράση «Εσύ κάποτε με αγαπούσες!» είναι ΜΟΝΟΝ, αυστηρά, για χρήση σε μελό σενάρια, χάλια μυθιστορήματα και βαρετά θεατρικά: επειδή σε αγαπούσα πριν πέντε-δέκα χρόνια, πρέπει να σε αγαπώ για πάντα; Μα ποιος/α είσαι; Οκέι, υπογράψαμε χαρτί γάμου/συμβίωσης, αλλά μου πέρασε, τι να κάνουμε, ας το ανασκευάσω λοιπόν: «Θα σε αγαπάω πάντα, απλώς θέλω να χωρίσουμε και να μη σε ξαναδώ ποτέ των ποτών». Που δεν υπάρχει πιο τσέτουλο φράση, και το ξέρουμε όλοι, ακόμα κι όταν τη λέμε/ακούμε.

* Άλλο «αγαπάω» κι άλλο «πιστεύω», επίσης. Μπορεί να αγαπάω τον Στάλιν, αλλά να μην τον πιστεύω πια. Άρα η αγάπη μου είναι θλιμμένη, κλαψοτέτοια, και με δάκρυα στα μάτια, ορίστε που πιστεύω τον Τραμπ. Ή τον Βούδα, ή τον Άγιο Βασίλη. Ή τη θεία μου την ψεύτρα.

* Το δικαίωμα να αλλάζουμε μεγαλώνοντας σημαίνει ότι μεγαλώνουμε, ιντίντ. Και είναι φυσιολογικό να ψηφίζουμε/υποστηρίζουμε ΑΛΛΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΣΙΓΑ ΜΗΝ ΚΟΛΛΗΣΟΥΜΕ, ΕΔΩ ΚΟΨΑΜΕ ΤΗ ΓΛΟΥΤΕΝΗ, ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ, ΤΑ ΝΤΡΑΓΚΣ, ΑΛΛΑΞΑΜΕ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ Η/ΚΑΙ ΦΥΛΟ

άλλα κόμματα, σιγά μην κολλήσουμε, εδώ κόψαμε τη γλουτένη, το αλκοόλ, τα ντραγκς, αλλάξαμε σεξουαλική προτίμηση ή/και φύλο. Τίποτα από αυτά δεν το κάναμε ελαφρά τη καρδιά, αβρόχοις ποσί, χωρίς να φάμε ένα σωρό αγγούρια... αλλά όλα μα όλα τα κάνουμε με το κούτελο καθαρό. **Α**

Εκλογές 2019

Θέλουμε να διαλέξουμε τους καλύτερους

Δεν μας αρέσει να απέχουμε από τα πράγματα που καθορίζουν τη ζωή μας. Σε λίγες μέρες η χώρα οδηγείται στις κάλπες. Όπως σε κάθε εκλογική περίοδο, η **Athens Voice** ζητάει από τους υποψήφιους να μας εξηγήσουν τους λόγους που θα μας κάνουν να τους ψηφίσουμε. Αυτές οι εκλογές είναι πολύ σημαντικές για το μέλλον της Ευρώπης και για την τύχη της πόλης μας. Σημασία δεν έχουν μόνο τα κόμματα, αλλά και οι υποψήφιοι, οι οποίοι πρέπει να είναι οι πιο κατάλληλοι, οι πιο καταρτισμένοι, οι πιο έντιμοι.

20 υποψήφιοι ευρωβουλευτές, δήμαρχοι, περιφερειάρχες, δημοτικοί σύμβουλοι, ζητούν την ψήφο σας.

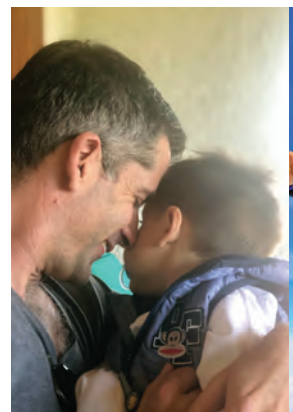

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ
2019

Κώστας Μπακογιάννης

Λίγες μέρες πριν τις εκλογές τον ρωτήσαμε να μας πει όλα όσα δεν γνωρίζουμε για το ποιος είναι τελικά ο άνθρωπος που όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι θα είναι αυτός που θα διοικήσει τον μεγαλύτερο δήμο της χώρας και θα πάει την «Αθήνα Ψηλά».

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Κώστας Μπακογιάννης είναι από τους ανθρώπους για τους οποίους νομίζεις ότι ξέρεις τα πάντα, αλλά επί της ουσίας γνωρίζεις μόνο τα τυπικά. Διότι αυτό έχει επιλέξει να κάνει ο ίδιος. Να μιλάει μόνο μέσα από τη δουλειά του. Η πρώτη σκέψη που κάνει κανείς μόλις τον βλέπει από κοντά, είναι ότι είναι ψηλός. Πολύ ψηλός. 1,94 για την ακρίβεια. Η δεύτερη ότι είναι πολύ χαλαρός, απλός, επικοινωνιακός, με καυστικό χιούμορ και μία μόνιμη τάση αυτοσαρκασμού. Συνήθως κάθεται με τα πόδια μαζεμένα στο στέρνο και δεν θα τον δεις να πίνει καφέ. Μόνο τοάι στο κίτρινο φακελάκι! «Τόσο ξενέρωτος» λέει αυτοσαρκαστικά. Γελάει ανυπόκριτα, είναι ευγενής, αλλά με το που σε γνωρίζει προτιμάει να το γυρίσει αμέσως στον ενικό. Είναι εργασιομανής, ξυπνάει καθημερινά από τις 7 το πρωί, δεν του αρέσει να ξενυχτάει ως αργά, αλλά θα βγει με φίλους «για ένα ποτήρι κρασί μιλώντας για τα πάντα εκτός από πολιτική». Ψυχοθεραπεία του η γυμναστική, αλλά και η δουλειά του. Είναι «οπαοκλάκι», διαβάζει και μαθαίνει πολύ καλά τα θέματά του. Παίρνει αποφάσεις, ξέροντας ότι «από τις δέκα που θα πάρω, κάποιες μπορεί να είναι λάθος, αλλά το προτιμώ από το να μη γίνεται τίποτα». Το βλέμμα του γλυκαίνει, όταν μιλάει για το έργο και το όραμά του για την τοπική αυτοδιοίκηση. Μια σιγουριά που πηγάζει από τα 9 επιτυχημένα χρόνια που έχει διανύσει ως δήμαρχος Καρπεννησίου και ως περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας, της δεύτερης μεγαλύτερης περιφέρειας της χώρας. Όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι οι πολίτες τον εμπιστεύονται για να κάνει το επόμενο βήμα: Να διοικήσει τον μεγαλύτερο δήμο της χώρας. Όλο αυτό το διάστημα εξήγησε το σχέδιο, τις προτεραιότητες και τις λύσεις που προτείνει. Λίγο πριν τα υλοποιήσει, επιχειρήσαμε να γνωρίσουμε όλα όσα δεν ξέρουμε για αυτόν.

Γεννημένος στις 16 Μαρτίου 1978. Η οικογένειά του γνωστή. Όπως γνωστές είναι και οι άδικες επιθέσεις που έχει δεχτεί. «Δεν νομίζω ότι άλλος υποψήφιος δήμαρχος έχει δεχθεί τόσες πολλές επιθέσεις όσες δέχτηκα πριν ακόμα ανακοινώσω την υποψηφιότητά μου. Η πραγματικότητα, λοιπόν, ποια είναι; Ότι είμαι πάρα πολύ περήφανος για την οικογένειά μου. Είμαι περήφανος και για τον παππού μου, τον Κώστα τον Μπτοστάκη, που ήταν πρωθυπουργός της χώρας, και είμαι υπερήφανος και για τον παππού μου, τον Παπα-Κώστα τον Μπακογιάννη, που ήταν ιερέας στο βουνά της Ευρυτανίας. Είναι τιμή μου και καμάρι μου». Κακός μαθητής στο δημοτικό, με μεγάλη αγάπη όμως για τα Μαθηματικά και στο Γυμνάσιο για την Ιστορία. Η ανέφελη οικογενειακή ζωή στο νούμερο 5 της Σηπιοκώρου έληξε με τέσσερις σφαίρες, όταν ο Κώστας είναι μόλις 11 χρόνων. Μαθαίνει την είδηση στο σχολικό μαζί με τη 13χρονη αδελφή του Αλεξία. Πήγαν με τον γυμνασιάρχη στον «Ευαγγελισμό». Έπειτα από λίγο ήρθε η μητέρα τους: «Ο μπαμπάς σας δεν κατάφερε να ζήσει» και η ζωή άλλαξε». Η εικόνα του τρυφερού 11χρονου αγοριού με τα μεγάλα γυαλιά που σπαράζει στην κηδεία του Παύλου Μπακογιάννη έχει μείνει καταγεγραμμένη έως σήμερα και ραγίζει καρδιές. Ο ίδιος το αντιμετωπίζει αλλιώς. «Δεν δικαιούμαστε να παραπονούμαστε η Αλεξία και εγώ. Πολλοί άνθρωποι μας στάθηκαν, μας στήριξαν. Δεν πήραμε ποτέ τους ρόλους των “θυμάτων”. Τσως επειδή ο πατέρας μας ήταν αυτός που ήταν, εμείς νιώσαμε ότι οφείλουμε να δώσουμε κάτι πίσω. Δεν νιώθω ότι μου χρωστάει κανείς, εγώ χρωστάω». Η εικόνα που έχει μείνει χαραγμένη μέσα του από τον παππού του, Κωνσταντίνο Μπτοστάκη, είναι από εκείνη την ημέρα. «Να βάζει το χέρι του στον ώμο μου και να λέει “Πάμε τώρα, Κώστα”», μια ασφάλεια που του δημιουργούσε μέχρι και την τελευταία μέρα της ζωής του.

Στα 15 του κάνει στροφή 180 μοιρών και στρώνεται στο διάβασμα. Σπουδάζει Ιστορία και Διεθνείς Σχέσεις στο πανεπιστήμιο Μπράουν των ΗΠΑ, πήρε μεταπτυχιακό στη Δημόσια Διοίκηση και τις Πολιτικές Επιστήμες από το Χάρβαρντ. Κάτι που γνωρίζουν ελάχιστα είναι ότι πήρε το διδακτορικό του από την Οξφόρδη, παράλληλα με τη θητεία του ως περιφερειάρχης. Το μικρόβιο της πολιτικής είχε μπει μέσα του από νωρίς. Ιδιαίτερα δημοφιλής στο σχολείο, εκλεγόταν πάντα στο Δεκαπενταμελές και έδινε ατελείωτες μάχες για την καθαριότητα... στις τουαλέτες! Οι φίλίες από το σχολείο έχουν κρατήσει μέχρι και σήμερα. Κολλητός του φίλος και κουμπάρος του είναι ο Νίκος, με τον οποίο γνωρίστηκαν στα μαθητικά τους χρόνια. Στον στρατό, όχι μόνο δεν βάζει βύσμα, ως εγγονός του Μπτοστάκη, αλλά υπηρετεί στις ειδικές δυνάμεις. Πριν δύο χρόνια μάλιστα γιόρτασε τα γενέθλιά του κάνοντας ελεύθερη πτώση με το αλεξίπτωτο στην Κωπαΐδα και την αφιέρωσε στον φίλο του τον Θεοδωρή με τον οποίο ήταν ίδια σειρά στους καταδρομείς - αλεξιπτωτιστές και δυστυχώς έχασε τη ζωή του σε κάποια πτώση. Μετά τον στρατό ζει 12 χρόνια στο εξωτερικό, όπου εργάζεται ως στέλεχος σε Διεθνείς Οργανισμούς, στο ευρωπαϊκο βούλιο στις Βρυξέλλες, στην Παγκόσμια Τράπεζα στο Κόσσοβο, αλλά και ως σύμβουλος επιχειρήσεων και στέλεχος σε εταιρεία Επενδυτικών Σχέσεων και Εταιρικής Επικοινωνίας στην Αθήνα.

Η ενεργός πολιτική μπαίνει σαν σκέψη, όταν πια είναι 32

ετών, οπότε αποφασίζει να ασχοληθεί με την τοπική αυτοδιοίκηση, που αλλού, στον τόπο που λατρεύει και μπορεί να σου μιλάει για ώρες, το Καρπενήσι. Εκλέγεται από τον πρώτο γύρο δήμαρχος Καρπεννησίου σε ηλικία 33 ετών. Η πρώτη σκέψη που κάνει την πρώτη μέρα που μπαίνει στο γραφείο του δημάρχου; «Παναγία μου Προσιώτισσά μου!» Στον δήμο αφήνει πίσω του έργο που μνημονεύεται από τους κατοίκους της περιοχής έως σήμερα. Το 2014 εκλέγεται περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας. Το έργο που αφήνει και εκεί πίσω του μιλάει με αριθμούς. Η απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ 2007-2013 κλείνει στο 107% ενώ το νέο ΕΣΠΑ 2014-2020 προχωράει τόσο μεθοδικά που το 2018 κλείνει με την Περιφέρεια Στερεάς «πρωταθλήτρια» στην απορρόφηση πόρων μεταξύ όλων των υπολοίπων 12 Περιφερειών. Δημιούργησε τη ΓΕΦΥΡΑ, ένα πρότυπο διευρυμένο κέντρο Αλληλεγγύης, που προσέλκυσε το ενδιαφέρον της Παγκόσμιας Τράπεζας ως διεθνής καλή πρακτική, η οποία σχεδιάζει και υλοποιεί στοχευμένες δράσεις παρεμβαίνοντας εκεί όπου όλοι οι άλλοι φορείς δεν μπορούν να φτάσουν. Υιοθετώντας μια διαφορετική κοιλτούρα η Στερεά μετατράπηκε σε «Εξυπνη Περιφέρεια», αξιοποιώντας τις νέες τεχνολογίες (ψηφιακή υπογραφή, ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων, πλατφόρμα διαβούλευσης, συμμετοχικός προϋπολογισμός κ.ά.). Έβαλε τέλος στην εγκατάλειψη και την αδιαφορία δεκαετιών, μέσα από τον σχεδιασμό, την χρηματοδότηση και πλέον υλοποίηση της παρέμβασης για την περιβαλλοντική εξυγίανση και τη δημιουργία Επιχειρηματικού Πάρκου στην πολύπαθη περιοχή του Ασωπού (251 εκ. ευρώ). Εξασφάλισε τη χρηματοδότηση για την υλοποίηση περισσότερων από 500 νέων έργων με προϋπολογισμό που ξεπερνά τα 800 εκ. ευρώ.

Και ενώ κανείς νομίζει ότι δεν μπορεί να τον δει πιο παθιασμένο από τη στιγμή που μιλάει για τη δουλειά του στην τοπική αυτοδιοίκηση, όλα στο βλέμμα του αλλάζουν όταν η συζήτηση πάει στα τέσσερα παιδιά του. Τον 12χρονο Παύλο, τη 10χρονη Δανάη, την 6χρονη Ολυμπία και τον 1μιο έτους Δήμο. Σε προηγούμενη συνέντευξη μας μου είχε πει για την αντίδραση του μεγάλου του γιου όταν του ανακοίνωσε την απόφασή του να κατέβει υποψήφιος για τον δήμο της Αθήνας «Του λέω: Παύλο, σκέφτομαι να κάνω αυτό, τι λες; Και μου απάντησε: μπαμπά όχι, μην το κάνεις! Του απαντάω: γιατί το λες; Τώρα λέπω στην Περιφέρεια τόσες μέρες. Πλέον θα είμαι εδώ. Θα βλέπεμαστε περισσότερο. Όχι, όχι, μου λέει, μην το κάνεις. Στην Περιφέρεια, σε αγαπάνε, δεν σε βρίζουν. Στην Αθήνα θα σε βρίζουν όλοι. Γιατί εδώ δεν γίνεται τίποτα, δεν αλλάζει τίποτα. Ο Παύλος ζει στο κέντρο της πόλης. Εκεί, έγινε μέσα μου το κλικ και είπα “θα το κάνω”. Κατάλαβα ότι ο γιος μου είναι ένα παιδί 12 χρόνων που μεγαλώνει με όλες τις αντικειμενικές ευκολίες και έχει παραδοθεί στην πόλη την οποία ζει. Δεν έχει απλά συμβιβαστεί, έχει παραδοθεί. Είπα: ε όχι, λοιπόν, θα σου δείξω και θα δείξω και σε κάθε συνομήλικό σου ότι μπορεί να γίνει και λίγο διαφορετικά». Λίγο πριν από αυτόν τον διάλογο είχε ανακοινώσει την απόφασή του στη σύζυγό του, Σία Κοσιώνη, η οποία του απάντησε με 6 λέξεις: «Ό,τι αποφασίσεις θα είμαι δίπλα σου».

Προτεραιότητά του για τον δήμο είναι «ο πολιτισμός της καθημερινότητας», όπως τον αποκαλεί. Ασφάλεια, λειτουργία της πόλης και ανάκτηση δημόσιων χώρων. «Η Αθήνα είναι η πρωτεύουσά μας, αλλά και η πόλη των πόλεων. Τα τελευταία χρόνια όμως, δυστυχώς, βίωσε την κρίση πάρα πολύ έντονα. Επομένως, οι σχέσεις που έχω κάνει με κατοίκους, εργαζόμενους και επισκέπτες, παίρνω ένα μήνυμα: όλοι έχουμε ανάγκη μια ανάσα, να σηκωθούμε ψηλότερα και να σηκώσουμε την πόλη ψηλά. Είναι θέμα περηφάνιας, αυτοπεποίθησης και σιγουριάς. Και για έναν κατεχόμενη αυτοδιοικητικό όπως είμαι εγώ, το να μετρήσω τις δυνάμεις και την εμπειρία μου σε αυτή την πόλη, αποτελεί ύψιστη τιμή. Γιατί έχουμε την ευκαιρία πρακτικά και χειροπιαστά να βελτιώσουμε, όσο περισσότερο γίνεται, τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων».

Του κάνω μία τελευταία ερώτηση κοιτώντας τον στα μάτια. Γιατί στις 26 Μαΐου ο Αθηναίος να ψηφίσει τον Κώστα Μπακογιάννη; «Γιατί βαθιά πιστεύω πως δεν υπάρχει τίποτα πιο σπουδαίο από το να υπηρετείς αυτή την πόλη. Και γιατί έχω τρομερή όρεξη να κάνω λάντζα. Και γιατί ξέρω πώς γίνεται. Και γιατί δεν αντέχω να μην κυκλοφορώ με το κεφάλι την άλλη μέρα ψηλά». ●

Πολλοί άνθρωποι μας στάθηκαν, μας στήριξαν. Δεν πήραμε ποτέ τους ρόλους των “θυμάτων”. Ίσως επειδή ο πατέρας μας ήταν αυτός που ήταν, εμείς νιώσαμε ότι οφείλουμε να δώσουμε κάτι πίσω. Δεν νιώθω ότι μου χρωστάει κανείς, εγώ χρωστάω.

Η Περιφέρεια Αττικής τα τελευταία πέντε χρόνια έκανε πρωτόγνωρο έργο στις υποδομές, στο πλέγμα κοινωνικής προστασίας και στον πολιτισμό, σημειώνει η υποψήφια περιφερειάρχης, επικεφαλής της παράταξης «Δύναμη Ζωής», Ρένα Δούρου. Παράλληλα, αναφερόμενη στις τραγωδίες σε Μάτι και Μάνδρα, επιτίθεται σε πολιτικούς της αντιπάλους αλλά και ανθρώπους του Τύπου, οι οποίοι «χρησιμοποίησαν εθνικές τραγωδίες για μικροκομματικά οφέλη».

Πέρασαν 5 χρόνια από την εκλογή σας ως περιφερειάρχης Αττικής. Αν αξιολογούσατε εσείς το έργο σας, τι βαθμό θα βάzaτε με άριστα το 10 και γιατί; Το έργο της Δύναμης Ζωής στη διοίκηση της Περιφέρειας το αξιολογούν και το κρίνουν καθημερινά οι πολίτες και όχι εμείς. Εκείνοι κρίνουν τι κάναμε λιγότερο ή περισσότερο καλά. Και έτσι πρέπει. Ανοίξαμε την Περιφέρεια στους πολίτες, στους αγώνες και τις αγωνίες τους. Καθιερώσαμε την κοινωνική λογοδοσία. Απλοποιήσαμε τις διαδικασίες προκειμένου να λειτουργεί η Περιφέρεια με τρόπο διαφανή και αδιάβλητο, αποτελεσματικό υπέρ των πολλών. Οι πολίτες ήταν και παραμένουν οι τελικοί κριτές.

Πείτε μας δυο τρία πράγματα που έγιναν στη διάρκεια της θητείας σας και που είστε ικανοποιημένη γι' αυτό και άλλα τρία που δεν προχώρησαν όσο θα θέλατε, με αποτέλεσμα να έχετε, ίσως, παράπονο και από τον εαυτό σας. Θα αρχίσω με αυτό που πιστεύω ότι δεν προχώρησε όσο θα ήθελα. Και μιλώ για τον αγώνα κατά της Λερναίας Ύδρας της γραφειοκρατίας. Κάναμε πολύ δουλειά, όμως ακόμη υπάρχουν προβλήματα. Σε ό,τι αφορά τα θέματα που έγινε πρωτόγνωρη δουλειά, αυτά έχουν να κάνουν με τρεις άξονες. Τις υποδομές, το πλέγμα κοινωνικής προστασίας και τον πολιτισμό. Στις υποδομές ολοκληρώθηκε και υλοποιείται σπουδαίο έργο. Για παράδειγμα, σήμερα δουλεύουν στην Αττική 360 ανοιχτά εργοτάξια, ενώ είτε έχουν τελειώσει είτε είναι σε εξέλιξη 168 αντιπλημμυρικά έργα, κόστους 514 εκατομμυρίων ευρώ, στη βάση, για πρώτη φορά, ενός συνολικού σχεδιασμού. Στο επίπεδο της κοινωνικής παρέμβασης, οικοδομήσαμε πρωτόγνωρη αλυσίδα κοινωνικής αλληλεγγύης - είτε μιλάμε για τα 82 Κοινωνικά Παντοπωλεία και Συσσίτια είτε για τα 48 Κοινωνικά Φαρμακεία και τις δεκάδες δομές για κοινωνικά ευάλωτες κατηγορίες συμπολιτών μας. Την ίδια στιγμή έχουμε δημιουργήσει μια νέα σχέση πολιτισμού και Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ανακαινίζουμε παλιές υποδομές, όπως η πλήρης αποκατάσταση του διατηρητέου θεάτρου του Λυκαβηττού. Παίρνουμε νέες πρωτοβουλίες, όπως η ψηφιοποίηση του Μουσείου της Ακρόπολης. Αναμορφώνουμε περιοχές όπως το Καστράκι Δραπετσώνας. Τέλος, αλλά εξίσου σημαντικό, στηρίζουμε, σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, καθολικά προσβάσιμες εκδηλώσεις.

Οι τραγωδίες τόσο στο Μάτι όσο και στη Μάνδρα εξακολουθούν να αποτελούν σημείο τριβής και αντιπαράθεσης, ας το πούμε έτσι. Εσείς πρόσφατα μιλήσατε για «τοξικούς» ανθρώπους. Σε ποιους αναφέρεστε και, τελικά, δεν αναμένετε ότι το μέγεθος αυτών των τραγωδιών θα προκαλούσαν και σφοδρές αντιδράσεις; Αναφέρομαι σε πολιτικούς αντιπάλους, όπως τον κ. Μητσοτάκη, τον κ. Βορίδη, τον κ. Πατούλη, που άσκησαν επί χρόνια εξουσία, ευθύνονται που έμεινε αθωράκιση η Αττική, αλλά και δημοσιογράφους όπως τον κ. Πορτοσάλτε και άλλους, που δεν σεβάστηκαν το πένθος των ανθρώπων που έχασαν δικούς τους, με στοχοποίησαν και χρησιμοποίησαν εθνικές τραγωδίες, για να μικροκομματικά οφέλη. Έχω πει ότι μακάρι να αρκούσε να θυσιάσω ως Ιφιγένεια, για να φυσήξει ούριος άνεμος και να μη

Ρένα Δούρου «Μακάρι να αρκούσε να θυσιάσω ως Ιφιγένεια»

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

συναπαντηθούμε στην επόμενη εθνική τραγωδία. Όμως πρόκειται για αμετανόητους. Δεν τους ακολουθώ στον κατήφορο. Σήμερα βρίσκεται σε διαβούλευση το νέο πλαίσιο Πολιτικής Προστασίας και ο καλύτερος φόρος τιμής προς τα θύματα δεν είναι τα τοξικά sms αλλά η σοβαρή δουλειά, κι έχω δεσμευτεί δημόσια για αυτό, να υπάρχει, για παράδειγμα, καλύτερη επικοινωνία και ενημέρωση στη διάρκεια τέτοιων κρίσεων, που δυστυχώς θα είναι όλο και συχνότερες λόγω κλιματικής αλλαγής.

Ποιες είναι οι βασικές διαφωνίες σας με τους αντιπάλους σας, που βάζουν, αν θέλετε, και τις «διαχωριστικές γραμμές» μεταξύ σας; Δεν πρόκειται διαφωνίες μεταξύ προσώπων αλλά μεταξύ πολιτικών. Οι πολιτικές θέτουν τις διαχωριστικές γραμμές. Μιλώ συγκεκριμένα για τις πολιτικές που απαξίωσαν επί χρόνια την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την εργαλειοποίησαν μέσα από πελατειακές πολιτικές. Τις πολιτικές που κρατούσαν αόρατη, περιθωριοποιημένη την Περιφέρεια Αττικής. Εμείς λειτουργήσαμε στον αντίποδα. Φέραμε την Αττική στο επίκεντρο, πρωταγωνίστρια. Με κοινωνικό πρόσημο. Στο πλευρό όλων των πολιτών. Των νέων, των αδύναμων, των διαφορετικών, εκείνων που δεν μπαίνουν σε καλούπια. Γιατί όλοι έχουν δικαίωμα στην αξιοπρέπεια. Αυτή είναι η κόκκινη γραμμή που μας χωρίζει από τις δυνάμεις του χθες, της οπισθοδρόμησης που, αφού κατέστρεψαν την πατρίδα, θέλουν ξανά να πάρουν τα νήια της Αττικής.

Πέντε χρόνια επικεφαλής της περιφέρειας Αττικής, σας άλλαξαν ως άνθρωπο και αν ναι σε ποιο επίπεδο; Τι μάθατε που δεν ξέρατε; Πέντε χρόνια είναι ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, στιδιάποτε κι αν κάνεις στη ζωή σου. Πόσο μάλλον, αν βρίσκεσαι σε θέση ευθύνης, με δικαίωμα υπογραφής για το μέλλον των συμπολιτών σου. Η θητεία αυτή στη διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής συνέπεσε με την τελική ευθεία της εξόδου της πατρίδας μας από την εθνική τραγωδία των μνημονίων. Η μάχη ήταν καθημερινή και πολυεπίπεδη. Και φυσικά συνεχίζεται, ώστε να μην επιστρέψει η πατρίδα μας σε εκείνο το σκοτεινό παρελθόν. Καθημερινά λοιπόν, αλλάζεις. Προσαρμόζεσαι στα καινούρια δεδομένα. Και φυσικά, αθροίζεις παραστάσεις εμπειριών. ●

Οι πολιτικές θέτουν τις διαχωριστικές γραμμές. Μιλώ συγκεκριμένα για τις πολιτικές που απαξίωσαν επί χρόνια την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την εργαλειοποίησαν μέσα από πελατειακές πολιτικές.

Αλεξία Έβερτ - Αλβέρτη

Εμπειρία, πολιτισμός, ειλικρίνεια

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Από μικρό κορίτσι στα κοινά και Αθηναία «βέρα-γκάγκαρν» της γενιάς, νοιάζεται όσο λίγοι για την πόλη της. Είναι υποψήφια Δημοτική Σύμβουλος με τον συνδυασμό «Αθήνα Ψηλά» του Κώστα Μπακογιάννη και θέλει να υπηρετήσει το όραμά του, μια και πιστεύει πως είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Τι σας έκανε να ασχοληθείτε με τα κοινά και την αυτοδιοίκηση; Προφανώς το DNA μου ως κόρη του αείμνηστου Μιλτιάδη Έβερτ και της φωτογράφου/εκδότριας Λίζας Βάντερπουλ Έβερτ που ασχολήθηκαν με τα κοινά από νέοι. Από μικρό κορίτσι αυτές ήταν οι παραστάσεις μου, δύο άνθρωποι δοσμένοι στα κοινά, σε δράσεις ανθρωπιστικές και κοινωνικές, αυτό αγάπησα και εγώ. Η δε αυτοδιοίκηση με κέρδισε από το 1987, όταν εξελέγη δήμαρχος Αθηναίων ο πατέρας μου, νεαρό κορίτσι τότε και εγώ που σήκωσα τα μανίκια και εργάστηκα εθελοντικά δίπλα στην καλύτερη, δυναμικότερη και πιο αποτελεσματική ομάδα που πέρασε ποτέ από τον Δήμο.

Γιατί συμμετέχετε στον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη; Απλά γιατί πιστεύω σε αυτόν, πιστεύω ότι θα φέρει τη διαφορά, θα αναστήσει την ξεπεσμένη Αθήνα που ασφυκτιά και θλίβει. Έχει όραμα, έχει εμπειρία, θα εξασφαλίσει τους απαραίτητους πόρους.

Ποια πιστεύετε πως είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα των Αθηναίων σήμερα; Είναι η καθαριότητα, τα πεζοδρόμια, η ακαλαισθησία παντού λόγω κακογουστίας και παραμέλησης,

οι δενδροφυτεύσεις όλα ατάκτως ερριμένα...Και βεβαίως η ανασφάλεια που νιώθουμε τα τελευταία χρόνια.

Τι όμορφο έχει η Αθήνα που δεν το βρίσκετε πουθενά αλλού; Η Ακρόπολη, η Αρχαία Αγορά, τα αξιοθέατα, τα μουσεία, η Ορθοδοξία και οι εκκλησίες μας, τα ταβερνάκια, τα σοκάκια τριγύρω με άρωμα ανατολής, η θάλασσα σε τόσο κοντινή απόσταση. Οι άνθρωποί της.

Αν εκλεγείτε σε ποια θέματα θα δώσετε το μεγαλύτερο βάρος; Σαν δημοτική σύμβουλος θα δώσω ίδιο βάρος σε όλα τα σοβαρά φλέγοντα θέματα εκφράζοντας την άποψη μου με επιμονή –και με την ψήφο μου– στο Δημοτικό Συμβούλιο. Αυτόνοτο δε ότι θα ασχοληθώ τα μέγιστα με τον τομέα που θα μου αναθέσει ο Κώστας Μπακογιάννης.

Αν σας λέγαμε να γράψετε ένα σύντομο (με 20 λέξεις) δελτίο τύπου που να διαφημίζει την Αθήνα σε ξένα έντυπα τι θα γράφατε; Στον βράχο της Ακρόπολης στέκει ψηλά ο Κόσμος. Στους πρόποδες μουσεία, αξιοθέατα, ζωή «α λα ελληνικά», μουσική, αρώματα και γεύσεις. Ιστορία, έμπνευση και ζωή.

Πείτε μας έναν καλό λόγο που θα αξίζει για να σας ψηφίσουμε... Για την εμπειρία μου, τον πολιτισμό μου, τη θέλησή μου, την προσήλωσή μου στους στόχους, την ειλικρίνειά μου. Είμαι πεπεισμένη ότι θα εκπροσωπήσω επάξια και με όλες μου τις δυνάμεις τους συνδημότες μου. Είμαι 5η γενιά «βέρα-γκάγκαρν» Αθηναία και νοιάζομαι όσο λίγοι για την πόλη μου. ●

ή μπύρα FIX
είς νέαν φιάλην,
ἄρτι ἀφικθεῖσα
ἀπὸ τό παρελθόν!

McVictor&Hamilton

Από χέρι σε χέρι, από γενιά σε γενιά...
FIX HELLAS. Μία χώρα, μία μπύρα!

www.fix-beer.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Μαρία Σπυράκη

«Την εποχή των 3D ηλεκτρικών αυτοκινήτων, ο κ. Τσίπρας σφικταγκαλιάζεται με τον Θύμιο»

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Ο ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου δεν είναι «δημοσκοπήσεις», είναι η κάλπη που θα σημάνει την αλλαγή σελίδας για τον τόπο, επισημαίνει η Μαρία Σπυράκη, ευρωβουλευτής και υποψήφια με τη ΝΔ, και προσθέτει ότι «στη ΝΔ σχεδιάζουμε μαζί με όλους τους δυναμικούς Έλληνες το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον, όταν ο κ. Τσίπρας αναπολεί την Ελλάδα του Άρν Βελουσιώτη».

Επιλέξατε να είστε εκ νέου υποψήφια για την Ευρωβουλή. Γιατί; Ελπίζω να με επιλέξουν οι πολίτες με σταυρό, έναν από τους τέσσερις που διαθέτουν στο ευρωπαϊκό βουλευτικό που είναι ενιαίο σε όλη τη χώρα. Οι πολιτικοί δεν επιλέγουν την εκλογή τους. Είναι όμως μεγάλη πρόκληση να έχω την ψήφο των Ελλήνων ώστε να συνεχίσω στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο τη δουλειά που με ανέδειξε ευρωβουλευτή της χρονιάς στην Έρευνα, την Καινοτομία και τη Βιομηχανία. Ξέρετε, η κάλπη των ευρωεκλογών της 26ης Μαΐου είναι η μάχη ανάμεσα στις δύο Ελλάδες που θα εκπροσωπηθούν και στις Βρυξέλλες! Όταν τα 3D ηλεκτρικά αυτοκίνητα χρειάζονται 3 μέρες για να ολοκληρωθούν και κοστίζουν 7,5 χιλ. δολάρια, ο κ. Τσίπρας σφικταγκαλιάζεται με τον Θύμιο, που καταριέται την ηλεκτροκίνηση. Στη ΝΔ έχουμε πρόγραμμα για κίνητρα ώστε να αυξηθούν τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα. Όπως έχουμε σχέδιο και για την κυκλική οικονομία και για τον ψηφιακό μετασχηματισμό των υπηρεσιών στο Δημόσιο και των επιχειρήσεων, σχέδια που υλοποίησαν άλλες πολύ φτωχότερες χώρες και τώρα... τρέχουν. Στη ΝΔ σχεδιάζουμε μαζί με όλους τους δυναμικούς Έλληνες το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον, όταν ο κ. Τσίπρας αναπολεί την Ελλάδα του Άρν Βελουσιώτη.

Τα μηνύματα πάντως που εισπράττουμε είναι ανησυχητικά. Πόσο κινδυνεύει η Ευρώπη από τις δυνάμεις του λαϊκισμού; Ο λαϊκισμός δεν απειλεί την Ευρώπη ως κατάσταση γενικής και αορίστως. Απειλεί τον τρόπο ζωής μας, τις αξίες μας, την καθημερινότητά μας. Οι λαϊκιστές είναι επαγγελματίες υποκριτές είτε προέρχονται από τα δεξιά είτε από τα αριστερά. Ο κ. Φάρτζ, για παράδειγμα, φανατικός υποστηρικτής του Brexit, που στερεί κονδύλια και δουλειές σε χιλιάδες πολίτες στο Ηνωμένο Βασίλειο, φρόντισε να εφοδιάσει τα παιδιά του με γερμανικά διαβατήρια ώστε να μη χάσουν ούτε ένα από τα προνόμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κ. Τσίπρας ηγήθηκε του πολέμου κατά των ελίτ στην Ελλάδα και για αυτό φρόντισε να συναναστραφεί στενά την ελίτ ώστε να την αλώσει από μέσα... Όσο για τη νέα εποχή που οραματίζεται, έδωσε ήδη δείγματα επίδοσης. Η Ελλάδα είναι στους τελευταίους και στον δείκτη Ψηφιακής Οικονομίας και Κοινωνίας (DESI) και στη διαχείριση των απορριμμάτων (προτελευταία στην ανακύκλωση). Μόνο στην ψηφιακή οικονομία ως το 2020 στην ΕΕ αναμένεται να δημιουργηθούν 500 χιλ. νέες καλά πληρωμένες θέσεις εργασίας. Όταν βρέχει λεφτά και δουλειές, ο κ. Τσίπρας οδηγεί την Ελλάδα αλλού...

Ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζει τον υποψήφιο του ΕΛΚ κ. Βέμπερ ως ανθέλληνα και ακραίο. Τι απαντάτε; Παρέλειψαν να αποκαλύψουν ότι είναι το φίδι με τα δυο κεφάλια! Ο κ. Βέμπερ είναι ο επικεφαλής υποψήφιος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος σε αυτές τις ευρωεκλογές, καθώς εκλέχθηκε στο συνέδριό μας στο Ελσίνκι. Υποστηρίζει και την ενίσχυση της φύλαξης των ευρωπαϊκών συνόρων που είναι τα ελληνικά σύνορα, έχει ως βασικές προτεραιότητες τη δημιουργία 5 εκατ. νέων θέσεων εργασίας για νέους

ανθρώπους, τη στήριξη των νέων ζευγαριών, τη μάχη κατά του καρκίνου. Δεν συμφωνούμε σε όλα. Όμως όταν φρόντιζε να ανακόψει τα σχέδια του κ. Τσίπρα, που οδήγησαν την Ελλάδα στον γκρεμό, μόνο ανθελληνικά δεν συμπεριφέρθηκε. Και κάτι ακόμη. Ο νέος πρόεδρος της Κομισιόν, όποιος και να είναι τελικά, θα προέρχεται από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα που θα είναι πρώτο σε όλη την Ευρώπη. Θα κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τον Κυριάκο Μητσοτάκη, ο οποίος θα έχει βαρύνοντα λόγο γιατί η ΝΔ θα είναι το μεγαλύτερο κόμμα εντός του ΕΛΚ.

Τελικά τι είναι για την Ελλάδα οι ευρωεκλογές; Πρόκριμα για τις εθνικές ή μήπως «ψήφος εμπιστοσύνης» ή «δημοψήφισμα», όπως λέει ο κ. Τσίπρας; Δεν χάνεται έτσι η ουσία της ψήφου για την Ευρώπη; Οι ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου δεν είναι «δημοσκοπήσεις», όπως εθελοτυφλεί ο κ. Τσίπρας. Είναι η κάλπη που θα σημάνει την αλλαγή σελίδας για τον τόπο. Η δημιουργία πολλών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας, το σταθερό και ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον, η ασφάλεια όλων μας, των παιδιών και των γονέων μας, η διαχείριση του μεταναστευτικού είναι θέματα στην καρδιά της ευρωπαϊκής ατζέντας. Η Ελλάδα που ονειρεύτηκε και υλοποίησε ο κ. Τσίπρας έχει τη Μόρια, την ντροπή της Ευρώπης και του πολιτισμένου κόσμου, ξοδεύει μόνο τα 6 από τα 10 ευρώ του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, δίνει προεκλογικά επιδόματα αντί για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε σταθερή βάση και πανηγυρίζει για θέσεις μερικής απασχόλησης με μισθούς κάτω από 500 ευρώ ενώ περισσότεροι από μισό εκατομμύριο νέοι ειδικευμένοι Έλληνες δουλεύουν σε χώρες της ΕΕ.

Οι παροχές που ψηφίζει ο κ. Τσίπρας προεκλογικά –και τις οποίες και εσείς ψηφίζετε– φοβάστε ότι θα μειώσουν τη διαφορά ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, ό-

πως την καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις; Ο πρωθυπουργός μάλιστα κάνει λόγο για μεγάλη ανατροπή την 26η Μαΐου υπέρ του κόμματός του... Η κάλπη θα είναι αμείλικτη. Ο εθνολαϊκισμός τελειώνει στην Ελλάδα. Θα μας μείνει η αναμνηστική φωτό του Αλέξη Τσίπρα στην αγκαλιά του Πάνου Καμμένου.

Η συζήτηση για τα εργασιακά πήρε μεγάλες διαστάσεις τα τελευταία 24ωρα. Ο κ. Μητσοτάκης εμφανίζεται κατά του δώρου Χριστουγέννων, υπέρ της 7ήμερης εργασίας, υπέρ της κατάρτησης του δημόσιου τομέα στην Υγεία. Δεν σας φοβίζει ότι η κυβερνητική προπαγάνδα «πιάνει» σε πολλούς συμπολίτες μας με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την επιλογή τους στην ευρωκάλπη; Είναι τόσο κακοστημένα fake news που ακόμη

και σε αυτού του είδους την προπαγάνδα είναι απλώς ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση Τσίπρα επέτρεψε στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ να εργάζονται οι υπάλληλοί τις 9 (!!!) μέρες συνεχώς, χωρίς ρεπό και επιτίθεται στον Κυριάκο Μητσοτάκη που επαίνεσε την εταιρεία Παπαστράτος γιατί, ενώ διατήρησε τις αμοιβές των εργαζομένων, δίνει 18 ημέρες άδεια επιπλέον ετησίως στον καθένα! Σε ό,τι αφορά στο δώρο των Χριστουγέννων, βάλθηκαν να μεταφράζουν τα αγγλικά του κ. Μητσοτάκη α λα Τσίπρα! Όπως ξέρετε, gift είναι το δώρο με αμπαλάζ και κορδελίτσα. Το δώρο των Χριστουγέννων αντιστοιχεί στο allowance και ο κ. Μητσοτάκης δεν μίλησε ποτέ για την κατάργησή του. Αντιθέτως ετοιμάζεται να αλλάξει το οικονομικό περιβάλλον ώστε να δημιουργηθούν πολλές και καλά αμειβόμενες δουλειές.

Μετά τις αποκαλύψεις για τα κότερα, ο κ. Τσίπρας επιχειρεί να εμφανίσει ως μη μεμπτές ηθικά τις διακοπές του νέρου στη θαλαμηγό της κ. Παναγοπούλου και υπερασπίζεται το δικαίωμά του –και των υπουργών του– στην προσωπική ζωή. Τελικά μήπως η ΝΔ το παρατράβηξε με το θέμα αυτό; Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα του δυτικού κόσμου ο πρωθυπουργός θα έδινε δημοσίως εξηγήσεις και παραστατικά που θα κοστολογούσαν το δώρο του ζευγους Παναγοπούλου. Εγείρεται μείζον ζήτημα ηθικής τάξης καθώς ο κ. Τσίπρας όχι μόνο κάνει την... πάπια για μια επιλογή που σε άλλες χώρες οδήγησε στην παραίτηση ακόμη και Πρόεδρου Δημοκρατίας, αλλά δίνει το «πράσινο φως» στους υπουργούς του να τον μιμηθούν! Άλλωστε όλοι στην Ελλάδα πιστεύουμε ότι το ζεύγος Παναγοπούλου παραχώρησε στον μηχανικό Αλέξη Τσίπρα το κότερό του επειδή τον είδε κουρασμένο, όπως θα έκανε για κάθε κουρασμένο μηχανικό...

Ο κ. Μητσοτάκης ζητά άμεσα εθνικές εκλογές, εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ χάσει στις ευρωεκλογές. Πόσο πιθανό θεωρείτε να υποχρεωθεί ο κ. Τσίπρας να στήσει κάλπες, με μια διαφορά που πιθανόν να θεωρεί διαχειρίσιμη; Κόλπα τέλος! Από την ώρα που θα έχουμε το αποτέλεσμα της κάλπης, η κυβέρνηση αυτή δεν δικαιούται να δεσμεύει τη χώρα. Ούτε εντός ούτε εκτός, επιχειρώντας να διορίσει Επίτροπο της Ελλάδας στην ΕΕ παραμονές εθνικών εκλογών.

Τσίπρας, Πολάκης, Ραγκούσης, Κουντουρά, Δανέλλης, Θύμιος Λυμπερόπουλος... Το σχόλιό σας; «This was ...last year!» που έλεγε και η ευρωπαϊκή διαφήμιση. Ας τους προσπεράσουμε αφήνοντας πίσω ό,τι παλιό, παρωχημένο, καιροσκοπικό και κυρίως προσβλητικό για την αξιοπρέπεια μας, εκπροσωπούν! ●

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

"MAD for a Cause" Μπορούμε να γίνουμε κι εμείς με τον πιο εύκολο τρόπο!

Ο επτάχρονος Ερνάντ συγκατοικεί πλέον με τους αγαπημένους του ήρωες, οι οποίοι του δίνουν δύναμη για να αντιμετωπίσει τη σοβαρή ασθένεια από την οποία πάσχει. Η ευχή του, να αποκτήσει ένα δωμάτιο γεμάτο σούπερ ήρωες για τον ίδιο και κούκλες για την αδελφή του, έγινε πραγματικότητα από τον ΟΠΑΠ, στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας "MAD for a Cause", η οποία θα κάνει πραγματικότητα ακόμη δύο ευχές παιδιών του Make-A-Wish (Κάνε-Μια-Ευχή Ελλάδος) έως τις 3 Ιουνίου.

Μέρος αυτής της πρωτοβουλίας μπορούμε να γίνουμε όλοι μας, αρκεί να κατεβάσουμε δωρεάν την εφαρμογή «Ομάδα Προσφοράς ΟΠΑΠ». Παράλληλα, μέσω του app, έχουμε τη δυνατότητα να κερδίσουμε τρία συλλεκτικά αντικείμενα που ανήκουν στον Σάκη Ρουβά, την Ελένη Φουρέιρα και τον SNIK, τα οποία οι αγαπημένοι καλλιτέχνες προσφέρουν σε αυτό τον καλό σκοπό.

Τα τρία απλά βήματα που χαρίζουν παιδικά χαμόγελα

Τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουμε για να συμμετάσχουμε στη δράση "MAD for a Cause", η οποία υλοποιείται από τον ΟΠΑΠ σε συνεργασία με το MAD, το μοναδικό ελληνικό μουσικό κανάλι και το κορυφαίο μουσικό love brand, είναι απλά:

1. Κατεβάζουμε, χωρίς χρέωση, την εφαρμογή «Ομάδα Προσφοράς ΟΠΑΠ» στο κινητό ή το tablet (Google Play και App Store).

2. Επιλέγουμε το αντικείμενο του καλλιτέχνη που θέλουμε να αποκτήσουμε.

3. Παίζουμε στα παιχνίδια της εφαρμογής και συγκεντρώνουμε πόντους.

Όσο εμείς θα παίζουμε, ο ΟΠΑΠ θα πραγματοποιήσει την ευχή της επτάχρονης Μαρίας, η οποία θέλει να αποκτήσει ένα παραμυθένιο δωμάτιο με ροζ χρώμα και χρυσές ανταύγειες από τον λαμπερό ήλιο. Επίσης, θα γίνει πραγματικότητα η ευχή της τριχρονης Κωνσταντίνας, η οποία αναπολεί τους παιδότοπους όπου έπαιζε ανέμελη πριν νοσήσει.

Τα συλλεκτικά αντικείμενα που προσφέρουν οι καλλιτέχνες

Ο Σάκης Ρουβάς προσφέρει στο "MAD for a Cause" το αγαπημένο του κοστούμι, η Ελένη Φουρέιρα τις κόκκινες μπότες που αναγράφουν το όνομά της και τον τίτλο του τραγουδιού «Fuego», ενώ ο SNIK προσφέρει ένα bomber jacket, ειδικά σχεδιασμένο για εκείνον.

Νίκος Ανδρουλάκης «Προοδευτική συμμαχία με κότερα και πολακισμούς είναι ανέκδοτο»

Διεκδικεί μία δεύτερη θητεία στην ευρωβουλή, μετά την άκρως επιτυχημένη πρώτη. Ο 40χρονος Κρητικός που έκανε την έκπληξη με τα εντυπωσιακά ποσοστά στη μάχη για την ηγεσία της κεντροαριστεράς, μιλάει στην Α.Υ. για τις προκλήσεις στην ευρωβουλή, αλλά και τον κομβικό ρόλο του Κινήματος Αλλαγής.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι μόλις 40 ετών, αλλά έχει διαγράψει σημαντική πολιτική διαδρομή, έχει παράξει έργο στην ευρωβουλή και έχει κολλήσει ένσημα στον ιδιωτικό τομέα. Όταν το 1997 ο 18χρονος φοιτητής από το Ηράκλειο Κρήτης συμμετείχε για πρώτη φορά στην Πανελλήνια Αγωνιστική Σπουδαστική Παράταξης Ξάνθης, κανένας δεν περίμενε τι θα ακολουθούσε. Μόλις 2 χρόνια μετά εκλέγεται γραμματέας της παράταξης και 3 χρόνια αργότερα διατελεί μέλος της Συγκλήτου του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, όπου σπουδάζει πολιτικός μηχανικός. Παράλληλα με τις σπουδές του βγάζει χαρτζιλίκι δουλεύοντας ως σεφριτόρος, ενώ πρώτη «κανονική» δουλειά πάνω στο αντικείμενο των σπουδών του πάνει το 2004 σε κατασκευαστική εταιρεία. Σε ηλικία μόλις 22 ετών εκλέγεται για πρώτη φορά μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ. Ορόσημο της πορείας του σίγουρα αποτελεί ο Μάρτιος του 2013, όταν σε ηλικία μόλις 34 ετών και χωρίς ουσιαστικά να το περιμένει κανείς, εκλέχτηκε με σαρωτικά ποσοστά Γραμματέας της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ και από γνωστό τοπικό στέλεχος προερχόμενο από την νεολαία μετατρέπεται σε σημαντικό εσωκομματικό πόλο. Στις εκλογές για την ηγεσία του Κινήματος Αλλαγής κατάφερε με ευκολία να περάσει στον δεύτερο γύρο, όπου τελικά συγκέντρωσε το εντυπωσιακό 43,25% έναντι 56,75% που πήρε η Φώφη Γεννηματά. Η πρώτη του θητεία στην ευρωβουλή χαρακτηρίστηκε από σημαντικές παρεμβάσεις που προώθησαν σημαντικά τα συμφέροντα της χώρας στο εξωτερικό. «Προχωράμε ενωμένοι για να χαλάσουμε τα σχέδια του μικρού δικομματισμού του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ και να συμβάλουμε όλοι μαζί στη δυναμική επιστροφή της Δημοκρατικής Παράταξης στο πολιτικό προσκήνιο» λέει στην Α.Υ. κάνοντας λόγο για ένα νέο πολιτικό ήθος που πρέπει να εισέλθει στην πολιτική ζωή. Και όλα δείχνουν ότι ο Ανδρουλάκης μπορεί να το φέρει.

Βεβρυμα αυτής της εκλογικής αναμέτρησης: Βρισκόμαστε μπροστά από τις πιο κρίσιμες Ευρωεκλογές από το 1979, που διεξήχθησαν για πρώτη φορά. Θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως η αλληλεγγύη, ο σεβασμός του κράτους δικαίου και η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης απειλούνται. Ακραίες ιδεολογίες που θεωρούσαμε ότι έχουν περάσει στο περιθώριο της ιστορίας επανέρχονται στο προσκήνιο, ενώ ακόμα και θεωρητικά μετριοπαθείς πολιτικοί, όπως ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Αντόνιο Ταγιάνι, επιχειρούν επικίνδυνες ιστορικές αναλογίες, βλέποντας θετικά στην περίοδο του φασιστικού καθεστώτος Μουσολίνι. Κατά συνέπεια, όσο κλισέ κι αν ακούγεται, το διακύβευμα των ευρωεκλογών είναι απλό και δεν είναι άλλο από το τι είδους Ευρώπη θέλουμε. Μπροστά μας έχουμε τρεις επιλογές. Η πρώτη είναι αυτή της θεσμικής στασιμότητας, που εκφράζεται από την Άγκελα Μέρκελ, τον επικεφαλής του ΕΛΚ, Μάνφρεντ Βέμπερ και εντός Ελλάδας από τη Νέα Δημοκρατία, μία επιλογή που οδηγεί νομοτελειακά στην παρακμή και στην περαιτέρω «γερμανοποίηση» της Ευρώπης. Η δεύτερη επιλογή είναι αυτή η οποία προτείνει η Ευρωπαϊκή Αριστερά, στην οποία συμμετέχει και ο ΣΥΡΙΖΑ, οι ιδεοληψίες της οποίας γεννούν τέρατα, όπως η στήριξη σε αυταρχικά καθεστώτα όπως αυτό της Βενεζουέλας αλλά και η διαρκής επιφυλακτικότητα της απέναντι σε πρωτοβουλίες μεγαλύτερης πολιτικής ενοποίησης. Τέλος, υπάρχει και η δική μας πρόταση, η πρόταση των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών, η οποία μιλά για περισσότερη και όχι λιγότερη Ευρώπη. Για περισσότερη αλληλεγγύη και συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών, μιας και αυτός είναι τελικά ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του παγκοσμιοποιημένου περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε.

Πώς σχολιάζετε το κάλεσμα του Αλέξη Τσίπρα για τη δημιουργία ενός μετώπου των προοδευτικών δυνάμεων, αλλά και την ένταξη πρώην στελεχών του ΠΑΣΟΚ στο κυβερνητικό σχήμα; Ο κ. Τσίπρας στην προσπάθειά του να παραμείνει στην εξουσία μέχρι και την τελευταία ημέρα που του επιτρέπει το Σύνταγμα,

κυβερνά πλάι πλάι με εκπροσώπους της Καραμανλικής Δεξιάς, βουλευτές που προέρχονται από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και στελέχη προερχόμενα από την κεντροαριστερά, που μέχρι να υπουργοποιηθούν εμφανίζονταν εντελώς αντίθετοι και καταψήφισαν την κυβέρνησή του στη Βουλή. Όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να συζητάμε για προοδευτική συμμαχία με αυτούς τους πρωταγωνιστές. Προοδευτική συμμαχία με κότερα και πολακισμούς είναι ανέκδοτο. Η σύμπραξη αυτή δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια ευκαιριακή συνεργασία με ενοποιητική βάση το πάθος για την εξουσία και τα αξιώματα. Στο τέλος της μέρας, το μόνο που επιτυγχάνει ο κ. Τσίπρας με αυτές τις τυχοδιωκτικές επιλογές είναι να πληγεί κι άλλο η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος στα μάτια των πολιτών.

Όμως και το Κίνημα Αλλαγής δεν κατάφερε να ενώσει τις προοδευτικές δυνάμεις της κεντροαριστεράς, γιατί δεν συνέβη κατά τη γνώμη σας; Είναι αλήθεια ότι έγιναν πολλά και σημαντικά λάθη, ιδιαίτερα κατά τους πρώτους μήνες που ακολούθησαν μετά την ίδρυση του Κινήματος Αλλαγής από 212.000 πολίτες που συμμετείχαν στη διαδικασία εκλογής αρχηγού. Προσωπικές στρατηγικές επικράτησαν του κοινού σκοπού κι αργήσαμε πολύ να αφήσουμε πίσω μας την εσωκομματική εσωστρέφεια. Τώρα όμως είναι η ώρα της μάχης. Προχωράμε ενωμένοι για να χαλάσουμε τα σχέδια του μικρού δικομματισμού του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας και να συμβάλουμε όλοι μαζί στη δυναμική επιστροφή της Δημοκρατικής Παράταξης στο πολιτικό προσκήνιο. Το τρομακτικά χαμηλό επίπεδο της πρόσφατης συζήτησης στη Βουλή υπενθύμισε σε όλους τους Έλληνες πόσο χρήσιμη είναι η ύπαρξη μιας ισχυρής προοδευτικής παράταξης της ευθύνης και της μετριοπάθειας.

Όλο και εντονότερα ακούγεται το τελευταίο διάστημα το αίτημα για επιστροφή στην ονομασία και τα σύμβολα του ΠΑΣΟΚ. Η δική σας γνώμη ποια είναι; Οι προοδευτικοί πολίτες δεν μας γύρισαν την πλάτη ούτε λόγω του ήλιου του ΠΑΣΟΚ ούτε λόγω του ονόματος, αλλά λόγω συμπεριφορών και πρακτικών που τους απογοήτευσαν και οι οποίες πρέπει να μπουν διά παντός στο περιθώριο. Κρατάμε τα θετικά της ιστορίας μας, κρατάμε τα σύμβολά μας, και προχωράμε προτάσσοντας ένα νέο πολιτικό ήθος. Εξάλλου, ο προοδευτικός λόγος δεν μπορεί να αγνοεί τις νέες κοινωνικές πραγματικότητες αλλά να εκσυγχρονίζεται και να απαντά στα σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι πολίτες.

Η Ευρώπη καλείται να αναλάβει τον ηγετικό ρόλο που της αναλογεί σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει και όχι πάντα προς το καλύτερο

Για ποιες δράσεις σας είσατε περήφανος κατά τη διάρκεια της θητείας σας στο Ευρωκοινοβούλιο; Κατά τη διάρκεια της θητείας μου συμμετείχα στις Επιτροπές Εξωτερικών Υποθέσεων, Περιβάλλοντος και Αγροτικών Υποθέσεων όπου είχα την ευκαιρία να εργαστώ σε σημαντικές εκθέσεις, συμπεριλαμβανομένων και ζητημάτων που άπτονται των εθνικών μας θεμάτων. Για αυτό όμως που νιώθω ιδιαίτερα περήφανος είναι η αναβάθμιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας και η δημιουργία του rescEU, για το οποίο ήμουν υπεύθυνος εκ μέρους της Σοσιαλιστικής Ομάδας και το οποίο συμπεριελήφθη από την ΕΕ στα 20 πιο σημαντικά επιτεύγματα της Ένωσης την πενταετία 2014 - 2019. Ο συγκεκριμένος μηχανισμός θα βοηθήσει τη χώρα μας και τα υπόλοιπα κράτη-μέλη να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικότερα φυσικές καταστροφές όπως είναι οι πυρκαγιές και οι πλημμύρες. Για να το πετύχουμε αυτό, προβλέψαμε την αγορά καινούργιων μέσων, όπως είναι πυροσβεστικά αεροπλάνα και ελικόπτερα με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση που κυμαίνεται στο 80% με 90% των συνολικών εξόδων. Επίσης πολύ σημαντικό στοιχείο για τη χώρα μας είναι η δυνατότητα κάλυψης από την Ευρωπαϊκή Ένωση του 75% του κόστους επισκευής των εθνικών μέσων, καθώς στη δική μας περίπτωση ένα μεγάλο μέρος του εναέριου στόλου μας βρίσκεται κατεστραμμένο λόγω αδυναμίας συντήρησης. Με τον συγκεκριμένο μηχανισμό δίνουμε τις δυνατότητες στα κράτη-μέλη να προετοιμαστούν καλύτερα και να περιορίσουμε τις πιθανότητες μία φυσική καταστροφή να μετατραπεί σε ανθρωπινή τραγωδία, όπως έγινε το περασμένο καλοκαίρι στο Μάτι. ●

Ποιο θεωρείτε ότι είναι το βασικό διακύ-

**Θέλεις να μαυρίσεις
τον ΣΥΡΙΖΑ
αλλά δεν θέλεις να μαυρίσεις
την καρδιά σου
ψηφίζοντας δεξιά**

Στις Ευρωεκλογές ψήφισε Ποτάμι

Για την Αναγέννηση της Ελλάδας
Για την Αναγέννηση της Ευρώπης
Το λέει η καρδιά σου!

ΠΟΤΑΜΙ
αλήθειες μόνο

Το Ποτάμι εκπροσωπεί την ανοιχτή Ευρώπη, των μεταρρυθμίσεων και των δικαιωμάτων, τονίζει ο Γιώργος Δημακόπουλος, υποψήφιος με το Ποτάμι στις ευρωεκλογές, σημειώνοντας τη σημασία του να είμαστε προσπλωμένοι στην ευρωπαϊκή ενοποίηση. Είναι πτυχιούχος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός ΤΕ, εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα στη μελέτη και εφαρμογή ενεργειακών συστημάτων και αρθρογραφεί τακτικά στην Athens Voice για πολιτικά και κοινωνικά θέματα.

Είστε υποψήφιος για την Ευρωβουλή με το Ποτάμι. Ο λόγος; Για χρόνια στα άρθρα μου γράφω για την ανάγκη μεγαλύτερης και ενεργητικότερης συμμετοχής των πολιτών, και επιμένω για την αυτόνομη κάθοδο του Ποταμιού στις εκλογές. Θα φυγομαχούσα αν δεν αποδεχόμουν την πρόταση για την υποψηφιότητα. Δεν έχω διαφη-

Γιώργος Δημακόπουλος «Στις ευρωεκλογές ψηφίζουμε για την Ελλάδα στην Ευρώπη»

ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

μιστεί, δεν έχω επικοινωνιολόγο, δεν κάνω διαφήμιση, δεν έφτιαξα φυλλάδιο (μου έφτιαξε μία κάρτα-σκέτσο η κόρη μου αλλά δεν την τύπωσα), δεν έκανα χορηγούμενο προφίλ, δεν καταβαίνω για να εκλεγώ ευρωβουλευτής, συμμετέχω μαζί με εκείνους που θέλουμε να αλλάξουμε την πορεία της χώρας, να είμαστε το ρυθμιστικό που θα τραβήξει με ασφάλεια την Ελλάδα στην Ευρώπη, με σκοπό να δώσουμε τη σκυτάλη σε άλλους πολίτες που θα συνεχίσουν την προσπάθεια.

Τί σημαίνουν οι εκλογές για το κόμμα που εκπροσωπείτε; Ποια η βασική σας επιδίωξη; Να συνεχίσουμε να εκπροσωπούμε τους ανήσυχους πολίτες και να συμπορευόμαστε μαζί τους. Είναι μια σκηνή στο «Kill Bill 2» του Ταραντίνο όπου η Ούμα Θέρμαν με επιμονή, στόχευση και προσήλωση με συνεχή χτυπήματα στο αδύναμο σημείο καταφέρνει να βγει από το φέρετρο που την έχουν θάψει ζωντανή. Ήταν η αντίστοιχη κατάσταση με αυτή που βίωσε το Ποτάμι όταν (πληρώνοντας τα λάθη του στην επιλογή των υποψηφίων του 2015) τον Ιανουάριο με αφορμή το Μακεδονικό, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ –με μεταγραφές των βουλευτών του– άφησαν τους πολίτες που ψήφισαν Ποτάμι στις εκλογές χωρίς εκπροσώπους, χωρίς διορθωτική ομάδα. Το Ποτάμι διόρθωσε τα δικά του εσωκομματικά λάθη, έσπασε το φράγμα και συνεχίζει χωρίς τα βαρίδια. Συνεχίζει μπροστά, μαζί με τους πολίτες.

Κατά τη γνώμη σας, τι θα «μετρήσει» περισσότερο ως κριτήριο για

την ψήφο των πολιτών στις ευρωεκλογές; Το κριτήριο που χρειάζεται να μετρήσουν είναι ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός των κομμάτων, το σχέδιο και το πρόγραμμά τους για περισσότερη Ευρώπη. Το κριτήριο δεν πρέπει να είναι η φτηνή εσωτερική πολιτική «εμείς ή αυτοί». Η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι το κίνητρο. Σε μια εποχή που ο κόσμος μας «συνταξιδεύει» στο κινητό μας, η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι το νέο app! Και το κάνεις download μόνο στην κάλπη.

Παρ' όλα αυτά η πορεία προς την ευρωκάλη έχει αποκτήσει έντονα χαρακτηριστικά εθνικής αναμέτρησης... Κυβέρνηση και αντιπολίτευση νομίζουν ότι η χώρα και οι πολίτες της περιστρέφονται γύρω από τις καρέκλες τους, ότι η ΕΕ μπορεί να περιμένει τις αυταπάτες και τα ψέματά τους, όταν βαπτίζουν τις ευρωεκλογές είτε ως δημοψήφισμα είτε ως πρόταση εμπιστοσύνης. Είναι οι δυνάμεις της ακινησίας. Στις ευρωεκλογές ψηφίζουμε για την Ελλάδα στην Ευρώπη. Μπροστά μας είναι μόνο οι ευρωεκλογές. Και θα απαντήσουμε στο ερώτημα ποια Ευρώπη θέλουμε. Στο ερώτημα ποια Ελλάδα θέλουμε, θα απαντήσουμε στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές. Κάθε φορά οφείλουμε να δίνουμε τη σωστή απάντηση στο σωστό ερώτημα.

Το μεταναστικό θα επηρεάσει την ευρω-ψήφο και πόσο; Το κάνουμε περισσότερο ζήτημα από ό,τι πραγματικά είναι. Ζούμε στην ήπειρο που οι μεταναστεύσεις είναι συνεχείς. Η Ευρώπη ήταν και είναι ανοιχτή, τολ-

μηρή και πολύχρωμη. Από την αρχή της κρίσης έχουν φύγει στην ΕΕ πάνω από 570 χιλ. νέοι Έλληνες μετανάστες brain drain. Εκεί που ζουν ελάχιστοι τους βλέπουν ως μετανάστες που θα τους πάρουν τις δουλειές. Σχεδόν 110 χιλ. Έλληνες συμπολίτες μας εκπρόσωποι της generation 2 και μεγαλύτεροι, καλούνται να συμμετάσχουν για πρώτη φορά. Το 4,2% του πληθυσμού της ΕΕ, σχεδόν 21,6 εκ. είναι ο αριθμός των ατόμων που ζουν σε κράτη μέλη της ΕΕ και έχουν ιθαγένεια τρίτης χώρας. Αλίμονο, αν μια οικονομική υπερδύναμη 28 χωρών με πληθυσμό 500 εκ. πολιτών δεν μπορεί να ενσωματώσει τους 4 εκ. πρόσφυγες - μετανάστες των τελευταίων ετών. Αυτό που χρειάζεται είναι αυτό που ζητάει το Ποτάμι, ο Μακρόν, ο Φερχόφστατ: κατανομή των προσφύγων στα κράτη-μέλη με βάση την αρχή της αλληλεγγύης και κοινό ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την ενσωμάτωσή τους.

Ας μιλήσουμε για την Ελλάδα και τη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι πρέπει να διορθωθεί την επομένη των εκλογών; Τα προβλήματα για την Ελλάδα στην ΕΕ είναι κοινά με τα περισσότερα κράτη-μέλη. Το μεγαλύτερο «πρόβλημα» είναι εσωτερικό και πρέπει να το λύσουμε μόνοι μας. Πρέπει να είμαστε προσπλωμένοι στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, χωρίς μπρος πίσω. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε οι ουραγοί της Ευρώπης, όπου κάθε ευρωπαϊκή οικονομική ή κοινωνική πολιτική θα νομοθετείται στη χώρα μας με καθυστέρηση χρόνων. Οφείλουμε να πάμε την Ελλάδα μπροστά στην Ευρώπη, να είμαστε πρωτοπόροι τολμηροί και γενναίοι. Να κάνουμε σήμερα τις αλλαγές που χρειάζονται στον χρόνο που χρειάζονται. Να μη φοβόμαστε το μέλλον, να μην αφήνουμε τον χρόνο να περνάει χαμένος. Να το πάρουμε σερί, όπως τραγουδά η Αθερίδου «κοιμάσαι 20, ξυπνάς 30, κοιμάσαι 20, ξυπνάς 40, οι στόχοι θέλουν χρόνο και ο χρόνος μικραίνει». Πρέπει να ξεφύγουμε από την ακινησία, να πάψουμε να είμαστε η χώρα της χαμένης ευκαιρίας. Μόνο με περισσότερη συμμετοχή, θάρρος και τόλμη θα τα καταφέρουμε. ●

Κωστής Ψαραδέλης «Να πάψουν τα αυτονόητα να είναι αδιανόητα»

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ιδρυτικό Μέλος και Γραμματέας Εθνικής Επιτροπής της Δημιουργία Ξανά! από το 2013, εκλέχθηκε περιφερειακός σύμβουλος Αττικής με τον Θάνο Τζήμερο το 2014 και τώρα κατεβαίνει υποψήφιος στον Κεντρικό Τομέα Αθηνών.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση νομίζουν ότι η χώρα και οι πολίτες της περιστρέφονται γύρω από τις καρέκλες τους, ότι η ΕΕ μπορεί να περιμένει τις αυταπάτες και τα ψέματά τους

Ποιοι είναι οι κύριοι παράγοντες που έπαιξαν ρόλο στην απόφασή σας να είστε ξανά υποψήφιος στις εκλογές; Όταν κάποιος δεν ασχολείται με την πολιτική, έρχεται κάποια στιγμή που η πολιτική ασχολείται μ' αυτόν. Αυτό συνέβη και μ' εμένα. Για 35 χρόνια, με θητεία στον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα αλλά και σε πολλές χώρες του εξωτερικού, δεν ασχολήθηκα παρά μόνο με την καριέρα και την οικογένειά μου. Όταν όμως η πολιτική των «επαγγελματιών πολιτικών», που δυστυχώς, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων έφερε τη χώρα στα σημερινά χάλια, επηρεάζοντας δραματικά τις ζωές όλων, πήρα την απόφαση ν' ασχοληθώ μαζί της. Έβαλα για πρώτη φορά υποψηφιότητα το 2014 στην Περιφέρεια Αττικής, όπου εκλέχθηκα περιφερειακός σύμβουλος μαζί με τον Θάνο Τζήμερο, πρόεδρο της «Δημιουργία, Ξανά!» και

είμαι πάλι υποψήφιος στον Κεντρικό Τομέα Αθηνών. Επέλεξα τη «Δημιουργία, Ξανά!» γιατί είναι ο μόνος χώρος που με εκφράζει, για τις θέσεις και τις προτάσεις της για την επίλυση προβλημάτων. Έτσι, από τον Σεπτέμβριο του 2011 και μετά τη γνωριμία μου με τον Θάνο Τζήμερο, συνέβαλα στην ίδρυση της και ξεκίνησα και συνεχίζω τον αγώνα σήμερα μαζί με πολλούς άλλους παραγωγικούς ανθρώπους του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, καταξιωμένους στους επαγγελματικούς τους χώρους.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα κύρια προβλήματα της περιφέρειας σήμερα και, αν εκλεγείτε πάλι, ποια θέματα θα είναι προτεραιότητά σας; Τα μεγαλύτερα προβλήματα της Περιφέρειας Αττικής, είναι αυτά που άπτονται της καθημερινότητάς μας, με σειρά προτεραιότητας:

www.
athensvoice.gr
Διαβάστε
τις συνεντεύξεις
στο site

Πολιτική προστασία, Απορρίμματα, αποχετευτικό - υποδομές, οικονομία. Και υπάρχουν συγκεκριμένα βήματα για την αντιμετώπιση και επίλυσή τους. Για την πολιτική προστασία, προχωρώντας και πιέζοντας για τη θεσμική τροποποίηση του Καλλικράτη - Κλεισθένη - Ξενοκράτη, εφαρμόζοντας γρήγορα και λειτουργικά συστήματα ενημέρωσης του πολίτη όταν πρόκειται για την ασφάλειά του.

Για τα απορρίμματα, επιβάλλοντας σύγχρονα ευρωπαϊκά μοντέλα στη διαχείρισή τους γιατί τα «σκουπίδια» είναι πλούτος. Στο αποχετευτικό - υποδομές, διαθέτοντας τα απαραίτητα κονδύλια για την ολοκλήρωση του αποχετευτικού Ανατολικής Αττικής, συντήρηση δρόμων, επαρκή δημοτικό φωτισμό, και όχι έργα «βιτρίνας», λίγο πριν τις εκλογές. Για την οικονομία, διαχειρίζοντας τα προγράμματα ΕΣΠΑ, στα οποία η Περιφέρεια βρίσκεται δυστυχώς σήμερα σε χαμηλό ποσοστό απορρόφησής τους.

Τι διαφορετικό προτείνει ο θάνατος Τζήμερος από τους άλλους υποψήφιους; Η «Δημιουργία, ξανά!» από το 2014 έχει επανειλημμένα αναδείξει προβλήματα της Περιφέρειας. Αλλά το διαφορετικό που προτείνει και επιμένει είναι στη θεσμική αναμόρφωση της διοικητικής δομής. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, ένα παράδειγμα είναι το άρθρο 4 του Καλλικράτη, σύμφωνα με το οποίο «δεν υφίστανται σχέσεις εποπτείας και ελέγχου και ιεραρχίας μεταξύ Περιφέρειας - Δήμων, παρά μόνο συναλληλία και συνεργασία». Το άρθρο αυτό είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της αδυναμίας διοίκησης και επικοινωνίας, με αποτέλεσμα να πνιγόμαστε και να καίγουμε. Η θεσμική ανεπάρκεια με τις επιτροπές και παρα-επιτροπές, σκοπεύει και επιτυγχάνει τη διάχυση των ευθυνών. Αντιθέτως, η «Δημιουργία, ξανά!» προτείνει την προσωποποίηση των ευθυνών, μέσω της σωστής ιεραρχικής δομής, του ορισμού σαφούς οργανογράμματος με περιγραφή θέσης, καθώς και τη γνώση και χρήση των απαραίτητων διαθέσιμων τεχνολογικών εργαλείων που θα φέρουν

την Περιφέρεια στον 21ο αιώνα. Επίσης προτείνει την αξιολόγηση του προσωπικού, τη σωστή ιεράρχηση και προγραμματισμό των έργων με απολογισμό και διαφάνεια ώστε να αποφεύγεται η κατασπατάληση των χρημάτων του φορολογούμενου. Ένα μικρό παράδειγμα αυτής της σπατάλης, αλλά και των κομματικών συναλλαγών και εξυπηρετήσεων, είναι η έγκριση ποσού 220.000 ευρώ για να καλυφθούν οι δαπάνες διακοπών των παιδιών υπαλλήλων της Περιφέρειας, σε παιδικές κατασκηνώσεις. Η «Δημιουργία, ξανά!» ήταν το μόνο κόμμα που καταψήφισε την πρόταση αυτή, θεωρώντας ανάρμοστο να στέλνει τα παιδιά σου διακοπές με τα λεφτά των απλών πολιτών, σε εποχές ανέχειας και άγριας φορολόγησης.

Πώς σχολιάζετε το γεγονός ότι οι εκλογές αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική; Σ' αυτές τις εκλογές, η απλή αναλογική δίνει τη δυνατότητα στον πολίτη να επιλέξει και να δώσει σε μικρά κόμματα ρυθμιστικό ρόλο. Έτσι, η «Δημιουργία, ξανά!», εφ' όσον οι πολίτες την επιλέξουν, προσδοκά να έχει την ικανή εκπροσώπηση για να πιέσει για τις αλλαγές που χρειάζονται, ώστε ο πολίτης να αρχίσει να απολαμβάνει την ανταποδοτικότητα των φορολογητέων χρημάτων του. Γι' αυτό δεν χρειάζεται τίποτα παραπάνω από ανθρώπους που διαθέτουν γνώση, εμπειρία, αποφασιστικότητα και κυρίως την κοινή λογική, χωρίς ιδεοληπτικά κωλύματα και αγκυλώσεις.

Πώς βλέπετε τους υποψήφιους περιφερειάρχες των άλλων συνδυασμών; Πατούλης, Σγουρός, Δούρου, Πρωτούλης και λοιποί όλοι τους ιδρυματοποιημένοι κρατιστές, απόλυτα ενταγμένοι στο υπάρχον σύστημα. Δεν θέλουν ή δεν μπορούν να κάνουν τις τομές και τις αλλαγές που χρειάζονται και επιβάλλονται. Αν ήθελαν, ή αν μπορούσαν, θα το είχαν κάνει μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησης σε ψηλές θέσεις της αυτοδιοίκησης. Είναι προφανές ότι το υπάρχον σύστημα τους βολεύει και λειτουργούν μέσα σ' αυτό απόλυτα ικανοποιημένοι. ●

Δεν χρειάζεται τίποτα παραπάνω από ανθρώπους που διαθέτουν γνώση, εμπειρία, αποφασιστικότητα και κυρίως την κοινή λογική, χωρίς ιδεοληπτικά κωλύματα και αγκυλώσεις

Θόδωρος Τσίκας «Η ΕΕ είναι σαν το ποδήλατο: αν δεν προχωρήσει, θα πέσει»

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Με την ιδιότητά του ως πολιτικός επιστήμονας-διεθνολόγος, αλλά και ως υπεύθυνος του Τομέα Εξωτερικής Πολιτικής και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο Ποτάμι, ασχολείται με θέματα ευρωπαϊκής, εξωτερικής και διεθνούς πολιτικής. Θεωρεί σημαντικό για αυτές τις πιο κρίσιμες στην ιστορία της ΕΕ ευρωεκλογές τα κόμματα να επιλέγουν υποψηφίους με γνώση του αντικείμενου, για να μπορέσουν να μας εκπροσωπήσουν εφ' όσον εκλεγούν στα σοβαρά ευρωπαϊκά ζητήματα. Ο ίδιος κατεβαίνει ως υποψήφιος ευρωβουλευτής με το Ποτάμι.

Γιατί επιλέξατε να είστε υποψήφιος για την Ευρωβουλή; Γιατί συνδυάζω τα επιστημονικά με τα πολιτικά ενδιαφέροντά μου. Και είμαι χαρούμενος γι' αυτό. Όπως γνωρίζετε, είμαι πολιτικός επιστήμονας-διεθνολόγος και ασχολούμαι επί χρόνια με θέματα ευρωπαϊκής, εξωτερικής και διεθνούς πολιτικής. Συμμετέχω σε σχετικά συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αρθρογραφώ συχνά για αυτά τα θέματα και οι στήλες της Athens Voice έχουν φιλοξενήσει τις απόψεις μου αρκετές φορές. Παράλληλα είχα και πολιτική ενασχόληση με τα ζητήματα. Σε νεαρή ηλικία, υπήρξα συνεργάτης ευρωβουλευτών της ανανεωτικής Αριστεράς, του Κ. Φιλίππ και του Μιχ. Παπαγιαννάκη. Αρκετά αργότερα, συμμετείχα θεσμικά σε διαδικασίες και πρωτοβουλίες του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος. Σήμερα είμαι ο Υπεύθυνος του Τομέα Εξωτερικής Πολιτικής και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο Ποτάμι. Ήταν λοιπόν μια

«φυσική» συνέχεια, να ζητήσω τον σταυρό ανθρώπων από όλη την Ελλάδα για να τους εκπροσωπήσω σε έναν σημαντικό θεσμό, όπως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως υποψήφιος ευρωβουλευτής με το Ποτάμι.

Κατά τη γνώμη σας, τι θα «μετρήσει» περισσότερο ως κριτήριο για την ψήφωση των πολιτών στις ευρωεκλογές; Πάντα υπάρχει ένα μείγμα κριτηρίων. Επειδή όμως, όπως λένε όλοι οι σοβαροί διεθνείς αναλυτές, αυτές οι ευρωεκλογές είναι οι πιο κρίσιμες στην ιστορία της ΕΕ, είναι σημαντικό να ηττανεύσει το κριτήριο να στείλουμε σοβαρούς ανθρώπους, με γνώση του αντικείμενου, εκεί. Ξέρουμε ότι αμέσως μετά τις ευρωεκλογές θα συζητηθεί η πρόκληση του Brexit, η απειλή από το αυταρχικό καθεστώς Πούτιν της Ρωσίας, η αστάθεια στις σχέσεις με τις ΗΠΑ λόγω της αλλοπρόσβαλλης διοίκησης Τραμπ, ο οικονομικός ανταγωνισμός με Κίνα και Ινδία, αλλά και η ίδια η μετεξέλιξη της Ε.Ε με βάση τις πολύ ενδιάμεσες προτάσεις του Μακρόν. Ε, με συγχωρείτε, αλλά δεν μπορούμε να επιλέγουμε τους εκπροσώπους μας εκεί από τους βετεράνους ποδοσφαιριστές ή από δημοφιλείς καλλιτέχνες. Έχουν ευθύνη οι ηγσίες του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ, που έχουν τέτοιες υποψηφιότητες στα ευρωψηφοδέλτιά τους.

Ειδικότερα, θα είναι η ευρω-κάλπη προμήνυμα για τις εθνικές εκλογές;

Αυτή τη στρέβλωση του νοήματος των ευρωεκλογών την ξεκίνησε η ΝΔ, αλλά την έχει πλέον στην πράξη αποδεχθεί -ασμένως μάλιστα- και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ας το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν. Στις ευρωεκλογές δεν κρίνεται η κυβέρνηση της χώρας. Ούτε αποφασίζουμε ποιος θα είναι κυβέρνηση και ποιος αντιπολίτευση. Αυτά θα τα αποφασίσουμε στις εθνικές εκλογές. Τώρα θα αποφασίσουμε ποιος θα μας αντιπροσωπεύει στην Ευρωβουλή, με ποιες απόψεις και ποιων τα συμφέροντα θα εκπροσωπεί. Και γι' αυτό, οι πολίτες μπορούν να επιλέξουν μια μικρότερη πολιτική δύναμη, μια ευρωπαϊκή φωνή, έναν αξιόλογο υποψήφιο, χωρίς τα διλήμματα και τους «καταναγκασμούς» των εθνικών εκλογών. Δεν μπορούμε να απαντάμε σε ερωτήσεις που δεν τίθενται. Η κάθε εκλογική αναμέτρηση έχει τη δική της λογική.

Πολλοί θεωρούν ότι χρειαζόμαστε «περισσότερη Ευρώπη» και συνεπώς αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα των ευρωεκλογών. Συμμερίζεστε αυτή την άποψη; Κατηγορηματικά ναι. Η Ευρώπη χρειάζεται μια «φυγή προς τα μπρος». Πρέπει να επιταχύνει την πολιτική ενοποίησή της. Να γίνει μια παγκόσμια δύναμη με ενιαία φωνή. Δύναμη ασφάλειας, συνεργασίας και αλληλεγγύης. Να αποκτήσει ενιαία εξωτερική πολιτική, κοινή άμυνα, οικονομική διακυβέρνηση (κι όχι μόνο κοινό νόμισμα), κοινή κοινωνική πολιτική, φορολογική εναρμόνιση μεταξύ των κρατών-μελών. Και τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά όργανα με τις σχετικές εξουσίες. Οι προτάσεις του προέδρου της Γαλλίας, Εμανουέλ Μακρόν, είναι πολύ σημαντικές, και αυτός είναι ο λόγος που Το Ποτάμι έχει συντονίσει την καμπάνια του με το «Μανιφέστο για μια Ευρωπαϊκή Αναγέννηση». Ο στόχος πρέπει να είναι μια Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης. Αλλιώς κινδυνεύει να χάσει το τρένο των εξελίξεων. Θα έλεγα ότι η ΕΕ είναι σαν το ποδήλατο: αν δεν προχωρήσει, θα πέσει.

Σχετικά με την Ελλάδα, ποια προβλήματα θεωρείτε ότι πρέπει να προταχθούν; Η Ελλάδα έχει ανάγκη από σοβαρές μεταρρυθμίσεις, βαθιές αλλαγές και ριζικές τομές. Που θα απελευθερώσουν πόρους, και θα ανακαταθέσουν εξουσίες και ανθρώπινο δυναμικό. Αυτό για να γίνει, χρειάζεται πολιτική βούληση, κοινωνική συναίνεση και στενές σχέσεις με τους Ευρωπαίους εταίρους. Μόνο μέσα σε αυτό το προστατευτικό ευρωπαϊκό «κουκούλι», έχει μέλλον η χώρα.

Γιατί με το Ποτάμι; Το Ποτάμι είναι μια δύναμη νεωτερισμού, εκσυγχρονισμού και καινοτομίας. Εκφράζει σήμερα, ό,τι πιο σύγχρονο υπάρχει στο πολιτικό σύστημα. Είναι το πιο ευρωπαϊκό κόμμα της χώρας. Έμεινε σταθερό και συνεπές στις τολμηρές θέσεις του, παρά τις πιέσεις και το πολιτικό κόστος. Έχει το πιο αξιόλογο ευρωψηφοδέλτιο. Έχει πλούσιο έργο στο απερχόμενο Ευρωκοινοβούλιο. Αξίζει να εκπροσωπηθεί και στη νέα Ευρωβουλή. ●

Παύλος Γερουλάνος

Η διαδρομή του, η Αθήνα
και άγνωστες πτυχές
της ζωής του

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Πάυλος Γερουλάνος ακολούθησε την αντίθετη πορεία από τη συνηθισμένη. Από την κεντρική πολιτική σκηνή και το υπουργικό γραφείο θέτει υποψηφιότητα για τον δήμο της Αθήνας. Την πόλη όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε και μένει έως σήμερα. Η σκέψη δεν ήρθε ξαφνικά. Ωριμάζε μέσα του για χρόνια. Ψάχνοντας τις προοπτικές αυτής της πόλης, βλέποντας τα τεράστια προβλήματα, μιλώντας με τους πολίτες γύρω του, πίνοντας τον εαυτό του να λέει όλο και πιο συχνά στις κόρες του «καλύτερα μην πάτε εκεί, ούτε εκεί». Οι περισσότεροι θυμούνται τον Γερουλάνο ως τον γοπευτικό πρώην υπουργό Πολιτισμού Τουρισμού Αθλητισμού και υπεύθυνο για την ΕΡΤ που κατάφερε να βάλει τάξη στη χρήση των κονδυλίων, να γυρίσει σε πλεονασματική την ΕΡΤ και να φέρει το 2012 την παγκόσμια έδρα των Μαραθωνίων στην Αθήνα αναβαθμίζοντάς τον. Κατά τη διάρκεια της θητείας του έσωσε τη Λυρική βγάζοντάς την στον δρόμο, έσπασαν όλα τα ρεκόρ αφίξεων του τουρισμού με την αυξητική πορεία να συνεχίζεται κάθε χρόνο, χειρίστηκε το θέμα των στημένων αγώνων, το νομοσχέδιο κινηματογράφου, μείωσε τα χρέη του ΕΟΤ. Οι υπάλληλοι του υπουργείου ακόμα διηγούνται πώς ο Γερουλάνος κατάφερε να δημιουργήσει το μπρώο επιχορηγούμενων φορέων με μηδενικό κόστος και διαφάνεια. Έως και σήμερα λένε πως ήταν ο μόνος υπουργός, ο οποίος κάθε φορά που παρουσίαζε ένα έργο ή μία δράση είχε πάντα δίπλα του τους υπαλλήλους που το υλοποίησαν.

Με όνομα βαρύ σαν ιστορία

Λίγοι γνωρίζουν τη συμβολή της οικογένειας Γερουλάνου για να δημιουργηθούν και να στηριχτούν φορείς που έχουν συμβάλει στον πολιτιστικό και κοινωνικό ιστό της πόλης. Μεταξύ άλλων, την κλινική Γερουλάνου, το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, το Μουσείο Χατζηκυριάκου Γκίκα, το Μουσείο Παιχνιδιών, το Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης, το Κολλέγιο Αθηνών, το Σώμα Ελληνικού Οδηγισμού, τον Ναυτικό Όμιλο Ελλάδος και φυσικά το Μουσείο Μπενάκη. Από την μεριά του πατέρα του είναι δισέγγονος του Μαρίνου Γερουλάνου, του διακεκριμένου Κεφαλονίτη γιατρού, βουλευτή και μέλους της Ακαδημίας Αθηνών που δημιούργησε το Λαϊκό Νοσοκομείο. Από την πλευρά της μητέρας του είναι τρισεγγονος του Εμμανουήλ Μπενάκη και του Παύλου Καλλιγά, ο οποίος διετέλεσε βουλευτής, υπουργός, πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. Ο προπάππος του, Αντώνης Μπενάκης, διετέλεσε υφυπουργός Οικονομικών του Ελευθερίου Βενιζέλου και δημιούργησε το Μουσείο Μπενάκη. Αυτό που δεν γνωρίζουν πολλοί είναι ότι Γερουλάνος και Αντώνης Σαμαράς είναι τρία ξαδέλφια, αφού ο Αντώνης Μπενάκης ήταν αδερφός της Πηνελόπης Δέλτα. Η οικειότητά τους άλλωστε είχε φανεί και στην τελετή παράδοσης - παραλαβής στο Υπουργείο Πολιτισμού. Κάτι που γνωρίζουν ακόμα λιγότεροι είναι πως το graffiti που συναντά κανείς στην Ιερά Οδό στο Γκάζι με τον Καραθεοδωρή πρόκειται για τον παππού της γιαγιάς του Γερουλάνου! Ο Konstantin Carathéodory, όπως ήταν γνωστός στο εξωτερικό, ήταν ο διακεκριμένος μαθηματικός που συνέβαλε καθοριστικά στη θεωρία της σχετικότητας. Το graffiti με Αϊνστάιν και Καραθεοδωρή που κοσμεί πάρκινγκ στην Ιερά οδό υλοποιήθηκε το 2012 από την ομάδα Design Wars στα πλαίσια του TEDxAthens και όταν μία μέρα τυχαία το αντίκρισε μπροστά του ο Γερουλάνος ενθουσιάστηκε!

Η δυσλεξία και οι σπουδές σε Harvard και MIT

Κάτι που δεν είναι γνωστό για τον Πάυλο Γερουλάνο είναι πως είναι δυσλεκτικός. Και ένας δάσκαλος που τον πρόσβαλε σε ηλικία 13 ετών ήταν η αιτία για να μπει στη σκέψη του το μικρόβιο της πολιτικής. «*Ηθελα να κάνω τα πάντα για να μη βρεθεί ποτέ κανένα άλλο παιδί σε αυτή τη θέση*» μου λέει. Και ενώ μιλάει με άνεση για το πρόβλημα της δυσλεξίας, δεν μου αναφέρει καν στην κουβέντα ότι όχι μόνο σπούδασε ιστορία στο Κολλέγιο Ουίλιαμς, αλλά στη συνέχεια πήρε μεταπτυχιακό από το τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Χάρβαρντ ταυτόχρονα με το μεταπτυχιακό που έκανε στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του MIT. Με εφόδιο όλα αυτά τα πτυχία ξεκινά να εργάζεται στην Αμερική. Αφορμή για την επιστροφή του στην Ελλάδα στάθηκε ένα τηλεφώνημα του πατέρα του για την οικογενειακή επιχείρηση ιχθυοτροφείων στην Κεφαλονιά. «*Η Επιστρέφεις να τα αναλάβεις ή κλείνουν*». Μετακομίζει στο Ληξούρι για 2 χρόνια και καταφέρνει να στήσει την επιχείρηση, που σήμερα δίνει δουλειά σε 100 οικογένειες, από την αρχή.

Η γνωριμία με τον Παπανδρέου, η πολιτική, η παραίτηση

Η πρώτη του ανάμιξη με την πολιτική ήταν στις βουλευτικές εκλογές της Βρετανίας ως συνεργάτης του βουλευτή του Εργατικού Κόμματος, Γκρέβιλ Τζάνερ. Όμως μία τυχαία γνωριμία που είχε κάνει λίγα χρόνια πριν, το 1989, σε ένα βιβλιοπωλείο της Βοστώνης αποδείχθηκε καθοριστική. Ο 23χρονος φοιτητής τότε Γερουλάνος, αφού περιδιαβαίνει τους διαδρόμους του βιβλιοπωλείου, σταματάει σε ένα σταντ. Εκεί θα συναντήσει έναν Έλληνα ο οποίος περιεργάζεται τους ίδιους τόμους. Ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου. Η κουβέντα που έπιασαν εκείνη την ημέρα εξελίχθηκε σε φιλία και πολλά χρόνια αργότερα σε πολιτική σύμπλευση. Όταν ο Παπανδρέου εκλέγεται πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο Γερουλάνος αναλαμβάνει τη διεύθυνση του γραφείου του. Η καμπάνια που οργανώνει το 2009 οδήγησε το κόμμα στο μεγαλύτερο ποσοστό που πήρε το ΠΑΣΟΚ από το 1981, ενώ το πολυσυζητημένο σποτ με το «Πάμε!» που μνημονεύει έως σήμερα απογείωσε την προεκλογική εκστρατεία. Το 2009 γίνεται υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, θέση που διατήρησε στην κυβέρνηση Παπαδήμου και από την οποία παραιτήθηκε για λόγους πολιτικής ευθιξίας όταν εκλάπησαν εκθέματα από το μουσείο της Αρχαίας Ολυμπίας από αγνώστους που χτύπησαν και φίμωσαν τον φύλακα.

Οι δύο κόρες και η τέλεση του γάμου από τη μητέρα του!

Κάτι που νιώθει κανείς με το που τον γνωρίζει είναι ότι ο Γερουλάνος αγαπάει τις γυναίκες και αυτό διότι έχει μεγαλώσει με τρεις αδερφές που λατρεύει, ενώ και ο ίδιος έκανε δύο κόρες για τις οποίες μιλάει και λιώνει. Την 16χρονη σήμερα Τατιάνα και την 13χρονη Αλεξάνδρα. Παντρεύεται σε ηλικία 30 ετών με τη Λάρα Μπαράζι με την οποία γνωρίζονται όταν και οι δύο σπουδάζουν στο Χάρβαρντ. Έχει καταγωγή από τη Συρία και μετά τις σπουδές της σε Χάρβαρντ και Κολούμπια εργάστηκε στη Νέα Υόρκη. Το 1999 ανέλαβε διευθύνουσα σύμβουλος της οικογενειακής επιχείρησης, των Ιχθυοτροφείων Κεφαλονιάς. Γερουλάνος και Μπαράζι παντρεύονται στο δημαρχείο της Αθήνας από τη μητέρα του Γερουλάνου, η οποία ήταν τότε αντιδήμαρχος του Τρίτου και της δόθηκε για μία μέρα η δυνατότητα να τελέσει γάμους ώστε να παντρεύει τον γιο της! Κρατάει πάντα πολύ ισχυρούς δεσμούς με την οικογένειά του, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι έως και σήμερα πολλά βράδια μετά την προεκλογική του εκστρατεία πηγαίνει με τις αδερφές του Δέσποινα, Ειρήνη και Μαρίνα στο σπίτι της μητέρας τους Αιμιλίας και κάθονται οι 5 τους μαζί έως αργά.

Οδηγεί ένα ασημί Mini Cooper, του αρέσει να τριγυρίζει ανάμεσα στους πλανόδιους στο Θησείο για να βρει καρφίτσες πέτου των Ολυμπιακών της Αθήνας με τις οποίες έχει δημιουργήσει μία τεράστια συλλογή. Με τις κόρες του πηγαίνει στου Ψυρρή διότι λατρεύουν τη γειτονιά αλλά και τα μαγαζιά της περιοχής. Θυμώνει δύσκολα και έχει εμμονή με την τήρηση του νόμου. Επαίρεται πως δίπλα στα περίτετρα - μεγαλύτερα που έχουν στήσει στο Σύνταγμα Νάσος Ηλιόπουλος και Ρένα Δούρου, απέναντι, το προεκλογικό περίτετρο του Γερουλάνου είναι το μόνο που ακολούθησε τις προδιαγραφές που θέτει ο νόμος με διαστάσεις 2x2x2. Από την άλλη το στρατηγείο του στην Καραγιώργη Σεργίας στο Σύνταγμα θυμίζει έντονα στήσιμο και εκστρατεία Ομπάμα, κάτι που διαπιστώνει κανείς με το που μπαίνει στον χώρο. Ισχυρίζεται ότι θα γίνει μπελάς στις δημόσιες υπηρεσίες, θα κάνει γραφείο του τις γειτονιές και οραματίζεται μία πόλη ασφαλή με φώτα και πολιτισμό παντού. «*Πρέπει να σπάσουμε την αλαζονεία που οδηγεί τους υποψήφιους να παραβιάζουν τους ίδιους νόμους που μετά θα κληθούν να επιβάλλουν. Πρέπει να πάρουμε την πόλη στα χέρια μας. Η Αθήνα δεν είναι υπόθεση των δύο μεγάλων κομμάτων, είναι υπόθεση των Αθηναίων*» λέει και γι' αυτό τους καλεί να τον ψηφίσουν. ●

Πρέπει να σπάσουμε την αλαζονεία που οδηγεί τους υποψήφιους να παραβιάζουν τους ίδιους νόμους που μετά θα κληθούν να επιβάλλουν. Πρέπει να πάρουμε την πόλη στα χέρια μας. Η Αθήνα δεν είναι υπόθεση των δύο μεγάλων κομμάτων, είναι υπόθεση των Αθηναίων.

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συχνά επικρινόμαστε για τις επιδόσεις μας στη ρύθμιση της τεχνολογίας. Για μια αμερικανική εταιρεία που εδρεύει στη Silicon Valley, η ίδια η ιδέα ενός νέου γύρου ευρωπαϊκών κανονισμών είναι, αν μη τι άλλο, ανησυχητική. Και όμως, τους τελευταίους μήνες, έχουμε όλο και περισσότερες περιπτώσεις Διευθύνοντων Συμβούλων τεχνολογικών κολοσσών που ζητούν ένα καινούριο νομοθετικό πλαίσιο. Αυτό είναι για δύο κύριους λόγους. Αφενός ένα σύνολο γενικών κανόνων και αρχών προσφέρει την απαραίτητη νομική βεβαιότητα που θα χρειαζόταν κάθε επιχείρηση, προκειμένου να αναπτυχθεί στην ΕΕ και, αφετέρου, η ΕΕ έχει κάνει καλή δουλειά στη δημιουργία των συνθηκών για τη λειτουργία μιας Ενιαίας Ευρωπαϊκής Ψηφιακής Αγοράς.

Εύα Καϊλή Ενιαία ψηφιακή αγορά για ελληνικά μέσα

Οι επικριτές της ΕΕ τείνουν να ξεχνούν ότι η κατάσταση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Ψηφιακής Αγοράς το 2019 είναι σε μεγάλο βαθμό προϊόν των τελευταίων 4-5 ετών, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σήκωσαν τα μανίκια τους και άρχισαν να εργάζονται για την άρση των φραγμών και την εφαρμογή διασφαλίσεων. Ένα μεγάλο μέρος αυτού που υπάρχει ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τις παγκόσμιες ρυθμιστικές εξελίξεις στον χώρο της τεχνολογίας έχει υλοποιηθεί εξαιτίας της δουλειάς μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για παράδειγμα, μόνο μερικά που καταφέραμε να πετύχουμε και ήδη έχουν εφαρμοστεί ή πρόκειται να εφαρμοστούν άμεσα είναι η κατάργηση των τελών περιαγωγής (roaming), η εφαρμογή του GDPR, οι μεταρρυθμίσεις για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, η απαγόρευση του geoblocking και των διαδικτυακών διακρίσεων, οι πρώτοι κανόνες για τις σχέσεις πλατφορμών και επιχειρήσεων, ένα πλήρες σύνολο κανόνων που προστατεύουν τους καταναλωτές στο διαδίκτυο, ένα πλαίσιο για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο. Αυτές είναι θεμελιώδεις μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη ξεκινήσει να εφαρμόζονται και επηρεάζουν τη ζωή εκατομμυρίων πολιτών στην Ελλάδα και την Ευρώπη, ενώ επηρεάζουν και άλλες χώρες προς την ίδια κατεύθυνση. Ωστόσο, με τη δουλειά μας πέρα από τις τρέχουσες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε θέσαμε και τις βάσεις για την εκμετάλλευση των νέων αναπτυξιακών τεχνολογιών. Η ΕΕ έχει ξεκινήσει πολλές πρωτοβουλίες για την απελευθέρωση της καινοτομίας και την εφαρμογή νέων λύσεων σε προβλήματα. Σε αυτό το πλαίσιο, είχα την ευκαιρία να εργαστώ εκτενώς πάνω στο νομικό πλαίσιο για την τεχνολο-

γία blockchain. Η ΕΕ διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη αυτής της τεχνολογίας και φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη θέσεων εργασίας υψηλού επιπέδου, ώστε να εκμεταλλευτούμε δυνατότητες των νέων πτυχών, ειδικά στη χώρα μας όπου υπάρχει εξαιρετικό και εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Με το έργο μας διευκόλυνε το έντονο επιχειρηματικό ενδιαφέρον στο blockchain, εξασφαλίζοντας ασφάλεια δικαίου και ακολουθώντας τρεις θεμελιώδεις αρχές:

- Ουδετερότητα ουσιαστικά με την τεχνολογία που χρησιμοποιείται,
- Ουδετερότητα αναφορικά με το επιχειρηματικό μοντέλο
- Φιλική προς την καινοτομία προσέγγιση

Επιπλέον, η ΕΕ υπερασπίζεται τη δημιουργία ενός ηθικού πλαισίου για τη λειτουργία της ΑΠ. Ως συντάκτης του κειμένου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασχολείται με την τεχνητή νοημοσύνη, τη ρομποτική και τον αυτοματισμό, τονίσαμε τη σημασία της ανθρωπίνης παρέμβασης σε βασικές αποφάσεις και κυρίως δημιουργούμε ένα δίκτυο ασφαλείας που θα επιτρέψει σε όσους έχουν μείνει πίσω από τις ταχείες αλλαγές να καλύψουν. Για τη δημιουργία μιας καλά λειτουργούσας Ψηφιακής Ενιαίας Αγοράς, υπάρχει επίσης η ανάγκη να επενδύσουμε σε μεγάλο βαθμό σε καινοτόμες ιδέες και σε υποδομές. Και εδώ καταφέραμε να πετύχουμε σημαντικά οφέλη για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Τα τελευταία χρόνια, υπήρξαν κάποιες πολύ ενδιαφέρουσες ιδέες που ξεπήδησαν από τη χρηματοδότηση της ΕΕ και κάποιες αξιοσημείωτες επιστημονικές ανακαλύψεις που έγιναν, με την πιο πρόσφατη και εντυπωσιακή πρώτη φωτογραφία μιας μαύρης τρύπας, ενός έργου που έχει λάβει κοινοτική

χρηματοδότηση. Κατά τις διαπραγματεύσεις για το νέο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο, τον προϋπολογισμό της ΕΕ για τα επόμενα χρόνια, είμαστε κατηγορηματικοί για την ανάγκη να δαπανήσουμε περισσότερα για τις τεχνολογίες και τις επιστήμες και πολύ περισσότερο στις χώρες που υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη.

Για παράδειγμα, ως εισηγήτρια εκ μέρους της Επιτροπής Βιομηχανίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη συγγραφή του νόμου για την αναπροσαρμογή και επέκταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Στρατηγικών Επενδύσεων, γνωστού και ως Σχεδίου Γιούνκερ, πετύχαμε να αλλάξει ο επενδυτικός χάρτης και ο προσανατολισμός του προγράμματος. Πριν την παρέμβασή μας η Ελλάδα ήταν στη δέκατη θέση στην απορροφησιμότητα των κεφαλαίων, ενώ τώρα είναι πρώτη. Αυτό αύξησε κατακόρυφα την δυνατότητα των Περιφερειών και των επιχειρήσεων να λαμβάνουν επενδυτικά κεφάλαια ακόμα και για μικρότερα έργα. Κατορθώσαμε, λοιπόν, να εξασφαλίσουμε πάνω από ένα τρισεκατομμύριο ευρώ χρηματοδότησης, μέσω διαφορετικών χρηματοδοτικών εργαλείων και πλατφορμών, προκειμένου να ενισχύσουμε την Ελλάδα και την ΕΕ και να της επιτρέψουμε να ανταγωνιστεί σε παγκόσμια κλίμακα. Και αυτός είναι ο στόχος μας για την επόμενη πενταετία. Η ΕΕ πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια ευημερούσα ψηφιακή ενιαία αγορά με τον πολίτη στο επίκεντρό της. Κατά τα τελευταία πέντε χρόνια, παρά τα στερεότυπα σχετικά με τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών και την «τεμπελιά» των Ελλήνων, αποδείξαμε με τους συνεργάτες μου ότι είμαστε πρόθυμοι να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο για τη βελτίωση των συνθηκών και προοπτικών για τους Έλληνες πολίτες και το έργο μας όχι μόνο έθεσε τις βάσεις για την Ενιαία Ψηφιακή Αγορά, αλλά είχα την τιμή να αναγνωριστεί και να βραβευτεί η ομάδα μου και η δουλειά μας στις Βρυξέλλες και διεθνώς, αυτά τα 5 τελευταία χρόνια. ●

* Η Εύα Καϊλή είναι ευρωβουλευτής και κατεβαίνει ξανά υποψήφια στις ευρωεκλογές με το ΚΙΝΑΛ

Ανδρέας Βαρελάς

«Ο δήμαρχος δεν έχει περιθώριο να μάθει, πρέπει να ξέρει τη δουλειά»

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

να από τα πιο γνωστά στελέχη της αυτοδιοίκησης, νυν αντιδήμαρχος στην παράταξη Καμίνη, αυτή τη φορά κατεβαίνει στις εκλογές με τον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να επιλέξετε τον συνδυασμό του Κ. Μπακογιάννη; Η αυτοδιοικητική του εμπειρία. Έκανε ως δήμαρχος μία θητεία στο Καρπενήσι πάρα πολύ πετυχημένη και στη συνέχεια περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδος, μίας περιφέρειας με αρκετή ανομοιογένεια, στην οποία όμως, δίνοντας τον καλύτερό του εαυτό, αυτός και η ομάδα του κατέφεραν να έχει τη μεγαλύτερη απορρόφηση ευρωπαϊκών πόρων και να αλλάξει την εικόνα της. Ο Δήμος της Αθήνας δεν έχει περιθώριο ο δήμαρχος να πρέπει να μάθει, από την πρώτη ημέρα χρειάζεται να ξέρει τη δουλειά που έχει να κάνει ένας δήμαρχος.

Σε ποιον τομέα πιστεύετε ότι θα δώσει προτεραιότητα, αν εκλεγεί, ο Κ. Μπακογιάννης; Εφόσον εκλεγεί ο Κ. Μπακογιάννης η πρώτη του προτεραιότητα θα πρέπει να είναι ο πολιτισμός της καθημερινότητας: βελτίωση εντός 6 μηνών της καθαριότητας της πόλης, βελτίωση του οδοφωτισμού και φύλαξη των χώρων που ο Δήμος έχει πολύ μπροστά στην ατζέντα του, όπως είναι οι παιδικές χαρές, τα άλσος και οι πλατείες.

Ποια θέματα θα είναι η δική σας προτεραιότητα; Με τι θα θέλατε να ασχοληθείτε δεδομένης της εμπειρίας σας στον Δήμο της Αθήνας; Εφόσον εκλεγώ θα είμαι στη διάθεση του δημάρχου για όποια θέση νομίζει ότι θα είμαι χρήσιμος με την εμπειρία μου και τις γνώσεις μου.

Ποια είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Δήμος σήμερα; Τα μεγαλύτερα προβλήματα είναι οι αρμοδιότητες και η γραφειοκρατία εντός του Δήμου και εκτός του Δήμου η αστεγία και οι εξαρτήσεις. Ως προς τα ζητήματα εντός του Δήμου, ο Μπακογιάννης έχει δηλώσει και ζητά ό,τι είναι εντός των ορίων του Δήμου να είναι μοναδικός αρμόδιος ο Δήμος και να τελειώνει η καραμέλα περί αρμοδιοτήτων, η δε γραφειοκρατία να χτυπηθεί αποφασιστικά από την πρώτη ημέρα ανάληψης των καθηκόντων της νέας δημοτικής αρχής. Τέρμα το χαρτί. Απαντήσεις στους δημότες άμεσα – όλα τα χαρτιά και τα πιστοποιητικά – δίνονται από τις δημοτικές κοινότητες, οι οποίες στο κομμάτι της διοικητικής υποστήριξης έχουν λειτουργία αντίστοιχη με τα ΚΕΠ. Για την αστεγία και τις εξαρτήσεις, πρόγραμμα απομάκρυνσης από τους δρόμους με παροχή υγειονομικής βοήθειας και χώρων ελεγχόμενης χρήσης, υποχρεωτικά όμως φυλλασσόμενους, και ταυτόχρονα αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τη δημόσια χρήση ναρκωτικών.

Πώς βλέπετε το ότι οι εκλογές αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική; Θα δυσκολέψει ή θα διευκολύνει τη λειτουργία του δημοτικού συμβουλίου; Η απλή αναλογική είναι κατά τη γνώμη μου δίκαιο μαχαίρι για τους Δήμους και τα δημοτικά συμβούλια, αρχικά γιατί η πρόθεση της κυβέρνησης που το νομοθέτησε δεν ήταν η δημοκρατική έκφραση όλων των ρευμάτων της κοινωνίας, αλλά η διάσωση των έτσι και αλλιώς λιγιστών δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ στους Δήμους και στις Περιφέρειες, το δεύτερο είναι ότι αν δεν υπάρξουν προγραμματικές συμφωνίες πάνω σε μίνιμουμ προγράμματα θα υπάρχουν αναγκαστικά επικίνδυνες συναλλαγές και αυτό θα είναι ό,τι χειρότερο για τις τοπικές κοινωνίες. Είναι μεγάλο ψέμα τέλος ότι σήμερα δεν υπάρ-

χουν συνεργασίες και μεγάλες πλειοψηφίες στα δημοτικά συμβούλια, το 75% περίπου των αποφάσεων στον Δήμο της Αθήνας είναι ομόφωνες, ενώ στην οικονομική επιτροπή το ποσοστό αυτό ανεβαίνει στο 85 με 90% και όπου δεν υπάρχει ομοφωνία έχουμε τουλάχιστον μεγάλες πλειοψηφίες.

Αν είχατε την ευκαιρία να αλλάξετε κάτι σ' αυτή την πό-

λη άμεσα, ποιο θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα κάνατε; Θα άλλαζα αμέσως την αντιμετώπιση των κτιρίων της εκατονταετίας 1840-1940. Σύμφωνα με στοιχεία της Monumenta αυτά τα κτίρια είναι λίγο παραπάνω από 10.000 και πρέπει να βρεθεί κάθε τρόπος να σωθούν και να αναδειχθούν. Είναι η νεότερη ιστορία της πόλης μας, που είναι ταυτόχρονα η παλαιότερη πρωτεύουσα - πόλη της Ευρώ-

πης. Πρέπει να δοθούν λοιπόν κίνητρα οικονομικά, ευρωπαϊκά προγράμματα, σε μία μεγάλη προσπάθεια διάσωσης και ανάδειξής τους.

Σε ποια πόλη του εξωτερικού έχετε ζηλέψει πράγματα που έχει φτιάξει ο Δήμος και ποια ήταν αυτά; Η Πράγα για τη λειτουργία της Δημοτικής της Αστυνομίας (μέχρι και το καταφύγιο ζώων είναι αρμοδιότητά της) και για τη συνεχή ανοικοδόμησή της, προστατεύοντας ταυτόχρονα τον ιστορικό πλούτο της πόλης, και η Βιέννη για τον ανοιχτό ορίζοντα στις νέες ιδέες και στην κυκλική οικονομία. Για παράδειγμα, όταν στο Μετρό της Βιέννης φρενάρει ένας συρμός για να μπει σε έναν σταθμό η ενέργεια η οποία παράγεται συσσωρεύεται σε μεγάλες μπαταρίες οι οποίες μετά χρησιμοποιούνται στη δημοτική ηλεκτροκίνητη συγκοινωνία. Φυσικά διαθέτει και τον πιο διάσημο χώρο διαχείρισης απορριμμάτων στο κέντρο της, που κανείς δεν μπορεί να πιστέψει ότι σε αυτό το αρχιτεκτονικό αριστούργημα γίνεται διαχείριση απορριμμάτων.

Τι εκτιμάτε στην Αθήνα, που δεν το βρίσκετε πουθενά αλλού; Στην Αθήνα, την πόλη που γεννήθηκα εγώ και τα παιδιά μου, εκτιμώ ακόμη τις γειτονιές που η καλημέρα είναι καλημέρα μέσα από την καρδιά του γείτονα και όχι κάτι ψεύτικο και απόμακρο. Για να πάω στο Μετρό των Σεπολίων καθημερινά χαιρετώ και καλημερίζω τον φαρμακοποιό της γειτονιάς και δύο-τρεις γείτονες τουλάχιστον. Αυτό είναι κάτι που και τη διάθεσή σου φτιάχνει και δεν υπάρχει πουθενά αλλού.

Πείτε μας δυο λόγια για σας. Είμαι γέννημα θρέμμα Αθηναίος από παππού και πατέρα Αθηναίο, η μακρινή καταγωγή μας είναι από την Αρκαδία από μικτό γάμο Έλληνα με Βενετή, μεγάλωσα στον Κολωνό στον οποίο και κατοικώ, ενώ τελείωσα το Μικτό Λύκειο Κολωνού, ασχολούμαι με την τοπική Αυτοδιοίκηση από το 1982. Είναι έκτο φορά που είμαι υποψήφιος και είμαι αντιδήμαρχος Δημοτικής Αστυνομίας και κέντρου πόλης από το τέλος του 2016. ●

Τα μεγαλύτερα προβλήματα είναι οι αρμοδιότητες και η γραφειοκρατία εντός του Δήμου, και εκτός του Δήμου η αστεγία και οι εξαρτήσεις

TED^x Athens
x = independently organized TED event

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

Mi @ TEDxAthens
**EXPERIENCE THE FUTURE
OF ALTERNATIVE URBAN TRANSPORTATION
& LIFE**

Διάθεση και Υποστήριξη
Info Quest
TECHNOLOGIES

Λενιώ Μυριβήλη

«Αν δεν πάρουμε δραστικές αποφάσεις, η Αθήνα σε 15-20 χρόνια ενδέχεται να μην είναι βιώσιμη!»

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Να αναδείξει τον πολύτιμο ρόλο των δέντρων και του πρασίνου ως υποδομή που θωρακίζει την Αθήνα απέναντι στους μεγάλους καύσωνες και τις σφοδρές βροχοπτώσεις που μας φέρνει η κλιματική αλλαγή θέτει ως στόχο η αντιδήμαρχος Πρασίνου και Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Αλλαγή του Δήμου Αθηναίων Λενιώ Μυριβήλη, υποψήφια δημοτική σύμβουλος με το «Ποτάμι», στον συνδυασμό «Αθήνα Ψηλά» του Κώστα Μπακογιάννη.

Τι σας ώθησε να πάρετε και πάλι μέρος στην αναμέτρηση για την Αυτοδιοίκηση; Η ανάγκη να συνεχίσω τη δουλειά που έχουμε ξεκινήσει στο Τμήμα Ανθεκτικότητας και Βιωσιμότητας του δήμου, αλλά και στη Διεύθυνση Πρασίνου. Υπάρχουν δράσεις που ξεκινήσαμε να σχεδιάζουμε και θέλω να τις δω να υλοποιούνται. Για παράδειγμα, πρόσφατα ολοκληρώσαμε τη γεωχαρτογράφηση των δέντρων του Εθνικού Κήπου, δράση που είναι απαραίτητο να επεκταθεί σε όλα τα δέντρα της πόλης. Για δυο χρόνια μελετήσαμε και θέσαμε στόχους για την υποστήριξη και την προστασία του, εμβληματικού για την Αθήνα, λόφου του Λυκαβηττού. Τώρα έχω εξασφαλίσει τους πόρους για να αρχίσουμε την υλοποίηση αυτού του σημαντικού προγράμματος. Θέλω να αναδείξω με κάθε τρόπο τον πολύτιμο ρόλο των δέντρων και του πρασίνου ως υποδομή που θωρακίζει την Αθήνα απέναντι στους μεγάλους καύσωνες και τις σφοδρές βροχοπτώσεις που μας φέρνει η κλιματική αλλαγή.

Με τι σκοπεύετε να ασχοληθείτε, αν εκλεγείτε; Θέλω να φτιάξω μια Αθήνα δροσερή! Το πράσινο και η αστική βιοποικιλότητα θα μας βοηθήσουν να αντέξουμε τις υψηλές θερμοκρασίες και τις άγριες νεροποντές και πλημμύ-

ρες που έρχονται. Πρέπει να προετοιμάσουμε από τώρα την πόλη για τις προκλήσεις της Κλιματικής Αλλαγής. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αρχίσουμε να σχεδιάζουμε διαφορετικά τον κοινόχρηστο χώρο. Πρέπει να κάνουμε άμεσες, σημαντικές και μακρόπνοες αλλαγές για να βελτιώσουμε την καθημερινότητά μας και την ποιότητα της ζωής μας. Αν δεν πάρουμε δραστικές αποφάσεις, η Αθήνα σε 15-20 χρόνια ενδέχεται να μην είναι βιώσιμη!

Ποια είναι τα πιο σημαντικά βήματα που πρέπει να γίνουν για τον δροσισμό της Αθήνας; Πρέπει να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο το λίγο, αλλά τόσο απαραίτητο πράσινο της πόλης μας τόσο ποσοτικά, όσο και ποιοτικά. Καταρχάς θεωρώ απαραίτητη τη δημιουργία ενιαίου μητρώου δέντρων για το σύνολο της πόλης σε σύστημα GIS, που να επικαιροποιείται, για να μπορούμε να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε μια σοβαρή πολιτική για τα δέντρα της πόλης για τις επόμενες δεκαετίες και γενιές. Πρέπει να εστιάσουμε στην ποιότητα των δέντρων μας, της φύτευσης και της φροντίδας τους. Επίσης πρέπει να εξετάσουμε περιπτώσεις βιοποικιλότητας και οικοσυστημάτων, τέτοιων που θα μπορούν να βοηθούν την πόλη. Οικοσυστήματα που υποστηρίζουν την κίνηση των αέριων μαζών ή που υποστηρίζουν θηρευτές όπως οι λιβελλούλες, ψάρια και πουλιά, μικρά ερπετά, χελώνες και τα βατράχια, μπορούν να συμβάλουν στην καταπολέμηση των κουνουπιών, για παράδειγμα. Η ζεστή και υγρή τσιμεντένια Αθήνα που έχουμε φτιάξει, δυστυχώς βοηθάει μόνο στην αύξηση των πληθυσμών τους. Στον δροσισμό, όμως, θα βοηθήσει και η εφαρμογή διαφορετικών προδιαγραφών για τον σχεδιασμό των δρόμων και των πεζοδρομίων μας, όπως και η χρήση ειδικών υλικών: ψυχρών, υδατοπερατών ή άλλων καινοτόμων υλικών. Τέλος, πρέπει να αλλάξουμε και την

αστική μας κουλτούρα. Η συνεργασία του δήμου με τους πολίτες είναι εξαιρετικά σημαντική, για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση χώρων πρασίνου και όχι μόνον. Ένα πρώτο, πολύ σημαντικό αλλά και εφικτό βήμα, είναι να προχωρήσουμε στη δράση «υιοθεσίας» νεαρών δέντρων από τους Αθηναίους που θα ήθελαν να βοηθήσουν στο πότισμά τους για τα τρία πρώτα χρόνια τους.

Πώς μπορούμε να αυξήσουμε το πράσινο σε μια τόσο πυκνοκατοικημένη πόλη; Η δουλειά μας είναι δύσκολη, αλλά υπάρχουν λύσεις. Είμαστε η δεύτερη ή η τρίτη πιο πυκνοδομημένη και πυκνοκατοικημένη πόλη στην Ευρώπη. Δεν έχουμε χώρους για πράσινο. Χρειάζονται, λοιπόν, ευέλικτες και ευρηματικές λύσεις. Θα σας δώσω ένα απλό παράδειγμα, οι αυλές των σχολείων μπορούν να αποτελέσουν οάσεις πρασίνου, μικροκλίματος και συνεργατικών διαδικασιών για όλη την πόλη. Το ίδιο και τα εγκαταλελειμμένα οικόπεδα. Γιατί να μην τα αξιοποιήσουμε; Φυσικά, για να πρασινίσει η πόλη, πρέπει να αυξηθούν κι οι πόροι του δήμου για το πράσινο, ώστε να γίνονται περισσότερες φυτεύσεις νέων δέντρων και πιο σωστά κλαδέματα. Κατεβαίνω με τον συνδυασμό «Αθήνα Ψηλά» ακριβώς επειδή ο Κώστας Μπακογιάννης έχει δεσμευτεί πως θα επενδύσει 29 εκ. ευρώ για το πράσινο στην Αθήνα, ενώ στόχος του είναι η πόλη να αποκτήσει συνολικά 3.200.000 τ.μ. πρασίνου.

Πείτε μας έναν καλό λόγο για να σας ψηφίσουμε; Για να γίνει η πόλη μας πιο βιώσιμη. Γιατί έχω τις γνώσεις, την εμπειρία και τη θέληση να δουλέψω σκληρά για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του φυσικού περιβάλλοντος της πόλης, την έλλειψη πρασίνου, τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Γιατί μπορώ και θέλω να φτιάξω μια Αθήνα δροσερή! ●

Άγγελος Παπαδημητρίου

«Μη με ψηφίσετε!»

Ρωτήσαμε τον γνωστό ηθοποιό γιατί να μην τον ψηφίσουμε

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

Ο Εικαστικός, τραγουδιστής, ηθοποιός, συγγραφέας, ο Άγγελος Παπαδημητρίου είναι ένας ταλαντούχος άνθρωπος που δεν περνάει απαρατήρητος. Το ιδιαίτερο στιλ του, οι μεταμφιέσεις του, τα σχόλιά του στο Facebook, το καταλυτικό του χιούμορ, έχουν δημιουργήσει ένα μεγάλο κύκλο θαυμαστών. Πρόσφατα κυκλοφόρησε και το βιβλίο του «Λάικ!», με φωτογραφίες και κείμενα που δημοσίευσε στο φατοσβιβλίο. Κι ενώ όλοι περίμεναν κάτι ακόμα πιο εκκεντρικό, αυτός φόρεσε τις υπέροχες γραβάτες του και κατέβηκε υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος, με τον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη. Η προεκλογική του εκστρατεία είναι κι αυτή πρωτοφανής στα χρονικά. Με σλόγκαν «Βάλε κι εσύ ένα χεράκι», φωτογραφίζεται με μια ηλεκτρική σκούπα έξω από το Δημαρχείο, αναδημοσιεύει Σουρή και Λαπαθιώτη, ντύνεται στην πένα και κατεβαίνει στη λαϊκή αγορά. Σε μια τέτοια λαϊκή αγορά συναντηθήκαμε, του έθεσα τις ερωτήσεις και ιδού οι απαντήσεις του για να βγάλετε τα συμπεράσματά σας...

Πώς αποφάσισες να ασχοληθείς με τα κοινά; Ξαφνικά! Αισθάνθηκα την ανάγκη να επικοινωνήσω με τους άλλους εκτός των κατακτημένων ορίων της Τέχνης... σε «απάτητο χιόνι» για μένα... εκεί όπου στο έργο δεν πρωταγωνιστείς εσύ, αλλά η «πεζή» πραγματικότητα (αδιαφορώντας επιδεικτικά για τη δική σου «ευαισθησία»), δίνοντάς σου τον άμισθο κόντρα-ρόλο της καθαρίστριας, μαζί με μία και μόνη σκηνική οδηγία: «Βάλε και εσύ ένα χεράκι!»

Συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη; Ο συνδυασμός με επέλεξε! Εγώ απλώς ήμουν έτοιμος να πω το ναι... Πρόκειται για προξενικό... Φαίνεται μίλησαν καλά για μένα φίλοι που γνωρίζουν την εργατικότητα μου και τη βαθιά αγάπη μου για τη Δημοκρατία, άλλο αν εξελίχθη σε κεραυνοβόλο έρωτα, βλέποντας από κοντά αυτήν την ικανή ομάδα του Μπακογιάννη.

Από την αρχή αντιμετώπισες την υποψηφιότητά σου με χιούμορ σχεδόν υπονομευτικό. Υπάρχει κά-

θεωρώ απαραίτητη τη δημιουργία ενιαίου μητρώου δέντρων για το σύνολο της πόλης σε σύστημα GIS, που να επικαιροποιείται, για να μπορούμε να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε μια σοβαρή πολιτική για τα δέντρα της πόλης

www.athensvoice.gr
Διαβάστε τις συνεντεύξεις στο site

ποιος λόγος;

Ε! μη τρελαθούμε κι όλας. Α-λίμονο! Εδώ όλη μου τη ζωή την αντιμετωπίζω έτσι... Θα αλλάξω τώρα στα (τραγανιστά) γεράματα; Άλλωστε, όταν με κάλεσε ο Μπακογιάννης, η πρώτη κουβέντα που του είπα ήταν: «Ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση αλλά εγώ είμαι καλλιτέχνης πολλαπλώς “εκτεθειμένος”, δεν έχω το προφίλ του κα-θώς πρέπει πολιτικού»... Για να πάρω την πληρωμένη απάντηση: «Θέλουμε αυτό που είστε...» Και να θέλω λοιπόν να αυτολογοκριθώ, μετά από τέτοια εμπιστοσύ-νη και πρόκληση, δεν μου επιτρέπεται...

Ποιά είναι η σχέση σου με την Αθήνα;

Η καλύτερη! Τρεις πόλεις αγαπώ και θα μπορούσα να ζήσω για πάν-τα εκεί, την Αλεξάνδρεια, την Κωνσταντινούπολη και την Αθήνα. Από τις τρεις, αυ-τή που αγαπάω περισσότερο είναι η Αθήνα. Μην ξεχάσω βέβαια και το αγαπημένο μου Κιάτο, ως προάστιο της Αθίνας βεβαίως. Οπουδή-ποτε αλλού αισθάνομαι του-ρίστας...

Ποια περιοχή της Αθίνας γνωρίζεις καλύτερα και γιατί; Το κέντρο, που για μένα ορίζεται από την πλα-τεία Αμερικής, τον σταθμό Λαρίσης, το Μεταξουργείο, το Γκάζι, το Θησείο, το Σύ-νταγμα, τον Βασιλικό Κήπο, το Κολωνάκι, τα Εξάρχεια, το Πεδίο του Άρεως... Ζω εκεί, πήγα σχολείο εκεί, οι περισ-σότεροι φίλοι μου μένουν εκεί, βολτάρω εκεί...

Ποιο μέρος της Αθίνας είναι για σένα ιδανικό να ζεις και γιατί; Η Νεάπολις Εξαρχείων. Έχω σπίτι εκεί, τα πάντα δίπλα μου, συ-

γκινωνίες, νιάτα, Ιστορία, η περίφημη λαϊκή της Καλλι-δρομίου...

Τι είναι αυτό που σε απο-καρδιώνει στην Αθήνα; Η «κατουρίλα» σε κεντρικές περιοχές, είναι κάτι που ξε-περνάει το χιούμορ μου...

Τι εκτιμάς στην Αθήνα που δεν το βρίσκεις αλλού; Η Αθήνα εμπεριέχει τα πάντα. Αυτό μου αρέσει σε αυτή την κυρία των 6.000 (έξι χι-λιάδων) ετών. Είναι σαν τα τεράστια κρουαζιερόπλοια που οργανώνουν κάθε βρά-δυ «πολιτιστικές» βραδιές για να μη πλήξουν οι επιβά-τες τους, σήμερα «Τούρκι-κες», αύριο «Ευρωπαϊκές», μεθαύριο «Αφρικανικές», προχθές «Ασιατικές»...

Αν είχες τη δυνατότητα να αλλάξεις κάτι στην πόλη, τι θα ήταν αυτό; Τα ταξί σαν συμπλήρωμα της ανε-παρκούς συγκοινωνίας θα έηρεπε να κινούνται και στη δεξιά λωρίδα.

Κατεδάφισε ένα σημείο της Αθίνας τώρα! Ποιο διαλέγεις και γιατί; Οτι-δήποτε επικίνδυνο για την ασφάλεια των ανθρώπων, όπως π.χ. αυτή την «αετο-φωλιά» στην κάτω αρχή της Καλλιδρομίου που από στι-μή σε στιγμή μετά από βρο-χή θα γκρεμιστεί... Ποιος θα 'ναι ο τυχερός από κάτω ...

Ποια συμβουλή θα δώσει-ς στον Κώστα Μπακογιάν-νη, αν εκλεγεί δήμαρχος; Να πάρει λίγα κιλά.

Πες μας έναν καλό λόγο που θα άξιζε να σε ψηφι-σουμε... Καλό λόγο δεν μπο-ρώ να πω για τον εαυτό μου, θα σας πω έναν κακό: Μην με ψηφίσετε! ●

Αισθάνθηκα την ανάγκη να επικοινωνήσω με τους άλλους εκτός των κατακτημένων ορίων της Τέ-χνης... σε «α-πάτπο χιόνι» για μένα... εκεί όπου στο έργο δεν πρω-ταγωνιστείς εσύ, αλλά η «πεζή» πραγ-ματικότητα

Νίκη Τζαβέλα

«Το “περισσότερη Ευρώπη” δεν είναι ένα σύνθημα, είναι μια βαθιά ανάγκη για την επιβίωση της ΕΕ στον 21ο αιώνα»

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η άνοδος της ακροδεξιάς θα είναι έντονη σε χώρες που οι ηγεσίες των δη-μοκρατικών κομμάτων έχουν αποτύχει στη διακυβέρνηση γενικά, όχι μόνο στο μεταναστευ-τικό αλλά κυρίως στην οικονομία, λέει η Νίκη Τζαβέλα, οικονομολό-γος με σπουδές στην Αμερική και την Αγγλία, που έχει διατελέσει, μεταξύ πολλών άλλων, διοικητής του ΟΑΕΔ, βουλευτής επικρατείας της ΝΔ και πρώην ευρωβουλευτής (2009-2014). Σήμερα κατεβαίνει ως υποψήφια ευρωβουλευτής με το ψηφοδέλτιο της Νέας Δημο-κρατίας.

Γιατί επιλέξατε να είστε υποψήφια για την Ευρωβουλή; Διότι, όπως δι-απίστωσα στην πράξη από την πρώ-τη θητεία μου στην Ευρωβουλή, εκεί χτυπάει η καρδιά της Ευρώπης και ε-κεί δίνονται οι μάχες για τα ευρωπαϊκά αλλά και για τα εθνικά συμφέροντα. Η αντίληψη ότι το Ευρωκοινοβούλιο είναι ένα «διακοσμητικό» όργανο είναι πέρα για πέρα λανθασμένη. Μην σας πω ότι εκ του πονηρού διακινείται αυτή η εντύπωση... Σε κάθε περίπτω-ση, θέλω η Ελλάδα να έχει ισχυρή και σοβαρή εκπροσώπηση μετά από 10 χρόνια κρίσης και ανοικτά δεκάδες θέματα. Ειλικρινά, ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα θα ψηφίσει ο καθένας, ας ψηφίσει αυτή τη φορά τους καλύτε-ρους.

Κατά τη γνώμη σας, τι θα «μετρή-σει» περισσότερο ως κριτήριο για την ψήφο των πολιτών στις ευρω-εκλογές; Για την Ελλάδα οι Ευρωεκλο-γές δεν μπορούν να αποσυνδεθούν από την εθνική κάληη κυρίως διότι είναι πολύ κοντά χρονικά. Πιστεύω ότι

η διαμαρτυρία του κόσμου μετά από 4 και πλέον χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ –μην το ξεχνάμε αυ-τό το μόρφωμα συγκυβέρνησης– θα είναι πολύ έντονη και θα εκφραστεί καθαρά.

Ειδικότερα, θα είναι η ευ-ρωκάληη προμήνυμα για τις εθνικές εκλογές; Αναμ-φισβήτητα ναι! Άλλωστε είναι ιστορικά αποδεδειγμέ-νο ότι όταν προηγούνται οι ευρωεκλογές στις επόμενες εθνικές υπάρχει αναλογία στην ψήφο. Πρακτικά μι-λώντας, σε μια χώρα σαν την Ελλάδα με το κράτος να εξαρτάται από την πολιτική ηγεσία σε μεγάλο βαθμό, αν ο ΣΥΡΙΖΑ χάσει με τις διαφο-ρές που βλέπουμε στις δη-μοσκοπήσεις, θα πρέπει να γίνουν εκλογές άμεσα. Δεν θα γίνουν, ο κ. Τσίπρας θα γαντζωθεί ως το τέλος στην καρέκλα αλλά ο τόπος θα εί-ναι για μερικούς μήνες σαν βάρκα σε τρικυμία.

Πολλοί θεωρούν ότι χρει-αζόμαστε «περισσότερη Ευ-ρώπη» και συνεπώς αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα των ευρωεκλογών. Συμμε-ρίζετε αυτήν την άποψη; Συμφωνώ απόλυτα. Το «περισσότερη Ευρώπη» δεν είναι ένα σύνθημα, είναι μια βαθιά ανάγκη για την επιβίωση της ΕΕ στον 21ο αιώνα. Η δομή της ΕΕ είναι αυτή που απαιτεί να πάμε σταδιακά σε μια κεντρική διακυβέρνηση, σε ένα ευρωπαϊκό Σύνταγμα κ.λπ. Θα σας πω το εξής απλό: Φτιάξαμε ένα νόμισμα,

το ευρώ... Φτιάξαμε παράλληλα και όλες εκείνες τις δομές που υποστη-ρίζουν το νόμισμα; Η κρίση του 2008 απέδειξε ότι όχι μόνο δεν ξέραμε τι να κάνουμε σε μια οικονομική κρίση που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ ως χρηματοπι-στωτική, μην το ξεχνάμε, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχουμε ακόμη ολοκληρώ-σει τη θωράκιση της ΕΕ για μελλοντι-κές κρίσεις.

Πόσο καθοριστική θα είναι για την ψήφο για το ευρωκοινοβούλιο το μεταναστευτικό ζήτημα; Θα είναι σημαντική η επιρροή αλλά όχι καθο-ριστική. Η άνοδος της ακροδεξιάς –διότι γι' αυτό ανησυχούμε όλοι– θα είναι έντονη σε χώρες που οι ηγεσίες των δημοκρατικών κομμάτων έχουν αποτύχει στη διακυβέρνηση γενικά. Όχι μόνο στο μεταναστευτικό αλλά κυρίως στην οικονομία.

Η άνοδος της ακροδεξιάς –διότι γι' αυτό ανησυχούμε όλοι– θα είναι έντονη σε χώρες που οι ηγεσίες των δημοκρατικών κομμάτων έχουν αποτύχει στη διακυβέρ-νηση γενικά. Όχι μόνο στο μεταναστευ-τικό αλλά κυρίως στην οικονομία.

Σχετικά με την Ελλάδα, ποια προβλήματα θεωρείτε ότι πρέπει να προταχθούν; Το Μακεδονικό για τη Βόρειο Ελ-λάδα και όχι μόνον, η Οικονο-μία κυρίως στο επίπεδο της τρομακτικής επιβάρυνσης σε φόρους και εισφορές και τέλος στα μεγάλα αστικά κέ-ντρα το θέμα της Ασφάλειας που είναι θέμα ανασφάλειας και τρομοκρατεί τους κατοί-κους.

Εσείς με ποιους τομείς σκο-πεύετε να ασχοληθείτε, αν εκλεγείτε; Η ατζέντα μου από την προηγούμενη θητεία μου είχε στην κορυφή της τα ενεργειακά πάνω στα οποία εργάστηκα με μεγάλη, τολμώ να πω, επιτυχία. Σήμερα, ό-πως βλέπετε κι από τις δυσμε-νείς για τα εθνικά μας συμφέ-ροντα εξελίξεις στην Κύπρο, τα ενεργειακά παραμένουν αιχμή του δόρατος στις εντά-σεις της ΝΑ λεκάνης της Με-σογείου. Απαιτείται μια πολύ σοβαρή και σε βάθος γνώση

του θέματος και μια κοινή στρατηγι-κή, αν θέλουμε να προασπίσουμε τα εθνικά μας συμφέροντα στην περιοχή. Κι αυτό σκοπεύω να επιδιώξω από τη θέση μου στο Ευρωκοινοβούλιο, αν φυσικά με τιμήσουν οι συμπολίτες μου με την ψήφο τους. ●

Επέλεξαν να ανεβάσουν τους τόνους, ξεχνώντας την ευρωπαϊκή ατζέντα, ο ΣΥΡΙΖΑ μοιράζοντας εκλογικά επιδόματα, μέχρι το παρά πέντε της κάλπης, και η ΝΔ μιλώντας για ένα κούφιο αντιΣΥΡΙΖΑ δημοψήφισμα

Γιώργος Καμίνης

«Κάθε γενιά να ζει καλύτερα και πιο ειρηνικά από την προηγούμενη. Αυτό, μόνο η Ευρώπη μπορεί να το εξασφαλίσει»

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δύο θπτείες Συνήγορος του Πολίτη, 2 θπτείες στον Δήμο της Αθήνας. Χωρίς έργα βιτρίνας που χαρίζουν εύκολα μπράβο αλλά περήφανος που κράτησε την πόλη όρθια στον καιρό της φοβερής κρίσης, ο δήμαρχος της Αθήνας την παραδίδει σε καλύτερη κατάσταση και μετακομίζει τώρα στο ψηφοδέλτιο της Ευρώπης με το Κίνημα Αλλαγής.

Πολλοί λένε ότι σας πάει περισσότερο ο ρόλος του ευρωβουλευτή από εκείνον του δημάρχου. Συμφωνείτε; Ποτέ μου δεν υποδύθηκα ρόλους. Είναι κάτι που δεν μου αρέσει και δεν μου ταιριάζει. Αναλαμβάνω ευθύνες και καθήκοντα, δεσμεύομαι για εκείνο που αντιλαμβάνομαι ως υποχρέωσή μου και θέλω να το φτάνω μέχρι τέλους. Αυτό έκανα 8,5 χρόνια στην Αθήνα, αυτό έκανα κατά τις δύο θπτείες μου ως Συνήγορος του Πολίτη, αυτό ως πανεπιστημιακός δάσκαλος. Δεν θα αποφύγω όμως το ερώτημά σας. Πράγματι, η Ευρώπη είναι οδηγός στον τρόπο που σκέφτομαι, που δουλεύω, που φαντάζομαι το μέλλον μας.

Τι γεύση σας άφησαν τα 8,5 χρόνια δημαρχίας της Αθήνας; Τι πιστεύετε ότι δεν κάνατε καλά; Την Αθήνα την αγαπούσα ήδη, αλλά αυτά τα χρόνια αγάπησα και τη δουλειά του δημάρχου. Εμπειρία ανεπανάληπτη. Μόνο που σε εμάς έλαχε ο κλήρος για τα δύσκολα. Αναλάβαμε την Αθήνα στην πιο βαθιά κρίση της χώρας και της πόλης. Αλλά δεν παραπονιέμαι γι' αυτό. Θεωρώ ότι κάναμε δουλειά βάσης και θεμελίων, δουλειά υποδομής για την Αθήνα: σήμερα είναι ισχυρή οικονομικά, με τεράστιο δίκτυο αλληλεγγύης, στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων και με 200 εκ. ευρώ έτοιμα για έργα. Αφού έχουν εξασφαλισθεί αυτά, το βάρος μπορεί να πέσει τώρα στα θέματα καθημερινότητας, που σε άλλα τα καταφέραμε και σε άλλα όχι.

Σας ακούμε να λέτε «επιστρέφουμε», εσείς που ποτέ δεν βρεθήκατε στον σκληρό πυρήνα του κυβερνητικού ΠΑΣΟΚ... Σήμερα καταλαβαίνω πόσο σωστή ήταν η απόφαση που πήρα τον Αύγουστο του 2017, μία από τις πιο σημαντικές αποφάσεις της ζωής μου: Να συμμετάσχω ενεργά στην ανασυγκρότηση

της προοδευτικής παράταξης και του ΠΑΣΟΚ. Ένιωσα ικανοποίηση όταν το 2010 και το 2014 συνέβαλα, με τη νίκη στην Αθήνα, να νιώσει υπερήφανος ο κόσμος της προοδευτικής παράταξης, επικρατώντας την πρώτη φορά έναντι της ΝΔ και τη δεύτερη φορά έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Με όλους αυτούς τους ανθρώπους είμαστε ένα. Θέλουμε να διατηρήσουμε τον χώρο μας και να τον ανανεώσουμε, να γίνουμε πάλι ο ισχυρός προοδευτικός πόλος στη χώρα.

Τι μπορεί να αντιτάξει το Κίνημα Αλλαγής στην πώληση ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ; Το ΠΑΣΟΚ πλήρωσε ακριβώς τη στάση ευθύνης του, ώστε να μην καταρρεύσει η χώρα και να μείνει στην Ευρώπη. Τότε ο κ. Σαμαράς και ο κ. Τσίπρας συναγωνίζονταν στο ποιος θα σκίσει με μεγαλύτερο θόρυβο τα μνημόνια, τα οποία τελικά υπέγραψαν και με τα δύο τα χέρια.

Θα αντέξετε την πίεση; Οι πολίτες γνωρίζουν ότι την Κυριακή δεν εκλέγουν κυβέρνηση αλλά τους εκπροσώπους τους για την Ευρωβουλή. Και το Κίνημα Αλλαγής έχει την πιο ισχυρή ομάδα.

Γιατί τα κόμματα μίλησαν τόσο λίγο για την Ευρώπη; Γιατί πολύ απλά ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ δεν θέλουν να μιλήσουν για την ουσία και προτιμούν την τεχνητή ένταση. Η ΝΔ δεν θέλει να μιλήσει για την Ευρώπη, γιατί η κυριαρχία του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος αποδείχθηκε ζημιογόνα για την Ευρώπη και τους πολίτες της. Ο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη πλευρά, αναρρίχθηκε στην εξουσία καθυβρίζοντας τους

θεσμούς και την ηγεσία της Ευρώπης. Στη συνέχεια όμως, προκειμένου να διατηρηθεί στην καρέκλα του, ο κ. Τσίπρας συνθηκολόγησε και έδωσε τα χέρια με την πιο συντηρητική ευρωπαϊκή δεξιά. Άρα, γιατί να μιλήσουν για την Ευρώπη;

Επέλεξαν λοιπόν να ανεβάσουν τους τόνους, ξεχνώντας την ευρωπαϊκή ατζέντα, ο ΣΥΡΙΖΑ μοιράζοντας εκλογικά επιδόματα, μέχρι το παρά πέντε της κάλπης, και η ΝΔ μιλώντας για ένα κούφιο αντιΣΥΡΙΖΑ δημοψήφισμα.

Γιατί να σας ψηφίσει κάποιος, κύριε Καμίνε; Ας ξεκινήσουμε από το ότι την ερχόμενη Κυριακή οι πολίτες πρέπει να ψηφίσουν το Κίνημα Αλλαγής. Από τους ψηφοφόρους μας θα ζητούσα κυρίως να εκτιμηθεί η συνέπειά μου. Σε κάθε περίπτωση πάντως η Ευρώπη πρέπει να ξαναποκτήσει προοδευτική πλειοψηφία και η Ελλάδα να παρανεί στον σκληρό πυρήνα της ΕΕ. Στην Αθήνα, με την ομάδα μου, απέδειξα πως μπορώ να αξιοποιήσω τις ευκαιρίες που δίνει η Ευρώπη. Εκεί που τις ευκαιρίες τις χάνει μόνο εκείνος που δεν διεκδικεί. Η Αθήνα έχει, λοιπόν, σήμερα ένα γεμάτο ταμείο με 200 εκ. ευρώ, η πόλη απέκτησε 50 νέα έργα, κυρίως όμως διαθέτει πια σχέδιο για την επόμενη φάση της. Τώρα θέλω να υπερασπιστώ τα συμφέροντα της Ελλάδας στην Ευρώπη και να συμβάλω με όλες μου τις δυνάμεις ώστε η Ευρώπη να ξαναγίνει ελκυστική, να ξαναγίνει το ιδεώδες που θα μας ενώνει και θα μας κινητοποιεί. Να εξακολουθήσει κάθε γενιά να ζει καλύτερα και πιο ειρηνικά από την προηγούμενη. Αυτό, μόνο η Ευρώπη μπορεί να το εξασφαλίσει. ●

Νάσος Ηλιόπουλος

«Η Αθήνα είναι οι γειτονιές της»

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων και επικεφαλής της παράταξης Ανοικτή Πόλη εξηγεί τις προτεραιότητές του, αναλύει τις διαφορές του με τους Κ. Μπακογιάννη και Π. Γερούλανο και μιλάει για τα Εξάρχεια αλλά και για τις πόλεις που θαυμάζει.

Περπατάτε τις τελευταίες εβδομάδες στις γειτονιές της Αθήνας. Οι άνθρωποι με τους οποίους μιλάτε στο δρόμο σε ποιο πρόβλημα της πόλης εστιάζουν περισσότερο; Πού σας ζητούν να δώσετε βαρύτητα εάν εκλεγείτε; Περπατάω εδώ και χρόνια στην Αθήνα και καθημερινά αντιμετωπίζω αυτό που γνωρίζουν όλοι όσοι ζούμε και εργαζόμαστε στην πόλη: την αίσθηση της εγκατάλειψης. Τους τελευταίους αυτούς μήνες άκουσα άπειρες φορές τη φράση «ο Δήμος μας έχει ξεχάσει εδώ πέρα». Γιατί όντως ο Δήμος έχει εγκαταλείψει τις γειτονιές και επενδύει μονοσήμαντα στο κέντρο της πόλης. Στη δική μας αντίληψη, στην Ανοικτή Πόλη, δεν υπάρχουν γειτονιές πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Η Αθήνα είναι οι γειτονιές της.

Έχετε ένα πρόγραμμα για τον πρώτο καιρό, κάτι σαν τις περίφημες «πρώτες 100 ημέρες» που έλεγαν παλαιότερα; Ποιες θα είναι οι δικές σας προτεραιότητες; Η πρώτη

προτεραιότητα είναι να εμπνεύσουμε ένα νέο συμβόλαιο εμπιστοσύνης μεταξύ του Δήμου και των πολιτών. Και αυτό δεν είναι θεωρητικό. Είναι η προέκταση, το φυσικό παρεπόμενο, των 21 κοστολογημένων έργων που έχουμε σχεδιάσει για τις 7 δημοτικές κοινότητες της πόλης. Ας σκεφτούμε μία πόλη που ο χώρος της Κονίστρας στα Πετράλωνα θα περάσει στο Δήμο και θα διαμορφωθεί σε χώρο πρασίνου με αθλητικές εγκαταστάσεις και χώρους αναψυχής. Ας σκεφτούμε μια πόλη όπου τα κλειστά κτίρια του Δήμου θα αξιοποιηθούν για κατοικία, για εμπορική δραστηριότητα, για πολιτισμό. Ας σκεφτούμε μία πόλη που παρατημένοι βιομηχανικοί χώροι θα μετατραπούν σε πολυχώρους πολιτισμού και μελέτης της βιομηχανικής ιστορίας. Ας σκεφτούμε το πιο απλό: να συνδέσουμε όλες τις γειτονιές της πόλης με το αποκεντρωτικό σύστημα και να ολοκληρώσουμε τα αντιπλημμυρικά έργα στη Ριζούπολη. Θα έχουμε μπροστά μας μια άλλη πόλη. Μια Αθήνα από την αρχή.

Ποιες είναι οι βασικές διαφορές σας με τους συνυποψηφίους σας, αυτές που κάνουν ορατές τις μεταξύ σας «διαχωριστικές» γραμμές; Είστε με κάποιον περισσότερο κοντά; Με αυτόν που ήμουν περισσότερο κοντά, τον Πάνη Τσιρώνη από τον οικολογικό χώρο, συνεργαστήκαμε εν τέλει! Οι διαχωρι-

στικές γραμμές δεν είναι επινοημένες. Με τον κύριο Μπακογιάννη εκκινούμε από διαφορετική ιδεολογική αφετηρία. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Ο κύριος Μπακογιάννης πιστεύει στην ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας, δίκως να κλονίζεται από τις καταστροφικές συνέπειες των εργαλαβιών, για παράδειγμα, στα νοσοκομεία. Στις δικές μου τοποθετήσεις για το ζήτημα, το ζητούμενο είναι η ανακύκλωση και η ενίσχυση των εργαζομένων και των υπηρεσιών καθαριότητας. Πιο συνολικά, αν προσέξετε, ο κύριος Μπακογιάννης και ο κύριος Γερούλανος βασίζονται στην ανακύκλωση αναποτελεσματικών και αποτυχημένων προσώπων από την παλιά διοίκηση του Δήμου. Ομολογώ ότι δεν μπορώ να καταλάβω τι σόι νέα αρχή οραματίζονται με αυτόν τον τρόπο.

Για τα Εξάρχεια, έχετε αναφερθεί σε διάφορες μαφίες αλλά και σε οικονομικά συμφέροντα real estate. Κάποιοι, πάλι, λένε ότι είναι μια περιοχή άβατο. Τελικά, τι γίνεται στα Εξάρχεια και ποια θα πρέπει να είναι η θέση του δημάρχου της Αθήνας απέναντι σε όλα αυτά; Τα Εξάρχεια είναι σημείο συνάντησης του οργανωμένου εγκλήματος, της αδιαφορίας του Δήμου και επιχειρηματικών συμφερόντων του real estate. Ο δήμαρχος οφείλει να συμβάλει στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς, αλλά ταυτόχρονα να

Τους τελευταίους αυτούς μήνες άκουσα άπειρες φορές τη φράση «ο Δήμος μας έχει ξεχάσει εδώ πέρα». Γιατί όντως ο Δήμος έχει εγκαταλείψει τις γειτονιές και επενδύει μονοσήμαντα στο κέντρο της πόλης.

βοηθάει τους κατοίκους να παραμείνουν στην περιοχή -με την επιβολή ορίων για παράδειγμα στη βραχυχρόνια μίσθωση- και να παρεμβαίνει στη γειτονιά για κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα. Έχετε πάει στο λόφο του Στρέφη πρόσφατα; Αν δεν φτιάξει ο δήμος παιδική χαρά, προστατεύσει το πράσινο και δημιουργήσει υποδομές πώς περιμένουμε να αλλάξει η κατάσταση; Αυτά είναι μόνο μερικές κομμάτια του παζλ. Δεν είμαστε εδώ για να κάνουμε απλά διαπιστώσεις. Αντιθέτως, έχουμε καταθέσει δημόσια μια συνολική πρόταση για τα Εξάρχεια και την ανάπλαση της περιοχής.

Υπάρχει κάποια πόλη στην Ευρώπη που «ταιριάζει» στα χαρακτηριστικά της Αθήνας, που τη «ζηλεύετε» και που θα μπορούσε να της μοιάσει; Η Βαρκελώνη και η Νάπολη είναι δύο πόλεις που μου αρέσουν. Πόλεις που έλυσαν χρόνια ζητήματα μέσα από μια πολιτική σύγκρουσης με οργανωμένα συμφέροντα και την επιβολή κανόνων για την προστασία των πολλών. Η Αθήνα είναι μια μοναδική πόλη με τεράστιες δυνατότητες. Και πιστεύω ότι η πόλη στην οποία θα πρέπει να μοιάσουμε, είναι εκείνη η καλή εκδοχή, η γοητευτική εκδοχή της πόλης που ζούμε και κινούμαστε. Όχι προφανώς από κάποιον ιδιότυπο ελληνοκεντρισμό. Αλλά από την πεποίθηση ότι αυτό που «ζηλεύουμε» είναι συχνά πολύ κοντά σε αυτό που ζούμε και απολαμβάνουμε. ●

«Α» θήνα - Η πόλη με τον ωραιότερο αρχαιολογικό περιπάτο στον κόσμο». Αυτή τη φράση θα έστελνε σε ξένα έντυπα σαν δελτίο τύπου που θα διαφήμιζε την Αθήνα η Άννα Ροκοφύλλου, δικηγόρος, ενεργεία Περιφερειακή Σύμβουλος Αττικής και υποψήφια Δημοτική Σύμβουλος με τον συνδυασμό Αθήνα Ψηλά του Κώστα Μπακογιάννη.

Γιατί επιλέξατε τον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη; Με τον Κώστα μας ενώνουν πολλά. Μας ενώνει η γνώση και το πάθος για την Αυτοδιοίκηση. Γνωρίζουμε και οι δύο μας καλά ότι για να πας τον τόπο σου ένα βήμα πιο μπροστά χρειάζεται κέφι, τόλμη, σχέδιο, δουλειά. Και αυτό ο Κώστας το πέτυχε. Και στο Καρπενήσι και στη Στερεά Ελλάδα. Γι' αυτό αποφάσισα να συμμετάσχω στον πολυσυλλεκτικό συνδυασμό Αθήνα Ψηλά που συνδυάζει την εμπειρία με τη δημιουργικότητα, το όραμα με τη θέληση. Διαχρονικά

Άννα Ροκοφύλλου «Στοχεύουμε στην Αθήνα το 2022 να μη χρειάζεται να περπατήσει κανείς κάτοικος περισσότερο από δέκα λεπτά για να βρει χώρο πρασίνου στη γειτονιά του»

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

μάχομαι για μια ανθρώπινη πόλη. Μια πόλη που κοινωνικοποιεί. Μια πόλη που εμπνέει τη δημιουργία. Μια πόλη που την απολαμβάνεις και θέλεις να ζεις. Οι Αθηναίοι έχουμε κουραστεί από μεγαλοστομίες. Από ανέξοδες διαπιστώσεις. Στον συνδυασμό μας Αθήνα Ψηλά μελετήσαμε σε βάθος τα προβλήματα της πόλης μας και τις εναλλακτικές τους λύσεις. Αναζητήσαμε πηγές χρηματοδότησης. Συζητήσαμε με την κοινωνία των πολιτών. Έχουμε καταθέσει το πλέον ολοκληρωμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα με χαρακτήρα επιχειρησιακού σχεδίου και προϋπολογισμό 573 εκ. ευρώ. Με τον Κώστα Μπακογιάννη μπορούμε να σηκώσουμε την Αθήνα Ψηλά. Με όραμα, σχέδιο και συντονισμένη δράση.

Πώς βλέπετε το ότι οι εκλογές αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική; Στην Αυτοδιοίκηση ο χρόνος λήψης αποφάσεων είναι το πλέον καθοριστικό στοιχείο αποτελεσματικότητας. Οι αποφάσεις ως επί το πλείστον αφορούν σε ανάγκες και προβλήματα που σχετίζονται με την καθημερινότητά μας και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Υπό την έννοια αυτή η απλή αναλογική αποτελεί μια εξόχως προβληματική ρύθμιση που ενέχει κινδύνους για την αποτελεσματική διακυβέρνηση ενός Δήμου ή μιας Περιφέρειας. Εξαρτάται συνεπώς από την ποιότητα των Συνδυασμών και των Δημοτικών Συμβούλων που θα εκλεγούν και το πώς θα διαχειριστούν την απλή αναλογική στην πράξη. Ευτυχώς για την Αθήνα υπάρχουν σήμερα Συνδυασμοί που φαίνεται να έχουν γνήσιο ενδιαφέρον για την αναζήτη-

ση συναινετικών λύσεων, αν κρίνουμε από τις έως τώρα δημόσιες εξαγγελίες των βασικών εκπροσώπων τους. Σε ό,τι μας αφορά, στον συνδυασμό μας Αθήνα Ψηλά έχουμε δηλώσει κατηγορηματικά ότι θα αναζητήσουμε από την επόμενη ημέρα συναινέσεις, καθώς απέναντί μας έχουμε τα προβλήματα και τις ανάγκες των πολιτών.

Ποιες θα πρέπει να είναι οι προτεραιότητες για τη νέα δημοτική αρχή; Καθαριότητα. Ασφάλεια. Φωτισμός. Πράσινο. Να ξεκινήσουμε δηλαδή από τα πολλά μικρά, τα καθημερινά, αυτά που κάνουν τη διαφορά. Αυτά που μας πληγώνουν και θέλουμε να αλλάξουν. Στον συνδυασμό μας ΑΘΗΝΑ ΨΗΛΑ θέλουμε μια ανθρώπινη, ασφαλή, λειτουργική και προσβάσιμη πόλη για όλους. Η αναγέννηση της Αθήνας ξεκινά από τις γειτονιές της. Είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας, καθώς συνδέεται με ταξίδια άλλων και με την αποκατάσταση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών. Στο πλαίσιο αυτό σχεδιάζουμε να προχωρήσουμε στην άμεση θεσμοθέτηση της πρότυπης γειτονιάς με σεβασμό στην πολεοδομική ταυτότητα κάθε μίας από τις 129 γειτονιές και τις 38 συνοικίες της πόλης. Με σύγχρονες προδιαγραφές ανά γειτονιά για παιδικές χαρές, χώρους ποιοτικού πρασίνου, χώρους ζώνων συντροφιάς και σημεία ελεύθερης πρόσβασης WIFI.

Αν σας λέγαμε να γράψετε ένα σύντομο (με 20 λέξεις) δελτίο τύπου που να διαφημίζει την Αθήνα σε ξένα έντυπα τι θα γράφατε; Θα χρειαστώ μόλις 10. «Αθήνα. Η πόλη με τον ωραι-

ότερο αρχαιολογικό περίπατο στον κόσμο». Στον Συνδυασμό μας Αθήνα Ψηλά έχουμε θέσει ως προτεραιότητα την προώθηση της περιπατητικής διασύνδεσης Διονυσίου Αρεοπαγίτου με Βασιλίσσης Όλγας, Ηρώδου Αττικού, Πανεπιστημίου, Ομόνοιας, Αθηνάς, αγοράς Βαρβακείου, Ερμού, Πατησίων έως το Μουσείο για τη δημιουργία του μεγάλου περιπάτου της Αθήνας. Ένα έργο κατά 70% μελετημένο με εκτιμώμενο προϋπολογισμό 54,4 εκ. ευρώ.

Σε ποια πόλη του εξωτερικού έχετε ζηλέψει πράγματα που έχει φτιάξει ο Δήμος εκεί και τι ακριβώς είναι αυτό; Θα επέλεγα τη Στοκχόλμη, που αποτελεί διαχρονικά παγκόσμιο πρότυπο οικολογικής πόλης ως προς τις υποδομές και τα επιτεύγματα που παρουσιάζει στον τομέα της ανακύκλωσης. Δεν είναι τυχαίο πως η Στοκχόλμη ήταν μία από τις πρώτες πόλεις που ανακηρύχθηκε «Πράσινη Πρωτεύουσα της Ευρώπης» από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτό τον καιρό διαβάζω το εξαιρετικό βιβλίο «Ανθρώπινες Πόλεις» του Δανού αρχιτέκτονα Γιαν Γκιλ, ένας από τους πιο επιδραστικούς αρχιτέκτονες της εποχής μας που συνέβαλε στη μεταμόρφωση της Κοπεγχάγης σε μια σύγχρονη, ζωντανή, πράσινη και φιλική για τους κατοίκους της πόλη. Είναι, πιστεύω, εφικτό να αρχίσουμε να δουλεύουμε όλοι μαζί για μια πόλη που αντί να είναι μόνο σταθμός διεκπεραίωσης, μια αναγκαστική στάση για δουλειές, να μετατραπεί σε ελκυστικό πολιτιστικό προορισμό όχι μόνον για τους ξένους επισκέπτες αλλά και για τους ίδιους τους κατοίκους της. ●

Καθαριότητα. Ασφάλεια. Φωτισμός. Πράσινο. Να ξεκινήσουμε δηλαδή από τα πολλά μικρά, τα καθημερινά, αυτά που κάνουν τη διαφορά. Αυτά που μας πληγώνουν και θέλουμε να αλλάξουν.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε τις συνεντεύξεις στο site

Σταύρος Κωνσταντινίδης «Αν δεν προχωρήσουμε με περισσότερη Ευρώπη, θα χαθούμε»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Πώς θα καλύτερέσει η Ευρώπη; Ο Σταύρος Κωνσταντινίδης, γνωστός για την πυκνή του δημόσια παρουσία όσο και για το επιστημονικό του έργο, ζητά περισσότερη και καλύτερη Ε.Ε. και τη διεκδικεί με αισιοδοξία και πίστη. Ο επώνυμος πολιτικός μηχανικός - συγγραφέας αποδέχθηκε την πρόσκληση της Φ. Γεννηματά να κατέλθει υποψήφιος στις εκλογές της 26ης Μαΐου με το ΚΙΝΑΛ.

Προσφυγική κρίση, ανεργία, λιτότητα, Brexit, λαϊκισμός, αυξανόμενη επιρροή του εθνικιστικού λόγου. Διανύει η Ευρώπη το κρισιμότερο σταυροδρόμι της; Η Ευρώπη βρίσκεται σε μια δύσκολη καμπή. Από τη μία το Brexit, όπως λέτε, τα οικονομικά προβλήματα και ζητήματα σύγκλισης, και από την άλλη οι κάθε λογής αριστεροδεξιοί λαϊκισμοί και οι δυνάμεις της τυφλής αντίδρασης. Για αυτό οι ευρωεκλογές έχουν μεγάλη σημασία. Πρέπει να επανανοηματοδοτηθούν έννοιες, αξίες και πολιτικές. Αν δεν προχωρήσουμε με περισσότερη Ευρώπη θα χαθούμε.

Πόσο δύσκολο είναι να αντιπαρέλθει η ΕΕ την εμπερηστική ρητορική του λαϊκισμού που δίνει τον τόνο στην ειδησεογραφία και τα social media; Ο λαϊκισμός είναι το νεότευκτο

πρόβλημα των κοινωνιών, και πολλές φορές των δημοκρατικών κοινωνιών. Κυρίως τα σύννεφα της οικονομικής κρίσης, που ανέκοψαν τη συνεχή και αυξανόμενη ευημερία, δημιούργησαν τον λαϊκιστικό λόγο που αποδομεί τις δημοκρατικές και κοινωνικοπολιτικές κατακτήσεις. Εκπορεύεται το ίδιο έντονα από αριστερά και δεξιά. Όπως έχει γράψει βέβαια ο θεωρητικός του λαϊκισμού Κας Μουντ, οι λαϊκιστές καταρρέουν μόλις τυχόν βρεθούν στην εξουσία. Τότε είναι αργά βέβαια. Όπως συνέβη στην Ελλάδα με τον ΣΥΡΙΖΑ ή όπως επηρέασαν το δημοψήφισμα της Μεγάλης Βρετανίας, που οδήγησε στο Brexit. Ο λαϊκιστικός λόγος είναι δύσκολα αντιμετωπίσιμος, γιατί είναι από τη φύση του διχαστικός, μανιχαϊστικός και αποδομητικός. Δεν στηρίζεται στο χτίσιμο, αλλά στο γκρέμισμα.

και αυτή η συγκυρία ήταν τέτοια. Για αυτό συμμετέχω ως υποψήφιος ευρωβουλευτής στο ψηφοδέλτιο του ΚΙΝΑΛ. Απορρίπτω τους φθηνούς λαϊκισμούς της κυβερνήσεως Τσίπρα, τη λαϊκιστική γελοιότητα του Τραμπ και την ελαφρότητα των υπευθύνων του Brexit. Είμαι απέναντι σε κάθε ακροδεξιά κραυγή που εναντιώνεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και στο ευρωπαϊκό κεκτημένο. Προβληματίζομαι βαθιά με την πολιτική κατάντια της Ιταλίας και της Ουγγαρίας. Θεωρώ την εκλογική εξέλιξη της Ισπανίας ορόσημο για τον εξορθολογισμό της σοσιαλδημοκρατικής επανόδου. Πιστεύω ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι ούτε φρούριο ούτε ξέφραγο αμπέλι. Οφείλουμε ψύχραιμα να ξαναδούμε το προσφυγικό - μεταναστευτικό. Χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα για την ασφάλεια και το περιβάλλον. Ξέρω ότι οι Ευρωεκλογές αυτές είναι κρίσιμες, γιατί επιδιώκουμε να αναβαθμίσουμε τις φωνές που θέλουν περισσότερη Ευρώπη, στην κατεύθυνση της κοινωνικής αλληλεγγύης, της οικονομικής και ψηφιακής σύγκλισης, των ατομικών δικαιωμάτων, της προώθησης του πολιτικού σχεδίου με οικονομική ενοποίηση και σοβαρή ενιαία εξωτερική πολιτική. Ζητώ η Ελλάδα μας να γίνει μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα, με αξιοκρατία, ίσες ευκαιρίες, παιδεία, δικαιοσύνη, χωρίς να εξάγει τους νέους της στα περάτα του κόσμου. Αγώνισμα για να φέρουμε στην πρώτη γραμμή το δημογραφικό πρόβλημα και την κλιματική αλλαγή. Να πρωταγωνιστήσουμε για τον πολιτικό φιλελευθερισμό, την ελευθερία της ατομικότητας, αλλά με το μυαλό στην κοινωνική ευθύνη για την εργασία όλων, την αξιοπρέπεια στην υγεία, τη δημόσια και ιδιωτική παιδεία, τη διάβιου μάθηση, την ευημερία. Η Ευρώπη δεν είναι άσπρη - μαύρο, ούτε απλή άσκηση. Χρειάζεται αίσθηση συμμετοχής, του καθενός ξεχωριστά, όσο και αν αυτό φαίνεται ματαιοπονία. Είναι το μόνο που έμαθα ζώντας 50 χρόνια, από μικρό παιδί στο καμίνι της μαχόμενης ζωής.

Τι υπόσχεστε σε όσους σας τιμήσουν με την ψήφο τους; Θα επιχειρήσω πολιτικά και τεχνοκρατικά να δουλέψω για την Ελλάδα στην Ευρώπη. Να προωθήσω το αίτημα για περισσότερη και καλύτερη Ευρώπη και να συμβάλω στην προσαρμογή των ευρωπαϊκών πολιτικών στην καθημερινότητα της χώρας μου. ●

Οι Έλληνες τείνουμε να αντιμετωπίζουμε τις ευρωεκλογές σαν χαμηλού ενδιαφέροντος προοίμιο των εθνικών εκλογών. Είναι αυτός ο σωστός τρόπος να προσεγγίσουμε την κάλπη φέτος; Είναι αποτέλεσμα σε μεγάλο βαθμό και του αυτουποκειμενισμού και της συνεχούς ομφαλοσκόπησης. Πάντως ειδικά για την Ελλάδα και τις φετινές ευρωεκλογές, πρέπει να πω ότι δεν είναι ούτε δημοψήφισμα, όπως λέει η ΝΔ, ούτε δημοσκόπηση, όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, που με τέτοιες απόψεις δεν βοηθούν καθόλου την αναβάθμιση της σχέσης μας με τα ευρωπαϊκά δρώμενα. Για πρώτη φορά η εθνική προοπτική είναι τόσο άρρηκτα συνδεδεμένη με τις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Η σχέση των Ελλήνων με την ΕΕ είναι τουλάχιστον ιδιάζουσα. Γιατί; Ο μισός ελληνικός πληθυσμός δεν έχει πιστέψει στις ευρωπαϊκές αξίες, ούτε στο πολιτικό σχέδιο της ενοποίησης. Αποδεικνύεται και από το πρόσφατο δημοψήφισμα του 2015, που όσοι αγωνιστήκαμε για την ευρωπαϊκή ιδέα κοντέψαμε να θεωρηθούμε γραφικοί. Οι λόγοι είναι πολλοί, είναι ο όψιμος λαϊκισμός, ιστορικοί παράγοντες σε σχέση με την καθυστέρηση επαφής με τον ευρωπαϊκό διαφωτισμό, η συνεχιζόμενη και σήμερα πατριαρχική δομή της ελληνικής οικογένειας και των κοινωνιών της περιφέρειας.

Γιατί με το ΚΙΝΑΛ; Γιατί τώρα; Δεν είναι επαγγελματίας πολιτικός, αλλά είμαι πολιτικό ον της πραγματικής ζωής. Μπαίνω στην πολιτική όταν αισθάνομαι ότι πρέπει,

Αγωνίζομαι για να πρωταγωνιστήσουμε για τον πολιτικό φιλελευθερισμό, την ελευθερία της ατομικότητας, αλλά με το μυαλό στην κοινωνική ευθύνη για την εργασία όλων, την αξιοπρέπεια στην υγεία, την πρόοδο, την ευημερία

Φωτεινή Παντζιά «Ας κάνουμε τους φόβους μας τόλμη»

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Δυναμική επιχειρηματίας, ζωόφιλη με αδυναμία στα αδέσποτα, μητέρα μονογονεϊκής οικογένειας. Στον πολιτικό στίβο κατεβαίνει με τον συνδυασμό «Αθήνα Ψηλά» του Κώστα Μπακογιάννη και ήδη ονειρεύεται μια πόλη που θα «ξεχειλίζει» ανάπτυξη για όλους.

Πώς πήρατε την απόφασή σας να έσπε υποψήφια στις εκλογές; Μέσα από συζητήσεις με έναν φίλο. Τον ίδιο τον Κώστα Μπακογιάννη. Δεν χρειάζεται να σας πω εγώ πόσο έχει «διαβάσει» την Αθήνα και σε τι βάθος έχει μελετήσει κάθε λύση που προτείνει. Αυτό μπορείτε να το αντιληφθείτε από τον αριθμό των ανθρώπων, που βρίσκονται καθημερινά δίπλα μας. Είδαμε ότι οι ανησυχίες μας και τα όνειρά μας εφράπτονται και μου πρότεινε να είμαι υποψήφια με τον Συνδυασμό «Αθήνα Ψηλά». Δεν σας κρύβω ότι, λόγω της πλήρους απουσίας μου από το πολιτικό γίγνεσθαι, είχα και φόβους και ενδοιασμούς. Δεν χρειάστηκα, όμως, πολύ χρόνο, για να αισθανθώ ασφάλεια και να ενταχθώ στην ομάδα αυτή. Μια ομάδα γροθιά που θέλει να δημιουργεί συνεχώς.

Γιατί συμμετέχετε στον Συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη; Όπως σας ανέφερα, η σχέση μου με την πολιτική και τα κοινά ήταν ανύπαρκτη. Για αυτό και το αρχικό στοίχημα ήταν πώς θα μετέτρεπα τον φόβο σε τόλμη. Σε αυτό ακριβώς με βοήθησε η ομάδα μας. Ένας συνδυασμός πολύχρωμος, πολυσυλλεκτικός που μας χώρεσε από την πρώτη στιγμή όλους. Θέλω να σας πω ότι άνθρωποι από το ψηφοδέλτιό μας, πριν από κάποιον καιρό ανήκαν σε τέσσερις διαφορετικές παρατάξεις. Όπως και ότι έξι στους δέκα από εμάς, «κατεβαί-

νουμε» στον πολιτικό στίβο για πρώτη φορά. Όταν βλέπεις, λοιπόν, τόση δημιουργία συμπυκνωμένη, μόνο πίσω δεν μπορείς να κάνεις. Έχει και τη σημασία του και το «υλικό» του καθενός. Ο Συνδυασμός «Αθήνα Ψηλά» έχει αγκαλιάσει επιχειρηματίες, επιστήμονες, δημοσίους - ιδιωτικούς υπαλλήλους, καλλιτέχνες, ένστολους. Για εμένα, το ψηφοδέλτιο αυτό είναι μια παλέτα που το κάθε χρώμα θα δουλέψει ξεχωριστά για να ζωγραφίσουμε και πάλι την Αθήνα.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Αθήνα; Η Αθήνα είναι σαν ένα παιδί θαύμα. Μόνο που χρειάζεται την κατάλληλη καθοδήγηση, για να εξωτερικεύσει όλες τις δυναμικές του, όλα τα ταλέντα του. Το δυσάρεστο είναι ότι υπεύθυνοι για τη διοίκηση αυτής της πόλης μετέτρεπαν συνεχώς τις βασικές ανάγκες σε πολυτέλεια. Αυτό προσπαθούμε να μεταβάλουμε. Με ένα Πρόγραμμα, το οποίο έχει καταγγραμμένες τις ανάγκες της πόλης και είναι εξοπλισμένο με τα απαραίτητα δεδομένα, όπως τις πηγές χρηματοδότησης κάθε έργου και τον χρόνο που χρειάζομαστε για να το υλοποιήσουμε. Όραμά μου είναι μια πόλη που θα μας αγκαλιάζει όλους και θα αναπτύσσεται μέρα με τη μέρα. Θέλω μια Αθήνα με ανεπτυγμένες δομές Κοινωνικής Πολιτικής, που θα εντοπίζουν τις ανάγκες του πολίτη, αντί ο πολίτης να τρέχει να τις βρίσκει. Ονειρεύομαι μια Αθήνα που θα ξεχειλίζει ανάπτυξη. Ανάπτυξη για τον μικρομεσαίο επιχειρηματία, ο οποίος θα καταφέρνει εύκολα και γρήγορα

Η Αθήνα είναι σαν ένα παιδί θαύμα. Μόνο που χρειάζεται την κατάλληλη καθοδήγηση, για να εξωτερικεύσει όλες τις δυναμικές του, όλα τα ταλέντα του.

να επιχειρήσει, έχοντας δεδομένη την υποστήριξη της πόλης του. Υποστήριξη, η οποία θα προσφέρεται μέσα από την τεχνολογία και τη συνεχή πρόοδο των δημοσίων υπηρεσιών. Έχουμε και τα μέσα και το ανθρώπινο κεφάλαιο για να τα πετύχουμε αυτά. Αρκεί να αγαπήσουμε και να σεβαστούμε την πόλη μας.

Αν εκλεγείτε, ποια θέματα θα είναι προτεραιότητά σας; Αρχικά, θα δώσω όλες μου τις δυνάμεις για τη περιθαλψη και την πλήρη στήριξη των αδέσποτων ζώων. Αντιοτελώς και με δικά μου έξοδα, έχω σώσει και έχω διεκπεραιώσει τις διαδικασίες υιοθεσίας για εξήντα σκύλους και γάτες, με τις οικογένειες των οποίων είμαι ακόμα και σήμερα σε επαφή. Ένα ακόμα κεφάλαιο του δικού μου βιβλίου είναι οι επιχειρήσεις. Το πρώτο μου μαγαζί, το wine bistrot «By the glass», το άνοιξα το 2012. Μια χρονιά που η Αθήνα καιγόταν και το κέντρο της πόλης άδειαζε. Είναι περιττό να σας πω ότι όλοι με υπολόγισαν για τρελή και παρορμητική. Οι Αθηναίοι, όμως, το αγάπησαν και το έκαναν καταφύγιό τους. Έμαθα τότε ότι όταν στην εγκατάλειψη απαντάς με δημιουργία, το αποτέλεσμα σε ανταμείβει. Τα επόμενα χρόνια άνοιξα ακόμα δυο μαγαζιά. Το «Bocanegra» στη Βουκουρεστίου και το «Cardinale» στη Μητροπόλεως, που θα λειτουργήσει τις επόμενες μέρες. Είμαι σε θέση, λοιπόν, να γνωρίζω τι και πως πρέπει να κάνει ο Δήμος Αθηναίων για να είναι ουσιαστικά δίπλα στο δημότη. Από τα δημοτικά τέλη, τον αντικαπιταλιστικό νόμο και την ένταση της μουσικής, μέχρι και το περιθώριο συνεργασιών για ανάπτυξη του κέντρου μέσα από καλλιτεχνικά και άλλα δρώμενα. Και τέλος, ως μητέρα μονογονεϊκής οικογένειας, η οποία πρόβη σε διακρατική υιοθεσία, έχω αντιμετωπίσει τις τεράστιες γραφειοκρατικές δυσκολίες. Αισθάνομαι έτοιμη να προσπαθήσω για να μπορέσει ο Δήμος να βρεθεί πιο κοντά στους ανθρώπους εκείνους που θέλουν να υιοθετήσουν παιδί από ξένο κράτος και μπλέκονται στα πολυδαίδαλα δίκτυα των δημοσίων υπηρεσιών και της έλλειψης οποιασδήποτε πληροφορίας. Θέλω να δημιουργήσω μέσα από τις εμπειρίες μου και τις δικές μου γνώσεις. Με όπλα που τα γνωρίζω καλά και δεν με έχουν προδώσει ποτέ.

Αν σας λέγαμε να γράψετε ένα σύντομο Δελτίο Τύπου που να διαφημίζει την Αθήνα σε ξένα έντυπα, τι θα γράφατε; Η Αθήνα είναι σαν το σχολείο του Harry Potter. Το Hogwarts. Μια πόλη μαγική που αν τη σεβαστείς μπορείς να ζήσεις και να δημιουργήσεις τα πιο όμορφα πράγματα.

Πείτε μας έναν καλό λόγο για να σας ψηφίσουμε. Όταν αγαπάς κάτι, το σέβεσαι χωρίς εκπτώσεις. Την Αθήνα για να την σεβαστείς, πρέπει να την αγαπήσεις. Ό,τι προτείνω, λοιπόν, το έχω ήδη ζήσει. Ό,τι μοιράζομαι, το έχω δοκιμάσει μόνη μου. Ό,τι διορθώνω, είναι προσωπικό μου λάθος που με δίδαξε. Και ό,τι προκαλώ, γνωρίζω πως θα το αντιμετωπίσω. ●

Μελίνα Δασκαλάκη

«Η Αθήνα είναι μια μεγάλη κυρία που έχει εγκαταλείψει τον εαυτό της»

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Από τη θητεία της στη Δράση, αλλά και ως πρόεδρος του Αθίνα 9.84, ως δημοτική σύμβουλος με την παράταξη Δικαίωμα στην Πόλη και λόγω επαγγέλματος –είναι δικηγόρος– έχει φήμη ανθρώπου που είναι αποτελεσματικός, ξέρει να μάχεται και να διεκδικεί, δεν φοβάται να αναλαμβάνει ευθύνες και να αναζητεί λύσεις. Προτεραιότητά της είναι να αντιμετωπιστεί η σπατάλη ανθρώπων και χρημάτων, η κακοδιαχείριση και η γραφειοκρατική ανευθυνότητα, και θέλει να συνεχίσει να προσφέρει στην πόλη για να πάει η Αθήνα Ψηλά.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να επιλέξετε τον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη για να συνεχίσετε τη δράση σας στην Αθήνα; Πρώτα πρώτα οι απόψεις του. Είναι σύγχρονες και τολμηρές, ενώ παραμένουν προσγειωμένες και ρεαλιστικές. Συμφωνώ μαζί του στα περισσότερα και κυρίως σε κεντρικές επιλογές και κατευθύνσεις. Η Αθήνα χρειάζεται ένα θετικό σοκ και πιστεύω ότι σκοπεύει να της το δώσει. Μετά, ή και ταυτόχρονα, το ότι είναι επιτυχημένος στην τοπική αυτοδιοίκηση, έχει παραδώσει έργο και στο Καρπενήσι και στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος. Αυτό αποτελεί εχέγγυο για την αποτελεσματικότητά του.

Ποια είναι τα κύρια προβλήματα του Δήμου που χρειάζονται άμεσα απάντηση; Η καθαριότητα, το πράσινο, η εκτεταμένη στάθμευση, παράνομη, αλλά και νόμιμη. Αυτά είναι τα πρώτα κι από κοντά έρχεται το ειδικό θέμα της τριτοκοσμικής εικόνας στο κέντρο ιδίως της πόλης, που συντίθεται από τους βανδαλισμούς, τους αστέγους, τους τοξικοεξαρτημένους και τις πιάτσες τους, που εξαπλώνονται, και το παρεμπόριο. Η Αθήνα σε ορισμένες περιοχές

κείται εντελώς εκτός νόμου, είναι ένα Φάρ Ουέστ, και οι κάτοικοι σε αυτές τις περιοχές δικαιολογημένα αισθάνονται ότι ζουν σε γκέτο.

Η απλή αναλογική που εφαρμόζεται από αυτές τις εκλογές θα δυσκολέψει ή θα διευκολύνει τη δράση του Δ.Σ.; Η καθιέρωση της απλής αναλογικής ήταν ένα παλιό αίτημα της αριστεράς. Δεν το συμμερίζομαι. Είμαι, όσο κι αν αυτό ίσως ξενίσει κάποιους, συνειδητά υπέρ ενός συστήματος κατά βάσιν πλειοψηφικού, που όμως διασφαλίζει τη συμμετοχή των μειοψηφιών. Όπως ήταν δηλαδή πριν την αλλαγή του από την κυβέρνηση του κ. Τσίπρα. Ασφαλώς θα δυσκολέψει τη διαχείριση του Δήμου από το Δημοτικό Συμβούλιο η απλή αναλογική. Και αυτό δεν είναι απλώς μια αστοχία της απλής αναλογικής, αλλά πιστεύω ότι ήταν ο στόχος του πρωτοπορητικού, για να εισάγει αυτήν την αλλαγή. Πιστεύω δηλαδή ότι ο κ. Τσίπρας καθιέρωσε την απλή αναλογική στην τοπική αυτοδιοίκηση γνωρίζοντας ότι σε ελάχιστες εκλογικές περιφέρειες και δήμους ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πρώτη δύναμη. Επειδή είναι μέγας τακτικιστής, προτίμησε να αποσταθεροποιήσει τους Δήμους και τις περιφέρειες, παρά να χαρίσει στους αντιπάλους του σαρωτικές νίκες. Αλλά και πέραν αυτού, τρέμω και στην ιδέα της συναλλαγής δημάρχων με συμβούλους ατομικά, προκειμένου να εξασφαλίσουν την προβλεπόμενη πλειοψηφία για να λαμβάνονται αποφάσεις σύμφωνα με το πρόγραμμά τους. Μακάρι να διαψευσθώ.

Ποια είναι η σχέση σας με την Αθήνα; Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Κουκάκι, όπως οι γονείς μου πριν από μένα. Οι παππούδες και προπαππούδες ήρθαν στη γειτονιά άλλοι από τη Μικρασία, άλλοι από την Κρήτη. Λατρεύω το Κουκάκι κι όχι τώρα που έγινε πολύ της μόδας. Για την Αθήνα έχω ανάμικτα αισθήματα.

Είναι μια μεγάλη κυρία, αναμφίβολα. Αλλά, κακά τα ψέματα, είναι άσχημη. Κακογερασμένη. Έχει εγκαταλείψει τον εαυτό της. Αλλά εγώ την αγαπώ. Θα ήθελα πολύ να την ξαναδώ να λάμπει, και ξέρω ότι μπορεί. Θυμάμαι την εικόνα της στους Ολυμπιακούς του 2004 και ξέρω πως μπορούμε να επιτύχουμε ένα παρόμοιο θαύμα, με λιγότερη επιπολαιότητα, για πιο διαρκή αποτελέσματα.

Πού πηγαίνετε, όταν θέλετε να κάνετε μια βόλτα; Έχω την τύχη να ζω δυο βήματα από τον μεγάλο περίπατο της Αθήνας, Διονυσίου Αρεοπαγίτου ως το Θησείο. Εκεί περπατάμε. Είμαι δυο βήματα κι από τον λόφο του Φιλοπάππου επίσης, αλλά δυστυχώς είναι αφύλακτος, εσχάτως επικίνδυνος και διαχρονικά παραμελημένος. Μου φαίνεται αδιανόητο που έχουμε όλους κι όλους δυο τρεις χώρους πρασίνου σαν κι αυτόν και δεν μπορούμε να τους αποδώσουμε στην πόλη όπως πρέπει. Αλλά για να πάω και όλη την αλήθεια, πάω και στο Νιάρχος, αυτό το τεράστιο ανεκτίμητο δώρο που έκανε το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στη μητροπολιτική Αθήνα και τους κατοίκους της.

Πείτε δυο λόγια για τον εαυτό σας κι έναν καλό λόγο να σας ψηφίσουμε; Είμαι κανονικός άνθρωπος, με οικογένεια, δουλειά, ενδιαφέροντα και γεμάτη ζωή. Θέλω να εκλεγώ για να προσφέρω. Είμαι πεισματάρα, μαχητική και, λόγω της δουλειάς μου –είμαι δικηγόρος–, με συγκριτικά υψηλό επίπεδο θεσμικών γνώσεων και εμπειρίας. Αναλαμβάνω ευθύνες, λέω την άποψή μου τις πιο πολλές φορές έξω από τα δόντια και μου αρέσει να λύνω προβλήματα, να ξεκολλάω κολλημένες υποθέσεις. Όλα αυτά σας τα λέω για να καταλάβετε ότι είμαι έντιμη και αποτελεσματική. Γιατί και το καλύτερο πρόγραμμα δεν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς έντιμους και αποτελεσματικούς ανθρώπους. ●

Γιάννης Σιδέρης «Το όραμά μου για την Αττική είναι η αναβάθμιση της καθημερινότητας του πολίτη»

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ο Ιωάννης Α. Σιδέρης, εκδότης - διευθυντής του Εκδοτικού Οίκου Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ, κατεβαίνει στον στίβο των αυτοδιοικητικών περιφερειακών εκλογών στον Βόρειο Τομέα με τον Γ. Πατούλη και τη «Νέα Αρχή για την Αττική», προκειμένου να αξιοποιήσει τη θητεία του στην τοπική αυτοδιοίκηση, θέτοντας ως βασική προτεραιότητα το να σταθεί η Περιφέρεια Αττικής δίπλα στους δήμους και κυρίως στο μείζον περιβαλλοντικό θέμα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων.

Ήσασταν για 4,5 χρόνια αντιδήμαρχος Καθαριότητας και Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβάλλοντος και Ποιότητας Ζωής, μέχρι τις 31/12/2018, όταν και υποβάλατε την παραίτησή σας λόγω της υποψηφιότητάς σας για Περιφερειακός Σύμβουλος Βορείου Τομέα Αττικής. Ποιο είναι οι κύριοι παράγοντες που έπαιξαν ρόλο στην απόφασή σας; Η εμπειρία που αποκόμισα από τα 8 χρόνια θητείας μου ως αιρετός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η επαφή μου με τον θεσμό της Περιφέρειας με έκαναν να συνειδητοποιήσω ότι απαιτείται πολλή δουλειά, αν πραγματικά θέλουμε να δημιουργήσουμε μία Περιφέρεια που θα λειτουργήσει κυρίως μοχλός ανάπτυξης, με λιγότερες γραφειοκρατικές διαδικασίες, θα κινείται με περισσότερη ευελιξία και πιο κοντά στους 66 δήμους-μέλη της ανταποκρινόμενης πιο άμεσα στις ανάγκες τους. Θεωρώ βασική προϋπόθεση για να εμψυχώσει κάποιος στην περιφερειακή διακυβέρνηση και να ολοκληρώσει με επιτυχία το έργο που θα κληθεί να αναλάβει, την προηγούμενη ενασχόλησή του στη διοίκηση των Δήμων. Στην πρόκληση για την επανεκκίνηση της Περιφέρειας Αττικής δηλώνω παρών.

τική του πρόταση, γιατί μέσα από την αποδεδειγμένη αποτελεσματικότητά του από όποια θέση και αν κατείχε, τον πολιτικό ακτιβισμό του και την ικανότητά του για συνεργασία, μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην επανεκκίνηση της Περιφέρειας Αττικής. Μία δύσκολη και υπεύθυνη προσπάθεια, η οποία προϋποθέτει αναμφισβήτητη ανθρωπιά με φρέσκες ιδέες, τόλμη για διεκδικήσεις και ικανότητα για αλλαγές.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Αττική; Το όραμά μου για την Αττική είναι η εφαρμογή ιδεών, δράσεων και πράξεων με στόχο την αναβάθμιση της καθημερινότητας του πολίτη. Αρωγός στην

Γιατί αποφασίσατε να είστε υποψήφιος με τον συνδυασμό του Γιώργου Πατούλη; Αποφάσισα να συστρατευτώ με τον Γιώργο Πατούλη και τον ευχαριστώ για την τιμή-

Είμαι δυο βήματα από τον λόφο του Φιλοπάππου, αλλά δυστυχώς είναι αφύλακτος, εσχάτως επικίνδυνος και διαχρονικά παραμελημένος. Μου φαίνεται αδιανόητο που έχουμε όλους κι όλους δυο τρεις χώρους πρασίνου σαν κι αυτόν και δεν μπορούμε να τους αποδώσουμε στην πόλη όπως πρέπει.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε τις συνεντεύξεις στο site

εφαρμογή τους θα πρέπει να σταθεί η Περιφέρεια Αττικής η οποία βεβαίως θα μεριμνήσει για την έγκαιρη αντιμετώπιση της πραγματικότητας και την εξεύρεση άμεσων λύσεων, με πρωταρχικό στόχο την ανασύσταση όχι μόνο της εικόνας της αλλά και της Αττικής γεικότερα.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα κύρια προβλήματα της περιφέρειας σήμερα; Θεωρώ ότι η Περιφέρεια Αττικής αντιμετωπίζει μια σειρά σημαντικών θεμάτων που επιζητούν άμεση επίλυση. Οι γραφειοκρατικές διαδικασίες, η ελλιπής επικοινωνία με τους 66 δήμους-μέλη της, η αναποτελεσματική διαχείριση των διαθέσιμων πόρων αλλά και η έλλειψη εφαρμογής βασικών αρχών για την προστασία του περιβάλλοντος προς την κατεύθυνση της ορθής διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, της πολιτικής προστασίας, της διαχείρισης των ομβρίων υδάτων, είναι μερικά μόνο από τα ζητήματα που καλείται να διαχειριστεί η νέα περιφερειακή αρχή.

Αν εκλεγείτε, ποια θέματα θα είναι προτεραιότητά σας; Βασική μου προτεραιότητα είναι η Περιφέρεια Αττικής να σταθεί δίπλα στους δήμους με κοινές δράσεις και για αυτό θα καταβάλω κάθε προσπάθεια. Κοινές δράσεις σε όλους τους τομείς που άπτονται των αρμοδιοτήτων της και κυρίως αγγίζουν το μείζον περιβαλλοντικό θέμα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων. Η Περιφέρεια οφείλει να δείξει στους δήμους τα βήματα και τις καλές πρακτικές που πρέπει να ακολουθήσουν προκειμένου να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Άλλωστε η διαχείριση των στερεών αποβλήτων αποτελεί έναν εκ των πέντε βασικών πυλώνων προτεραιότητας της νέας περιόδου της Κομισιόν για το διάστημα 2019-2024 και βασική προτεραιότητα του αυριανού περιφερειαρχη Αττικής, Πύργου Πατούλη.

Πώς βλέπετε το ότι οι εκλογές αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική; Όταν θες να βγεις από μια παγιωμένη κατάσταση, πρέπει να ακολουθήσεις σωστή μεθοδολογία, πλάνο και χρονοδιάγραμμα. Διαφωνώ με τη λογική ότι έπρεπε από το προηγούμενο σύστημα να μεταβούμε στην απλή αναλογική χωρίς την ενίσχυση του ρόλου του δημάρχου είτε μέσω του δημοτικού συμβουλίου. Με το σύστημα της απλής αναλογικής και την εκλογή του δημάρχου στον δεύτερο γύρο, είναι πολύ πιθανό από εκεί που έχουμε συνηθίσει την έκφραση «τα παράπονά σου στον δήμαρχο» παρά τον ενισχυμένο ρόλο του δημάρχου στην αντίληψη του πολίτη, να μεταβούμε σε ένα σύστημα όπου ο δήμαρχος δεν θα έχει καν την απλή πλειοψηφία. Εδώ δημιουργείται το εξής «δημοκρατικό παράδοξο». Ο εκλεγμένος αυτοδιοικητικός, είτε είναι δήμαρχος, είτε περιφερειάρχης, δεν θα μπορεί να συγκροτήσει πλειοψηφία στο συμβούλιο και άρα να λάβει αποφάσεις με βάση τις προεκλογικές του δεσμεύσεις για τις οποίες και ψηφίστηκε. Άρα οι πολίτες θα επιλέγουν συνδυασμούς με βάση το πρόγραμμά τους το οποίο όμως δεν θα είναι υλοποιήσιμο. Αναλογιστείτε την κατάσταση αυτή σε επίπεδο Περιφέρειας, όπου πρέπει να αντιμετωπιστούν διαφόρων τύπων καταστάσεις άμεσα και με ισχυρή πολιτική βούληση.

Πώς βλέπετε τους υποψηφίους περιφερειάρχες των άλλων συνδυασμών; Νομίζω πως το ότι ο σημαντικός ρόλος της Περιφέρειας δεν είναι καταγεγραμμένος στη συνείδηση του πολίτη, με ευθύνη βέβαια των προηγούμενων περιφερειακών αρχών, απαντά στο ερώτημά σας. Να αναφερθώ στο παράδειγμα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, που αποτέλεσε και τον κύριο τομέα της ενασχόλησής μου με τα κοινά. Ποια είναι η καλή πρακτική που ακολούθησε η Περιφέρεια Αττικής στον Τομέα αυτό; Ίσως το ότι μάθαμε να θάβουμε τα απορρίμματά μας καλύτερα, δεν καταφέραμε όμως να τα διαχειριστούμε. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει με την Πολιτική Προστασία, με τα αποχετευτικά έργα και την ασφάλεια του οδικού δικτύου. Κάθε περιφερειακή αρχή κρίνεται από το τι Περιφέρεια παραλαμβάνει και τι παραδίδει. Άρα οι υποψήφιοι θα κριθούν από τους πολίτες στις επρχόμενες εκλογές. ●

Η Περιφέρεια οφείλει να δείξει στους δήμους τα βήματα και τις καλές πρακτικές που πρέπει να ακολουθήσουν προκειμένου να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ τους

Αγγελική Ζαφειράκου - Πετρουλάκη

«Οι πολίτες αναμένουν τα αυτονόητα από τη δημοτική αρχή»

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Χρηματοοικονομική σύμβουλος, έχει διατελέσει μεταξύ άλλων και γενική διευθύντρια του Συνδισμού Εισηγμένων Εταιριών Χρηματιστηρίου Αθηνών (ΣΕΙΣΕΤ) και κάτοχος master στην περιφερειακή ανάπτυξη, κατεβαίνει πρώτη φορά υποψήφια Δημοτική Σύμβουλος με τον Συνδυασμό Ντινόπουλος - Βριλήσσια - Δυνατά.

Ποια είναι η σχέση σας με τα Βριλήσσια; Ζωστα Βριλήσσια τα τελευταία τριάντα χρόνια. Πιστεύω ότι αν και είναι ένας από τους πιο όμορφους δήμους έχει μεγάλα περιθώρια αναβάθμισης.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να ασχοληθείτε με τα κοινά; Αποφάσισα να θέσω υποψηφιότητα ως δημοτική σύμβουλος μετά από πρόταση του υποψηφίου δημάρχου κ. Αργύρη Ντινόπουλου. Συμφώνησα γιατί θεωρώ ότι είναι επιβεβλημένο, ειδικά την περίοδο αυτής της βαθιά οικονομικής κρίσης που διανύει η χώρα μας, όλοι οι πολίτες να δραστηριοποιηθούμε, να αφήσουμε την κριτική από τον καναπέ και να προσφέρουμε στα κοινά, ο καθένας ανάλογα με τις γνώσεις και την εμπειρία του.

Γιατί επιλέξατε τον συνδυασμό του Αργύρη Ντινόπουλου; Ο Αργύρης Ντινόπουλος έχει αποδείξει με έργα κατά τη διάρκεια προηγούμενης θητείας του στον Δήμο Βριλησίων ότι θέλει και μπορεί! Η ομάδα του απαρτίζεται από άτομα με γνώσεις, εμπειρία, ικανότητες, ήθος, αγάπη για την πόλη και πάθος για ένα καλύτερο αύριο. Στόχος του είναι να εκσυγχρονίσει την πόλη, να προσφέρει ασφάλεια

στους πολίτες, να προστατεύσει το περιβάλλον, να αναπτύξει τον πολιτισμό, να κάνει έργα ανάπλασης στις πλατείες, στα πάρκα, στην παραρμάτιο περιοχή, στα κτίρια και τις αθλητικές εγκαταστάσεις του δήμου με γνώμονα την ευμερία του πολίτη.

Πολλοί δήμοι είναι καταχρωμένοι και δυσκολεύονται να ανταποκριθούν σε βασικές λειτουργίες. Πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό; Η τοπική αυτοδιοίκηση θα πρέπει να είναι ανεξάρτητη από το κράτος και να λειτουργεί με εταιρικά κριτήρια. Για να επιτευχθεί όμως αυτό θα πρέπει οι δήμοι να έχουν οικονομική αυτοτέλεια. Η πρόταση να εισπράττουν οι δήμοι τον ΕΝΦΙΑ θα συμβάλει τα μέγιστα, αν γίνει πράξη, προς την κατεύθυνση αυτή. Η συνετή διαχείριση των πόρων των δήμων, η μείωση των λειτουργικών δαπανών, η απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων και η διοχέτευσή τους σε έργα υποδομής είναι βασικές προϋποθέσεις για την εύρυθμη λειτουργία και την αποτελεσματικότητά τους στην διαχείριση των οικονομικών θεμάτων.

Η απλή αναλογική θα διευκολύνει ή θα δυσκολέψει την λειτουργία του δημοτικού συμβουλίου που θα αναδειχτεί; Η απλή αναλογική πιθανόν να οδηγήσει πολλούς δήμους και περιφέρειες της χώρας σε ακυβερνησία,

αν δημιουργηθούν συνασπισμοί μέσα στα συμβούλια που δεν θα επιτρέπουν την λήψη αποφάσεων.

Τι πιστεύετε ότι θέλουν οι δημότες της γενιάς σας από την πόλη που ζουν; Οι πολίτες αναμένουν τα αυτονόητα από τη δημοτική αρχή. Ασφάλεια, επαρκή φωτισμό, πεζοδρόμια, καθαριότητα, αγωγούς ομβρίων, αθλητικές εγκαταστάσεις, κέντρα πολιτισμού, κοινωνικές υπηρεσίες, γρήγορο internet, σύγχρονες υπηρεσίες στην εξυπηρέτηση του πολίτη.

Αν είχατε την ευκαιρία να αλλάξετε κάτι στα Βριλήσσια, πείτε μας το πρώτο πράγμα που θα κάνατε. Το μέγιστο αγαθό είναι η ασφάλεια των πολιτών. Επομένως θα προχωρούσα άμεσα στην επανίδρυση της δημοτικής αστυνομίας, στον προγραμματισμό περιπολιών και στην επέκταση του δικτύου φωτισμού, ώστε να ενισχυθεί η ασφάλεια στον δήμο.

Σε ποια πόλη του εξωτερικού έχετε ζηλέψει πράγματα που έχει φτιάξει ο Δήμος εκεί και τι ακριβώς είναι αυτό; Είχα θαυμάσει σε μια πόλη της Ευρώπης υπογειοποιημένους απόλυτα στεγανούς κάδους απορριμμάτων και υλικών ανακύκλωσης ανά κατηγορία, με ηλεκτρονικό σύστημα ανοίγματος, πολύ καλά συντηρημένους, που πρόσφεραν στην πόλη την εικόνα της τάξης και της καθαριότητας.

Αν σας λέγαμε να γράψετε ένα σύντομο δελτίο τύπου που να διαφημίζει τα Βριλήσσια σε ξένα έντυπα τι θα γράφατε; Τα Βριλήσσια είναι μια πόλη σύγχρονη, λειτουργική, ανθρώπινη, με πολύ υγιεινό κλίμα λόγω του ότι βρίσκεται στους πρόποδες του Πεντελικού όρους. Έχει πολύ καλή ρυμοτομία, φαρδείς δρόμους, χώρους πρασίνου, πάρκα και αθλητικές εγκαταστάσεις. Οι πολίτες εξυπηρετούνται για τις μετακινήσεις τους με δημόσια και δημοτικά λεωφορεία, τον προαστιακό και το μετρό. Γύρω από την πλατεία Αναλήψεως, που έχει πεζοδρομηθεί, έχουν δημιουργηθεί παντός είδους καταστήματα μαζικής εστίασης, με αποτέλεσμα η πλατεία να είναι τόπος ψυχαγωγίας για μικρούς και μεγάλους. Στην περιοχή κοντά στην πλατεία η ύπαρξη όλων των Τραπεζών, του Ταχυδρομείου, ιατρείων, φαρμακείων και κάθε είδους καταστημάτων συμβάλλουν στο να είναι η πόλη των Βριλησίων μια πλήρως αποκεντρωμένη πόλη.

Είναι επιβεβλημένο, ειδικά την περίοδο αυτής της βαθιά οικονομικής κρίσης που διανύει η χώρα μας, οι πολίτες να δραστηριοποιηθούμε και να προσφέρουμε στα κοινά, ο καθένας ανάλογα με τις γνώσεις και την εμπειρία του

Πείτε μας έναν καλό λόγο που θα άξιζε για να σας ψηφίσουμε; Κινητό μου για την ενασχόληση με τα κοινά είναι η αγάπη μου για την πόλη που ζω και η επιθυμία μου να συμβάλω με τις γνώσεις και την εμπειρία που έχω αποκτήσει από την εργασία μου στον δημόσιο, τραπεζικό και ιδιωτικό τομέα στον εκσυγχρονισμό και στην αναβάθμιση της. ●

Γιώργος Αμυράς

«Δεν υπάρχουν δεξιά και αριστερά διλήμματα. Ή πάμε μπροστά με Κυριάκο ή μένουμε ουραγοί με Τσίπρα»

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

«**Η** ΝΔ θα κάνει την επανάσταση της λογικής» λέει με μάτια που λάμπουν. Ο Γιώργος Αμυράς «επέστρεψε στο σπίτι του» και κατεβαίνει υποψήφιος ευρωβουλευτής με τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Υποστηρίζει με πάθος όσα πιστεύει και δεν διστάζει να βάλει το προσωπικό συμφέρον κάτω από αυτό που θεωρεί καλό για τη χώρα, όπως έπραξε στο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όταν διαφώνησε με τη στήριξη που παρείχε το Ποτάμι και έφυγε από το κόμμα. Στέκεται απέναντι στη λογική «που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ ότι λεφτά ξαφνικά υπάρχουν 5 μέρες πριν τις εκλογές» και θεωρεί ότι «τώρα ο Τσίπρας κάνει προεκλογική εκστρατεία αναφερόμενος στον Άρη Βελουχιώτη για να κρύψει την αποτυχία του στην οικονομία, τον πολακισμό και τις χλιδάτες διακοπές στη θαλαμνή». Ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε πιο παλιός και από το παλιό. Δείτε το υπουργικό συμβούλιο του και θα καταλάβετε: φιγουράρουν συνεργάτες του Άκη, πρόθυμα εξαπτερύγα του παλαιού ΠΑΣΟΚ και διάφοροι καιροσκόποι παλαιάς κοπής». Λίγο πριν τις εκλογές λέει αυτά και άλλα πολλά στα 10 ερωτήματα της Athens Voice.

Τι κρίνεται κατά τη γνώμη σας στις ευρωεκλογές; Εάν θα πάει η χώρα μπροστά ή αν θα παραμείνει κολλημένη στο λαϊκισμό και το πολιτικό ψέμα του κ. Τσίπρα. Στις ευρωεκλογές αποφασίζουμε και ψηφίζουμε και εάν θέλουμε μια Ελλάδα που θα συναγωνίζεται στα ίσια τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες ή θα παραμείνει μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας. Δεν υπάρχουν κατά τη γνώμη μου δεξιά και αριστερά διλήμματα. Ή πάμε μπροστά με Κυριάκο ή μένουμε ουραγοί με Τσίπρα.

Πότε και πώς γνωρίσατε τον Κυριάκο Μητσοτάκη και ποια ήταν η κομβική στιγμή που πήρατε την απόφαση να επιστρέψετε στη ΝΔ; Τον Κυριάκο Μητσοτάκη τον γνώρισα στη Βουλή όταν πρωτοεκλέχθηκα βουλευτής τον Ιανουάριο του 2015. Προσωπικά γνωριστήκαμε περισσότερο κάνοντας ποδήλατο στον Υμηττό. Τότε μου έκανε μεγάλη εντύπωση το πώς συζητούσε με τους ανθρώπους που συναντούσαμε, με ευγένεια και χιούμορ. Σαφέστατα η αντίθεσή μου στη Συμφωνία των Πρεσπών, που ως γνωστόν την καταψήφισα, αποτέλεσε ένα πολιτικό όροσημο. Αποφάσισα να επιστρέψω στη ΝΔ γιατί πιστεύω ότι διαθέτει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που θα οδηγήσει τη χώρα στο να κάνει βήματα προς τα εμπρός και θα δώσει ευκαιρίες στους πολίτες για

ένα καλύτερο μέλλον.

Πέρα από τους κομματικούς, οι δικοί σας στόχοι για την ευρωβουλή ποιοι είναι; Οι δικές μου προτεραιότητες είναι τρεις: η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων των πολιτών, κάθε φορά που μπαίνουμε στο ίντερνετ κάποιες εταιρίες κάνουν «πάρτι» δισκατομμυρίων. Και το σημαντικότερο, να επιστρέψουν οι νέοι που ξενιτεύτηκαν σε μια Ελλάδα που θα δίνει ίσες ευκαιρίες.

Εάν όπως λέει η ΝΔ ο ΣΥΡΙΖΑ παρεμβαίνει στη δικαιοσύνη, κλείνει το μάτι στην τρομοκρατία, καταστρέφει την Παιδεία και οδηγεί την οικονομία στα βράχια πώς εξηγείτε ότι είναι η μόνη μνημονιακή κυβέρνηση που άντεξε όλη την τετραετία και μάλιστα διατηρεί δυνάμεις, που αυξήθηκαν μετά την ανακοίνωση των τελευταίων παροχών; Η κυβέρνηση άντεξε στο κοινοβούλιο, εκεί διατηρεί την ψήφο εμπιστοσύνης. Έχει χάσει, όμως, εδώ και πολύ καιρό την ψήφο εμπιστοσύνης των πολιτών. Η κοινωνία πλήρωσε πολύ ακριβά από την τσέπη της την τετραετία του ΣΥΡΙΖΑ και έχει βγάλει τα συμπεράσματά της. Εκτός από το αχρείαστο μνημόνιο Τσίπρα-Καμμένου και την τραγική διαχείριση της οικονομίας βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Υπουργοί προαναγγέλλουν δικαστικές έρευνες και ποινικές διώξεις. Οι μπαχαλάκηδες δρουν ανεξέλεγκτοι υπό την ανοχή της κυβέρνησης, η χώρα γίνεται «όμηρος» υποστηρικτών του ισοβίτη δολοφόνου Κουφοντίνα. Η Παιδεία πάει από το κακό στο χειρότερο.

Η απάντηση της ΝΔ στην προεκλογική παρολογία του ΣΥΡΙΖΑ ποια είναι; Η ΝΔ θα κάνει την επανάσταση της λογικής. Λιγότεροι φόροι, σταθερό περιβάλλον για επενδύσεις που θα δημιουργούν πολλές μόνιμες και καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας και ασφάλεια για όλους

διότι χωρίς αυτή δεν υπάρχει ελευθερία. Όταν ο Τσίπρας 5 μέρες πριν τις εκλογές λέει λεφτά υπάρχουν, ο Μητσοτάκης παρουσιάζει στους πολίτες ένα ρεαλιστικό και κοστολογημένο πρόγραμμα.

Γιατί θεωρείτε ότι σε αυτές τις εκλογές το κλίμα έγινε τόσο τοξικό, δεν έχει ευθύνες το πολιτικό σύστημα συνολικά; Το κλίμα είναι τοξικό εδώ και αρκετά χρόνια, καθώς η βασική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ ήταν και παραμένει «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν». Ποιος ξεχνά το εμφυλιοπολεμικό κλίμα που δημιούργησε ο ΣΥΡΙΖΑ και συντήρησε από το πρώτο εξάμηνο του 2015, όταν όπως ομολόγησαν κάποιοι από τους υπουργούς του σχεδίαζαν ακόμα και μεθόδους Casa de papel να μπουκάρουν στο νομισματοκοπείο; Ακόμα και τώρα ο Τσίπρας κάνει προεκλογική εκστρατεία αναφερόμενος στον Άρη Βελουχιώτη για να κρύψει την αποτυχία του στην οικονομία, τον...πολακισμό και τις χλιδάτες διακοπές στη θαλαμνή.

Όταν ο Τσίπρας 5 μέρες πριν τις εκλογές λέει λεφτά υπάρχουν, ο Μητσοτάκης παρουσιάζει στους πολίτες ένα ρεαλιστικό και κοστολογημένο πρόγραμμα

Τι απαντάτε σε όσους κατηγορούν τη ΝΔ ως το «παλιό που μας έφτασε στην χρεοκοπία»; Υπάρχουν διαχρονικές ευθύνες στο πολιτικό σύστημα για το πώς φτάσαμε στη χρεοκοπία. Η ΝΔ έκανε την αυτοκριτική της και παραδέχθηκε τα λάθη της. Ο κόσμος, όμως, διαπίστωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε πιο παλιός και από το «παλιό». Δείτε το υπουργικό συμβούλιο του και θα καταλάβετε: φιγουράρουν συνεργάτες του Άκη, πρόθυμα εξαπτερύγα του παλαιού ΠΑΣΟΚ και διάφοροι καιροσκόποι παλαιάς κοπής.

Από την άλλη, η Ευρώπη έχει να αντιμετωπίσει τρομερές προκλήσεις δεδομένης της βέβαιης αύξησης των δυνάμεων των ευρωσκεπτικιστών, των λαϊκιστών και των ακροδεξιών και στην Ελλάδα η συζήτηση για τις ευρωεκλογές εξαντλείται στα εσωτερικά θέματα... Η Ευρώπη που ζούμε σήμερα σίγουρα δεν είναι η Ευρώπη που οραματίστηκε ο κ. Καραμανλής, όταν έβαζε τη χώρα στην τότε ΕΟΚ πριν 40 χρόνια και μάλιστα το έκανε κόντρα στο λαϊκισμό της εποχής του που διαλαλούσε ότι «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Είναι φυσικό να συζητάμε για εσωτερικά θέματα στις ευρωεκλογές γιατί στο κάτω κάτω το πώς θέλουμε να είναι η Ελλάδα στην Ευρώπη εξαρτάται από το τι κυβέρνηση θέλουμε να έχουμε στην ίδια μας τη χώρα. Γι' αυτό οι Ευρωεκλογές έχουν δημοψηφισματικό χαρακτήρα και το αποτέλεσμα θα δώσει ξεκάθαρο μήνυμα κατά της κυβέρνησης και υπέρ της ΝΔ.

Εσείς έχετε μετανιώσει για κάποια επιλογή σας σε πολιτικό επίπεδο όλα αυτά τα χρόνια; Και αν ναι, για ποια; Δεν έχω μετανιώσει για κάτι. Μπήκα στην πολιτική για να βοηθήσω να γκρεμιστούν νοοτροπίες που κάνουν κακό στη χώρα. Έτσι άλλωστε πορεύτηκα τα τελευταία 4,5 χρόνια που ήμουν βουλευτής. Έτσι θα συνεχίσω και από το Ευρωκοινοβούλιο σε περίπτωση εκλογής μου.

Γυρίσατε σχεδόν όλη την Ελλάδα κατά τη διάρκεια της προεκλογικής σας εκστρατείας. Πώς ήταν αυτή η εμπειρία; Δεν θέλω να τελειώσει! Είναι σαν να ξανακάνω το «Μένουμε Ελλάδα». Παντού όπου πάω βρίσκω παλιούς φίλους και κάνω νέους. Άλλωστε είμαι και λίγο... βετεράνος αφού και το 2014 ξαναήμουν υποψήφιος Ευρωβουλευτής της ΝΔ και τότε με είχαν τιμήσει με την ψήφο τους 130.000 πολίτες. Μεθαύριο πάω Αλεξανδρούπολη, Ιδιουμότειχο, Σουφλί, Ορεστιάδα και σας προσκαλώ να έρθετε μαζί μου! ●

www.
athens voice.gr
Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη
στο site

OPEN BEYOND

ΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΝΑΛΙ

ΕΚΛΟΓΕΣ
2019

ΑΠΟ ΤΙΣ **5.30** ΤΟ ΠΡΩΙ ΖΗΣΤΕ
ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΟ OPEN

ΣΤΙΣ **17.30** Η ΕΛΛΗ ΣΤΑΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ
«Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ»

ΣΤΙΣ **19.00** ΜΑΘΕΤΕ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΙ
ΜΕ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΑΠΟ ΤΟ EXIT POLL

ΚΥΡΙΑΚΗ **26/5**

#OpenEkloges

ΕΚΛΟΓΕΣ 2019 ΣΤΟ OPEN
ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΗ ΟΜΑΔΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ETERNAL TRAVELER

Το mural του
Λεωνίδα Γιαννακόπουλου
στον Σταθμό Λαρίσης

Φωτό: Ανδρέας Σιμόπουλος

Ο Λεωνίδας Γιαννακόπουλος, εικαστικός και χαράκτης, με θητεία στον τομέα της σκηνογραφίας, γνωστός και από τη συμμετοχή του στην «Ελληνοφρένεια», ολοκλήρωσε πρόσφατα μια πολύ μεγάλη τοιχογραφία πάνω από τον Σταθμό Λαρίσης. Τον ρωτήσαμε να μας πει την ιδέα πίσω από την εικόνα:

«Η τοιχογραφία με τίτλο “Eternal traveler” είναι ένα έργο που αναφέρεται στη βούληση του ανθρώπου να ταξιδεύει και να ανακαλύπτει καινούργιους κόσμους, φυσικά και πνευματικά. Ένας ποδηλάτης που ταξιδεύει στον ουρανό και περνάει ανάμεσα από κόσμους, σε μία ιδιαίτερη στιγμή της μέρας που δεν είναι σαφές αν ξημερώνει ή αν βραδιάζει.

» Η ιδέα της σύνθεσης ήρθε σε μεγάλο βαθμό από το σημείο που βρίσκεται το κτίριο στο οποίο ζωγράφισα τον τοίχο. Ακριβώς πάνω από τον Σταθμό Λαρίσης επί της Λιοσίων, ένα πολύ θορυβώδες και “ανήσυχο” σημείο, που ταυτόχρονα σηματοδοτεί αφητηρία ταξιδιού αλλά και άφιξη σε προορισμό».

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΛΛΑΣ ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΣΤΟ ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Η μεγάλη ντίβα της όπερας με το αστείρευτο ταλέντο, η θρυλική γυναίκα με το έντονο ταπεραμέντο, η καλλιτέχνίδα που συνεχίζει να συναρπάζει τον κόσμο ακόμα και 40 χρόνια μετά τον θάνατό της, έρχεται να μας εμπνεύσει μέσα από μια μόνιμη έκθεση στο Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας. Μια συλλογή προσωπικών αντικειμένων και τεκμηρίων από τη ζωή και το έργο της στήθηκε στο φουαγιέ του θεάτρου για να αναδείξει τη δύναμη, τη μοναδικότητα και τη λάμψη της Μαρίας Κάλλας. Συναντήσαμε την επιμελήτρια της έκθεσης, **Ανδρομάχη Γκαζή**, για να μάθουμε περισσότερα.

Πόσος καιρός χρειάστηκε για να ετοιμαστεί αυτή η έκθεση; Η έκθεση αυτή είναι στην ουσία το αποτέλεσμα μιας μεγαλύτερης συνεργασίας με τον Δήμο και την Τεχνόπολη, την οποία είχαμε ξεκινήσει εγώ, η κ. Κουτσοδράκη και ο κ. Χαλκιολάκης, ο μουσικολόγος. Μια συνεργασία η οποία αφορούσε τη μελέτη για το μουσείο Μαρία Κάλλας, το οποίο δυστυχώς δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Αυτή η έκθεση λοιπόν στηρίχθηκε στην εκτεταμένη μελέτη που είχαμε κάνει τότε, ενώ αρχίσαμε να τη δουλεύουμε εντατικά από το φθινόπωρο του 2018. Να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά στην Ελλάδα που δημιουργείται μια μόνιμη έκθεση για τη Μαρία Κάλλας.

Με ποια κριτήρια επιλέχθηκαν τα εκθέματα; Η συλλογή είναι μάλλον μικρή και συγκροτήθηκε μετά από αγορές που έκανε ο Δήμος Αθηναίων το 2000 σε δημοπρασία στο Παρίσι με τη συμμετοχή του Υπουργείου Πολιτισμού. Με το πέρασμα του χρόνου η συλλογή αυτή εμπλουτίστηκε από δωρεές και χρησιδάνεια. Ήθελαμε ωστόσο να φανούν αντικείμενα τα οποία έχουν ιδιαίτερη σχέση με την Κάλλας. Υπάρχουν προσωπικά της αντικείμενα, όπως ένα παλτό ή μια περούκα που φορούσε σε παράσταση της Μήδειας, γάντια, ρολόγια, αλληλογραφία με τους γονείς της – κάτι που μας φάνηκε πολύ ενδιαφέρον γιατί είναι κάτι πολύ προσωπικό. Από συχαρητήρια τηλεγραφήματα παραστάσεων, επιλέξαμε όσα προέρχονταν από πολύ γνωστά πρόσωπα, όπως του Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1958, ή του Αλέξη Μινωτή. Επιδιώκαμε να φανεί τόσο η προσωπική διάσταση της Κάλλας, όσο και η διεθνής απήχηση που είχε ως καλλιτέχνης.

Υπάρχουν και αντικείμενα που αφορούν τη σχέση της με τον Αριστοτέλη Ωνάση; Όχι. Αποφασίσαμε να μη δώσουμε μεγάλη έκταση σε αυτό το κομμάτι και τον μύθο που περιβάλλει την Κάλλας σχετικά γιατί έχουν γραφτεί τόσο μη αληθή πράγματα που είναι δύσκολο να τα ξεχωρίσεις. Υπάρχουν μόνο φωτογραφίες της με τον Ωνάση, τίποτα άλλο.

Ποιο ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι της ετοιμασίας της έκθεσης; Ενώ ο χώρος είναι πολύ μικρός, υπήρχε ένας αρκετά μεγάλος βαθμός δυσκολίας στην υλοποίηση της έκθεσης γιατί θέλαμε να δείξουμε ότι ενσωματώνεται στον χώρο τόσο πολύ που θα νομίζει κανείς ότι υπήρχε πάντα εκεί. Έχουμε προσπαθήσει πολύ να τηρήσουμε το ιδιαιτέρως ύφος και την αισθητική του χώρου και νομίζω ότι το αποτέλεσμα μας δικαιώσε 100%.

Με ποιον τρόπο η μουσειολογική ομάδα που επιμελείται την έκθεση αναδει-

κνύει τη σχέση μεταξύ της μεγάλης ντίβας της όπερας και του Θεάτρου Ολύμπια; Μια μικρή λεπτομέρεια που ίσως αρκετός κόσμος δεν γνωρίζει είναι ότι παρόλο που πραγματοποιούνταν παραστάσεις στο Θέατρο Ολύμπια, η έδρα της Λυρικής Σκηνής μεταφέρθηκε εκεί το 1958. Η Μαρία Κάλλας όμως είχε τραγουδήσει στη σκηνή του ως μαθήτρια, το 1939. Ήταν στην ουσία η πρώτη της επίσημη δημόσια εμφάνιση, πριν γίνει γνωστή και φύγει στο εξωτερικό. Αυτό θελήσαμε να αναδείξουμε.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας κομμάτι από τη συλλογή και γιατί; Μου αρέσουν πολύ οι φωτογραφίες της έκθεσης. Υπάρχει ένα προσωπικό άλμπουμ από το οποίο προέρχονται αυτές οι φωτογραφίες, το οποίο πιστεύω ότι είναι πολύ ξεχωριστό. Το πιστεύω γιατί το είχε φτιάξει η ίδια η Κάλλας και περιέχει πολύ προσωπικές στιγμές της, στην κουζίνα ή το μπαλκόνι της. Σε αυτό το άλμπουμ οι φωτογραφίες ξεκινάνε από το 1947 και φτάνουν ως το 1959 και είναι σίγουρα πολύ ιδιαίτερες γιατί τις έχει επιλέξει η ίδια, σήμαιναν κάτι για εκείνη.

Μέσα από τα προσωπικά αντικείμενα ο επισκέπτης «ανακαλύπτει» πτυχές της προσωπικότητας της Κάλλας; Ακριβώς. Η έκθεση δεν έχει συγκεκριμένο τρόπο θέασης, είναι δομημένη έτσι ώστε ο επισκέπτης να μπορεί να επικεντρωθεί σε ό,τι τον ενδιαφέρει. Υπάρχει ωστόσο μια βασική αφήγηση, ξεκινάει από τα πρώτα της χρόνια, την προετοιμασία της και φτάνει στη διεθνή καριέρα και το μύθο. Έχει μια θεματική-χρονολογική αφήγηση, αλλά δεδομένης της μικρής έκτασης μπορεί κανείς να απολαύσει την έκθεση με τον τρόπο που του αρέσει.

Υπάρχει κάποιο κομμάτι που να εκτίθεται για πρώτη φορά στο κοινό; Είχε γίνει στο παρελθόν μια προσπάθεια δημιουργίας μιας μόνιμης έκθεσης με κομμάτια από αυτή τη συλλογή, αλλά δυστυχώς δεν λειτούργησε ποτέ. Ουσιαστικά λοιπόν όλα εκτίθενται για πρώτη φορά στο κοινό.

Σε ποιους απευθύνεται η έκθεση; Τι θέλετε να τους πείτε μέσα από αυτήν; Η έκθεση απευθύνεται σε όλους και λειτουργεί ως μια μικρή εισαγωγή στον κόσμο της Κάλλας. Θέλουμε να δώσουμε στον κόσμο το έναυσμα να ανακαλύψει περισσότερα για εκείνη. Επιτυχία θεωρούμε το να έρθει κάποιος, να εμπνευστεί από την προσωπικότητα και την καλλιτεχνική δύναμη της Κάλλας και να ψάξει περισσότερες πληροφορίες ή να αναζητήσει υλικό από τις ερμηνείες της. Η ερμηνευτική της δεινότητα ήταν τόσο μεγάλη που αξίζει κανείς και να την κοιτάξει, όχι μόνο να την ακούει. **Α**

▲ Φωτογραφία από προσωπικό άλμπουμ της Μ.Κάλλας (1947-1959). Αρχείο Δήμου Αθηναίων.

Η επιμελήτρια της έκθεσης, Ανδρομάχη Γκαζή, επίκουρη καθηγήτρια μουσειολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

Μαρία Κάλλας

Μόνιμη έκθεση προσωπικών αντικειμένων της μεγάλης ντίβας στο Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας.

Πρωτότυπες φωτογραφίες και επιστολές της Μαρίας Κάλλας, προσωπικά αντικείμενα, τηλεγραφήματα, τεκμήρια και αναμνηστικά, όλη η ζωή της μεγάλης ντίβας της όπερας ζωντανεύει στη μόνιμη έκθεση «Μαρία Κάλλας», στο «Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας». Μια έκθεση με ελεύθερη είσοδο για όλους, που έχει στόχο να μας γνωρίσει ακόμα περισσότερο τη σπουδαία αυτή καλλιτέχνη, η οποία με τη φωνή και τη ζωή της σημάδεψε μια ολόκληρη εποχή και συνεχίζει να συγκινεί μέχρι σήμερα.

Η συλλογή και η έκθεση

Η συλλογή συγκροτήθηκε μετά από αγορές που έκανε ο Δήμος Αθηναίων το 2000 στο Παρίσι κατά τη διάρκεια μεγάλης δημοπρασίας αντικειμένων της Μαρίας Κάλλας με τη συμμετοχή του Υπουργείου Πολιτισμού. Με το πέρασμα του χρόνου η συλλογή αυτή εμπλουτίστηκε από δωρεές και χρησιδάνεια. Τα αντικείμενα της συλλογής διακρίνονται στις εξής κατηγορίες ως προς το είδος τους: πρωτότυπες φωτογραφίες, πρωτότυπες επιστολές προς την Μαρία Κάλλας ή της ίδιας, αυθεντικές αφίσες παραστάσεων, αντίγραφα προγραμμάτων παραστάσεων, αποκόμματα συνεντεύξεων και δημοσιεύσεων σε εφημερίδες και περιοδικά εποχής, τηλεγραφήματα, προσωπικά αντικείμενα (ρούχα, αξεσουάρ, περούκα), πίνακες ζωγραφικής και έργα γλυπτικής, αναμνηστικά αντικείμενα εμπνευσμένα από την καλλιτέχνη, σημειωματάρια σκηνικών, παρτιτούρες, δίσκοι και cds, βιβλία, περιοδικά κ.ά.

Σκοπός της έκθεσης είναι να αναδείξει τη δύναμη, τη μοναδικότητα και τη λάμψη της Μαρίας Κάλλας και να δημιουργήσει μια διαχρονική σύνδεση μεταξύ της καλλιτέχνης και του θεάτρου, που αποτελούν δύο αναπόσπαστα κομμάτια της ιστορίας του λυρικού θεάτρου και του Ολύμπια, Δημοτικού Μουσικού Θεάτρου Μαρία Κάλλας, το οποίο διαχειρίζεται ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ).

INFO

Συντελεστές: Εκτέλεση Έργου: Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων, Γενική εποπτεία: Μαρία Φλώρου, Συντονισμός και Διαχείριση συλλογής: Δέσποινα Ανδριοπούλου, Μουσειολογική μελέτη: Ανδρομάχη Γκαζή, Ερατώ Κουτσουδάκη, Αρχιτεκτονική μελέτη: Ερατώ Κουτσουδάκη, Κείμενα: Ανδρομάχη Γκαζή, Γραφιστικός σχεδιασμός: Άλκηστις Τσίκου, Προθήκες/Κατασκευές: Λιγνού Α. & ΣΙΑ Ε.Ε.

Τα εγκαίνια της έκθεσης πραγματοποιήθηκαν στις 21/5. Ωράριο λειτουργίας: Τρίτη με Παρασκευή 10.00-18.00, Σάββατο & Κυριακή 10.00-14.00. Τον Αύγουστο το θέατρο θα παραμείνει κλειστό και από τον Σεπτέμβριο η έκθεση θα λειτουργήσει με νέο ωράριο.

Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας, Ακαδημίας 59 (μετρό Πανεπιστήμιο), 2103642540, www.orpanda.gr / Το θέατρο είναι προσβάσιμο με αναπηρικό αμαξίδιο, ενώ στο ισόγειο λειτουργούν ειδικά διαμορφωμένες τουαλέτες.

“

Μετά από πολλές προσπάθειες ο δήμος της Αθήνας με τον ΟΠΑΝΔΑ εγκαινιάζει μία μόνιμη έκθεση αφιερωμένη στη ζωή και στο έργο της μεγάλης καλλιτέχνης. Από εδώ και στο εξής το Ολύμπια Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας εκτός από το όνομα θα δίνει με την έκθεση αυτή τη δυνατότητα σε μικρούς και μεγάλους να συνδεθούν με την Μαρία Κάλλας, τη μεγαλύτερη καλλιτέχνη του λυρικού θεάτρου, το έργο της και τη συναρπαστική, ταραχώδη ζωή της.

- Κωνσταντίνος Μπιτζάνης

”

Κωνσταντίνος Μπιτζάνης

Βασίλης Καραμπτσάνης,
Κωνσταντίνος Μπιτζάνης

▲
Από αριστερά προς τα δεξιά:
Άλκηστις Τσίκου,
Δέσποινα Ανδριοπούλου,
Μαρία Φλώρου, Κωνσταντίνος
Μπιτζάνης, Ανδρομάχη Γκαζή,
Βασίλης Καραμπτσάνης,
Ερατώ Κουτσουδάκη

ΠΕΝΤΕ ΗΘΟΠΟΙΟΙ. ΜΙΑ ΓΕΝΙΑ. ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ SOLD OUTS.

Ορφέας Αυγουστήδης, Αργύρης Πανταζάρας
Γιώργος Παπαγεωργίου, Μιχάλης Σαράντης
Χάρης Φραγκούλης

Η ATHENS VOICE συναντά στα στέκια τους, καλλιτέχνες που στα τριάντα τους έχουν ήδη το δικό τους κοινό

Της ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ, Φωτό ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τα φώτα έχουν κλείσει. Στη σκηνή ακριβώς απέναντι βρίσκεται ένας ηθοποιός. Λέει τον κορυφαίο μονόλογό του. Προκαλεί κλάμα, γέλιο, αμνηχανία, σκέψεις, δεν έχει σημασία. Δημιουργεί στιγμές. Δευτερόλεπτα μιας κοινής εμπειρίας. Μιας οικειότητας που θέλουμε από τη θέση του θεατή να συνεχίσουμε... Συνάντησα τον Ορφέα, τον Αργύρη, τον Γιώργο, τον Μιχάλη και τον Χάρη στα στέκια τους, στα μέρη που χαλαρώνουν ή συνώμοτούν για το επόμενο τους χτύπημα. Είναι 5 από εκείνους τους ηθοποιούς που βρίσκονται ακριβώς στο σημείο της καριέρας τους που ο κόσμος τους αναγνωρίζει όχι τόσο στον δρόμο, αλλά στις δουλειές τους. Τους αναζητά ανάμεσα στα ονόματα των συντελεστών. Τους εμπιστεύεται.

Υ.Γ. Οι μεσοτίτλοι είναι αφιερωμένοι στους ρόλους τους.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλες τις συνεντεύξεις στο site

Το καφετί σημάδι πάνω από το στόμα είναι το σήμα κατατεθέν του. Οι καστανές μπούκλες έρχονται δεύτερες μιας και υπάρχουν ρόλοι που έχει ενσαρκώσει χωρίς αυτές. Η μετάβαση από τη μεγάλη οθόνη στη μικρή και πάλι προς τα πίσω έγινε δίκως να το καταλάβουμε. Ύστερα, ήρθε και το θέατρο. Μία μέρα που η Ελένη Ράντου αποφάσισε ότι τον θέλει στην ομάδα της. Έκτοτε η σκηνή ανοίγει μερικές ίντσες ακόμα για αυτόν. Το χειροκρότημα είναι δυνατό και σε κάθε παράσταση τον φέρνει και μία ακόμη φορά στην υπόκληση. Ο ρόλος του στην «Κωμωδία των παρεξηγήσεων» θα τον φτάσει σε εκείνο το σημείο που όλοι όσοι τον παρακολουθούμε από την πρώτη του παράσταση πιστέψαμε ότι θα τον δούμε. Και τον είδαμε. Και εκείνος το χάρηκε. Πολύ. Συνάντησα τον Ορφέα στον Κεραμεικό, λίγο πριν μπει στους «μοναδικούς φασαριόζους», όπως ο ίδιος τους αποκαλεί καϊδευτικά: τα παπούτσια του.

Ειδήσεις από το μέλλον: Ρόζεγκραντζ και Γκίλντεστερν «Στα επόμενα εκατό χρόνια θα χάσουμε τα δόντια μας γιατί θα γίνουμε όλοι χορτοφάγοι. Θα μεγαλώσει το στομάχι μας γιατί θα θέλουμε όσοι τρώμε κρέας να είναι μόνο μαλακό. Τα πράγματα αναπόφευκτα θα πάνε εκεί που τα πηγαίνουμε. Εδώ θα φανεί ποιος μένει στην εποχή του».

Μία Τεράστια Έκρηξη γενεών «Υπάρχει μπλοκάρισμα συναισθημάτων στη γενιά μας και κυρίως στη λίγο πιο νέα γενιά. Δεν ξέρουμε τι θέλουμε. Ακόμα και το κινητό και το σκύψιμο πάνω σε αυτό σου δίνουν τη δυνατότητα να εκτονώσεις πράγματα, αλλά δεν υπάρχει εκτόνωση και έκφραση γιατί δεν υπάρχει συγκοινωνία συναισθήματος και εγκεφάλου».

» Η γενιά μας είναι απολιτική, δεν χρειάζονταν να είμαστε πολιτικοποιημένοι όσο μεγαλώναμε. Γιατί, κατά τις υποσχέσεις των πολιτικών, όλα ήταν στη θέση τους. Κανένας δεν κυνήγησε τον δικό σου τον μπαμπά επειδή ήταν αριστερός. Τον πατέρα του δικού μου του μπαμπά, όμως, τον κυνήγησαν επειδή ήταν αριστερός».

» Εμείς πολιτικοποιηθήκαμε ανάλογα με το πώς ξεβουλευτήκαμε. Και έτσι στραφήκαμε σε όσους μας έδωσαν υποσχέσεις ότι θα μας πάνε πίσω σε αυτό που ήμασταν. Κάτι που προφανώς δεν γίνεται. Γι' αυτό είμαστε κλωτομπάκηδες».

» Δεν τους βάζω όλους στο ίδιο καζάνι, ούτε εμένα, γιατί έχω πάψει να περιμένω πότε τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα και προσπαθώ πλέον να απολαύσω το υπόλοιπο που μας μένει σε αυτό τον κόσμο. Είναι το πώς τοποθετείς τον εαυτό σου σε αυτή τη διαδρομή».

Αυλαία, ανοίγει: Ορφέας Αυγουστήδης σεζόν 2019-2020 «Θα είμαι στη "Μέθοδο του Γκρόνχολμ" στο θέατρο Άνεσις, ένα έργο που είχε παρουσιαστεί παλιότερα σε σκηνοθεσία Διαγόρα Χρονόπουλου. Θα γίνει αναβίωση της ίδιας παράστασης».

» Τον Ιανουάριο θα είμαι στις "Τρεις αδερφές" του Δημήτρη Καρατζά. Θα είναι η πρώτη συνεργασία μου με τον Δημήτρη και την περιμένω».

Αυλαία, κλείνει «Το καλοκαίρι, ξεκούραση. Στην Κί-

ο Ορφέας Αυγουστήδης έχει σταματήσει να περιμένει ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα

μωλο και τα νησιά, βόλτες με το φουσκωτό».

Αμερικανοί Βούβαλοι: Συνεργασίες και έργα, έργα και συνεργασίες «Όλα είναι μέσα στη διαδικασία της ζύμωσης της δουλειάς. Είναι τέλειο να βρίσκεσαι με έναν πολύ πιο έμπειρο ηθοποιό στην πρόβα, ειδικά όταν είναι έτοιμος να σου ξεκλειδώσει πόρτες. Αντίστοιχα, και οι νεότεροι με λιγότερες

ώρες πτήσεις από σένα μπορεί να φέρουν κάτι φρέσκο που δεν μπορείς να το φανταστείς».

Ένα απωθημένο «Θα ήθελα να παίξω σε μία ταινία του Τζιμ Τζάρμους. Είναι ένα μεγάλο απωθημένο αλλά, εντάξει, θα προχωρήσω και έτσι» [σ.σ. γέλασε δυνατά]

» Υπάρχει η τάση για δραματοποίηση ποινικών κειμένων ή μη θεατρικής προέλευσης, αλλά υπάρχει και η επιστροφή στα κλασικά έργα από φρέσκιες ματιές».

» Δεν υπάρχει σαφής κατεύθυνση και ανάγκη των δημιουργών να απευθυνθούν και αυτό το λέω ως θεατής. Πολλές φορές συναντώ παραστάσεις που δεν απευθύνονται σε κανέναν ή σε πολύ λίγους και αισθάνομαι άσχημα. Είναι κάτι που δεν μπορώ και δεν θα ήθελα να το κάνω».

Η Κωμωδία των Παρεξηγήσεων «Το κοινό δεν υπάρχει περίπτωση να εκπαιδευτεί, όταν νιώθει ανεπιθύμητο σε μία αίθουσα. Εκπαιδεύεται σιγά-σιγά και όταν το κοιτάς στα μάτια».

Κατά δική μας: Η εκτόνωση «Αν μπορούσα να σου απαντήσω σε μία αράδα πώς μπορείς να φροντίσεις τον εαυτό σου, δεν θα υπήρχαν ψυχολόγοι και ψυχοθεραπευτές. Το θέατρο είναι ένα μέσο εκτόνωσης το οποίο σου δίνει τη δυνατότητα, αν θέλεις, να σε δεις λίγο. Είναι εργαλείο, δεν είναι ψυχανάλυση. Σου δίνει ένα μικρό hint».

» Η αχαριστία είναι η απόλυτη μιζέρια και όταν κοιτάς μονίμως τον εαυτό σου. Ο πυρήνας είναι η αχαριστία και ο τρόπος με τον οποίο προσπαθείς να τη φροντίσεις, κάνοντας φασαρία».

Η εργασία του εκατομμυρίου (ή περισσότερων): Με πόσα χρήματα έμπαινες φυλακή για επτά χρόνια; «Θεωρώ ότι μου στερούν άλλα πράγματα που δεν είναι φυλακή και θυσιάζω κάτι που δεν θυσιάζεται εύκολα προκειμένου να νιώθω ελεύθερος. Πόσο μάλλον αυτό. Ο μόνος λόγος για να το κάνω θα ήταν να κινδυνεύει κάποιος δικός μου άνθρωπος. Για να καλύτερυσω τη ζωή μου υλικά, όχι. Δεν μπορείς να ρεφάρεις».

Bank Bang: Ελεύθερος χρόνος «Μου αρέσει το σινεμά, η συναναστροφή με φίλους για τσικουδιά και κουβέντα, κάνω ποδήλατο. Έχει ιδιαίτερη σχέση και με τη θάλασσα. Έχω ξεκινήσει ιστιοπολία και έχω τρελαθεί».

» Έχω μεγάλη αγάπη στα επιτραπέζια. Έχω μία μεγάλη συλλογή και μαζευόμαστε συχνά και παίζουμε. Και παιχνίδια ρόλων και στρατηγικής. Είναι αβρότητα. Είναι ωραίος τρόπος να ξεφεύγεις και να συναναστραφείς. Πρόσφατα τα ανακάλυψα, αλλά έχω πέσει με τα μούτρα».

Όταν πήρε κόκκινα γυαλιά «Δεν θα έφευγα στο εξωτερικό. Τι θα κάνω εκεί; Θα παίζω με βαριά ελληνική προφορά να κάνουν τον νοτιοανατολίτη Ευρωπαίο; Ποτέ μη λες ποτέ, βέβαια».

ο Αργύρης Πανταζάρας θέλει να μάθει ποιοι είναι οι καλλιτέχνες & ποιοι άλλο ένα story

Ένας ιδρωμένος τρελός γλείφει την ηδονή πάνω στα καλλίγραμμα κορμιά των χορευτών του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά. Λίγο αργότερα, δεμένος στο κρεβάτι βασανιστηρίων του Νέου Θεάτρου Βασιλάκου έρχεται κοντά με μερικά ποντίκια πεινασμένα και ανατριχιαστικά. Είναι ο ίδιος που ένα καλοκαίρι αριστοτεχνικά θα πάρει τον Διδύμο και θα τον βουτήξει ακόμα πιο βαθιά στο πιστό του. Εκείνος με τον σταυρό του Δημήτρη Χορν. Ο τύπος που θα μας «κολλήσει» την ατάκα με την μπίρα που θα είναι αναπόφευκτο να μη πούμε «ποιος Πανταζάρας» κάθε φορά που βρισκόμαστε σε μία παράστασή του. Και θα την εκτοξεύσει σε ένα διαφορετικό γαλαξία. Συνάντησα τον Αργύρη ένα μεσημέρι Τρίτης Κολοκοτρώνη και Λεωχάρους γωνία. Δίπλα στον καφέ του υπήρχε ένα μπλοκ με ένα μολύβι. Μου εξήγησε ότι, για να συγκεντρωθεί, σκισάρει και μου ζήτησε την άδεια να το κάνει ενόσω μιλάμε. Άνοιξε το μπλοκ και με κοίταξε στα μάτια. Η συζήτησή μας είχε μόλις ξεκινήσει.

Το πιο όμορφο πράγμα είναι ότι υπάρχουν άνθρωποι που με ξέρουν από τις δουλειές μου στο σύνολο. Όχι μόνο από τη δουλειά που μπορεί να έκανε επιτυχία κάπου κάποτε. Σημασία έχει να συναντιέσαι με τους ανθρώπους. Όλα τα άλλα είναι προκαταλήψεις».

Ποιος Φάουστ; «Το επίπεδο και το αποτέλεσμα της διαφήμισης που είχα κάνει ήταν καλύτερο από το να παίζεις σε σειρά. Ήταν έντιμο, είχε ήθος, χιούμορ και ήταν με πρωτοποριακό καθώς ήταν αντιδιαφήμιση».

Μία Μητρόπολη συνεργασιών «Το θέμα είναι να δουλεύεις με γενναίους ανθρώπους. Μπορεί ο άλλος να είναι χίλια χρόνια έμπειρος και να είναι μαλάκας. Τι να το κάνεις; Είναι θέμα συμπεριφοράς και χαρακτήρα. Τρελαίνομαι να δουλεύω με ▶

6
**Ορφέας
Αυγουστιδής**

«Η αχαριστία είναι η απόλυτη μιζέρια και όταν κοιτάς μονίμως τον εαυτό σου. Ο πυρήνας είναι η αχαριστία και ο τρόπος με τον οποίο προσπαθείς να τη φροντίσεις, κάνοντας φασαρία»

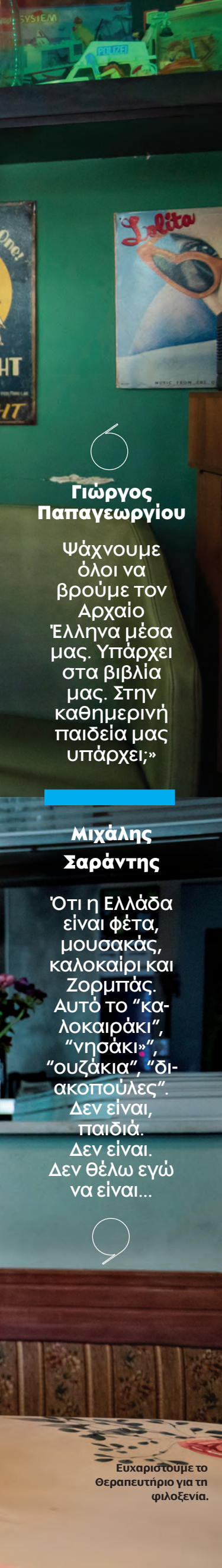
Ευχαριστούμε το
Καφενείο του Λούη
για τη φιλοξενία.

**Αργύρης
Πανταζάρας**

«Το να είσαι ψώνιο νομιμοποιήθηκε μέσα από τα social media, επιτέλους. Παιδιά, τώρα καταλάβαμε τι σημαίνει να δείχνεσαι; Τώρα ο καθένας γυρίζει τη δική του ιστορία».

Ευχαριστούμε το
Amber για τη
φιλοξενία.

Αργύρης Πανταζάρας

ανθρώπους που μου επιτρέπουν να τους θαυμάζω. Πρέπει και ο άλλος να ξέρει να μοιράζεται».

Μία υπερδύναμη

«Θα ήθελα να έχω την υπερδύναμη να μπορώ να μην κοιμάμαι. Αλλά μου αρέσει και εκείνη που με πάει σε πολλά μέρη ταυτόχρονα».

Ο πιο γλυκός Μισάνθρωπος

«Το θέατρο δεν μπορεί να γλιτώσει από την έλλειψη παιδείας της χώρας μας. Είμαστε αυτό που είμαστε και πριν την παράσταση, κυρίες και κύριοι.

»Το “1984” ήταν μία παράσταση δυόμισι ωρών Τετάρτη με Κυριακή και διπλή το Σάββατο, για 4 μήνες, συν άλλους 4 για πρόβα. Δεν μπορούσα να το διαχειριστώ. Έφευγα τελευταίος. Ρωτούσα συνέχεια “Ποιος θα με γυρίσει σπίτι”».

Αυλαία, ανοίγει: Αργύρης

Πανταζάρας σεζόν 2019-2020 «Έχω αναλάβει την παράσταση “Elephant Song”, στο Θέατρο της Οδού Κυκλάδων, που για μένα είναι ένα στοιχείο παραγωγής. Προσπαθώ να αποκωδικοποιήσω τι σημαίνει να έχεις εταιρεία, να περνάς από όλα τα πόστα και να κάνεις μία παράσταση από την κατάθεση της πρότασης μέχρι την απόδοση των τιμολογίων και της πληρωμής στον ΕΦΚΑ.

» Είμαστε στην αναμονή μέχρι να βγει η ταινία που έκανα με τον Τζώρτζη Γρηγοράκη, έναν υπέροχο νέο σκηνοθέτη. Εκεί, συμπρωταγωνιστώ με τον Βαγγέλη Μουρίκη.

» Κάνω πρώτη φορά τηλεόραση και αυτή την περίοδο είμαι σε γυρίσματα με τον Μανούσο Μανουσάκη. Το φύλαγα για κάτι καλό. Είναι σαν να κάνουμε οκτώ ταινίες μαζί. Υποτίθεται είναι μία σειρά με κινηματογραφικούς όρους και κινηματογραφικές απαιτήσεις».

1984 λόγιοι που ο Αργύρης έγινε ο Πανταζάρας

«Δεν με απασχολεί η μανιέρα και αν θα την αποκτήσω. Αυτό θα πρέπει να το φοβούνται όσοι λένε τα ίδια ανέκδοτα. Η χειρότερη μανιέρα είναι το να έχεις την ψευδαίσθηση ότι ο εαυτός σου είναι ο καλύτερος ηθοποιός. Τη μανιέρα του Άντονι Χόπκινς δεν πρόκειται να τη βαραθώ ποτέ.

» Την επαφή και την ενσυνείδηση που θα έπρεπε να καλλιεργούμε εμείς τα κάναμε selfies, τα κάναμε καθρέφτη. Δεν στρεφόμαστε προς τα μέσα, στρεφόμαστε προς τα έξω».

Elephant Song: Και τώρα, αν μπορείς, απόδειξέ μας ότι δεν είσαι ελέφαντας

«Το να είσαι ψώνιο νομιμοποιήθηκε μέσα από τα social media, επιτέλους. Κάποτε έλεγαν “εντάξει, μωρέ, εσείς οι ηθοποιοί είστε λίγο ψώνια”. Τώρα; Εσείς που δεν είστε; Τι έγινε; Παιδιά, τώρα κατάλαβα τι σημαίνει να δείχνεσαι; Τώρα ο καθένας γυρίζει τη δική του ιστορία».

Το Πένθος Ταιριάζει στη γενιά των τριαντάρηδων

«Είμαστε στην εποχή του τρελού. Ελπίζω αυτή η τρέλα απλά να δονήσει τις ευαισθησίες μας. Δεν μπορεί κάτι θα γίνει, αφού θα βάρανε καμπανάκια για τον σεξισμό, για την κατάχρηση εξουσίας. Το κακό είναι μη γίνει φασισμός η ίδια η ανάγκη μας για απελευθέρωση.

» Αισθάνομαι ότι πια είμαστε μία ευαίσθητη γενιά. Είμαστε ευάλωτοι. Δεν έχουμε πανοπλίες, δεν έχουμε πια κέλυφος».

Η ερώτηση του εκατομμυρίου (ή περισσότερων): Με πόσα χρήματα έμπαινες φυλακή για επτά χρόνια;

«Δεν θα εξαγόραζα την ελευθερία μου. Με τίποτα δεν έμπαينا φυλακή».

«Το μεγαλύτερο ταξίδι ήταν όταν έκανα Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά με τον πατέρα μου. Συνειδητοποίησα ότι τα τελευταία δέκα χρόνια έκανα γιορτές στα θέατρα. Δεν θα το ξανακάνω αυτό ποτέ στη ζωή μου.

» Έχω ξεκινήσει μαθήματα πιάνου. Δεν με ενδιαφέρει να γίνω πιανίστας, απλώς ήθελα να βρω ένα δικό μου τρόπο να μελετάω. Είμαι τρομερά χαρούμενα αρχάριος.

» Μου αρέσει πολύ το snowboard, μαζευόμαστε με φίλους και παίρνουμε τα βουνά. Ποιο Netflix; Δεν το έχω καταλάβει ακόμα. Με τρομάζει».

Βάκχες αιμοδιψείς καταπίνουν στερεότυπα

«Το μεγαλύτερο στερεότυπο είναι ότι “όσοι έχουν πτυχία, κατέχουν μόρφωση και παιδεία”. Τότε γιατί τόσοι “μορφωμένοι” άνθρωποι έχουν “παρμορφωμένες” ψυχές; Η μόρφωση δεν έχει καμία σχέση με την ποιότητα του χαρακτήρα μας.

Υ.Γ. Το «Elephant Song» θα παίζεται στο Θέατρο της Οδού Κυκλάδων μέχρι 31/5.

Ο Γιώργος Παπαγεωργίου με 2 εκατομμύρια ευρώ θα πήγαινε φυλακή για 7 χρόνια

Στο Παγκράτι κυκλοφορεί ένας τύπος με ένα σκύλο. Τι φωνάζει Μαρούλα και κάθε λίγο και λιγάκι της λέει να φέρεται σαν κυρία και όταν δεν το κάνει την κατακεραυνώνει με ένα «Απαράδεκτη». Οι τούφρες του μαλλιού του πηγαίνουν και έρχονται με τον άνεμο. Μία υποψηφιότητα για το Βραβείο Χορντον ακολουθεί αθόρυβα. Φοράει γυαλιά ηλίου και ο αέρας με τον οποίο περπατάει κάτι σου θυμίζει. Κάπου τον έχεις ξαναδεί. Ίσως σε κάποια αφίσα του Σταυρού του Νότου. Ή μήπως σε κάποια παράσταση του Εθνικού; Α μπα! Μάλλον θα είναι από το Θέατρο του Νέου Κόσμου. Ο Γιώργος Παπαγεωργίου έχει καταφέρει να «στηθεί» στον ίδιο τοίχο με διαφορετικές φάτσες, πόζες, ιδιότητες. Ηθοποιός, σκηνοθέτης, μουσικός, μα πάνω από όλα περσόνα. Μία περσόνα που σε πηγαίνει στιγμιαία πίσω στον Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και σε επαναφέρει στο εδώ και στο τώρα υπενθυμίζοντάς σου ότι ήρθε η ώρα να χειροκροτήσεις. Δυνατά.

Τον Γιώργο και τη Μαρούλα τους συνάντησα στο Superfly στο Παγκράτι. Παραγγείλαμε καφέ και βουτήξαμε τα Μιράντα μπισκοτάκια μας στην πιο καλτ εκδοχή της εφηβείας μας.

Ξύπνα, Γιώργο!

Δεν πιστεύω πια στον ρομαντισμό. Με συγκινεί η αγωνία του ανθρώπου να μη μείνει μόνος. Αυτή η συνειδητοποίηση πιστεύω ότι είναι ό,τι πιο ρομαντικό μπορώ να κάνω στον εαυτό μου.

» Είμαστε συναισθηματικά ανήμποροι, ημιμαθείς και πολιτικά απαίδευτοι. Αλλά ζούμε σε μία εποχή που μας έχει βοηθήσει στο να είμαστε έτσι. Είτε με απογοτεύσεις σε προσωπικό επίπεδο είτε σε πολιτικό. Διάφορες προσωπικές διαδρομές - ήττες με οδήγησαν στο να το δω όλο αυτό. Ίσως να εντοπίσω και τη μεγάλη εικόνα.

» Όσον αφορά το κοινωνικό σύνολο, δεν τα πηγαίνω καθόλου καλά μαζί. Όταν βρίσκομαι σε ένα περιβάλλον που βρίσκονται και χιλιάδες άλλοι για έναν κοινό λόγο, δεν μπορώ να νιώσω καλά. Εκτός αν είμαι στο γήπεδο και βλέπω τον ΠΑΟΚ. Αισθάνομαι ότι πνίγομαι σε οποιαδήποτε άλλη μορφή. Δεν μπορώ να με φανταστώ μέσα σε μία οχλαγωγία κόσμου και να νιώθω καλά. Ίσως πάρω τα βουνά.

» Δεν είναι αγοραφοβία ακριβώς, είναι μία δική μου θέση. Νιώθω ότι δεν συνδέομαι με τον όχλο. Ο όχλος καθοδηγείται, κυριαρχείται από κατώτερα ένστικτα και όπως έχει αποδειχθεί περίτρανα είναι κυβερνητικός μοχλός πίεσης. Θυμάμαι, πριν από πέντε χρόνια, τρέχαμε όλοι στις πορείες και τώρα ξαφνικά δεν ανοίγει ρουθούνι. Χτυπούσαμε κατσαρόλες έξω από τη Βουλή. Τι έγινε, τα λύσαμε όλα τα θέματά μας;

» Τώρα τρέχουμε ίσως μόνο υπέρ πίστωσης και πατριδας. Όλα τα υπόλοιπα;»

Ένα Μοϊο: Το κοινό

«Το θεατρικό κοινό είναι πολύ καλύτερα εκπαιδευμένο τώρα από παλιότερα. Η κρίση έκανε το καλό ότι έφερε το κοινό σε μία επαφή με τις θεατρικές παραστάσεις που έχουν κάποιο λόγο να ανέβουν, παρά με εκείνες που είχαμε συνηθίσει τους tv stars να εμφανίζονται με ένα ωραίο ρούχο. Νομίζω ότι αυτό συνέβη ακριβώς επειδή έπαψε να υπάρχει αυτό το star system, οπότε οι θεατές άρχισαν να αναζητούν ένα ρεπερτόριο ουσίας. Στον βαθμό που συνέβη, θεωρώ ότι είναι πολύ καλό που συνέβη».

Δράκοι της σκηνής: Τα έργα

«Με ενδιαφέρουν πολύ οι βιογραφίες. Είναι ένας κώδικας που με τραβάει δραματογραφικά. Όταν ασχολείται με την προσωπική αλήθεια κάποιου δημιουργείται μία βαρύτητα επί σκηνής, αισθάνεσαι άλλη ευθύνη και στην πρόβα και στην παράσταση.

» Υπάρχει μία στροφή στο κλασικό ρεπερτόριο τα τελευταία χρόνια. Εμένα προσωπικά δε με απασχολεί εάν ένα έργο είναι κλασικό ή σύγχρονο, αλλά εάν μου μιλάει. Μπορεί να υπάρχουν κάποια θρυλικά έργα που εγώ να μην μπορώ να ταιριάξω μαζί τους ή έργα σύγχρονα που να μη με αφορούν».

Οι Ωραιές του Πέραν: οι ιδιότητές του «Όταν ήμουν στην εφηβεία είχα αρχίσει να ασχολού-

μαι με τη μουσική. Μεγάλωσα στην άνηψη του ελληνικού ροκ και της πανκ. Όλη αυτή η εποχή με βρήκε κλεισμένο μέσα σε ένα στούντιο με συγκροτήματα να βαράμε. Αυτό διεκόπη γύρω στα 19 μου για να σπουδάσω μάρκετινγκ. Άσχετο εντελώς.

» Όταν κατέβηκα στην Αθήνα σπούδασα ηθοποιός. Ξανακάλεσα τη μουσική στη ζωή μου αφότου ήμουν ήδη πέντε-έξι χρόνια στο θέατρο. Η μπάντα μου έκανε πάρα πολύ καλό ψυχολογικά. Βρήκα πατήματα που έβαχνα να βρω και κάτι να με αποφορτίζει την ώρα που το θέατρο μου έπαιρνε όλη την ενέργεια. Αυτό έγινε σταδιακά. Φτάσαμε η μπάντα να έχει ανοδική πορεία τα τελευταία δύο χρόνια. Παίζουμε σταθερά στον Σταυρό του Νότου, τα views ανεβαίνουν και σιγά-σιγά έχει αρχίζει να σχηματίζεται ένα κοινό.

Μία υπερδύναμη «Θα ήθελα να μπορώ να πετάω. Αλλά νομίζω ότι γενικώς θα ήθελα να είμαι ο Batman, μια νυχτερίδα της νύχτας.

» Είχα μεγάλο απωθημένο την ιστορία του Παγκρατίδη, έτσι και έγινε. Δεν περίμενα ποτέ ότι μπορεί να έχω προτάσεις και βήμα σκηνοθετικό τόσο απότομα. Ομολογώ ότι και με ευχαριστεί και με συγκινεί. Ο τρόπος που μου αρέσει να δουλεύω στη σκηνοθεσία μου κάνει καλό, γιατί μου μαθαίνει την έννοια της οργάνωσης που δεν την είχα σαν άνθρωπος.

» Η δουλειά του σκηνοθέτη δεν σου επιτρέπει να είσαι ούτε μαλακός με τον εαυτό σου ούτε χαμένος στην πραγματικότητα σου. Πρέπει να βουτάς στη δική σου ματιά και ταυτόχρονα να έχεις τη διάθεση αυτό να το επικοινωνήσεις αρχικά στους άμεσους συνεργάτες σου, μετά στους ηθοποιούς και από εκεί στο κοινό.

» Είναι σαν να έχεις ανοίξει ένα κανάλι που ξεκινάει από μία εσωτερική διαδικασία και καταλήγει σε μία πλήρως εξωτερική».

Αυλαία, ανοίγει: Γιώργος Παπαγεωργίου σεζόν 2019-2020

«Στο Φεστιβάλ Αθηνών σκηνοθετώ το “Η Γιαννούλα η Κουλουρού” που θα κάνει πρεμιέρα 18 Ιουνίου στην Πειραιώς 260.

» Η παράσταση στηρίζεται στην πραγματική ιστορία μιας τσιγγάνας που έζησε στην Πάτρα πουλώντας κουλούρια πριν από περίπου 100 χρόνια και την έλεγαν Γιαννούλα. Είχε μια ελαφριά νοτική στέρση και το όνειρό της ήταν να ντυθεί νυφούλα.

» Θα κάνω κάποια lives με τους Polkar, την μπάντα μου, από εδώ και από εκεί. Με το που γυρίσω τον Σεπτέμβριο θα έχουμε το “Ξύπνα, Βασίλη” σε επανάληψη με το Εθνικό και θα σκηνοθετήσω στο Θέατρο του Νέου Κόσμου το “Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι” με τη Θέμιδα Μπαζάκα και τη Μαίρη Μινάρη. Αυτό θα ανέβει τον Ιανουάριο».

Αυλαία, κλείνει «Έχω σκοπό για δύο μήνες το καλοκαίρι να μην κάνω τίποτα και να πάω σε νησιά που έχω απωθημένο, όπως η Νίσυρος, η Κίμωλος». **Επιθεωρητής Νεότητα** « Παλιότερα ήμουν λίγο γεροντολόγνος. Μου άρεσε πιο πολύ η τρίτη ηλικία σε επίπεδο συνεργασίας. Τα πράγματα είναι πιο ξεκάθαρα με έναν ώριμο ηθοποιό. Αυτό που με ενοχλεί στη νιότη πολλές φορές είναι η ημιμάθεια που καλύπτεται από μια φόρα και μια ενέργεια που μόνο αρνητικά μπορώ να δω».

Η σύγχρονη Λυσιστράτη: Το διαδίκτυο

«Πατί δεν μπορούμε να έχουμε το μαχαίρι στο κόκαλο σε πράγματα ουσίας και ασχολούμαστε με την κάθε μαλακία. Και από την άλλη, σε πράγματα και θέματα που θα συμβεί και κάτι καλό σε αυτή τη χώρα δεν έχουμε τη γενναιοδωρία να πούμε “μπράβο”. Έχουμε πολλά απωθημένα ως λαός.

» Καθόμαστε και ασχολούμαστε με την ελληνικότητα και με το “τι θα πει η πατρίδα” και είμαστε ούτε 200 χρόνια κράτος.

» Είναι τιμή μας που είμαστε ένα κράμα πολιτισμών. Ψάχνουμε όλοι να βρούμε τον Αρχαίο Έλληνα μέσα μας. Υπάρχει στα βιβλία μας. Στην καθημερινή παιδεία μας υπάρχει;»

Το Ξύπνημα των στερεότυπων «Κάτι που δεν θα βγει με τίποτα από μέσα μας είναι η γκρίνια. Πολλή γκρίνια, φίλε. Ξεκολλήστε».

Η ερώτηση του εκατομμυρίου (ή περισσότερων): Με πόσα χρήματα έμπαινες φυλακή για επτά χρόνια; «Θα έλεγα ότι για 2 εκατομμύρια ευρώ θα έμπαينا για επτά χρόνια φυλακή. Και μετά θα γυρνούσα τον κόσμο. Τι καλύτερο;

Υ.Γ. Η «Γιαννούλα η Κουλουρού» θα ανέβει στις 18 /6 στο Θέατρο Πειραιώς 260 στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών.

Ο Μιχάλης Σαραντής έχει μία απορία: “Παιδιά, τι φάση με την Παρασκευούλα;»

Με τα πούπουλα του Νίκου Καραθάνου στους αγκώνες, τη γύμνια του Ευθύμη Φιλίππου και τις τετραγωνισμένες κινήσεις του Δημήτρη Καρατζά στο σώμα του, υποκλίνεται. Ο σταυρός του Δημήτρη Χορν κρέμεται κάποιες νοντές γραμμές πάνω από το κεφάλι του. Οι γωνίες του, αιχμηρές, τέμνουν τη σκηνική του έκφραση. Σκοτάδι και μετά πάλι φως. Τα χειροκροτήματα του κόσμου πολλά και δυνατά. Το πιο ιδιαίτερο στοιχείο του Μιχάλη; Το βάδισμα. Ο τρόπος με τον οποίο σε παίρνει μαζί του με κάθε ρόλο. Αργά, ήσυχα, αβίαστα.

Τον βρήκα στα Πετράλωνα να τρώει το μεσημεριανό του φαγητό. Ήταν φωτεινός. Έμοιαζε χαρούμενος. Δύο μέρες πριν βρισκόταν στη Γαλλία για την παράσταση «Ρομπ» σε παραγωγή της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών. Δύο ώρες μετά, καβαλούσε τη μηχανή του, το καινούργιο του απόκτημα, μαχόμενος τον χρόνο και την ταχύτητα.

Πάντοτε καβαλούσα μηχανή φίλων μου. Είχαμε μία και τη μοιραζόμασταν τρεις τέσσερις. Ε... τώρα την πήρα και δεν τη μοιράζομαι».

Πόσα συναισθήματα χωράνε σε μία Γκόλφω

«Υπάρχει μεγάλο μπλοκάρισμα γενικότερα αλλά νομίζω ότι πάντα υπήρχε. Απλώς μετασχηματίζεται. Έχω επαφή με ανθρώπους που είναι πολύ ανοιχτοί. Προβληματισμένοι, ανασφαλείς, αλλά θα δοθούν, θα ερωτευθούν. Έχει τύχει να είμαι κοντά με ανθρώπους που είναι έντονοι. Που δεν θα το σκεφτούν να μου πουν “δεν είμαι καλά» ή “είμαι ερωτευμένος με αυτή την γκόμμενα”. Αφουγκράζομαι τους ανθρώπους. Δεν σου λέω ότι τους καταλαβαίνω. Μου έχει τύχει άνθρωπος να με καταλάβει με την πρώτη και να μου πει είσαι αυτό, αυτό και αυτό. Σοκ».

Δεκαήμερο και κάτι παραπάνω με τον Λευτέρη Βογιατζή

«Η μόνη φορά που βρέθηκα με τον Λευτέρη Βογιατζή ήταν στις πρόβες του “Οιδίποδα”. Μία παράσταση που δεν έκανε ποτέ. Μου πήρε το κεφάλι, τον εγκέφαλο για δύο εβδομάδες και μου τον επέστρεψε, όταν ήθελε, χωρίς να μου το πει κιόλας. Με έγδυσε. Μου θύμιζε πάρα πολύ τον μπαμπά μου που έχει υπάρξει κι αυτός άρρωστος, ευτυχώς τώρα δεν είναι πια. Μου θύμιζε τα χρώματά του, όλο αυτό που έχουν αυτοί οι άνθρωποι μετά τις χημειοθεραπείες. Τελικά με πήρε στην παράσταση. Αλλά δεν πήγα. Δεν ήθελα να το ξαναζήσω αυτό το πράγμα. Από αγάπη αλλά και από προστασία σε μένα. Έστειλα στον βοηθό του ότι δεν θα μπορέσω να είμαι. Χάρηκα που έστω και για λίγο είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω. Πατί τέτοιοι άνθρωποι λείπουν σήμερα. Άνθρωποι που μπορεί να μην τους συναναστραφείς ποτέ και όμως σε επηρεάζουν.

» Ήξερα και ξέραμε ότι κάπου στην Αθήνα υπάρχει ένας άνθρωπος που κάνει θέατρο έτσι. Που βλέπει τη ζωή έτσι. Και αυτό είναι παρήγορο.

» Έτσι είναι τώρα ο Βασίλης Παπαβασιλείου. Και μόνο η ύπαρξή του με συγκινεί βαθιά».

Τα Κύματα:

Μάζες που εκπέμπουν sos

«Δεν ξέρω πώς διαμορφώνονται οι τάσεις ούτε πότε και αν ξεκίνησε να εκπαιδεύεται το κοινό για να πω ότι είναι έτοιμο. Δεν ξέρω εάν ακόμα η κατάσταση είναι συντηρητική ή μη συντηρητική. Γενικά, δεν μου αρέσει να σκέφτομαι τα πράγματα με μάζες. Πιστεύω πολύ στη μοναδικότητα του καθένα.

» Ο καθένας μας έχει μία δική του ευθύνη στο χρώμα που θα επιλέξει να βάλει από την παλέτα.

» Θα ήθελα με έναν τρόπο να έρθω σε επαφή με ένα νεοελληνικό έργο. Πάμε λίγο πίσω. Κάτι ψάχνουμε πίσω. Δεν είναι κακό. Για να πηγαίνεις προς τα πίσω σημαίνει ότι κάτι θέλεις να προτείνεις ξανά. Ξαν να παίρνεις μία σκυτάλη από κάπου. Κάτι θέλεις να μετασχηματίσεις.

» Όταν ξεκινούσα δεν είχα την ανάγκη να παίζω αρχαία τραγωδία. Τότε ήμουν ένα παρτσάκλι που ήθελε απλώς να ασχοληθεί με το θέατρο. Δεν είχα μπει μέσα σε μία προσωνυμική τρύπα. Όσο έμπαινα, τόσο έβλεπα ότι για εμένα όλο αυτό έχει κάτι πιο βαθύ».

Je suis Μήδεια

«Το θέμα είναι πώς αντιμετωπίζεις τους ανθρώπους. Αν πας σε ένα μαέστρο και να έχεις ως πρώτη θέση ότι τον σέβεσαι, είσαι μπλοκαρισμένος. Δεν μπορείς να λειτουργήσεις, είστε συνεργάτες. Πας να δουλέψεις. Σκέφτεσαι λοιπόν ότι για να με πήρε, κάτι είδε αυτός ο άνθρωπος. Άπαξ και πας υποτακτικά σε τέτοιες σχέσεις, το έχεις χάσει το παιχνίδι. Αυτό μπορεί να γίνει και όταν πας να δουλέψεις με έναν νέο και του πεις “έλα, θα σου δείξω εγώ”. Δεν παίζουν αυτά. Αν δεν είναι ισότιμες οι σχέσεις δεν θα γίνει η δουλειά.

» Έχω κάψα να δουλέψω με δύο τρεις ανθρώπους πολύ, αλλά δεν θα πω όχι σε ένα νέο παιδί που θα έρθει και θα μου πει με μάτι που γυαλίζει “θέλω να κάνω αυτό».

Αυλαία, ανοίγει: Μιχάλης Σαραντής σεζόν 2019-2020

«Τώρα θα κάνουμε περιοδείες με το “Ονειρο καλοκαιρινής νυκτός” με τον Αιμίλιο Χειλάκη και τον Μανώλη Δούνια και τον χειμώνα θα το ανεβάσουμε στο θέατρο Βεάκην.

» Εδώ και κάποια χρόνια δουλεύω τον “Αϊαντα” με ένα φίλο μου ζωγράφο, τον Αποστόλο Χατζαρά, και θα είμαστε μαζί επί σκηνής τον χειμώνα Δευτέρες και Τρίτες στο θέατρο Βεάκην.

» Στη δεύτερη σεζόν, από τον Ιανουάριο και μετά θα είμαστε μαζί με τον Άρη Σερβετάλη στην “Καρδιά του σκύλου” στο θέατρο Κίβωτός σε σκηνοθεσία του Άρη».

Αυλαία, κλείνει

«Είμαι σε φάση που δεν νιώθω καθόλου την ανάγκη να πάρω χρόνο. Είμαι εντάξει. Ψυχικά προσπαθώ να είμαι ήρεμος και ψύχραιμος παρότι γίνεται πόλεμος. Το σώμα μου το νιώθω εντάξει, κάνω προπονήσεις. Και έχω και όρεξη. Θέλω να κάνω πράγματα πολλά. Πρόπερσι πήρα λίγο απόσταση. Το ίδιο και φέτος τον χειμώνα που δεν δούλεψα πολύ. Έκανα μία παράσταση. Αρχή της σεζόν έκανα μία ταινία. Οπότε είχα ένα τρίμηνο κενό.

» Δεν έκανα τίποτα. Ερχόμουν εδώ. Διάβαζα, έτρωγα, πήρα μηχανή, έκανα βόλτες».

Ο Ρομπ θέλει να μάθει τι θα γίνεις όταν μεγαλώσεις

«Ενας φίλος μου μού είπε, θα πάω στη Δραματική Σχολή, και του είπα “θα έρθω και εγώ”. Ήθελα να γίνω ποδοσφαιριστής. Έπαιζα μπάλα, μου άρεσε. Ήθελα να γίνω γιατρός, όπως ο μπαμπάς μου. Μαλακίες. Δεν ήξερα τι θέλω να γίνω αλλά δεν με πείραζε ποτέ. Δεν είχα ανασφάλεια.

Έλεγα ότι κάτι θα έρθει, κάπου θα πάω. Δεν είχα όλο αυτό το άγχος του να αποφασίσω. Και στην τελική στα 17 σου τι να αποφασίσεις, ρε φίλε; Είναι λάθος.

» Στο σχολείο οκ, κάναμε πράγματα με έναν καθηγητή, τον Αποστόλη Παπαγεωργίου. Τον θυμάμαι να με τσιγκλάει και να μου λέει “έλα, σου πάει” και εγώ ένωθα καλά. Μετά το άφησα όλο αυτό και με βρήκε στα είκοσί μου.

» Ήμουν έξω, γειτονιά, μπάλα, κορίτσια. Ήμουν ευστροφος μαθητής, “τα έπιανα”. Δεν διάβαζα πολύ, αλλά ήμουν καλός μαθητής».

Βρικολάκες: Στερεότυπα

«Ότι η Ελλάδα είναι φέτα, μουσακάς, καλοκαίρι και Ζορμπάς. Αυτό το “καλοκαίρακι”, “νποσάκι”, “ουζάκια”, “διακοπούλες”. Δεν είναι, παιδιά. Δεν είναι. Δεν θέλω εγώ να είναι. Και δεν το λέω μόνο για τους έξω, το πώς μας βλέπουν. Και το μεταξύ μας είναι πρόβλημα.

» Όλο αυτό που έχουμε, το “να έρθει η Παρασκευή”. Πολλές φορές ακούω από την Τετάρτη στο ράδιο ότι “άντε να έρθει η Παρασκευή”. Όλοι θέλουν να έρθει το Σαββατοκύριακο. Όλοι θέλουν να κάτσουν. Τι φάση, παιδιά, γιατί όλοι θέλετε να κάτσετε; Τι αεργία ψυχική είναι αυτή; Τι νωθρότητα είναι αυτή;

» Δεν μπορώ να νιώθω εγώ τυχερός επειδή κάνω αυτό που ήθελα. Δεν είναι μόνο θέμα τύχης. Δεν μπορώ να ακούω “θέλω να έρθει το καλοκαίρι”, “θέλω να έρθει η Παρασκευή”, “θέλω να κάθομαι”. Δεν μπορώ, μπορεί να με τρελάνει αυτό το στερεότυπο. Με ταραίζει ότι δεν θέλει κάποιος να είναι ενεργός. Δηλαδή θέλουν να έρθει το Σαββατοκύριακο να κάνουν τι; Δεν κάνουν σεξ τις καθημερινές; Πού είναι η ποίηση, πού είναι τα βιβλία, τι σκατά γίνεται;

» Δεν καταλαβαίνω αυτή τη manía. Δεν ήρθε η χώρα μόνη της. Δεν είπε η Ελλάδα μόνη της το 2008 “θα πτωχεύσω».

Μία υπερδύναμη

«Θα ήθελα να έχω την υπερδύναμη του να είμαι αόρατος και να διακτινίζομαι. Ή να πετάω. Όλες τις θέλω, όλες μου αρέσουν».

Τα Πουλιά της ρουτίνας

«Βλέπω σειρές. Αυτό που βλέπω τώρα είναι μία σειρά στο Netflix το “One Strange Rock” του Αρονόφσκι. Είναι η ιστορία της Γης και 8 αστροναυτών.

» Πολύ ακραία φάση το να είσαι αστροναύτης. Εδώ πας μέχρι την Καλαμάτα και λες “θέλω να πάω σπίτι μου”. Σου λείπει το οικείο.

Η ρουτίνα που σε κάνει εσένα να νιώθεις καλά είναι ωραία.

» Η ζωή είναι τόσο τυχαία οι διακλαώσεις είναι άπειρες. Ποιον θα πληγώσεις, ποιος θα σε πληγώσει, ποιον θα επηρεάσεις με μία παράσταση. Όσο και αν δεν θέλεις να πεθάνεις, θα πεθάνεις. Καθόλου δεν θέλω αλλά το ξέρω ότι θα γίνει».

Η ερώτηση του εκατομμυρίου (ή περισσότερων):

Με πόσα χρήματα έμπαινες φυλακή για επτά χρόνια;

«Δεν θα πήγα να φυλακή με τίποτα. Είσαι τρελή; Με τίποτα. Από συναισθηματικές φυλακές είμαστε περιχαρωμένοι. Όμως δεν πειράζει, ακόμα και μέσα σε αυτό νιώθουμε ελεύθεροι. Ούτως ή άλλως ορίζουμε μία μικρή φυλακή και μας ορίζουν μία αντίστοιχη».

Μία ατάκα:

«Σιχαίνομαι τα μότο».

Υ.Γ. Αν δεν τον ακολουθήσεις στην περιοδεία του με το «Όνειρο καλοκαιρινής νυκτός», μπορείς να δεις τον Μιχάλη σε κάποιο από τα επεισόδια της σειράς «Ου Φονεύσεις» του Πάνου Κοκκινόπουλου.

Ο Χάρης Φραγκούλης εξηγεί πώς η απουσία τρυφερότητας στις μέρες μας γίνεται «μάγουλα» και ύλη

Ένας άντρας με ελκυστικό σουλούπι περιφέρεται στον χώρο. Φοράει ή δε φοράει γυαλιά, κάνει έντονες κινήσεις στα χέρια και στιγμιαία κάθεται στην αδειανή θέση δίπλα σου. Ύστερα τινάζεται στον αέρα και ο σταυρός του Δημήτρη Χορν αγγίζει για ελάχιστα δευτερόλεπτα το κενό. Με ένα αριστοτεχνικό μπλοζόν βρίσκεται στη σκηνή μπροστά σου. Δεν έχει σημασία ποιον υποδύεται. Δεν έχει σημασία τι σκηνοθετεί. Στο τέλος, θα τον χειροκροτήσεις δυνατά. Είναι το ελάχιστο που μπορείς να κάνεις για τον άνθρωπο που βρήκε το κουμπί που σταματά τον χρόνο. Και ταυτόχρονα, να κάνει πολύτιμη όλη αυτή τη φαινομενική ακινησία. Ο Χάρης Φραγκούλης σκηνοθετεί, παίζει, παραδίδει μαθήματα υποκριτικής στο θέατρο των Αλλαγών. Είναι ένας καλλιτέχνης, είναι ένας πυγμάχος, είναι ένας Πάνθηρας. Και ταυτόχρονα είναι και αυτός ο τύπος που ξέρεις ότι ξέρει.

Τον συνάντησα ένα μεσημέρι Κυριακής στην περιοχή του, τη Νέα Σμύρνη. Με απείλησε ότι αν δεν δω τον Οθέλλο, την παράσταση που σκηνοθετεί στο θέατρο Τέχνης, θα μου κάψει το σπίτι. Αφού το έκανα, θέλω να τον ευχαριστήσω και δημόσια γι’ αυτή την προτροπή. Λίγα λεμόνια πριν (σ.σ. το σκηνικό της παράστασης είναι γεμάτο λεμόνια. Λεμόνια που τρώγονται, πίνονται, φτύνονται, αγαπιούνται, σκοτώνουν) έστειλε μία φιλοσοφική συζήτηση που ανεπαίσθητα άγγιζε το θέατρο.

Γκόλφω με κλειστή οθόνη

«Το μεγαλύτερο καλλιτεχνικό πρόβλημα είναι ότι η εποχή μας είναι δειλή, είναι νωθρή. Αυτό είναι πολύ πιο βίαιο από τον ίδιο τον πόλεμο. Πατί εάν γινόταν πόλεμος τουλάχιστον θα ζούσες, θα έκανες έρωτα. Αυτή

η νωθρότητα ότι όλα καλύπτονται και δεν έγινε τίποτα είναι η πηγή του κακού και της ζήλειας. Καλύτερα να ήταν μεσαίω-
νας και να μου έλεγαν θα σε κάψουμε γιατί δεν είσαι κανονι-
κός. Χίλιες φορές αυτό από το να μου λένε είσαι και δεν είσαι.
» Η δειλία έχει πάει σε όλα τα επίπεδα. Όλα διαμεσολαβού-
νται. Τα social media είναι μία μορφή δειλίας. Εξού και τα
σχόλια. Θα μου έλεγε κανείς face to face τα σχόλια που γρά-
φει στο ίντερνετ;
» Ο άνθρωπος φοβάται να εμφανιστεί». **Αφτερλώβ: Η τρυφερότητα** «Ο χούλιγκαν είναι πιο
τρυφερός και μπορείς να νιώσεις πιο ασφαλής δίπλα του
από ό,τι δίπλα στον οποιονδήποτε χαμογελαστό άνθρωπο
συναντήσεις σε μία δημόσια υπηρεσία – που θα σκεφτείς
ότι μπορεί και να σε σφάζει.
» Είμαι Πάνθηρας και τους ξέρω όλους. Πιο τρυφερά άτο-
μα από τους χούλιγκαν δεν υπάρχουν. Δεν είναι η άγνοια
κινδύνου. Είναι ότι έχει εμφανιστεί κάτι σε αυτούς τους
ανθρώπους. Η τρυφερότητα είναι σκληρότητα δεν είναι
μαλθακότητα.
» Τρυφερές ταινίες είναι αυτές του Φατίχ Ακίν, του Ζου-
λάφσκι, του Τζάρμους. Ταινίες που έχουν κάτι βαθιά σκλη-
ρό. Θέλει πολύ κόστος για να εμφανιστεί αυτή η τρυφερά-
δα. Κι αν δεν εμφανιστεί, θα γίνει εκδίκηση. Θα γίνουν τα
μάγουλα του Τσίπρα. Το παίρνεις σε μάγουλα όλο αυτό.
» Είναι ύλη. Δεν μιλάω για τον αισθητικό ρατσισμό. Δεν έχει
σημασία αν είναι χοντρός ή λεπτός κάποιος, προς Θεού, τι
τρελά πράγματα είναι αυτά. Μιλάω για το πώς γίνεται ύλη
η νωθρότητα και πώς δουλεύει το μυαλό.
» Ακόμα και το σ' αγαπώ σε αυτή την εποχή είναι πίσω από
οθόνη».

Αυλαία, ανοίγει: Χάρης Φραγκούλης σεζόν 2019-2020 «Θα συνεργαστώ με τον Γιάννη Χουβαρδά στο Ίδρυμα
Μιχάλης Κακογιάννης και θα κάνω και μία δουλειά με το Μι-
χαήλ Μαρμαρινό».

Αυλαία, κλείνει «Πηγαίνω στο γήπεδο. Κάνω πυγμαχία
από πολύ μικρός».

Τα Παιδιά του Ήλιου: Η γενιά του «Οι αναφορές, αυτά
με τα οποία μεγάλωσα με οι ηθοποιοί της δικής μου γενιάς
είναι σχετικά κοινές. Ο Λευτέρης (σ.σ. Βογιατζής), ο Μαστο-
ράκης, ο Μοσχόπουλος, το Θέατρο Αμόρε. Είμαστε η γενιά
που δεν παίρνει λεφτά για τις πρόβες, η γενιά που βρήκε κάτι
εντελώς αποδομημένο και αποσπασματικό και προσπάθησε
να φτιάξει κάποιες ομάδες, κάποιους πυρήνες.
» Δουλεύουμε πάρα πολύ, κάνουμε πάρα πολλές δουλειές,
και μάλιστα κάποιοι εκπρόσωποι του επαγγέλματός σου μας

βρίζουν επειδή τις κάνουμε.
» Ξέρεις, δεν είναι εύκολο. Εγώ, που υποτίθεται ότι λειτου-
ργώ και μπορώ να λειτουργήσω, και το όνομά μου, εκείνο που
ουσιαστικά μπορεί να καταφέρω είναι να πάρω 600 ευρώ
στις πρόβες αντί να πάρω μηδέν.
» Η περσινή παράσταση πήγε δύο φορές sold out και τα παι-
διά έβγαλαν 700 ευρώ ο καθένας συνολικά.
» Δεν είμαστε αδικημένοι. Αυτή είναι η κατάσταση. Το πρό-
βλημα πατάει πολύ πιο βαθιά. Πάει στις ρίζες του “τι είναι
Ελλάδα”.
» Δεν μπορώ να τοποθετηθώ μαζικά και να πω διεκδικώ ως
γενιά το τάδε ή το δείνα. Και δεν καταλαβαίνω και έτσι τον
χρόνο, με αυτήν τη γραμμικότητα. Άλλα θέλει ο κάθε ένας
από εμάς.
» Μην κάνουμε ότι επειδή υπάρχει κάτι κοινό εξωτερικά, ό-
πως οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες, να πούμε ότι υπάρ-
χει και κάτι κοινό εσωτερικά. Επειδή υπάρχουν 1.000 ομάδες
και επειδή μέσα σε ένα καπιταλιστικό πράγμα όπως αυτό
που ζούμε όλα αυτά εξομοιώνονται, δεν σημαίνει ότι αυτές
οι ομάδες θέλουν το ίδιο πράγμα. Δεν το εννοώ αξιακά ότι
η μία είναι καλύτερη και η άλλη χειρότερη. Υπάρχουν άλλα
ζητούμενα».

Ο Γυάλινος Κόσμος της νεότητας «Η ζωή είναι ένα
εσωτερικό θέμα. Και αν είσαι νέος ή δεν είσαι νέος δεν είναι
θέμα. Δεν μετριέται έτσι ο χρόνος. Ο Μπύχνερ έγραψε το
“Βούτσεκ” στα 20 του.
» Πα μένα πολλές φορές η έννοια της γενιάς που αδικείται
οικονομικά είναι μία πλάνη για να γίνει μία εύκολη αφήγηση
των πραγμάτων. Είναι σαν να μιλάς για κρίση πανικού με
πανικό, ενώ ουσιαστικά η κρίση πανικού σε προστατεύει
ώστε να μη δεις ένα πιο βαθύ πρόβλημα. Είναι ένα πρόβλημα
για να μη δεις το πρόβλημα. Αναλωνόμαστε στο θέμα με τα
λεφτά, που είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι εκεί το πρόβλημα».

Ο Αρντέν πρέπει να συνεργαστεί πριν πεθάνει
«Θέλω να συνεργάζομαι με ανθρώπους που το λέει η ψυ-
χή τους. Ένα μάτι που γυαλίζει, ένα στόμα που θέλει να
φιληθεί και να πιει νερό σαν τρελό, ένα χέρι που θέλει να
αγγίξει και όλα αυτά τα θέλουν πιο πολύ από το να έχει
αποδοχή ή να του πουν “τι καλά που το έκανες”. Σχεδόν
φαντάζεται κάτι που πηγαίνει εναντίον του εαυτού του.
Αυτό είναι ο καλλιτέχνης».

Οθέλλος για μία υπόκλιση «Η δουλειά του ηθοποι-
ού είναι να κάνει κάτι όταν δεν το αισθάνεται. Νομίζουν ότι
ο ηθοποιός πάει και βγάζει τα αισθήματά του, ενώ γίνεται
το ακριβώς αντίθετο. Κανείς δε νιώθει Μήδεια Τετάρτη με

Ο
Χάρης
Φραγκούλης
Ο Μπου-
κόφσκι
έγινε αλκο-
ολικός.
Ο Μπλανσό
τρελάθηκε,
ο Αντρέγιεφ
τρελάθηκε,
ο Νίτσε
τρελάθηκε.
Όλος
ο δυτικός
πολιτισμός
πατάει
σε ανθρω-
πους που
τρελάθη-
καν

Κυριακή και διπλή το Σάββατο. Το ίδιο συμβαίνει και με τον
αθλητή. Ο ποδοσφαιριστής δεν θέλει να παίζει μπάλα κάθε
μέρα ούτε να πηγαίνει προπόνηση πρωί βράδυ.
» Ο καλλιτέχνης μπορεί να καεί ολόκληρος, όπως και καί-
γονται. Ο Ταρκόφσκι πήγε στην Ιταλία και πέθανε εξόρι-
στος από καρκίνο. Ο Μπουκόφσκι έγινε αλκοολικός. Ο
Μπλανσό τρελάθηκε, ο Αντρέγιεφ τρελάθηκε, ο Νίτσε
τρελάθηκε. Όλος ο δυτικός πολιτισμός πατάει σε ανθρω-
πους που τρελάθηκαν».

Η Δονζουανική μιζέρια των κριτικών θεάτρου
«Μιλάνε για το θέατρο άνθρωποι που δεν έχουν κάνει πο-
τέ θέατρο. Όχι, προφανώς και δεν απαγορεύεται να έχουν
γνώμη. Αλλά η γνώμη είναι ένα προσωπικό θέμα, το πώς θα
μιλήσεις γι' αυτό είναι που μετράει. Εκεί είναι που δεν μπορεί
να συνεχίσει η διαλεκτική με τους ανθρώπους».

Μία υπερδύναμη: «Θα ήθελα πάρα πολύ να ήμουν αόρα-
τος. Το έχω δει άπειρες φορές στο όνειρό μου».

Αισθηματίες: Ένα κοινό που νιώθει αλλά «Ένα έργο
δυστυχώς, όποιος και να είσαι, θα χτυπήσει στο ταβάνι της
ιστορικής στιγμής του. Αυτή είναι η ιστορία της ανθρωπό-
τητας. Σε αναγκάζουν να πας σε κάτι ανακουφιστικό, σε
κάτι πιο πίσω».

Επιστάτης μίας αμφιλεγόμενης κανονικότητας
«Ποιος μένα θα με κάνει κανονικό στη ζωή μου; Ποιος θα
δεχθεί αυτό που είμαι ως μη λοξό; Ποιος θα δεχθεί το Ζου-
λάφσκι όχι ως B-movie;
» Ο τρόπος με τον οποίο παίζουν στην τηλεόραση είναι το
τρελός. Δεν είναι το να φτύνεις στο στόμα του άλλου.
» Μαζί με τον θεατή το κάνουμε το έργο. Μαζί με εσένα κάνω
αυτήν τη συζήτηση».

**Η ερώτηση του εκατομμυρίου (ή περισσότερων): Με πόσα χρήματα έμπαινες φυλακή για επτά χρό-
νια;** «Με τη φυλακή έχω μία ιδιαίτερη σχέση. Νιώθω οικεία
εκεί. Μπορεί και να μη χρειάζομαι χρήματα για να πάω».

Μία πρόταση για διάβασμα: «Ένα σπουδαίο βιβλίο
είναι το “Παίδι εγκληματίας” του Ζενέ».

Μεφίστο: Σε ποιον κόσμο περνάς καλύτερα «Ζούμε
σε εντυπώσεις πραγμάτων. Σου μιλάω τόση ώρα με τα μάτια
της μάνας μου και τα χέρια του πατέρα μου. Το πράγμα αρχί-
ζει αφού αποδεχθούμε ότι ζούμε σε μία φυλακή. Τι να πούμε
τώρα; Βάλε τα όριά σου κτλ; Αυτά είναι για να τα πει κανένας
απατεώνας ψυχαναλυτής. Μιλάς σε έναν άνθρωπο που έτσι
και αλλιώς πιστεύει ότι δεν υπάρχει θεραπεία. Αμά τη εμφα-
νίσει είσαι πληγή. Βγαίνεις από μια πληγή και είσαι μία
πληγή έτσι και αλλιώς».

ΓΙΑΝΝΑ ΚΑΤΣΑΓΕΩΡΓΗ

«Εσύ μασάς τη Μοσχολιού και τρώς την Αλεξίου»

«Η Παναγία των Πατησίων» του Μάνου Χατζιδάκι
εξομολογείται τα παραστρατήματά της
καταμεσής της Νέας Υόρκης

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ

Αέρινη σαν χορεύτρια, χαμογελαστή και φινετσάτη. Το απολωλός πρόβατο του Μάνου Χατζιδάκι αρθρογραφεί στον «Εθνικό Κήρυκα», τη μεγάλη και ιστορική ελληνική εφημερίδα στη Νέα Υόρκη, δουλεύει σε γαλλική μπουτίκ στη Lexington Avenue, είναι private chef σε εβραίο γιατρό, δασκάλα σε σχολεία της ομογένειας και παραμένει ασυμφιλίωτη με όλα τα στρατόπεδα. Έχει ένα εντυπωσιακό βιογραφικό και ζηλευτές εμπειρίες ζωής. Η φωνή της «Παναγίας των Πατησίων» δεν θα μπορούσε με την ιδιοσυγκρασία που έχει, να κάνει μόνο ένα πράγμα. Συνάντησα τη Γιάννα Κατσαγεώργη στη Νέα Υόρκη –τυχαία– ένα μεσημέρι που και οι δύο βιαζόμασταν πολύ. «Καμία συνάντηση δεν είναι τυχαία» θα μου πει λίγες μέρες μετά.

Η έντονη προσωπικότητά της φαίνεται από τα πρώτα κιόλας λεπτά που τη γνωρίζει κάποιος. Στην πρώτη σύντομη και βιαστική συνάντησή μας συνεννοηθήκαμε με στίχους. Στη δεύτερη, γνώρισα μια εύθραυστη και μαζί ανθεκτική ψυχή, που δεν αρκείται στα ημίμετρα.

Ας το πάρουμε από την αρχή και θα φτάσουμε μετά στο σήμερα. Πες μου για τη νεαρή Γιάννα Κατσαγεώργη που πάει ένα πρωί στο REX για την ακρόαση του Μάνου Χατζιδάκι για την «Πορνογραφία». Μόλις είχα γυρίσει από ένα ταξίδι στο εξωτερικό και ένας φίλος μου μού είπε πως ο Χατζιδάκις έκανε ακροάσεις για μια θεατρική παράσταση στο REX. Την άλλη μέρα καταμεσήμερο πήγα στο θέατρο. Μπήκα μέσα, δεν υπήρχε ψυχή. Φώναξα «Είναι κανείς εδώ;» Καμιά απάντηση. Βγαίνω πάλι έξω στο χώρο αναμονής και ξαναφωνάζω. Ως διά μαγείας εισακουστήκα από τον Κώστα Καρρά, ο οποίος σαν από μηχανής θεός κατέβηκε από τον πάνω όροφο για να δει ποια φώναζε. «Γλυκιά μου, γιατί φωνάζεις απελπισμένα;» «Ψάχνω τον κύριο Χατζιδάκι. Έμαθα πως κάνει εδώ τις ακροάσεις». «Σωστά μόνο που τέλειωσαν οι ακροάσεις». Έχασα το χρώμα μου. Η απογοήτευσή μου ξεχύθηκε παντού. Την είδε και μου έδωσε το τηλέφωνό του. «Παρ' το και πες του ότι σου το έδωσα εγώ». Ο Κώστας Καρράς δεν έμαθε ποτέ ότι η παρουσία του μου καθόρισε όλη τη μετέπειτα ζωή μου.

Και η ακρόαση πότε έγινε; Πήρα αμέσως τον Μ. Χατζιδάκι τηλέφωνο και του εξήγησα πόσο άσχημα νιώθω που δεν πρόλαβα την ακρόαση. Μου είπε να πάω την άλλη μέρα, που θα έκανε την τελική επιλογή. Μετά από μια τραγική εμπειρία, όπου ο Χατζιδάκις μαζί με ένα θέατρο κατάμεστο με καλλιτέχνες γελούσαν με μένα, γιατί τραγούδησα –εν αγνοία μου– ένα τραγούδι του Θωμά Μπακαλάκου, με τον οποίο εκείνη την εποχή βρισκόταν στα μαχαίρια για πολιτικούς λόγους, με αλληλοεξοντωτικές επιστολές μέσω των εφημερίδων, με επέλεξε διθυραμβικά λέγοντας δημοσίως «Ανακάλυψα την καινούργια Φλέρυ Νταντωναίη». Εγώ δεν είχα συναίσθηση τι γινόταν γύρω μου και

κυρίως δεν είχα καμία πίστη στον εαυτό μου. Ήμουν απλά σαστισμένη, αμήχανη, και ένιωσα πως επωμίστηκα μια τεράστια ιστορική ευθύνη. Να είμαι ένα από τα καλά παιδιά στην αυλή του Χατζιδάκι.

Όταν ξεπέρασες το πρώτο δέος να δουλεύεις με τον Μάνο Χατζιδάκι, τι αποκόμισες από τη συναναστροφή σου μαζί του; Δεν ξεπέρασα ποτέ το δέος για τον άνθρωπο που έδωσε νόημα και αξία στη νεανική μου ύπαρξη. Με εμπιστεύτηκε και με έμαθε να συντηρώ μέσα μου το παιδί χωρίς να έχω γαντζωθεί επάνω του. Η έννοια της ευγνωμοσύνης δεν καλύπτει τα αισθήματα μου γι' αυτόν. Δεν υπάρχει άλλος άνθρωπος σαν τον Μ. Χατζιδάκι και δεν θα υπάρξει ποτέ! Ο στοχασμός του, που απλόχερα σκόρπαγε τριγύρω, με έμαθε να αποκομίζω την ευτυχία ακόμα και μέσα από οδυνηρές εμπειρίες, να επιχειρώ το μη συμβατό, να σπάω τα όρια του δομημένου. Μέσα από το παράδειγμα της δικής του ζωής έμαθα πως όποιος πατάει ομαλά στον κόσμο, που θεωρεί ότι είναι ο μοναδικός αληθινός κόσμος, είναι αποκομμένος από τη πηγή ζωής και απόλυτα στερημένος.

Μου είπες ότι ήσουν πάντα ασυμβίβαστη και αυτό το πλήρωσες ακριβά. Δηλαδή; Τι σου έχει κοστίσει; Θα σου πω για τη συνεργασία μου με τον Μ. Χατζιδάκι και τα επιπόλαια λάθη που έκανα, τα οποία και έληξαν τη συνεργασία μας αμέσως μετά την «Πορνογραφία». Είναι πολλές οι λεπτομέρειες και δεν χωρούν εδώ, αλλά θα σου πω μόνο ότι εναντιώθηκα στη συμπεριφορά του και στις πράξεις του προς το τέλος της «Πορνογραφίας». Επειδή η παράσταση δεν είχε την αναμενόμενη για αυτόν επιτυχία, άρχισε να αντιδρά με τρόπο που στα μάτια μου τότε ήταν υπερβολικός και άδικος για το κοινό αλλά και για μας τους συνεργάτες του. Έκανα λοιπόν συνδικαλισμό, ως φανατική ακόλουθος των αριστεριστικών ιδεολογιών της εποχής μου, και πήγα επικεφαλής μιας ομάδας ηθοποιών να προστατέψω την υπόληψή μας. Τον απογοήτευσα πάρα πολύ! Δεν το περίμενε από μένα που με στιγμάτισε διά βίου ως «Παναγία των Πατρίσιων» να εναντιωθώ στη βούλησή του. Έτσι σταμάτησε η συνεργασία μας, αλλά όχι η επαφή μας και η συμπάθειά του για μένα. Ήταν πολύ έξυπνος άνθρωπος με πλατιά ψυχή, αλλά ήθελε ιδιαίτερο τρόπο προσέγγισης που εγώ δεν είχα. Όταν τέλειωσε η «Πορνογραφία» με σύστησε στο Γιώργο Μαρίνο με τον οποίο συνεργαστήκαμε στο πρόγραμμα «Μόνο για άνδρες» που είχε ένα κομμάτι αφιερωμένο στον Μ. Χατζιδάκι. Τελευταία φορά του μίλησα ένα μήνα πριν το θάνατό του. Ήταν μια συγκλονιστική συνομιλία, όπου έκλαιγα ασταμάτητα και αυτός προσπαθούσε να μην αφήσει τη φωνή του να σπάσει. Μου είπε «Φύγε από την Αμερική. Τι κάνεις εκεί; Να γυρίσεις πίσω και να έρθεις από το σπίτι να σε δω».

Πέραν της καλλιτεχνικής σου φύσης είσαι πολλά επαγγέλματα μαζί. Ξεκίνα να μου απαριθμείς. Εργάστηκα σαν

δικηγόρος στην ΕΜΣΕ, στην Αραβοελληνική Τράπεζα, στην ΕΟΚ. Στο χώρο του τραγουδιού συνεργάστηκα εξ αρχής με τους κορυφαίους Μ. Χατζιδάκι, Γιώργο Μαρίνο, Σαββόπουλο, Αδελφούς Κατσιμίχα. Στη δημοσιογραφία έγραφα για τον Οργανισμό Λαμπράκη, το Ποινίτι, ένα ένθετο της Καθημερινής. Σαν δασκάλα της Yoga δίδαξα

στο Holmes και εκπαίδευα παράλληλα δασκάλους στο Studio 1. Και τόσα άλλα μικρότερα. Όλα αυτά τα παράτησα και έφυγα και ήρθα για αυτό το «άλλο» στη Νέα Υόρκη, όπου ζω εδώ και δεκαοχτώ χρόνια. Νομίζω πως δεν χρειάζεται να πω περισσότερα γιατί έχω πληγώσει πολύ τους δικούς μου ανθρώπους με αυτά τα παραστρατήματά μου. Στα μάτια των πολλών φάνταζα πάντα σαν ήρωας η πεπτωκώς άγγελος.

Φαντάζεσαι ποτέ τον εαυτό σου να ζει και να κάνει καριέρα στην Ελλάδα; Η λέξη καριέρα σημαίνει μια συμφιλίωση με την ενδεχόμενη πραγματικότητα, οριστικοποίηση και τρελούς συμβιβασμούς. Σημαίνει προσαρμογή στο δόθεν και στην ελαφρότητα, που μαστιγώνει την Ελλάδα. Σημαίνει επιβεβαίωση μιας άρρωστης ταυτότητας, που έχει βυθίσει τη πατρίδα μου, που λατρεύω, σε ένα λήθαργο χωρίς γιατρεία. Όχι, δεν θέλω να κάνω τέτοια καριέρα και δεν ήθελα ποτέ σε αυτή την Ελλάδα. Προτιμώ να τραγουδάω στο «Drom» ή στο «Poisson Rouge» στο Μανχάταν χωρίς καριέρα, παρά στο «Στην υγεία μας» με καριέρα.

Με τους έλληνες συναδέλφους σου (στο τραγούδι) έχεις καλές σχέσεις ή δεν κράτησες φιλίες; Εκτιμώ και αγαπώ ελάχιστα από αυτό το χώρο και θα τους αναφέρω ονομαστικά γιατί είναι άνθρωποι που με στήριξαν και με εμπιστεύτηκαν. Θα ξεκινήσω από τον πατέρα του παιδιού μου, τον Σπύρο Εξάρ,

μουσικό της τζαζ που κάνει καριέρα στην Αμερική, τον Θύμιο Παπαδόπουλο που με έσωρωξε στο τραγούδι στα δεκαοχτώ μου χρόνια, όταν ήμασταν και οι δύο φοιτητές της Νομικής, τον Δημήτρη Παπαδημητρίου που ήταν ο πρώτος συνθέτης που τραγούδησα τα τραγούδια του στα είκοσι μας χρόνια, τον Άρη Δαβαράκη, τον Γιώργο Ευσταθίου, τον Γιώργο Παυριανό, αυτή την τριάδα από την εποχή του Χατζιδάκι που θαύμαζα για την ευαισθησία και τα ταλέντα τους, τον Τάκη Κωνσταντακόπουλο και τον Θεοδωρή Ξυδιά από τα καλύτερα παιδιά στο χώρο, τον Ηρακλή Κοντό πιστό φίλο και συνεργάτη μια ζωή, τον Γιώργο Μαρίνο. Την πολυαγαπημένη μου φίλη Αργυρώ Καπαρού, την Αναστασία Μουτσάτσου, τη Λίνα Νικολακοπούλου, τον Σταμάτη Κραουνάκη, τον Διονύση Τσακνή, τον Γιάννη Διαμαντόπουλο, τον Πάνο Κατσιμίχα και τον καλλιτέχνη και μέντορά μου που μετά τον Χατζιδάκι με

Δεν ξεπέρασα ποτέ το δέος για τον άνθρωπο που έδωσε νόημα και αξία στη νεανική μου ύπαρξη. Με εμπιστεύτηκε και με έμαθε να συντηρώ μέσα μου το παιδί χωρίς να έχω γαντζωθεί επάνω του. Η έννοια της ευγνωμοσύνης δεν καλύπτει τα αισθήματα μου γι' αυτόν. Δεν υπάρχει άλλος άνθρωπος σαν τον Μ. Χατζιδάκι και δεν θα υπάρξει ποτέ!

βοήθησε να συμμαζέψω την ανασφαλή αυταρέσκειά μου, τέλος τον Χάρη Κατσιμίχα. Με κάποιες φηρμάτες τραγουδίστριες που συνεργάστηκα και με κάποιες άλλες, που σχετίστηκα φιλικά και δεν προσάρμοσα τη φύση μου στα χαμηλών δονήσεων μέτρα τους, έζησα σε όλο το μεγαλείο τον φθόνο και την αλαζονεία του χώρου που βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή επάνω τους.

Πες μου για όλα αυτά που κάνεις τώρα στη Νέα Υόρκη. Πώς συνδυάζονται τόσο διαφορετικά πράγματα; Γεννήθηκα με την ικανότητα να διαλέγω το «άλλο» κάθε φορά και να καταργώ τα σύνορα όποτε ήθελα. Ξέρεις, είναι πολύ κουραστικό να ξυπνάς κάθε πρωί με τον ίδιο εαυτό σου. Μέσα στα όνειρα της νύχτας αλλάζεις χιλιάδες μορφές. Αυτά τα όνειρα κυνήγαγα μια ολόκληρη ζωή. Τα κατέταξα σε χωριστούς τομείς και διαίρεσα τη ζωή μου έτσι, ώστε να χωρούν όλα. Μπορώ να μεταπηδώ από το ένα στο άλλο και να προκαλώ εγώ η ίδια τις μεταβολές. Βασανίζομαι, παρακουράζομαι, σπαταλώ τη νευρική μου δύναμη, εκπληρώνοντας την αποστολή, που με θέλει να υπηρετώ, αυτό που δεν είναι αυτονόητο. Ευτυχώς έμαθα πολλές τέχνες, που πέφτουν σαν αστέρια μπροστά μου στις δύσκολες στιγμές, όπως το να μαγειρεύω «φίνο μουσακά και μακαρόνια σάλτσα», τη γνώση των οποίων ευλόγησε ο Νίκος Γκάτσος ή το να πουλάω σε κυρίες του Upper Manhattan παριζιάνικα μοντελάκια, γνώση χειραγώγησης από τα χρόνια της δικηγορίας.

Έχεις μετανιώσει για το ότι πέταξες τόση τύχη με τόση άνεση; «Δεν θα 'θελα ποτέ μου να αλλάξω και να 'σαι σίγουρος, Τη δυστυχία μου μοίρα με τη δική σου δουλικότητα. Γιατί το 'χω καλύτερα σ' αυτό το βράχο να 'μαι καρφωμένος, παρά να 'μαι ο πιστός υπηρέτης, ο αγγελιοφόρος του πατέρα Δία» ΑΙΣΧΥΛΟΣ (Προμηθέας)

Είσαι όμως ευτυχισμένη με αυτές τις δύσκολες επιλογές; Μεγάλωσα σε μια υγιή οικογένεια με πολύ ωραίες αναμνήσεις. Έχω συγγενείς και φίλους που αγαπώ πολύ και είναι το μόνο σταθερό σημείο στη ζωή μου που δεν μετανιώχω με τίποτα. Είχα την τύχη και την ατυχία να γεννηθώ πολυδιάστατη. Σπούδασα, εργάστηκα με επιτυχία χωρίς δεκανίκια και παραχωρήσεις, πέρασα πολλές δυσκολίες και ακόμα περνάω, ταξίδεψα, έκανα οικογένεια, έχω μια κόρη αξιολάτρευτη, αγάπησα και αγαπήθηκα, αρρώστησα, το ξεπέρασα και είμαι υγιής και ζωντανή. Ζω μαθαίνοντας, γράφοντας, ομορφαίνοντας την ασχήμια του κόσμου, επαναστατώντας, και πάντα ερωτευμένη με ένα Μασκοφόρο. Έχω επινοήσει τη δικιά μου ευτυχία. Σας αφήνω τώρα να πάω να πάρω τα χάπια μου (γέλια). **Α**

Η Δήμητρα Κακαουνάκη και η Γιώτα Κοτσέτα μοιράζονται το κοινό τους πάθος για τους μουσικούς θησαυρούς του κόσμου στην καθημερινή τους εκπομπή «Alone Together» από τις 2 ως τις 4 το μεσημέρι στο ραδιόφωνο του Kosmos 93,6. Μοιράζονται με τον κόσμο τις εμμονές τους, ιστορίες από την καθημερινότητα ή από φανταστικά ταξίδια. Τους =ζητήσαμε να μας μιλήσουν για το μικρόβιο του ραδιοφώνου, το ξεκίνημά τους, τις εμμονές τους, την αθηναϊκή πραγματικότητα και τον υπέροχο ψηφιακό μας κόσμο.

Ποια ήταν όταν ξεκινήσατε και ποια είναι σήμερα τα προσόντα ενός ραδιοφωνικού παραγωγού;

Δήμητρα Κακαουνάκη: Το κυνήγι του τραγουδιού - θησαυρού, χαμένου ή φανερού, ήταν και παραμένει η προϋπόθεση.

Γιώτα Κοτσέτα: Η αισθητική, το αυτί και η αμεσότητα. Με άλλα λόγια, η προσωπικότητα.

Ποιο είναι το πιο αναπάντεχο μήνυμα που έχετε δεχτεί στην εκπομπή σας;

Δ.Κ. Δεν ήταν μήνυμα, ήταν μια συνομιλία με έναν τυφλό ακροατή με πολλά χιλιόμετρα ακρόασης στο ραδιόφωνο του Kosmos 93,6.

Γ.Κ. Μια ακροάτρια που με πήρε ένα πρωί να μου πει ότι με ακούει αρκετό καιρό από το σπίτι της, μαζί με το μωρό της που χαμογελάει όταν ακούει τη φωνή μου...

Από τι φτιάχνεται ο Κόσμος της εκπομπής σας;

Δ.Κ. Από κόσμους άλλων ανθρώπων.

Γ.Κ. Από τις μουσικές που κρυφακούω, που σκάνε αναπάντεχα στο ίνμποξ, από τις ιστορίες που έχω στο μυαλό μου, απ' αυτές που φτιάχνω παρατηρώντας τον κόσμο έξω, από όλα αυτά που αγαπάω, μισώ να αγαπάω, με κάνουν χαρούμενη ή με εξοργίζουν.

Τι μάθατε από τους γονείς σας και το κρατάτε για πάντα στο μυαλό σας;

Δ.Κ. Δύο μου έρχονται στο μυαλό. Και τα δύο με σημάδεψαν. Το ένα λέει «Όλα εδώ πληρώνονται» και το άλλο «Καράβι που αργεί, σκατά φέρνει».

Γ.Κ. Υπήρχε μια ατάκα που μου έλεγε ο μπαμπάς μου κάθε φορά που δεν έβλεπα σε βάθος τα πράγματα: «το τυράκι το είδες, τη φάκα δεν την είδες;»

Πώς φαντάζεστε την Αθήνα στο μέλλον;

Δ.Κ. Ένα απέραντο trip advisor.

Γ.Κ. Multiculti.

Για το κλείσιμο της EPT;

Δ.Κ. Δεν μπορεί να κλείσει η EPT. Ελπίζω να γίνεται όλο και καλύτερη. Κι ένα από τα καλύτερα που έχει να προτάξει, είναι αυτή η καταπληκτική ιδέα που βρήκε στέγη στην EPT και λέγεται «Kosmos της Μουσικής».

Γ.Κ. Ήμουν παραγωγός στο Kosmos, όταν έκλεισε η EPT... Το σοκ ήταν μεγάλο! Η κρατική ραδιοφωνία, όπως και η τηλεόραση, είναι δημόσια αγαθά κατά τη γνώμη μου και οφείλουν να υπάρχουν, να δουλεύουν καλά και να παράγουν έργο προς όφελος της κοινωνίας.

Σας αρέσει ο υπέροχος ψηφιακός μας κόσμος ή νοσταλγείτε και λίγο τα παλιά αναλογικά χρόνια;

Δ.Κ. Προσπαθώ να παρακολουθήσω τον ψηφιακό μας κόσμο και να απολαύσω την απέραντη πληροφορία του, αλλά τελικά βρίσκομαι να νοσταλγώ τα καλοκαίρια με τις κασέτες.

Γ.Κ. Φυσικά και μου αρέσει! Απέραντος και πολυσχιδής. Είναι γρήγορος και σε μπουκώνει από πληροφορίες. Έχεις μπροστά σου μια τεράστια μουσική βιβλιοθήκη και καμιά φορά λαχταράς να είχες 10 ζωές για να τ' ακούσεις όλα.

Περιγράψτε μας η μία την άλλη...

Δ.Κ. Υπέροχη γυναίκα.

Γ.Κ. Τόσο τρυφερή και γενναιοδωρη, τόσο αντάρτισσα και τσαμπουκάς... Δήμητρα Κακαουνάκη, οι αντιφάσεις σου μας φέρνουν ευτυχία.

Η Δήμητρα Κακαουνάκη και η Γιώτα Κοτσέτα επιμελούνται και παρουσιάζουν καθημερινά 2-4 το μεσημέρι τη ραδιοφωνική εκπομπή Alone Together στο Kosmos 93.6 FM

www.athensvoice.gr

Όλη η συνέντευξη στο site της Athens Voice

Δήμητρα & Γιώτα ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ & ΚΟΤΣΕΤΑ

Το ραδιοφωνικό ντουέτο που μας κρατά παρέα τα μεσημέρια στο Kosmos 93,6 κλείνει τα μικρόφωνα και μας ξεναγεί στις δικές του radio days

Του Γιώργου Δημητρακόπουλου - Φωτό: Θανάσης Καρατζάς

27.05 —
02.06.2019

#ATJF2019
#JazzBeThere

Είσοδος Ελεύθερη
Free entrance

19th
ATHENS
TECHNOPOLIS
JAZZ
FESTIVAL

technopolisjazzfestival.com

#20yrsTECHNOPOLIS

Πειραιώς 100, Γκάζι | Τ. 213 0109300

ΥΓΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΕΡΓΟΔΟΤΡΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ Η **BAUSCH Health**

Βραβεύθηκε
βάσει της
έρευνας
Best Work
Places 2019

Σπουδαία διάκριση για τη φαρμακευτική εταιρεία BAUSCH Health Ελλάδας, η οποία αναδείχθηκε ως μία από τις κορυφαίες εργοδотριες εταιρείες, με το καλύτερο εργασιακό περιβάλλον στην Ελλάδα. Η BAUSCH Health Ελλάδας κατέλαβε την 4η θέση, στην κατηγορία 50-250 εργαζομένων, στην έρευνα Best Work Places 2019.

Η έρευνα διοργανώνεται από το Great Place to Work® Hellas και η αξιολόγηση των εταιρειών γίνεται σε συνεργασία με το τμήμα εφαρμοσμένης έρευνας του ALBA Graduate Business School. Στη φετινή έρευνα συμμετείχαν συνολικά 53 εταιρείες διαφόρων μεγεθών, οι οποίες απασχολούν πάνω από 23.500 άτομα. Η κατάταξη των εταιρειών προέκυψε μέσω δύο αξόνων αξιολόγησης, που περιλαμβάνουν εμπιστευτικές απαντήσεις των εργαζομένων και καταγραφή των πολιτικών διοίκησης του ανθρώπινου δυναμικού, που αναλύονται σε εξειδικευμένα ερωτηματολόγια. Οι απαντήσεις των εργαζομένων έχουν την πιο μεγάλη βαρύτητα. Η διαδικασία αξιολογεί παραμέτρους του εργασιακού περιβάλλοντος, όπως η αξιοπιστία της διοίκησης, ο σεβασμός προς τους εργαζόμενους, το αίσθημα δικαιοσύνης, η υπερηφάνεια που νιώθουν οι εργαζόμενοι αλλά και η συντροφικότητα που αναπτύσσεται μεταξύ τους. Η βράβευση έγινε πρόσφατα, σε ειδική εκδήλωση στο ξενοδοχείο InterContinental Athenaeum Athens, παρουσία θεσμικών εκπροσώπων του πολιτικού και επιχειρηματικού κλάδου, με τους ανθρώπους της BAUSCH Health Ελλάδας να τονίζουν ότι η εταιρεία, με τη διάκριση αυτή αλλά και με την πρόσφατη μετονομασία του παγκόσμιου φαρμακευτικού Ομίλου, σε "BAUSCH Health Companies", απολαμβάνει μια στιγμή ολοκλήρωσης.

Ο Ιάκωβος Μιχαλίτσας, Γενικός Διευθυντής της BAUSCH Health Ελλάδας, Κύπρου και Μάλτας, δήλωσε χαρακτηριστικά, μεταξύ άλλων:

«Με μεγάλο ενθουσιασμό υποδεχόμαστε την πρώτη μας διάκριση σε έναν θεσμό, που είναι για εμάς στάση ζωής και διαρκής αυτοδέσμευση στη βελτίωση της καθημερινότητάς μας. Οι εργαζόμενοι είναι στο επίκεντρο και επενδύουμε συνειδητά σε αυτούς. Με στόχο την καθιέρωση ενός υγιούς επαγγελματικού περιβάλλοντος, σχεδιάζουμε διαρκώς

νέες δράσεις, εμπλουτίζουμε τις υπάρχουσες, παρέχουμε κίνητρα εξέλιξης, αφορμές για έμπνευση και πρωτοβουλίες, προϋποθέσεις για έκφραση κάθε είδους δημιουργικότητας. Αναζητούμε το χτίσιμο μιας πιο ζωντανής καθημερινότητας, με σχέσεις εμπιστοσύνης. Οδηγός των πρωτοβουλιών μας, η ενίσχυση της συναδελφικότητας, η ενθάρρυνση της ειλικρινούς και ανοικτής επικοινωνίας, η επιμόρφωση, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, η διεύρυνση των παροχών αλλά και η ενθάρρυνση της προσφοράς προς την κοινωνία».

Η BAUSCH Health Ελλάδας είναι μια φαρμακευτική εταιρεία που απασχολεί 72 εργαζόμενους. Αναπτύσσει και προωθεί συνταγογραφούμενα και μη συνταγογραφούμενα φαρμακευτικά προϊόντα, προϊόντα φαρμακείου, ιατρικά σκευάσματα και εξαρτήματα, για ποικίλες θεραπευτικές κατηγορίες. Η BAUSCH Health Ελλάδας είναι η πρώτη φαρμακευτική εταιρεία στην Ελλάδα που έλαβε πιστοποίηση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας, από τον φορέα TÜV HELLAS, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 37001:2016. Κάθε ημέρα περισσότεροι από 150 εκατομμύρια άνθρωποι, σε 90 χώρες, ωφελούνται από τα προϊόντα της BAUSCH Health.

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Φόρεμα €59,95

Καπέλο €25,95

Τσάντα €39,95

Φόρεμα chemisier από denim €79,95

Παντελόνι €39,95

Παπούτσια €99,95

BENETTON

ΟΠΩΣ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

▶ Αέρινα υφάσματα, έντονα χρώματα, εντυπωσιακά prints, είναι όλα όσα χρειάζεσαι για να λάμψεις. Η καλοκαιρινή συλλογή της **Benetton** είναι γεμάτη από indie αναφορές και συνθήματα που κυριαρχούν στα social media. Παρούσα και η βρετανική pop κουλτούρα αλλά

και τα vintage λογότυπα. Ξεχωρίσαμε τα χρωματιστά τζιν, τα denim γιλέκα, τα λινά κοστούμια και τα t-shirt με viral συνθήματα. Δώστε προσοχή στα καρό και ριγέ κομμάτια της σειράς beachwear. Θα σας προσγειώσουν κατ' ευθείαν στο Κάπρι των 60s.

SWATCH

Ρολόι City Walls,
από τη συλλογή
Listen To Me €60

PRIME OPTICS

Γυαλιά ηλίου

TEZENIS

Ολόσωμο ριγέ μαγιό

PEDRO GARCIA

Εσπαντρίγιες

WOMEN'S SECRET

Μικρίνι σουτιέν €34,99/ολίη €19,99

YAMAMAY

Τοπ με κέντημα €25,95

PUMA

Μπουφάν από τη σειρά
Puma x Suetsai €89,99

SISLEY

Μάξι φόρεμα

ΒΑΛΕ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΟΥ ΜΑΣΤΙΧΑ ΧΙΟΥ

Βρες στα mastiha shop το πράσινο
σαπούνι ελαιολάδου
με μαστίχα Χίου
που καθαρίζει
το δέρμα καλά
και ενυδατώνει
σε βάθος. Α, και
μυρίζει τέλεια.

CALZEDONIA

Ριγέ μικρίνι

NEW ERA

Καπέλο Finest
A-Frame Trucker

GLAMAZON

Αθάνατη Τζέιν Φόντα

*Η ογδοντάχρονη star δεν κρύβει
ότι έχει υποβληθεί σε επέμβαση
στο πρόσωπο, διότι «δεν ήταν γενναία»*

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Να είναι καλά. Γιατί πολύ τη μελετώ, τώρα τελευταία. Τα πάνω-κάτω. Η ανατροπή των στερεότυπων. Στο κάτω-κάτω η Τζέιν Φόντα δεν υποδύθηκε την εικοσάχρονη. Ούτε την τριαντάχρονη, τη σαραντάχρονη, την εξηντάχρονη και πάει λέγοντας. Η ηθοποιός, α-κτιβίστρια και παραγωγός είναι μια κούκλα 81 ετών. Ογδόντα και να καίνε! Ας καίνε όσο ένα χαμομήλι. Στην ηλικία της και ποιος δεν θα ένιωθε δέος. Και μόνο να φτάσεις σε αυτή την ηλικία.

Τη δεκαετία του '80 λάνσαρε τη δική της σειρά βιντεοταινιών όπου έκανε η ίδια γυμναστική κάνοντας την αεροβική, μόδα. Σήμερα η διάσημη ηθοποιός βλέπει τις κασέτες και γελώντας λέει πως τις φαίνονται λιγάκι «πορνογραφικές». Ήταν και η μόδα με τα αποκαλυπτικά ελαστικά κορμάκια, φορεμένα με καλσόν. Παρά την εντατική γυμναστική και την κορμάρα δεν γλίτωσε τις τρεις επεμβάσεις για αντικατάσταση ισχίου. Ένα μερεμέτι στα γόνατα. Λίγο εδώ, λίγο εκεί.

Λαμπερή και εντυπωσιακή, η Φόντα έκανε την απόλυτη επιστροφή με το σίριαλ «Grace&Frankie». Φωτογραφήθηκε στις Κάννες ευθυτενής, μια γυναίκα χωρίς ηλικία, με αντοχές και θάρρος. Και καλή τύχη. Πριν από ένα μήνα έγινε εξώφυλλο στο ειδικό τεύχος «The Non Issue» του περιοδικού «Vogue». «Χρειάζεται πολύς χρόνος για να γίνεις νέος», λέει σε συνέντευξή της στο «μη τεύχος» της Vogue. Άρα το πάμε ανάποδα. Δεν μεγαλώνεις, καθώς περνούν τα χρόνια. Καταβάλλεις κάθε προσπάθεια για να γίνεις νέος και νέα. Είναι ένα κόνσεπτ που απαιτεί εγρήγορση, αυτοπεποίθηση, τόλμη και αποφασιστικότητα.

Πόσο χρήμα από την άλλη χρειάζεται για να γίνεις νέος; Η ογδοντάχρονη star δεν κρύβει ότι έχει υποβληθεί σε επέμβαση στο πρόσωπο, διότι «δεν ήταν γενναία». Είχε μεγαλώσει με ένα συγκεκριμένο τρόπο, άκουγε συνέχεια ότι πρέπει να είναι όμορφη και λεπτή κι αυτό την καθόρισε.

Η Φόντα υποδύεται την Γκρέις και η κατά ένα χρόνο μικρότερη Λίλι Τόμλιν τη Φράνκι. Οι δύο γυναίκες, που κάνουν σεξ στο σίριαλ με τους συντρόφους τους (Μην ξεχνάμε το ταμπού. Κάνουν σεξ οι ηλικιωμένοι;), δεν έχουν γίνει μόνο fashion icons. Ντύνονται υπέροχα. Το στάιλινγκ είναι φοβερό και καθόλου γιαγιάδιστικο. Τα κορίτσια ηλικίας 2X40 είναι σύμβολα χειραφέτησης και τα λατρεύει η γενιά των G30. Το πιο παρήγορο είναι ότι έχουν σώας τα φρένας. Οι εποχές είναι δύσκολες.. Πνευματική διαύγεια; Τύχη βουνό!

CITY GUIDE

Ο FOREST SWORDS ΕΠΙΛΕΓΕΙ

10 ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ

Λίγο πριν την εμφάνισή του στο
ADD Festival Αεροδρόμιο του
Ελληνικού στις **25 Μαΐου**

Συμμετέχει στο ADD Festival, που περιμένουμε στις 25 Μαΐου στο Αεροδρόμιο Ελληνικού από τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση και το six d.o.g.s. Σε ένα διευρυμένο ηλεκτρονικό φάσμα με 40 έλληνες και ξένους παραγωγούς από γνωστά ονόματα, από τους Deep Dish και (Miss) Kittin μέχρι τον Gerd Janson.

Ο συνθέτης και παραγωγός από το Λίβερπουλ Matthew Barnes, που υπογράφει με το όνομα Forest Swords, δημιουργεί από το 2009 ένα ξεχωριστό μωσαϊκό από θρυμματισμένα beats και samples. Λίγο πριν την άφιξή του στην Αθήνα (και τον αγαπημένο του Κήπο στο six d.o.g.s) επιλέγει μερικές σημαντικές στιγμές της πορείας του και μοιράζεται μαζί μας ιστορίες με την Kate Bush και τους Massive Attack, που μπορείτε να διαβάσετε στο www.athensvoice.gr.

«Την πρώτη φορά που πήρα mail και μου ζητούσαν οι Massive Attack να συνεργαστούμε νόμιζα ότι κάποιος μου κάνει πλάκα. Έχω περάσει την εφηβεία μου ακούγοντάς τους και είμαι μεγάλος τους φαν. Αλλά όντως ήταν ο 3D, aka Robert Del Naja, και μου ζήτησε να γράψουμε κάτι μαζί. Ήταν το «He Said He Needs Me», μαζί με τους Young Fathers, που βγήκε τελικά σε soundtrack». -F.S.
-Γιώργος Δημητρακόπουλος

INFO

Αεροδρόμιο Ελληνικού (Είσοδος από τη Λεωφόρο Ποσειδώνος Κεντρική Πύλη του πρώην Δυτικού Αεροδρομίου στο ύψος του Ολυμπιακού κέντρου Ξιφασκίας) Εισιτήρια διαθέσιμα στο addfestival.gr από €39. Στις 25 Μαΐου από τις 18.00 ως τις 10 το άλλο πρωί.

ΓΕΥΣΗ

**ΠΟΥ
ΤΡΩΜΕ**
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Gigifioggos, το νέο wine bistro στο Περιστέρι

Ημπάρα είναι το πρώτο πράγμα που βλέπεις όταν ανοίγει η πόρτα. Από πάνω της κρέμονται λευκά λουλούδια, vintage φωτιστικά της δίνουν φως και χάρη, σε τραβάει σαν μαγνήτη. Το δεύτερο που προσέχεις είναι το κόκκινο βελούδο. Υπάρχει παντού. Στις κουρτίνες, στους καναπέδες, στις πολυθρόνες. Απλίκες φωτίζουν τα οβάλ πορτρέτα στους τοίχους, άνθρωποι που μπορεί να έχεις συναντήσει σε μια άλλη ζωή, μπορεί κι όχι, σίγουρα θες να πεις μαζί τους όμως ένα ποτήρι κρασί. Και τα δύο – πορτρέτα και τοίχους – τα έχει ζωγραφίσει η Έλενα Καραγιάννη. Αυτός είναι ο «Gigifioggos»: ένα νέο, ατμοσφαιρικό wine bistro στο Περιστέρι.

«Η ιδέα ήταν» λέει ο ιδιοκτήτης του Τάκης Ζαχαρόπουλος «ένα μαγαζί που θα έμοιαζε με τα bar του Παρισιού τη δεκαετία του '20. Τότε που οι συγγραφείς συναντιόντουσαν με τους χαμάληδες στο ίδιο μέρος». Ο Gigifioggos ανοίγει από τις 10 το πρωί για καφέ και brunch (στα «οπωσδήποτε» τα αυγά bio καγιανά και το βελούδινο scramble) το οποίο κρατάει μέχρι τις 16.00. Το απόγευμα αλλάζει η κάρτα του μενού και τη θέση του παίρνει ένας κατάλογος με μεσογειακή προσέγγιση και αρκετά finger food, που μπορείς να συνοδέψεις με το κρασί σου. Αυτό είναι το μεγάλο κεφάλαιο στον Gigifioggos: μια ωραία λίστα κρασιών (περίπου 65 ετικέτες) που έχει επιμεληθεί ο Βασίλης Παπαδόπουλος. Λίστα ταξιδιάρικη, καθώς δεν περιορίζεται μόνο στους ελληνικούς αμπελώνες, αλλά φέρνει στο τραπέζι σου κρασιά από όλη την Ευρώπη που δεν θα βρεις εύκολα αλλού, ειδικά σε αυτές τις τιμές.

Το κρασί έχει τον βασικό ρόλο, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το φαγητό είναι δευτεραγωνιστής. Το μενού επιμελείται η Αριστέα Βλάχου και έχει όλη τη νοστιμιά που ζητάς. Δοκίμασα την πράσινη σαλάτα με σύκα, ρόδια, ξηρούς καρπούς, αχλάδι και chevre (€8), πεντανόστιμες και άκρως τραγανές κροκέτες με jamon Serrano και μανιτάρια (€8), γαρίδες σε τραγανή κρούστα μυρωδικών με tartare sauce και σαλάτα mesclun (€12), αλλά και υπέροχα νιόκι (μάλλον από τα πιο νόστιμα που έχω πετύχει στην Αθήνα) γεμιστά με μανιτάρια πορτσίνι και λευκή σάλτσα τρούφας (€9). Υπάρχουν επίσης ωραία πλατό τυριών και αλλαντικών για να συνοδέψεις το κρασί σου.

Πολύ δυνατή και η μπάρα που δημιουργεί ανατρεπτικά, ευχάριστα cocktails. Φιλόξενη και ατμοσφαιρική θα σε κρατήσει κοντά της για ακόμα μία Gigi Margarita ή ένα αρωματικό τζιν τόνικ με ιβίσκο. Όσο για τη μουσική – βασικό μέρος στην υπόθεση Gigifioggos, λέει ο Τάκης – καλύπτει όλα τα γούστα. Στην κυριολεξία. Γιατί μπορεί να ακούσεις Frank Sinatra και το επόμενο λεπτό Τζένη Βάνου. Όπως και να έχει, ένα wine bistro (με μουσική που δεν γνωρίζει όρια και ωραία πιάτα) έλειπε από το Περιστέρι, ο Gigifioggos όμως είναι εδώ για να κάνει μια (νόστιμη) αρχή.

Κώστα
Βάρναλη 16,
Περιστέρι,
6977655507

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ATHENS STREET FOOD FESTIVAL

Το Athens Street Food Festival συνεχίζεται πιο νόστιμο από ποτέ. Το τελευταίο τριήμερο του μεγάλου φεστιβάλ θα γίνει στις 24, 25, 26 Μαΐου

Είναι η μεγαλύτερη γιορτή φαγητού που έχει ποτέ γίνει στην Αθήνα. Τα δύο πρώτα τριήμερα (10, 11, 12 και 17, 18, 19 Μαΐου) πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία, γεμίζοντας με εκατοντάδες κόσμο και χιλιάδες γεύσεις το Παλιό Αρμαστάσιο του Ο.Σ.Υ στο Γκάζι. Όσοι δεν έχετε επισκεφθεί ακόμα το 4ο Athens Street Food Festival, όμως, προλαβαίνετε το τρίτο και τελευταίο τριήμερο (24, 25, 26 Μαΐου) του νόστιμου φεστιβάλ. Θα βρείτε street food γεύσεις από την Κούβα και το Μεξικό έως την Κίνα και την Ινδία, αλλά και λαχταριστές δημιουργίες διάσημων σεφ στη street food εκδοχή τους. Η θρυλική ομάδα του Hoosur (Κλεομένης Ζουρντζής, Νίκος Καραθάνος, Περικλής Κοσκινάς, Σπύρος και Βαγγέλης Λιάκος) που πήγε την υπόθεση «σουβλάκι» σε άλλο επίπεδο, ο Βασίλης Σπόρος, ο σεφ του Ρο' Boys που πρώτος σύστησε στο αθηναϊκό κοινό τη μαγεία του αυθεντικού BBQ, αλλά και οι Γωγώ Δελογιάννη, Γιώργος Μακρής, Χάρης Μπονάνος, Γαβριήλ Νικολαΐδης, Παύλος Σάφτης, Θάνος Στασινός, Στάθης Χρηστίδης και Vital Hyka είναι οι σεφ που σε περιμένουν με τα δικά τους pop-up stores και μοναδικές γεύσεις αποκλειστικά για τους επισκέπτες του Athens Street Food Festival. Μπορείτε να δείτε όλες τις συμμετοχές και πολλές ακόμα πληροφορίες στο www.athensstreetfoodfestival.gr.

**Πρόγραμμα: Παρασκευή: 17.00 - 01.00,
Σάββατο: 12.00 - 01.00,
Κυριακή: 12.00 - 00.30,
Είσοδος: €2,50.**

ΜΟΥΣΙΚΗ

→ makismilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΓΛΙΣΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Νέοι δίσκοι

The National, Dury Dava, Jamila Woods

Από την ωριμότητα στο νταβαντούρι κι από κει στη μαύρη περηφάνια

The National – I Am Easy to Find

Γίνεται όλο και πιο φανερό πως οι National προχωρούν σταθερά προς την κατεύθυνση της ωριμότητας και της αισθητικής αξιοπρέπειας στην οποία μπορεί να σε οδηγήσει η καλλιτεχνική αναζήτηση αν είναι ουσιώδης. Με το καινούργιο τους άλμπουμ θέλουν να δηλώσουν πως η νέα τους μουσική άποψη απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τη νεανική ένταση και τα μεγάλα στάδια και οδεύει προς την εκφραστική, χαμηλών τόνων, απλή τραγουδοποιία. Οι μουσικοί της παρέας που κεντάνε, οι γυναικείες φωνές που δίνουν ένα άλλο χρώμα (Gail Ann Dorsey, Lisa Hannigan, Kate Stables, Mina Tindle και Sharon Van Etten), οι δεκάδες μουσικοί που συνεργάζονται μαζί τους, η ώριμη φωνή του Berninger και η γλυκόπικρη στιχουργία του, δημιουργούν ένα σύνολο που χρειάζεται πολλές και κατ' ιδίαν ακροάσεις για να βρεις το σημείο επαφής και να απολαύσεις ένα καλό άλμπουμ, με αισθητική, με προσωπικό στίγμα, με στίλ και χωρίς διάθεση για εντυπώσεις. Δεν ξέρω πόσο ακροατές τέτοιων δίσκων έχουν απομείνει πια αλλά οι National αυτό ήθελαν να κάνουν κι αυτό έκαναν.

Dury Dava – Dury Dava

Ο πρώτος (διπλός μάλιστα) δίσκος ενός νέου ελληνικού συγκροτήματος που δηλώνει ξεκάθαρα μια ιδιαίτερη και εντελώς

προσωπική άποψη. Αυτό από μόνο του είναι μια νίκη...

Αναγραμματίζουν τη λέξη νταβαντούρι για το όνομά τους και δημιουργούν ένα δικό τους κοκτέιλ που περιέχει –σε σωστές αναλογίες– ψυχεδέλεια, πανκ, ανατολή, krautrock, progressive και μια στιχουργία που δεν έχει εύκολα σημεία αναφοράς. Το όνομά τους αλλά και ο τρόπος που αναπτύσσεται ο δίσκος κάνουν φανερό πως η διάθεσή τους είναι περισσότερο να σε πιάσουν από το λαιμό σε μία συναυλία παρά να κλειστούν με τις ώρες στο στούντιο και να ψάχνουν. Άμεσοι, καταγιστικοί, ουσιώδεις, με άποψη και ιδέες, μας υποχρεώνουν να στρέψουμε το κεφάλι προς την κατεύθυνσή τους, άμα τη εμφανίσει, και να περιμένουμε με ενδιαφέρον τη συνέχεια που φαντάζομαι πως με άνεση θα εξαλείψει τις όποιες «παιδικές ασθένειες» της πρώτης απόπειρας. Αλλωστε τα καλά κοκτέιλ τελειοποιούνται με τις διαρκείς δοκιμές...

Jamila Woods – LEGACY! LEGACY!

Ποιήτρια και ακτιβίστρια, βαθύτατα επηρεασμένη από τα κινήματα και την αισθητική της «μαύρης υπερηφάνειας» και του blaxploitation, με σπουδές που αφορούν

στην Αφρική, βρήκε στη μουσική ένα όχημα για να κοινοποιήσει τις απόψεις της με έναν τρόπο πιο άμεσο από μία ποιητική συλλογή ή τη δράση της στις κοινότητες των αφροαμερικάνων του Σικάγο. Ο δίσκος της που βροντοφωνάζει «κληρονομιά» είναι η δική της ματιά στη μεγάλη πολιτιστική, αισθητική, αγωνιστική και ηθική ιστορία της φυλής της. Οι τίτλοι των τραγουδιών είναι τα ονόματα των ηρώων της

που έδωσαν υπερηφάνεια στην ίδια και στους υπόλοιπους αφροαμερικάνους: Η Betty Davis, η Frida Kahlo, η Eartha Kitt, ο Miles Davis, ο SunRa, ο Muddy Waters, ο Basquiat, αλλά και ποιητές και συγγραφείς όπως οι James Baldwin, Octavia Butler, Sonia Sanchez, Nikki Giovanni. Ένα άλμπουμ που είναι το πολιτιστικό της

σύμπαν και ίσως, αν το δει κανείς έτσι, έχει τη σημασία του. Ένα πολιτιστικό/πολιτικό/αισθητικό μανιφέστο της Jamila Woods που ρίχνει το βάρος του στους στίχους αλλά –όπως συμβαίνει συχνά σε παρόμοιες περιπτώσεις– παραμελώντας τη μουσική λειτουργία που περνάει σε δεύτερο πλάνο. Αν υπήρχε μια ικανοποιητική ισορροπία λόγου και μουσικής το άλμπουμ θα είχε ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον.●

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

ΤΑ CANNABI STORES
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ

Με στόχο και όραμα να μεταλαμπαδεύσουν τη γνώση σε όλους, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε πρόσβαση στα οφέλη και τις χρήσεις του μέχρι πρότινος δαιμονοποιημένου φυτού.

Η κάνναβη κατέχει ένα από τα σημαντικότερα κεφάλαια στην παγκόσμια ιστορία της θεραπευτικής. Έχει μια πορεία χιλιάδων ετών. Από την εποχή του Ιπποκράτη έως και σήμερα έχει αποδείξει την ευεργετική της δράση.

Με την Ελλάδα λοιπόν να εισέρχεται επίσημα, έστω και με καθυστέρηση, στον διεθνή ραγδαία αναπτυσσόμενο τομέα της ιατρικής κάνναβης μέσα από έρευνες, μελέτες και το τρίπτυχο ενημέρωση, πρωτοπορία και ποιότητα, η αλυσίδα καταστημάτων των Cannabi Stores έχει εξελιχθεί σε πρωταγωνιστή των καταστημάτων κανναβινόφιλης. Μέσα από το μεγάλο δίκτυο καταστημάτων, το οποίο αυξάνεται διαρκώς, τα Cannabi Stores προσφέρουν προϊόντα 100% νόμιμης κάνναβης.

Πρόκειται για πιστοποιημένα προϊόντα υψηλών προδιαγραφών βιολογικής καλλιέργειας. Σε συνεργασία με αποκλειστικές αντιπροσωπείες εταιρειών εσωτερικού και εξωτερικού παρέχουν τη μεγαλύτερη ποικιλία σε premium ανθούς τέταρτης έως έκτης γενιάς οι οποίοι υπόσχονται ότι θα ικανοποιήσουν και τους πιο διαβασμένους του είδους.

Επίσης είναι η μόνη αλυσίδα που τα έλαιά της έχουν ως βάση το εξαιρετικό

παρθένο ελαιόλαδο, πλούσιο σε Ω3 και Ω6 λιπαρά. Στην premium γκάμα των προϊόντων έρχονται να προστεθούν waxes, καλλυντικά, σπόροι, κρύσταλλοι βρώσιμα προϊόντα όπως αλεύρι, τσάι, ζυμαρικά, μπάρες δημητριακών και πολλά άλλα.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι τα Cannabi Stores συνεργάζονται με εξειδικευμένους γιατρούς όλων των ειδικοτήτων, ψυχολόγους, ψυχιάτρους, προσφέροντας τη βέλτιστη ενημέρωση πάνω στη φαρμακευτική κάνναβη εξατομικευμένα για τον κάθε ένα από εσάς. Το άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό βρίσκεται στη διάθεσή σας, να λύσει κάθε σας απορία και να σας κατευθύνει στο αντίστοιχο προϊόν ανάλογα με τις ανάγκες και τις επιθυμίες σας.

Εσείς δεν έχετε παρά να επισκεφτείτε ένα από τα πολλά καταστήματα Cannabi Stores σε Αθήνα και επαρχία, να ενημερωθείτε και να απολαύσετε ένα από τα πολλαπλά οφέλη, που σας προσφέρει αυτό το τόσο αθώο αλλά δυστυχώς ακόμα δαιμονοποιημένο φυτό στην αντίληψη του κόσμου. Τα Cannabi Stores ήρθαν και θα παραμείνουν για σας.

www.cnbstores.com
www.cannabistores.gr
2103242837

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΡΣΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στίχοι στα βαθιά νερά της απώλειας

Η απώλεια της μητέρας της, το ταξίδι με αγνώστους πάνω σε ιστιοφόρο στην Αρκτική και το ποιητικό έργο «Άνθρωπος στη θάλασσα»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ, Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Έρση Σωτηροπούλου συνήθως πεζογραφεί – και πεζογραφεί άριστα. Αυτή τη φορά όμως, στο «Άνθρωπος στη θάλασσα» (εκδόσεις Καστανιώτη) γράφει εξίσου ποίηση, στο επίκεντρο της οποίας βρίσκεται η απώλεια της μάνας. Έχοντας διαβάσει το καλό ποιητικό βιβλίο, προχώρησα στον παρακάτω διάλογο μαζί της. Κοφτές, ολιγόλογες, εστιασμένες στο θέμα, οι απαντήσεις της ολοκληρώνουν μέσα μου την εικόνα που είχα αποκτήσει για το βιβλίο.

Πώς και επέλεξες την ποιητική φόρμα αυτή τη φορά; Δεν την επέλεξα. Κατά κάποιον τρόπο μου επιβλήθηκε. Στο γράψιμο κάποιες επιλογές γίνονται εν αγνοία σου, σαν να υπακούουν σε μια λογική που εκείνη τη στιγμή σου διαφεύγει. Είχα πολλά χρόνια να δημοσιεύσω ποίηση στην Ελλάδα, στο μεταξύ είχε βγει μια δίγλωσση έκδοση με ποιήματά μου στην Ισπανία, κάποια ποιήματα είχαν δημοσιευτεί στα αγγλικά και ιταλικά, αλλά όχι στα ελληνικά. Η πλάκα είναι ότι εκ των υστέρων αυτό που επιβλήθηκε σαν ασυνείδητη επιλογή, το να γράψω ποίηση, ήταν η σωστή. Διότι αυτό που συνέβαινε μόνο σε ποιητική φόρμα μπορούσε να εκφραστεί.

Σχέση τίτλου - κειμένου - εικόνας εξωφύλλου; Ο αρχικός τίτλος ήταν MOB (Man Overboard), που είναι ο διεθνής ναυτικός όρος για τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν όταν πέσει κάποιος από το πλοίο στη θάλασσα. Πρόκειται για μια άσκηση κουραστική και επίμονη, που κυρίως απαιτεί μεγάλη σταθερότητα γιατί δεν πρέπει να χάσεις λεπτό από τα μάτια σου τον ναυαγό που κινδυνεύει από στιγμή σε στιγμή να τον καταπιούν τα κύματα. Υπάρχει εδώ μια αναλογία με την προσοχή και τη φροντίδα που χρειάζεται ένα πρόσωπο αγαπημένο όταν βρίσκεται σε ευάλωτη κατάσταση, όταν νιώθεις πως αν παραλείψεις κάτι ή κάνεις μια στραβή κίνηση μπορεί να αποβεί μοιραίο. Αλλά στα ελληνικά το MOB θα διαβαζόταν μοβ, το χρώμα, οπότε επιλέξαμε τη μετάφρασή του «Άνθρωπος στη θάλασσα». Τη φωτογραφία του εξωφύλλου την τράβηξα εγώ στην Αρκτική. Η ευφυής ιδέα του Πάρι Μέξη που σχεδίασε το εξώφυλλο ήταν να αντιστρέψει την εικόνα: οι παγετώνες κάτω και η θάλασσα από πάνω. Ο κόσμος ανάποδα. Από τη σκοπιά εκείνου που πνίγεται.

Σε ποιο βαθμό το ποιητικό υποκείμενο - κόρη ταυτίζεται με την ποιήτρια - κόρη; Ποιος μπορεί να τα ξεχωρίσει με σιγουριά; Γράφο-

ντας βγαίνεις από τον εαυτό σου και τον παρατηρείς, γίνεσαι υποκείμενο και αντικείμενο μαζί, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να μείνεις ο εαυτός σου, με την έννοια ότι δεν πρέπει να ξεφύγεις από την αλήθεια σου, δεν πρέπει να προσπαθήσεις να την ωραιοποιήσεις ή να απαλύνεις τις αιχμηρές γωνίες.

Μετά από μερικές αναγνώσεις, εμφανίζεται πράγματι ένας οιο-νεί μονόλογος μιας κόρης, που, εκτός από την κεντρική και κύρια δική της, υποδύεται και τις άλλες φωνές; Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση. Ακόμα κι όταν μεταφέρουμε αυτούσια κάτι που είπε κάποιος άλλος, το διυλίζουμε μέσα από τον δικό μας προσωπικό τόνο, μέσα από τη χροιά της φωνής μας. Είναι όπως με τα όνειρα, από τη στιγμή που αρχίζει να διηγείσαι ένα όνειρο, ακόμα κι μόνο όταν προσπαθείς να το ανα-συνθέσεις μέσα σου, το αλλάζεις. Όπως η αρχή της απροσδιοριστίας στη Φυσική, όπου είναι γνωστό ότι ο παρατηρητής επηρεάζει τη συμπεριφορά του σωματιδίου που παρατηρεί. Στο βιβλίο υπάρχουν τρεις κύριες φωνές, τρία κεντρικά πρόσωπα: της κόρης, της μητέρας και του εραστή. Αν θελήσει κανείς να το δει σαν μονόλογο της κόρης, θα είναι ένας μονόλογος πολυφωνικός. Η κόρη δεν υποδύεται τις φωνές των άλλων, αλλά τις φέρνει στην ακρότητά τους, τις εξωθεί στα όριά τους. Μετά απ' αυτό δεν υπάρχει γυρισμός.

Εμφανίζεσαι να αποκρύπτεις το ρητό προσδιορισμό έντονων συναισθημάτων με το όνομά τους, έτσι που να υπονοούνται σχηματιζόμενα στο μυαλό του αναγνώστη, σπάνια όμως να ονοματίζονται... Όπως και στα προηγούμενα βιβλία μου, ο αναγνώστης πρέπει να παραμείνει ελεύθερος. Δεν ήθελα να τον εγκλωβίσω σε μια κατάσταση ή να τον στριμώξω μέσα σε ένα συναίσθημα, όσο έντονο κι αν ήταν. Άλλωστε αυτός είναι κι ένας από τους λόγους που διαβάζουμε. Γιατί, ενώ διαβάζουμε, οι δικές μας εμπειρίες φωτίζονται, γίνονται πιο πλούσιες, και καμιά φορά συμβαίνει η κάθαρση. Η κάθαρση δεν θα συνέβαινε αν ήταν όλα ρητά προσδιορισμένα. Είναι ένα βιβλίο πένθους που αφορά κι εκείνους που δεν έχουν ζήσει το πένθος. Αφού κυκλοφόρησε, πολλοί αναγνώστες με πλησίασαν συγκινημένοι, κάποιοι είχαν χάσει τη μητέρα τους πρόσφατα αλλά υπήρχαν και άλλοι που η μητέρα τους ζούσε ακόμα.

Άνθρωπος στη θάλασσα, παγω-νιά, παγόβουνο (σε μερική τήξη),

από τη μία – μάνα στο προθανάτιο κρεβάτι του σπιτιού, του νοσοκομείου, από την άλλη: στέκεται η ιδέα ότι αυτός ο παραλλήλισμός διατρέχει όλο το βιβλίο; Εφύγα για την Αρκτική μια βδομάδα μετά τον θάνατο της μητέρας μου. Ήταν μια δύσκολη απόφαση γιατί πήγαινα σε συνθήκες που δεν ήξερα, σε ένα ταξίδι μαζί με αγνώστους πάνω σε ιστιοφόρο. Το πένθος είναι χλιαρό στην αρχή, όχι ότι δεν πονάς, πονάς, αλλά είναι σαν να έχεις μουδιάσει από τον πόνο, υπάρχει ένα σάστισμα κι όλα συμβαίνουν πολύ γρήγορα, οι διαδικασίες με το γραφείο κηδειών, η δήλωση θανάτου, οι συγγενείς και φίλοι, μοιάζει λίγο να ονειροβατείς, και προσδευτικά η απώλεια εγκαθίσταται μέσα σου με μια οξύντητα παγωμένου αέρα. Βρέθηκα στους παγετώνες κι έζησα το πένθος εκεί. Όχι το δικό μου, αλλά το πένθος ενός πλανήτη που τρίζει και βρυχάται, που καταβαρυνό-νεται μέσα του, που κινδυνεύει. Οι παγετώνες είναι μια έρημος από γεωλογική άποψη, αλλά πόσο διαφορετική από την έρημο που έχουμε στο μυαλό μας. Δεν πρόκειται για ψυχρό τοπίο. Είναι ένας τόπος υψηλής συγκίνησης που σου επιβάλλει να κρατήσεις μια απόσταση και να τον σεβαστείς. Παραπέμπει στην αρχή της ζωής.

Βρήκα πολύ δυνατό ποιητικό στοιχείο το (σκληρό αναλεκτισμό που συνιστά το) φαρμακολογικό «ένθετο». Δεν πρόκειται για ένθετο γιατί είναι σφηνωμένο στην καρδιά του βιβλίου. Από ένα σημείο και πέρα, τα φάρμακα γίνονται πρωταγωνιστές μαζί με τα κεντρικά πρόσωπα του βιβλίου. Έχετε βρεθεί ποτέ σε σπíti ηλικιωμένου; Τα φάρμακα βρίσκονται σε περίβλεπτη θέση. Στην αρχή μέσα σε ένα συρτάρι, μετά πάνω στο κομοδίνο, ύστερα πάνω στο τραπέζι της κουζίνας. Τα φάρμακα σιγά-σιγά καταλαμβάνουν όλο τον ζωτικό χώρο, αυτά ρυθμίζουν πώς ανανέει ένα σπíti, ποιο είναι το πρόγραμμα της κάθε μέρας και είναι το πρώτο πράγμα που προσέχεις μόλις περνάς το κατώφλι σε ένα διαμέρισμα όπου ζουν ηλικιωμένοι άνθρωποι.

Το παρελθόν στη σχέση μάνας - κόρης επανεμφανίζεται, την εποχή αυτή του θανάτου, παίρνοντας ποιες μορφές; Το παρελθόν αποκρυσταλλώνεται σε κάτι τερατώδες. Τερατώδες όχι γιατί είναι αποκρουστικό αλλά γιατί πλέον δεν μπορείς να επέμβεις να το αλλάξεις. Δεν υπάρχει πια χρόνος. Οι σχέσεις με τους γονείς μας έχουν περάσει. Μερικοί από μας έχουμε ονειρευτεί το θάνατό τους

αλλά, όταν συμβαίνει, δεν είμαστε προετοιμασμένοι.

Λειτουργήσε η συγγραφή και έκδοση σαν παραμυθία για σένα; Ως παραμυθία καθόλου. Ίσως να λειτούργησε ψυχαναλυτικά. Είναι καταπληκτικό οι αναμνήσεις που αναδύθηκαν γράφοντας αυτό το βιβλίο, το γεγονός ότι αναδύθηκαν αυτές κι όχι άλλες, γιατί υπάρχουν χιλιάδες αναμνήσεις από μια τέτοια σχέση.

Συναφές: Υπάρχει αίτημα συγχώ-ρησης κι αν ναι, από ποια προς ποια κατεύθυνση ή κατευθύνσεις; Όχι, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση επαναφοράς. Δεν υπάρχει αποδέκτης της συγγνώμης. Μια γλυκιά κουβέντα, μια τρυφερή χειρονομία, αν δεν βρουν αποδέκτη ακυρώνονται. Έτσι αρχίζει ο χορός των τύψεων, ένας μακρύς βασανιστικός χορός. Τα πράγματα που δεν έκανες, αυτά που ανέβαλες. Είχα αγοράσει τρία μαγνητόφωνα για να ζητήσω από τη μητέρα μου να μου διηγηθεί τη ζωή της. Κάθε φορά το ανέβαλα. Το μαγνητόφωνο χανόταν κι αγόραζα άλλο. Το τελευταίο ήταν τον Αύγουστο πριν πεθάνει. Έλεγα ότι θα τη μαγνητοφωνούσα επιστρέφοντας από ένα ταξίδι.

Η κριτική επεσήμανε τη σημασία του ερωτισμού και του αρσενικού στοιχείου στο βιβλίο, είτε ευθέως, είτε υποφωτισμέ-νου. Θες να το σχολιάσεις; Έρωτας και θάνατος βρίσκονται πολύ κοντά. Γι' αυτό ο έρωτας σημαδεύει τη ζωή μας και μας δυναστεύει. Σε στιγμές ερωτικού ιλίγγου, όταν λες «τώρα υπάρχω» και είναι ένα «υπάρχω» τόσο απόλυτο που αυτοκαταργείται, παίρνουμε μια πρόγευση θανάτου.

Βρήκα εκπληκτικό το πολλαπλό ψέμα: «Μόνο εσύ κι εγώ ακούμε τώρα. Δεν υπάρχει κανείς άλλος». Στο τέλος δεν υπάρχουν ψέματα. Πάντα το τέλος είναι άσπιλο. Αλλά η σχέση έχει ραμμένα πάνω της ψέματα, σαν να έχουν συνυφανθεί μαζί της, ψέματα καμιά φορά ανεξήγητα που ειπώθηκαν χωρίς απώτερο σκοπό, χωρίς κακή πρόθεση, κι έκαναν κακό.

Ποιους/ποιες θα λόγιζες ποιητικούς σου προγόνους; Αυτούς που διάβαζα και ξαναδιάβαζα στην εφηβική μου ηλικία: Έζρα Πάουντ, Τ.Σ. Έλιοτ και ε. ε. κάμινγκς. Πάντα σ' αυτούς επιστρέφω.

Θα συνεχίσεις με ποίηση ή θα γυρίσεις στο πεζό; Ή μήπως δεν το ξέρεις ακόμα; Η ποίηση είναι επιλεκτική κυρία. Έρχεται όποτε της κατεβαίνει. **Α**

Μια γλυκιά κουβέντα, μια τρυφερή χειρονομία, αν δεν βρουν αποδέκτη ακυρώνονται. Έτσι αρχίζει ο χορός των τύψεων, ένας μακρύς βασανιστικός χορός.

BIBΛΙΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΟΥΛΙΔΟΥ ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Η οικογένεια Χωρέμη φτάνει στη Σύρο το 1822, ξεριζωμένη από τη γενέτειρά της, τη Χίο, μετά τη σφαγή χιλιάδων Ελλήνων από τον οθωμανικό στρατό. Είναι αποδεκατισμένη και καταπονημένη, μα πολύ γρήγορα θα ξαναχτίσει όσα έχασε και θα ευημερήσει. Οι άρρενες, δραστήριοι και ακαταπόνητοι προσαρμόζουν τα επιχειρηματικά τους σχέδια σε ένα πρόγραμμα ριζικού εκσυγχρονισμού, οι γυναίκες μοχθούν για την οικογενειακή ισορροπία και συνάμα αναπτύσσουν μια, μοναδικής εκλέπτυνσης, τέχνη του βίου. Η εργατικότητα και η τόλμη ζωογονούνται από τη μεταρρυθμιστική πνοή, η Σύρος, με την άφιξη των μετοίκων αλλάζει, μαζί και ο κόσμος.

Αυτός ο δυναμικός κόσμος ανασυντίθεται έξοχα από την πένα της Χριστίνας Πουλίδου, καθημερινός, απτός, γεμάτος χρώματα, μυρωδιές και γεύσεις, στο σπίτι και στο δρόμο, στο ιδιωτικό ημίφως και στο σκληρό φως της αγοράς. Καπελίνα και μποξάδες, δαντελωτά ομπρελίνα και ταφταδένιες τουαλέτες, σπιτία ψηλοτάβανα και λαμπρές βεγγέρες, οικογενειακά τραπεζώματα και παντρολογήματα, διακοπές στο Πισκοπιό και εκδρομές στο Κίνι, επιχειρηματικές δραστηριότητες και καφενεϊακή ραστώνη, με υπόκρουση τον ρόχθο της θάλασσας και τη βοή των γεγονότων, κοντινών και μακρινών, που ωστόσο διαμορφώνουν το πλαίσιο όπου θα δράσουν οι αδρά σκιαγραφημένοι χαρακτήρες της. Η συγγραφέας αναπλάθει μια εξηκονταετία συριανού βίου μέσω ενός ρεαλιστικού και άκρως λεπτομερειακού

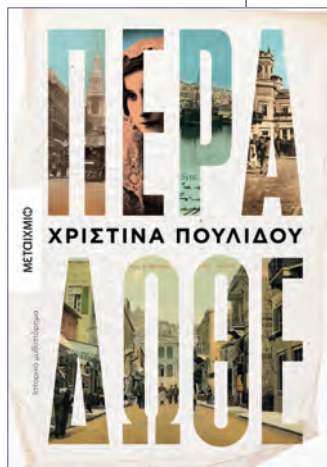
φωτισμού των συμβάντων, των τόπων, των ενδυμασιών, των ηθών και των συνηθειών των Συριανών του 19ου αιώνα, συχνά επιστρατεύοντας τρόπους ομιλίας και γλωσσικούς κώδικες ανάλογους με την κοινωνική τάξη ή τη γεωγραφική προέλευση των ηρώων. Παράλληλα, εστιάζει με ακρίβεια σε ιστορικά και κοινωνικά γεγονότα της εποχής — από τη σφαγή της Χίου ως την υπόθεση Πατσίφικο και τον Κριμαϊκό πόλεμο, από τα «Κυθναϊκά», ως την Κρητική επανάσταση — για να αποκαλύψει τις περίπλοκες αντιθέσεις που σοβούν στο εσωτερικό της συριανής μικροκοινωνίας και να αναδείξει τις κρίσιμες συγκρούσεις που καθορίζουν τη ζωή των μελών της.

Πρόσωπα επινοημένα και πρόσωπα πραγματικά περνούν από τις σελίδες της, γνέφοντας από το παρελθόν προς ένα μέλλον που θα μπορούσε να κερδηθεί αν η χώρα κατάφερνε να

υπερβεί τις εσωτερικές διχογνωμίες της. Όλα τους συνθέτουν έναν κόσμο με πλούσιες αποχρώσεις, οι αντινομίες του οποίου εξουδετερώνονται, εν πολλοίς, από το κοινό όραμα της προόδου. Όχι πάντα, ωστόσο: ένας από τους ήρωες του βιβλίου της Χριστίνας Πουλίδου, ο Αντώνης Ξυφάς, δεμένος με στενούς συγγενικούς δεσμούς με τους Χωρέμηδες, αιώνια τραυματισμένο παιδί και γι' αυτό παρερμηνευτής της οικογενειακής ιστορίας, ανταγωνιστικός, ζηλόφθοнос, κυνικός, θα λειτουργήσει ως επιταχυντής της φθοράς και θα ανοίξει με τις δόλιες πράξεις του έναν νέο κύκλο περιπληνήσεων για την οικογένεια Χωρέμη.

Όμως αυτή η οικογένεια «παρεπιδημεί αλλά δεν αποδημεί», όπως λέει ο νηφάλιος ευπατρίδης Στέφανος Χωρέμης — έστω κι αν οι εφορμήσεις της προς το άγνωστο δεν υπαγορεύονται μόνο από την ανήσυχη φύση όσων τις αποτολμούν, αλλά και από την ανάγκη. Δεν διαφέρει, δηλαδή, από τον εκπαιρισμό που βιώνουν οι ξένοι «εξ Αυστρίας, εξ Ουγγαρίας, εκ Γαλλίας και Ιταλίας» οι οποίοι εγκατέλειψαν τις εστίες τους και κατέφυγαν στη Σύρο για να σωθούν από πολέμους, εξεγέρσεις, από τη λεπίδα της μισαλλοδοξίας, με αποκορύφωμα την άφιξη στο νησί μιας χούφτας Σύρων προσφύγων από τη Δαμασκό, μετά τη σφαγή που εξαπέλυσαν οι Δρούζοι κατά των Μαρωνιτών το καλοκαίρι του 1860. Η οικογένεια Χωρέμη που δεν λησμονεί το προσφυγικό της παρελθόν, ανοίγει τις πόρτες της στους φυγάδες και ανοίγεται και η ίδια σε νέες, γόνιμες επιμέλειες. Και μαζί, ολόκληρο το νησί. Η Σύρος γίνεται τόπος γόνιμης ώσμωσης αυτοχθόνων και μετοίκων και η συριανή ζωή ένα πολύχρωμο μωσαϊκό.

Ο μυθιστορηματικός κύκλος κλείνει όταν ο Ζαννής Χωρέμης, γερμένος στην κουपाσιή του πλοίου που θα τον φέρει στον Πειραιά στο τέλος της συριανής περιπέτειας της χιωτικής οικογένειάς του, θα δει την προκυμαία της Σύρου να κατακλύζεται από μια νέα φουρνιά Χιωτών, τσακισμένων από τον φονικό σεισμό του 1881 που μετέτρεψε σε ερείπια τα τρία τέταρτα του νησιού. «Εδώ ήρθαμε», θα μονολογήσει. Και είναι αυτό το «εδώ ήρθαμε» ένα έμμεσο, πικρό σχόλιο στην αέναη περιπέτεια του εκπαιρισμού και της προσφυγιάς. Εδώ που ήρθαμε κάποτε, τώρα έρχονται άλλοι μακάρι σ' αυτή την παλίρροια και την άμωπη των αναχωρήσεων και των αφίξεων, των ανταλλαγών και των πολιτισμικών δανείων να γεννηθεί μια νέα πατρίδα που θα γονιμοποιείται από το έτερο και το διαφορετικό και θα πλαταίνει αξιοποιώντας το ανεκτίμητο κεφάλαιο του. **Α**

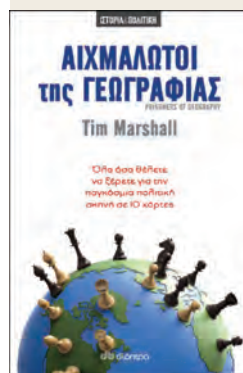
«Πέρα Δώθε», Χριστίνα Πουλίδου, εκδ. Μεταίχμιο, σελ. 449

Γιατί είμαστε αιχμάλωτοι της Γεωγραφίας

Ο Tim Marshall μας εξηγεί με χάρτες
τα γιατί της Ιστορίας (Διόπτρα)

Της ΖΩΗΣ ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ

Χάρτες. Και φυσικά σύνορα. Χάρτες. Και άσκηση πολιτικής. Χάρτες. Και η αναλλοίωτη γεωγραφική πραγματικότητα. Αν οι πολιτικές κινήσεις στη διεθνή σκακιέρα εξηγούνται με όρους συγκυριακής άσκησης πολιτικής που την καθοδηγούν οι καθημερινές διακυμάνσεις, όπως αυτές διαμορφώνονται από την οικονομία, τις κοινωνικές συγκρούσεις, τη διεθνή επικαιρότητα, τις βραχυπρόθεσμες ή μεσοπρόθεσμες επιδιώξεις των ισχυρών, είναι οι χάρτες που μας εξηγούν το γιατί. Ο Tim Marshall με το βιβλίο του «Αιχμάλωτοι της Γεωγραφίας» προσεγγίζει αυτό το γιατί. Στο μικροσκόπιο του οξυδερκούς συντάκτη του Sky News, του πολεμικού ανταποκριτή στους πολέμους της Κροατίας, της Βοσνίας, του Αφγανιστάν, του Ιράκ, στο Λίβανο και το Ισραήλ, μπαίνει η πανάρχαια και παραγνωρισμένη στις μέρες μας σχέση της λήψης πολιτικών αποφάσεων και της γεωγραφικής πραγματικότητας. Ο λόγος του Marshall δεν είναι απλά ενδιαφέρων γιατί καταπιάνεται με μία παράμετρο, αυτή της ασκούμενης από τα κράτη πολιτικής με την τοποθέτηση του «γεω» πριν την πολιτική, παράμετρο αθέατη για τους πολλούς. Είναι συναρπαστικός, συχνά καθηλωτικός, γιατί βάζει τον αναγνώστη να διακρίνει την ιστορική πορεία των γεγονότων όπως αυτά διαμορφώθηκαν από το «γεω», τη σύγχρονη αξία των τριών αυτών γραμμάτων, αλλά και τη μελλοντική προβολή των εξελίξεων εξαιτίας της γεωπολιτικής. Τα βαθύτερα αίτια των βίαιων εκκαθαρίσεων και της ένταξης περιοχών σε σφαίρες επιρροής αποτέλεσαν το έναυσμα για την ενασχόληση του με τη γεωπολιτική παράμετρο των διεθνών εξελίξεων. Αρχικά, μια φαινομενικά ασήμαντη κοιλάδα στη Βοσνία που έπρεπε, σύμφωνα με τους στρατιωτικούς να καταληφθεί, όπως αργότερα στο Κόσσοβο, πιο μετά στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Συρία, αποκάλυπτε στον συγγραφέα τον τρόπο λήψης αποφάσεων για μείζονες στρατιωτικές επιχειρήσεις με καθοριστικές πολιτικές συνέπειες. Τον Marshall απασχολούν δέκα περιοχές του πλανήτη, στις οποίες η γεωγραφία παίζει διαχρονικά καθοριστικό ρόλο στην άσκηση πολιτικής. Αρχίζει με τη Ρωσία, που είναι και ο σημαντικότερος

χώρος σχέσης γεωγραφίας και πολιτικής στον πλανήτη. Η απέραντη επίπεδη έκταση της βορειοδυτικής πεδιάδας, το μαλακό υπογάσριο της χώρας που δέχεται ιστορικά αλλεπάλληλες επιθέσεις. Τα λιμάνια που παγώνουν το χειμώνα, η ενεργειακή αυτάρκεια της χώρας και η ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης, οι απέραντες απρόσιτες εκτάσεις, η ακανόνιστη Σιβηρία, όλα αποτελούν ένα ολόκληρο πλέγμα προβλημάτων και λύσεων. Ακολουθούν η Κίνα, με την επιθυμία της να εξελιχθεί σε δύναμη δύο ωκεανών, με την αλματώδη ανάπτυξη της, με τα στεγανά της

στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι ΗΠΑ παρουσάζονται σε συνάρτηση με την ιστορική διαδρομή της διαμόρφωσής τους, καθώς αναλύεται η φυσική ασφάλεια και ενότητα που ακολουθεί τους Αμερικανούς, τόσο διαφορετικούς αλλά και τόσο συμπαγείς κάτω από την έννοια του έθνους. Συνεχίζει με τη Δυτική Ευρώπη, την Αφρική, τη Μέση Ανατολή, την Ινδία και το Πακιστάν, την Κορέα και την Ιαπωνία, τη Λατινική Αμερική, παρουσιάζοντας τον καταλυτικό ρόλο οροσειρών, ποταμών, πεδιάδων, γεωφυσικών σχηματισμών, λιμανιών για την οικονομία, την κοινωνική διάρθρωση, τις διεθνείς σχέσεις, τις συμμαχίες και τις συρράξεις. Για να καταλήξει στην Αρκτική που αποτελεί και την πραγματική έκκληση του βιβλίου, διότι μοιάζει αυτό το δυσπρόσιτο και αφιλόξενο κομμάτι του πλανήτη να αποτελεί ένα πεδίο μάχης που το ορίζει ο φόβος και η απληστία των κρατών.

Η γεωγραφία για τον Marshall είναι ένα είδος φυλακής. Ορίζει τι μπορεί να κάνει ένα έθνος, ποια περιθώρια δραπέτευσης μπορούν να δημιουργήσουν οι ηγέτες. Με το βιβλίο του ανοίγει ένα παράθυρο σε μια άλλη οπτική των εξελίξεων, πολύ προκλητική, πολύ στερεή στη δομή της, εξαιρετικά εύληπτη για τον απλό αναγνώστη. Και μας υπενθυμίζει ότι, ενώ έχουμε απλώσει τα χέρια μας στα άστρα, ίσως πρέπει να τα ενώσουμε ξανά εδώ στη γη για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις συνεχείς και καθοριστικές για την πορεία μας προκλήσεις. **●**

Αιχμάλωτοι της Γεωγραφίας - Η παγκόσμια γεωπολιτική σκηνή σε 10 χάρτες, Tim Marshall, Εκδόσεις Διόπτρα, Μετάφραση Σπυρίδων Κατσούλας

«ΔΙΟΠΤΡΑ BOOKS & LIFE» ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΜΕ ΒΙΒΛΙΑ & ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Το «Διόπτρα Books & Life», ένας ολοκαίνουργιος χώρος με πρωταγωνιστή το βιβλίο, προσγειώθηκε πρόσφατα στην «γειτονιά των εκδοτών». Οι εκδόσεις Διόπτρα επέστρεψαν στο κέντρο μετακομίζοντας στην παλιά τους γειτονιά, στο μέρος που όλα ξεκίνησαν, και συγκεκριμένα στη οδό Σόλωνος 93-95, λίγα στενά πιο πάνω από τον παλιό τους χώρο που ήταν στη Χαριλάου Τρικούπη 13.

«Από εκεί ξεκινήσαμε κι εκεί πιστεύουμε ότι αναπνέει το βιβλίο» μας λέει ο εκδότης Γιώργος Παπαδόπουλος όταν τον ρωτάμε για τον νέο χώρο καθώς και για το τι τον οδήγησε στην απόφαση να επιστρέψει ο εκδοτικός οίκος στην παλιά του γειτονιά. «Βλέπουμε τον μαρασμό που έχει επέλθει τα τελευταία χρόνια και θέλουμε η παρουσία μας να τονώσει την περιοχή και το βιβλίο. Για το λόγο αυτό επενδύσαμε "παράλογα" πολλά στη δημιουργία ενός τόσο ελκυστικού σημείου που θέλουμε να γίνει σημείο αναφοράς για το βιβλίο με τις ποικίλες εκδηλώσεις που θα γίνονται, τις λέσχες ανάγνωσης, τα σεμινάρια αυτοβοήθειας και όχι μόνο, αλλά και τις πολλές παιδικές εκδηλώσεις – για αυτό και έχουμε σχεδιάσει και μια εξέδρα για παιδιά. Ήδη οι αντιδράσεις όλων στη γειτονιά είναι συγκινητικές: νιώθω ότι μας περίμεναν καιρό».

Πραγματικά, ο διώροφος χώρος του «Διόπτρα Books & Life» έχει σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο ώστε να χαρίζει στους βιβλιόφιλους εκείνο το αίσθημα φιλοξενίας

και ζεστασιάς που αναζητούν όταν ξεκινούν να διαβάζουν ένα βιβλίο σε μια γωνιά του καναπέ τους. Γι' αυτό το λόγο το ισόγειο είναι αρκετά μεγάλο, ώστε να χωράει όχι απλώς πολλά βιβλία αλλά και άνετα καθιστικά που θα λειτουργούν σαν το καθιστικό του σπιτιού μας. Το δεύτερο επίπεδο, από την άλλη, έχει διαμορφωθεί ως ένας χώρος εκδηλώσεων στον οποίο μπορούν να βρεθούν έως και 110 άτομα. Ωστόσο, δεν θα χρησιμοποιείται μόνο για μεγάλες εκδηλώσεις αλλά και για μικρότερες και περισσότερο αλληλεπιδραστικές, όπως τα σεμινάρια, οι λέσχες ανάγνωσης και οι τάξεις διαλογισμού.

«Στόχος μας ήταν η δημιουργία ενός βιβλιοπωλείου που η πνευματικότητα, η απλότητα και η οικειότητά του θα υπερτερούν του εμπορικού του χαρακτήρα» μας εξηγούν οι αρχιτέκτονες του χώρου, Χρίστος Δελνικόλας και Έρην Κωνσταντάκου του γραφείου ΙΚΝΟΣ. «Με δεδομένο πως το βιβλίο είναι το μέσο αναζήτησης "απαντήσεων", θέλαμε ο χώρος του "Διόπτρα Books & Life" να δίνει σε όλους τη δυνατότητα χώρου και χρόνου, να αναρωτηθούν για όσα επιθυμούν ο νους και η ψυχή τους».

Όσο για την αίσθηση που ελπίζουν ότι θα έχει ο καθένας μας ξεχωριστά όταν θα μπαίνει στον «Διόπτρα Books & Life» μας είπαν: «Επιλέχθηκαν απλά, φυσικά υλικά και χρώματα, που αφήνουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο στο βιβλίο και η χαλαρή και όχι ασφυκτική για μακροχρόνια διαμόρφωση που δίνει αναπνοές και στάσεις στο χώρο, με σκοπό την ηρεμία και την

Ο εκδότης
Γιώργος Παπαδόπουλος και οι
αρχιτέκτονες
Χρίστος Δελνικόλας και
Έρην Κωνσταντάκου μας
μιλάνε για την
επιστροφή των
εκδόσεων
Διόπτρα σε νέο
χώρο στα
Εξάρχεια.

Της **ΝΙΚΟΛΕΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ**

αλληλεπίδραση του επισκέπτη με αυτόν». Ωστόσο, πέραν του εσωτερικού του χώρου, δεν γίνεται κανείς να αγνοήσει και το γεγονός ότι τοποθέτησή του στα Εξάρχεια αποτελεί τόσο ένα συμβολισμό για τη φυσιογνωμία των εκδόσεων Διόπτρα, όσο και μία επιπλέον «δοκιμασία» που έπρεπε να αντιμετωπίσουν ανάλογα οι αρχιτέκτονες: «Η επιστροφή του "Διόπτρα Books & Life" στα Εξάρχεια ήταν εκ των ων ουκ άνευ για τον αυτοπροσδιορισμό και την επιβεβαίωση της ταυτότητάς του ως ιστορικού εκδοτικού οίκου. Όμως, η καλή ένταξη στην περιοχή απαιτεί να λάβει κανείς υπόψη του τις ιδιαιτερότητές της. Στην περίπτωση μας, καθόρισε και το υλικό της όψης και την επιλογή δημιουργίας graffiti στα ρολά, που θα υλοποιηθεί σύντομα».

Τι όμως επιθυμούν οι εμπνευστές του εγχειρήματος να αισθάνεται ο κάθε επισκέπτης του νέου χώρου όταν περνάει την πόρτα του «Διόπτρα Books & Life»; Ο εκδότης Γιώργος Παπαδόπουλος σχολιάζει: «Θέλουμε να τους προσκαλέσουμε να έρθουν σπίτι τους: να νιώσουν οικειότητα από την πρώτη στιγμή που θα μπουν μέσα. Αυτός είναι και ο λόγος που υπάρχουν πολλά σημεία που μπορεί κάποιος να αποκαλέσει "καθιστικά". Δεν είναι απλά ένα χώρος με ράφια και βιβλία, αλλά κάπου που με ηρεμία και κάτω από τους ήχους κλασικής μουσικής μπορεί ο αναγνώστης να περιπλανηθεί στα βιβλία μας. Αλλά περισσότερο από όλα θέλουμε να νιώσουν τη ζεστασιά μας και τον ενθουσιασμό μας. Γιατί ό,τι κάνουμε το κάνουμε έχοντάς τους στο μυαλό μας αλλά και στην ψυχή μας». Το «Διόπτρα Books & Life» σχεδιάστηκε όχι απλά ως ένας ακόμα απρόσωπος χώρος πώλησης βιβλίων, αλλά έχοντας ως βάση το γενικότερο όραμα των εκδόσεων Διόπτρα: «βιβλία που μας κάνουν καλύτερους και βελτιώνουν τη ζωή μας, δράσεις που προσφέρουν γνώση και ψυχαγωγία, εκδηλώσεις που μας φέρνουν πιο κοντά σε αγαπημένους συγγραφείς, προγράμματα που αποσκοπούν στην αγωγή και φαντασία των παιδιών». ●

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

ΑΚΟΜΗ

Αλαντίν (ALADDIN) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκάι Ρίτσι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μένα Μασούντ, Ναόμι Σκοτ, Γουίλ Σμιθ, Μπίλι Μάγκνουςεν

JUST THE FACTS

Αλαντίν (1/2)

Η παραμυθοχώρα που λέγεται Ντίσνεϊ

Σκότωση το αφεντικό μου (1/2)

Φόνος μετά ελαφρυνοτικών

Ενας πιστός άντρας (1)

Παθητικό αντικείμενο ερωτικού πόθου

Ο παραλίας (1/2)

Lost in space

Το σουτιέν (1)

Το τρένο θα σφυρίξει τρεις φορές

Το πρόβλημά μου είσαι εσύ (-)

Η Αντέλ Ενέλ συναντά την Οντρέ Τοτού

Everything is wonderful (-)

Όλα είναι υπέροχα στη Νέα Υόρκη

Το Brightburn: Ζωντανή κόλαση (-)

Η κόλαση της μητρότητας

Χοιροστάσιο (1)

Γουρούνια και μαργαριτάρια

Κάπου στην Ανατολή ένα χαμίνι ονόματι Αλαντίν βρίσκει ένα μαγικό λυχναρί σε μια μυστική κρύπτη. Το Τζίνι που απελευθερώνεται του δίνει την ευκαιρία της πραγματοποίησης τριών ευχών αλλά και τη συμβουλή να τις χρησιμοποιήσει συνετά. Ο Αλαντίν θα προσπαθήσει να ακολουθήσει την παραπάνω συμβουλή, αλλά μόλις αντικρίζει την Τζάσμιν, την όμορφη κόρη του Σουλτάνου, τα χάνει κι ακολουθεί μια αυτοκαταστροφική συμπεριφορά στην προσπάθειά του να κλέψει την καρδιά της.

Το κινούμενο σχέδιο της Ντίσνεϊ είχε γνωρίσει τεράστια εμπορική και καλλιτεχνική επιτυχία (2 όσκαρ —μουσικής και τραγουδιού—μεταξύ 5 υποψηφιοτήτων) το 1992. Η απόφαση της εταιρείας να επενδύσει στη live action μεταφορά (όπως συνέβη και με τα «Το βιβλίο της ζούγκλας» και «Η πεντάμορφη και το τέρας») του μύθου με τα υπτάμενα χαλιά και τα μαγικά τζίνια, εμπεριείχε αρκετή δόση ρίσκου, αλλά το αποτέλεσμα τη δικαιώνει παρότι το τρέιλερ που είχε κυκλοφορήσει πριν από λίγο καιρό δεν μας άφηνε και πολλές υποσχέσεις για κάτι καλό. Όμως η σκηνοθεσία του απρόβλεπτου και δίχως επιτυχία εδώ και καιρό Γκάι Ρίτσι κινήθηκε προς τη σωστή κατεύθυνση, αφού η αίσθηση του παραμυθιού είναι ισχυρή από κάθε άποψη, χωρίς να γίνεται ούτε καταχρηστική ούτε παράταιρη. Χιούμορ, δράση, γλυκός —αλλά όχι γλυκανάλατος— συναισθηματισμός, εφέ, πρωταγωνιστές... Τα πάντα είναι λειτουργικά δομημένα και υπηρετούν πιστά το αρχικό πνεύμα του «Αλαντίν», ενώ το πλέον θεαματικό στοιχείο του φιλμ είναι το χαβαλετζίδικο Τζίνι του Γουίλ Σμιθ. Θυμίζουμε ότι στην ταινία κινουμένων σχεδίων του 1992 το Τζίνι ήταν η μεγάλη ατραξιόν χάρη στην ανεπανάληπτη φωνητική ερμηνεία του Ρόμπιν Γουίλιαμς. Εδώ ο Σμιθ, λουσμένος στο απόκοσμο μπλε χρώμα και με την ιδιосуγκρασιακή συμπεριφορά του έγκλειστου για χιλιάδες χρόνια στα στενά όρια του λυχναριού πνεύματος, κάνει τα δικά του κόλπα προσδίδοντας γοητεία, χάρη και αυτοσαρκασμό (η γυμναστική με βάρη μπροστά στο μαγικό καθρέφτη) στην ταινία. Φυσικά ο κακός δεν θα μπορούσε να λείπει κι έχει τη μορφή του βεζίρη Τζαφάρ που ονειρεύεται να αποκτήσει τη θέση του Σουλτάνου, ενώ τα ζώα έχουν το δικό τους πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή τη live έκδοση παραμυθιού. Το πιθηκάκι του Αλαντίν είναι καταλύτης για να τη βγάλει καθαρή ουκ ολίγες φορές ο ιδιοκτήτης του, ενώ μόνο ασημαντοί δεν είναι τόσο ο υποχθόνιος παπαγάλος του βεζίρη όσο και η επιβλητική τίγρης της Τζάσμιν. Μια χαρά είναι λοιπόν ο νέος «Αλαντίν», ενώ ακόμη και οι μουσικοχορευτικές σκηνές (που συνήθως τις βαριέμαι αφόρητα) έχουν επίσης θετικό πρόσημο: εκτός από ελάχιστες είναι και απολαυστικές. Ειδικά το σπαρταριστό χορευτικό του Αλαντίν και της Τζάσμιν βάζει κάτω ακόμη και τα καλύτερα νούμερα του Μπόλιγουντ!

► Μια τρυφερή βουβή ερωτική ιστορία είναι το «Σουτιέν» (The Bra) (**) του γερμανού Βάιτ Χέλμερ που βάζει τον οδηγό ενός τρένου (Μίκι Μανόλοβιτς) που διασχίζει τους πρόποδες του Καυκάσου να αναζητά την ιδιοκτήτρια ενός χαμένου σουτιέν.

► Στην κωμική ταινία του Πιέρ Σαλβατορι «Το πρόβλημά μου είσαι εσύ» (-), με τις Αντέλ Ενέλ και Οντρέ Τοτού, η χήρα ενός αστυνομικού με έκπληξη της ανακαλύπτει ότι ο άντρας της ήταν διαφθαρμένος.

► Στην αισθηματική κομεντί «Everything is wonderful» (-) που αποτελεί σκηνοθετικό ντεμπούτο της ηθοποιού Πία Μέχλερ, η Τόνια Σωτηροπούλου και η σκηνοθέτιδα μοιράζονται ξένοιαστες ρομαντικές στιγμές στο Μπρούκλιν.

► Το «Brightburn: Ζωντανή κόλαση» (-) του Ντέιβιντ Γιαροβέσκι είναι ένα θρίλερ με την Ελίζαμπεθ Μπανκς να αναρωτιέται πότε επιτέλους θα γίνει μπτέρα, αλλά όταν συμβαίνει αυτό το μετανιώνει 1.000 φορές.

► Το «Χοιροστάσιο» (**) του Πιέρ Πάολο Παζολίνι μοιράζει την πολιτική αλληγορία του μεταξύ δύο χρόνων και δύο χαρακτήρων με χτυπητές διαφορές, αμέτρητες αδυναμίες αλλά και κοινή μοίρα.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Πέδρο, Μάλικ
ή μήπως κάποια
έκπληξη;

Must see

Η μεγάλη γιορτή του Ισπανόφωνου Κινηματογράφου στην Αθήνα επιστρέφει για 4η χρονιά με πάνω από 30 ταινίες σε πρώτη πανελλήνια προβολή, αφιερώματα, διεθνείς καλεσμένους και πλούσια events. Από τις 28 Μαΐου έως τις 6 Ιουνίου στους κινηματογράφους Ελληνής και Νιρβάνα, την Ελληνο-αμερικανική Ένωση και το ExileRoom.

Σκότωσα το αφεντικό μου (Rebelles) **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλάν Μοντουί

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σεσίλ ντε Φρανς, Γιολάντ Μορό, Όντρεϊ Λαμί

Η Σάντρα, πρώην νικήτρια επαρχιακών καλλιστειών, επιστρέφει στο σπίτι της μητέρας της μετά από απουσία 15 ετών. Πιάνει δουλειά στο τοπικό εργοστάσιο, αλλά δεν τα πάει καλά. Μια μέρα ο προϊστάμενός της αποπειράται να τη βιάσει και κατά λάθος τον... σκοτώνει μπροστά σε δύο συναδέλφους της. Μόλις οι τρεις γυναίκες ανακαλύπτουν ότι ο νεκρός έκρυβε στην τσάντα του αμέτρητα χρήματα αποφασίζουν να τα κρατήσουν.

Μαύρο χιούμορ, κανιβαλισμός με κομμένα πέν και σεξουαλικές κακοποιήσεις, ταξικό προφίλ με ευρηματικές αναφορές στο κίνημα «MeToo» και τη γυναικεία χειραφέτηση. Ο σεναριογράφος Αλάν Μοντουί στην πρώτη σκηνοθετική απόπειρά του καταφέρνει να συνδέσει έξυπνα το μακάβριο χιούμορ, τις ιδιοφυείς ατάκες και τους γραφικούς χαρακτήρες με ένα εμπνευσμένο σχόλιο για την κοινωνική θέση της γυναίκας, παρότι το όχημά του κάποια στιγμή ξεμένει από καύσιμα. Η υπέροχη Σεσίλ ντε Φρανς ξανά σε ένα κόντρα ρόλο καταφέρνει να κλέψει την παράσταση και συνθέτει αχτύπητο δίδυμο με τη Γιολάντ Μορό.

Ενας πιστός άντρας

(LE HOMME FIDÈLE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λουί Γκαρέλ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λουί Γκαρέλ, Λετίσια Κάστα, Λίλι-Ρόουζ Ντεπ

Ο Αμπέλ ξανασυναντά τη Μαριάν οκτώ χρόνια μετά από τον χωρισμό τους με αφορμή την κηδεία του παλιού κολλητού του και συντρόφου της Μαριάν, Πολ. Παρά το πένθος ο Αμπέλ διεκδικεί και πάλι την καρδιά της Μαριάν, μοιάζοντας να τα καταφέρνει ώπου κάνει την εμφάνισή της η σέξι αδελφή του θανόντα.

Στη δεύτερη σκηνοθετική δουλειά του ο ηθοποιός Λουί Γκαρέλ υμνεί τα ψευδικά τρίγωνα με τις ατελείωτες ποικιλομορφίες και αμπελοφιλοσοφίες τους. Συνεργαζόμενος στο σενάριο με τον σπουδαίο Ζαν Κλοντ Καριέρ, ο Γκαρέλ θυμίζει παλιές εποχές του γαλλικού σινεμά όπου ο πόλεμος αντρών - γυναικών δεν τελείωνε ποτέ. Όμως σε αυτό το δοκίμιο περιέριτος ή απιστίας πέραν της παθητικής αντρικής φύσης σε όλα τα κρίσιμα αισθηματικά διλήμματα, τα υπόλοιπα στοιχεία του φιλμ είναι διανθισμένα χωρίς ιδιαίτερο βάθος σκέψης. Ελάχιστες ψυχολογικές διαβαθμίσεις, μια αίσθηση βαρεμάρας, ενδιαφέρον που φθίνει όσο περνά ο χρόνος και κομικά διαλείμματα που δεν βγάζουν πάντα γέλιο.

Ο παραλίας (THE BEACH BUM) *1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χάρμονι Κορίν

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάθιου Μακ Κόναχι, Σνουπ Ντογκ, Ζακ Εφρον, Μάρτιν Λόρενς

Ο Μούντογκ είναι ένας θεοπάλαβος συγγραφέας που ζει χωρίς κανόνες και «πρέπει» και σχεδιάζει να γράψει το «επόμενο μεγάλο αμερικανικό μυθιστόρημα».

Η εκκεντρική εμφάνιση του Μάθιου Μακ Κόναχι, το αιρετικό αλλά χοντροκομμένο χιούμορ, η φευγάτη γραφή και μερικές ακόμη ανορθογραφίες στο πειραγμένο σενάριο κάνουν την υπερβολικά άνιση άποψη του Χάρμονι Κορίν (σκηνοθέτης του «SpringBreakers» και σεναριογράφος του «Kids») γύρω από το αμερικανικό όνειρο, την καταπιεστική πολιτική ορθότητα και τη σημασία της Τέχνης να έχει ένα σχετικό ενδιαφέρον. Όμως ο «Παραλίας» δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια απλοϊκή εικονογραφία της ματαιότητας και του κυνηγητού της φήμης, που ξεκινά ως σκεπτόμενη φάρσα για να καταλήξει σε κακόγουστο ανέκδοτο.

Χαίρεται... είναι μια όμορφη δεσποινίς που έχω «γνωρίσει» στη δουλειά μου στη Γλυφάδα, έχει έρθει ήδη 3 φορές και δεν ξέρω, χωρίς να φανώ και πέφτουλας και να δημιουργήσω αμπαξία αλλά και θέμα στη δουλειά μου... να της ζητήσω να βγούμε για καφέ ή να της ζητήσω το προφίλ της; Το ότι βάζω το «γνωρίσει» είναι επειδή δουλεύω σε χώρο για μασάζ...

Υ.Γ. Κάτι ακόμα, το να κάνεις να ζηλέψει κάποιος μπορεί να βοηθήσει να ξεκαθαρίσει μια κατάσταση ή θα την κάνει χειρότερη;

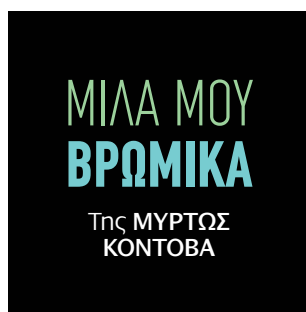
Τι πιστεύετε;

Πιστεύω πως δε θα 'ταν κακό να κάνουμε έτσι λίγο μια προσπάθεια να συνέλθουμε σ' αυτή τη στήλη διότι έρχονται και εκλογές και όσο να 'ναι μια κάποια σοβαρότητα τη θέλει η κλίση.

Υ.Γ. 1 Από αυτά που γράφετε συμπέρανα ότι δουλεύετε σε επιχείρηση μασάζ και ήρθε μια όμορφη κοπέλα και της κάνετε μασάζ και τώρα θέλετε να βγείτε μαζί της διότι σας ενδιαφέρει ερωτικά και αναρωτιέστε με ποιον τρόπο να την πλησιάσετε. Η γνώμη μου είναι να μην την πλησιάσετε διότι δεν υπάρχει τρόπος να πλησιάσετε μια άσχετη πελάτισσα που έρχεται να χαλαρώσει μισή ωρίτσα και να επιστρέψει στις σκοτούρες αυτού του μάταιου βίου χωρίς να 'χει να σκέφτεται κι από πάνω πώς θα αντιμετωπίσει κάποιον που ξαφνικά του τη βάρεσε και τη γουστάρει. Ό,τι και να της πείτε, είτε για καφέ, είτε για τσάι, είτε για χαμόγελο, είτε για

facebook, αν δεν ενδιαφέρεται, θα νιώσει αμήχανα, άβολα, κουλά. Εκτός αν σας έδωσε κάποιο σχετικό σήμα ότι ενδιαφέρεται. Αν ναι, η γνώμη μου είναι να την πλησιάσετε ανοίγοντας πρώτα μια χαλαρή συζήτηση χωρίς να ζητήσετε τίποτα και την επόμενη φορά που θα έρθει, ανάλογα με το πώς τη βλέπετε να αντιδρά, να αποφασίσετε την κίνησή σας. Η οικειότητα έρχεται χωρίς βιασύνη.

Υ.Γ. 2 Τι σημαίνουν τα αποσιωπητικά μετά τη λέξη «μασάζ»; Τίποτα, απλώς τα βάλατε για έμφαση; Α οκ.

Καλησπέρα. Καταρχάς, κυρία Κοντοβά, πολύ ευρηματικός και ευφάνταστος ο τρόπος γραφής σας. Κατά δεύτερον θα ήθελα το email της 30 χρόνων, κορίτσαρος 1.75 του τεύχους 702, αν είναι εύκολο για να της εξηγήσω τα λάθη της. Μετά τιμής, Γ.Π.

Όσο και να με καλοπιάνετε μέιλ δεν δίνω. Αν ο κορίτσαρος διαβάζει –που εννοείται πως διαβάζει– και ψάχνει κάποιον να της εξηγήσει τα λάθη της, είμαι βέβαιη ότι θα βρεθεί ο τρόπος να της δώσετε τις πολύτιμες συμβουλές σας για το πώς θα πορευτεί στο σωστό μονοπάτι. Καλή επιτυχία εύχομαι.

Μυρτώωωωωωωωωωω, πού είσαι; Δεν αντέχω άλλο, θέλω να το μοιραστώ!!! Μυρτούδι μου, έχω γνωρίσει έναν άντρα... αχ!!! Άντρας, με Α κεφαλαίο. Εξαιρετική ευφυΐα, για να ξεκινήσω από τα θεωρητικά, που είναι και ζωτικές σημασίας πράγματα για εμάς τα εγκεφαλικά κορίτσια. Κορμί δυνατό (χμμ, το πάνουμε το υπονοούμενο;), δάχτυλα μαγικά!! Μοναδική τεχνική σεξ, αλήθεια, έχω λιώσει σαν το βούτυρο στον ήλιο!! Και Κύριος (κι άλλο κεφαλαίο γράμμα) στους τρόπους και στη συμπεριφορά! Όλα αυτά στην απίστευτη ηλικία των fifty something;;; Τα χάνω τα λογάκια μου... Οι οργανισμοί έρχονται απανωτά, ο επόμενος πριν καν να φύγει ο προηγούμενος! Μου γαμάνε το κορμί, το μυαλό, όλα, με έχει κάνει άνω κάτω!! Ακόμη κι εξ αποστάσεως, σε άσχετη στιγμή, με μνημ τριών λέξεων κι άντε να τη συμμαζέψεις την κάβλα μετά και να μπεις σε μίτινγκ. Και θα μου πεις «σιγά, ρε κοπελιά, κάβλωσες κι εσύ και νομίζεις ότι κάτι έγινε». Κι όμως... Δεν είναι χτεσινή υπόθεση, ούτε στιγμιαία διάθεση, κοντεύει ένας χρόνος!! Κι έχω σαφέστατη εικόνα του τι κυκλοφορεί. Μήπως δεν έχω φάει χρόνος και καιρούς να αναζητώ αυτό το πλάσμα που πίστευα πως υπάρχει μόνο στη φαντασία; Κι αυτός ήταν εκεί, δίπλα μου, Μυρτούλα! Ο θεός ήταν μέρος της καθημερινής μου ρουτίνας, για πολύ καιρό προτού εμφανιστεί η αφορμή για να επεκταθεί η κουβέντα μας πέρα από το «καλημέρα σας» και το «πώς είστε». Κορίτσια μου, ωραίες οι βόλτες οι νυχτερινές, αλλά είμαι σίγουρη πως ότι το υπέροχο σεξ το βρίσκεις την ημέρα, στις απλές δραστηριότητες που έχουμε όλοι. Τον νου σας! Φιλιά πολλά, Μία Άλλη

Να πείτε σ' αυτόν με το δυνατό κορμί και τα μαγικά δάχτυλα ότι είναι εξίσου τυχερός μ' εσάς. Ποιος άντρας δε θα 'θελε δίπλα του μια γυναίκα που να λέει τη φράση «λιώνω σα βούτυρο στον ήλιο»;

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Δικηγόρος 30χρονος, εργαζόμενος σε Νομική εταιρεία, εξαιρετικής οικογένειας, με δύο master και διδακτορικό, ευκατάστατος, €3.000 μηνιαίως, μεγάλη ακίνητη περιουσία, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ανοίγεις επικοινωνιακά, εκμεταλλεύσου

το και μην τα μαζεύεις για να ξεσπάσεις

Ευπρόσδεκτη για σένα αλλαγή ο Ήλιος και ο Ερμής στους Διδύμους (21) αφού αρχίζεις να σκέφτεσαι κάπως θετικότερα και να συνεννοείσαι καλύτερα με όλους. Δραστηριοποιείσαι και κινητοποιείσαι θετικά εξαιτίας θεμάτων που αφορούν τη ρουτίνα, τα παιδιά και την ερωτική σου ζωή. Περισσότερες έξοδοι, μετακινήσεις κι ίσως μία εκδρομή είναι στο μενού. Χρειάζεται να παραμείνεις ιδιαίτερα προσεκτικός με τα χρήματά σου, καθώς περιμένεις και καλά νέα κι απρόοπτα έξοδα. Σε προσωπικό επίπεδο, τείνεις να γίνεις αρκετά δυσάρεστος στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον, πράγμα που στοιχίζει σε ηρεμία και τελικά σε συναισθηματική ασφάλεια. Προσπάθησε να μην τα βάλεις με τις καταστάσεις και τους ανθρώπους σου για ό,τι κάνουν ή δεν κάνουν ή για τον τρόπο που λειτουργούν. Ίσως σε βοηθήσει περισσότερο να δεις γιατί ταραζέσαι εσύ τόσο πολύ και αντί να εκνευρίζεις, να συζητήσεις τι μπορείτε να κάνετε καλύτερα.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ηρεμείς εξαιτίας οικονομικής και συναισθηματικής βελτίωσης

Σε πιο ήρεμη φάση σε εισάγουν ο Ήλιος κι ο Ερμής στους Διδύμους (21). Αρχίζεις να παίρνεις τα πράγματα λιγότερο προσωπικά κι απόλυτα κι έτσι γαληνεύεις, έστω κι αν κάνεις περισσότερα από πριν. Η επικοινωνία κι ο χρόνος με την οικογένειά σου σου δίνουν σταθερότητα, ενώ η ερωτική σου ζωή σου προσφέρει ικανοποίηση. Πρόσεξε τις ακρότητες στην υγεία και τη ρουτίνα σου για να αποφύγεις ωματικές ενοχλήσεις. Τα οικονομικά σου βελτιώνονται και καταφέρνεις να κεφαλαιοποιήσεις τη δημιουργικότητά σου. Συνεχίζεις να κυνηγάς γνωριμίες και τις επαφές που θα αυξήσουν το οικονομικό και συναισθηματικό σου κεφάλαιο. Υπάρχει όμως φόβος, αμφιβολία, παρασκήνιο κι οι συνήθειες στη ζωή σου εκκρεμότητες. Έτσι έρχεσαι αντιμέτωπος με χαρακτηριστικά και συνήθειες που οφείλεις να επανεξετάσεις για να προσεγγίσεις τους στόχους σου. Όπως διάβασα κάπου «κάθε νέα φάση της ζωής σου, απαιτεί έναν νέο σου εαυτό». Κι εσένα δεν σου αρέσουν οι αλλαγές.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ανάταση, πολλές νέες επιλογές, έξοδα και μια κάποια εθελotuφλία

Με τον Ήλιο και τον κυβερνήτη σου Ερμή στο ζώδιό σου (21) βγαίνεις από τη βαριά προηγούμενη περίοδο και ο νους σου ανακτά την ελαστικότητά του. Οι ιδιότητες που παίρνεις, οι γνωριμίες και οι προτάσεις λειτουργούν υποστηρικτικά, αν και σε βάζουν σε διλήμματα και υπερδραστηριότητα. Σχεδόν ανακουφιστικό. Θέματα οικογένειας και ακινήτων εξελίσσονται μετά από μία περίοδο στάσης. Βλέπεις πολλές εναλλακτικές στις σχέσεις σου και αυτό σε ανεβάζει, αλλά καλό θα ήταν να μην μπεις στον πειρασμό να ασχοληθείς με όλους και με όλα. Συνεχίζεις να έχεις ανησυχίες για την ερωτική σου ζωή, τα παιδιά και τα δημιουργικά σου πρότζεκτ. Χρειάζεται συγκύρισμα, όμως εσύ δεν είσαι έτοιμος να δεις το πρόβλημα καθαρά. Σεξουαλικά αναζητάς ό,τι σου είναι άνετο. Στο οικονομικό παίρνεις καθυστερούμενα, όμως ξεδεύεις πολλά για εκκρεμότητες σε σχέδια, χόμπι κι ελεύθερο χρόνο. Ιδανικά με αυτή τη σειρά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Στάσου στο ύψος σου και μην ασχολείσαι

με ό,τι δεν μπορείς να επηρεάσεις

Δεν φτάνουν στα αυτιά σου και τα πιο ευχάριστα

πράγματα με τον Ήλιο και τον Ερμή στους Διδύμους (21) κι αυτό σε αναστατώνει με άγχος κι αμφιβολίες. Ευτυχώς συνήθως προσέχεις για να έχεις στα οικονομικά σου, επειδή ίσως χρειαστεί να βάλεις χέρι στις οικονομίες σου για να κλείσεις χρέη και για θέματα υγείας και ευεξίας. Πάντως καλύτερη η πρόληψη, οπότε φρόντισε τον εαυτό σου, κυρίως κάνοντας ό,τι καλμάρει τα νεύρα σου και σε εκτονώνει. Η καριέρα κι ο γάμος σου συνεχίζει να σε κινητοποιεί κι όσο δεν ασχολείσαι με την ουσία των πραγμάτων, αντί για τις προσωπικές σου απόψεις, αυτά που κάνεις έχουν αποτέλεσμα. Αξιοποίησε τις φιλίες, τα χόμπι και τον ελεύθερό σου χρόνο γιατί μπορούν να σταθεροποιήσουν, ακόμη κι αν περνάνε σοβαρές αλλαγές. Επειδή τα κουτσομπολιά και οι συνεννοήσεις πίσω από την πλάτη σου δίνουν και παίρνουν, μην τ' αφήσεις να μπουν μέσα σου και φυσικά μη συμμετέχεις. Στάσου στο ύψος σου, έχεις βάσεις κι έχεις και μέλλον.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Κοινωνικοποιείσαι και γνωρίζεις κόσμο, εσωτερικά όμως κλείνεσαι

Ιδιαίτερα κοινωνική η περίοδος που σου ανοίγει ο Ερμής κι ο κυβερνήτης σου, Ήλιος, στους

Διδύμους (21). Ξεσκάς από τα επαγγελματικά με μεγαλύτερη ποικιλία στον ελεύθερό σου χρόνο και καινούρια σχέδια, υπάρχει μία ευχάριστη κινητικότητα. Να είσαι επιλεκτικός και προσεκτικός σε καταστάσεις που οι φιλίες, οι δουλειές και το ερωτικό παιχνίδι φαίνονται μερδεμένα για να μη σπαταλήσεις άδικα τον χρόνο σου. Θα σου είναι πιο εύκολο να διαχειριστείς το βάρος και το άγχος καταστάσεων που θέλεις να κλείσεις στις σπουδές, σε σχέση με τους συγγενείς σου, ακόμη και στις παρέες σου, αν το εκλαμβάνεις ως προσωπική επίθεση. Δεν είναι. Ούτε η αναπροσαρμογή καταστάσεων στον γάμο και την καριέρα σου. Είναι απαραίτητα για να προχωρήσεις. Φρόντισε όσο καλύτερα μπορείς την υγεία σου αποφεύγοντας να κλείνεσαι ψυχολογικά και να αναπαράγεις σενάρια στα οποία είσαι ο μεγάλος χαμένος. Και φυσικά μη θεωρείς τα πάντα στη ρουτίνα σου δική σου ευθύνη, δεν είσαι μόνος σου στον κόσμο, έχεις ανθρώπους.

Διδύμους (21). Προσπάθησε να μην μπεις στον πειρασμό να κάνεις πάρα πολλά εξαιτίας ανησυχίας και φόβου, αλλά χρησιμοποίησε την ευφυΐα και την κρίση σου για να δεις πώς μπορείς καλύτερα να γεφυρώσεις τα πρέπει και τις κοινωνικές προσδοκίες, με τον εαυτό σου. Δεν χρειάζεται ούτε πάρα πολλά λόγια το πράγμα. Καλό θα ήταν να μην μεπρδέψεις τα πράγματα στις φιλίες σου με την ερωτική σου διάθεση και τα χόμπι και τον ελεύθερο χρόνο σου με το πώς θα βγάλεις λεφτά. Να μη χρησιμοποιήσεις τους άλλους και να μην αφήσεις να χρησιμοποιηθείς για να καθυστερήσεις την ανασφάλεια ότι δεν είσαι μόνος. Μην ταιγκουνεύεσαι την επένδυση για επιμόρφωση, σπουδές, ταξίδια, επαγγελματικά και προσωπικά ανοίγματα. Βιώνεις μεγάλες αλλαγές μέσα από αυτά και είναι εξαιρετικά ωφέλιμες. Στον έρωτα, φρόντισε να μην πάρεις πίσω ό,τι έδωσες.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ανάσα ωραίων δραστηριοτήτων που σου δίνει δύναμη για τα πιο σημαντικά

Είχε παραρύνει το πράγμα και με τον Ήλιο και τον Ερμή στους Διδύμους (21) παίρνεις μία πολύ απαραίτητη κι ευπρόσδεκτη ανάσα. Φιλίες, χόμπι και σχέδια σε τσιγκλούν να δεις τα πράγματα διαφορετικά και να εμπλακείς σε εκδρομές, καινούριες παρέες, να δοκιμάσεις δραστηριότητες για να γίνεις καλύτερος και γενικώς να βγεις από τη ζώνη ασφαλείας σου. Ταυτόχρονα, έχεις νέα και ιδέες για παλιότερες προσπάθειές σου σε θέματα σπουδών, συγγενών και όσον αφορά προσωπικές γνωριμίες κι επαγγελματικές προτάσεις. Οι συνεργάτες κι ο σύντροφός σου συνεχίζουν να αποτελούν κίνητρο αλλά και πίεση για να δουλέψεις για τους επαγγελματικούς και προσωπικούς σου στόχους. Απόφυγε τον σκόπελο της δυσαρέσκειας και του να επιτίθεσαι επιφανειακά σε ό,τι δεν είναι όπως θέλεις. Αν και υπάρχει τεράστια αναδιοργάνωση στο κοινό πορτοφόλι σε προσωπικό κι επαγγελματικό επίπεδο, μην υποτιμάς την προσωπική σου αξία και ικανότητα να τις χειριστείς. Το ίδιο ισχύει και για τα ερωτικά πάθη της περιόδου, όσο δεν μπαίνεις σε υστερία θα βλέπεις πιο καθαρά.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Παίρνεις την αξία σου χρηματικά κι ερωτικά, αλλά αυτό σε εξαντλεί και σε αγχώνει

Αυξάνεται το κεφάλαιό σου στην ερωτική σου ζωή και τις επαγγελματικές σου συνεργασίες με τον Ερμή και τον Ήλιο στους Διδύμους (21). Τα όχι και τόσο καλά νέα είναι ότι προκαλείται υπερδραστηριότητα που μεταφράζεται σε διλήμματα και μία επίμονη αμφιβολία για το αν κάνεις σωστές επιλογές. Σε ερωτικό επίπεδο φρόντισε να κρατήσεις τις φιλίες, την καριέρα και το κρεβάτι σου χωριστά, μην το σκέφτεσαι καν, κακή ιδέα. Οι κινήσεις σου για να «πρώξεις» την επιμόρφωσή σου ή την επαγγελματική σου ζωή καλό θα ήταν να μην περιορίζονται στην επιφάνεια, χρειάζεσαι καινούριο πλαίσιο αναφοράς. Έτσι θα διευκολύνεις ιδιαίτερα την αναδιοργάνωση που διαδραματίζεται στις σχέσεις σου, προσωπικές κι επαγγελματικές. Μην φοβάσαι να φύγεις από τους γνωστούς σου ρόλους, μπορεί να έχει λίγο ταρακούνημα ή διαδρομή, αλλά τελικώς συνειδητοποιείς ότι αυτό που χρειάζεται να κρατήσεις από παλιές σχέσεις, συνεργασίες και κοινωνικούς κύκλους, μένει. Το περιττό φεύγει. Γι' αυτό ό,τι προκύψει στα ερωτικά σου, φρέσκο ή παλιό, κοίταξε το με άλλα μάτια.

ΤΟΞΟΘΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Πολλά, διάφορα κι όμορφα σου συμβαίνουν, μη διστάζεις να κάνεις το βήμα

Σε κοινωνικότερη φάση σε εισάγει ο Ήλιος κι ο Ερμής στους Διδύμους (21). Μέσα από την παρέα, τους συγγενείς, από κάποια επιμορφωτική δραστηριότητα ή ακόμη και γιατί πήγες σε κάποιο καινούριο μέρος, εμπλουτίζεται η κοινωνική σου ζωή. Ιδανικά αυτό έχει και το στοιχείο της νέας ερωτικής σχέσης ή της ανανέωσης της υπάρχουσας και πολλή διάθεση να κάνετε πράγματα μαζί. Ίσως και σοβαρότερα

πράγματα μαζί. Και σεξουαλικά παίρνεις τα πάνω σου για τους ίδιους λόγους, εκτός αν αφήσεις τις όποιες οικονομικές ανησυχίες να σου το χαλάσουν. Για την ακρίβεια, στο οικονομικό, έχεις την ευκαιρία να «πουλήσεις» τις ιδέες σου και τα δημιουργικά σου εγχειρήματα. Χρειάζεται όμως να είσαι έτοιμος να κάνεις την τεράστια αναπροσαρμογή ρουτίνας που αυτό απαιτεί και ιδανικά, να μην το κάνεις με αποκλειστικό κριτήριο το κέρδος. Έχε λίγο παραπάνω τον νου σου στο κοινό πορτοφόλι γιατί υπάρχουν έξοδα για τα παιδιά, για διασκέδαση, για τον σύντροφό σου, είναι εύκολο για σένα να το παρακάνεις.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Πολυτεχνήτης και αν δε τα κάνεις όλα λάθος, όχι ερημοσπίτης

Η ρουτίνα σου αρχίζει να θυμίζει λούνα παρκ και στο καλό του κομμάτι και στο κουραστικό, με τον Ήλιο και τον Ερμή στους Διδύμους (21). Οι ταχύτητες ανεβαίνουν και μοιράζεσαι ανάμεσα σε χίλια δύο πράγματα, εξαιτίας νέων επαγγελματικών-οικονομικών ευκαιριών και των δικών σου προσπαθειών να μην αμελήσεις τελείως το κομμάτι της προσωπικής σου ανάπτυξης. Παρέες, συνεργάτες, καινούριες προτάσεις, όλοι θέλουν ένα κομμάτι σου. Σε προσωπικό επίπεδο, καλό θα ήταν να μην αφήσεις το περιβάλλον στο σπίτι και τις οικογενειακές σου καταβολές να επιβαρύνουν τη σχέση σου. Κοινώς κοίτα κάτω από το περιτύλιγμα και γκρίνιαζε αν δεν σου κάνει η ουσία. Στην ερωτική σου ζωή και τη σχέση με τα παιδιά σου αλλάζουν πράγματα να ραγδαίους ρυθμούς και είναι λογικό να θέλεις να αντιδράσεις, απλά πρόσεξε μην καταλήγεις να το κάνεις στερώντας τον εαυτό σου. Δεν εμπιστεύεσαι τις κεραυνοβόλες καταστάσεις, αν έχουν έρεισμα στην πραγματικότητα όμως; Η ζωή ξεκινά εκεί που τελειώνει η ζώνη ασφαλείας σου. Κλισέ, αλλά εδώ ισχύει.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Οπλίζεσαι με καλύτερη διάθεση και έναν στρόβιλο ευχάριστων ερεθισμάτων

Σε συνεφέρουν ο Ήλιος κι ο Ερμής στους Διδύμους (21) και παρότι ο καιρός επιμένει στα χαζά του, εσύ φοράς πλέον την καλοκαιρινή σου διάθεση. Η ερωτική σου ζωή και οι συνεργασίες σου, σου δίνουν χαρά, ευκαιρίες για δημιουργία και διασκέδαση, για φλερτ και ηλεκτρισμένα ενσταντανέ. Φρόντισε να μην παραμπερδευτείς, ανταποκρίσου ή σκέψου αυτά που σε ακουμπάνε λίγο βαθύτερα σε προσωπικό επίπεδο και τα οποία έχουν και μία αξιοπρεπή χρηματική αποζημίωση σε οικονομικό επίπεδο. Κάνε αυτή τη δουλίτσα γιατί διαφορετικά ό,τι ακούς κι όποιος βλέπεις θα γίνεται αφορμή για να βάλεις κι άλλα στο πιάτο σου. Δεν το χρειάζεσαι, αντίθετα σεβάσου την επιθυμία σου να βάλεις δύο πράγματα στη σειρά στη ρουτίνα και την υγεία σου. Αυτή η τακτοποιησούλα με γνώμονα την ποιοτικότερη καθημερινή ζωή και δουλειά θα βοηθήσει τις πιο δύσκολες μεταβάσεις που αντιμετωπίζεις στο σπίτι, το οικογενειακό σου περιβάλλον και, τελικά, μέσα σου. Ένα ταξίδι χιλίων μιλίων αρχίζει με ένα βήμα ή, αλλιώς, baby steps.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Συγκράτησε τον εαυτό σου στα μικρά και ασχολήσου με τα μεγάλα της ζωής σου

Δουλείς στο σπίτι, με την οικογένεια, για το σπίτι και τελικά δουλεία με τον εαυτό σου φέρνουν ο Ερμής και ο Ήλιος στους Διδύμους (21). Είναι μια περίοδος αμφιθυμίας. Θέλεις να ασχοληθείς με την ιδιωτική σου ζωή, το σπίτι, την οικογένειά σου, όμως με αυτά που βλέπεις, που λέγονται, που μαθαίνεις, δεν σε χωράει ο τόπος. Αρχικά, άφησε την υπερανάλυση και τα πολλά λόγια στην άκρη και πιάσε ευελιξία, ενσυναίσθηση και το έμφυτο χάρισμά σου να ξέρεις τι συμβαίνει κατά βάθος. Μείνε στο βάθος κι όχι την επιφάνεια. Στη δουλειά, κρατήσου μακριά από έριδες, κουτσομπολιά και μεπρδέματα. Γίνε η βαρκούλα που αρμενίζει όταν χάνονται καράβια, μόνο έτσι θα κάνεις σωστές επιλογές. Απόλαυσε τις ερωτικές γνωριμίες και τις οικονομικές διαπραγματεύσεις και συμφωνίες των ημερών και φρόντισε να επενδύσεις και να μη δαπανήσεις άσκοπα το κεφάλαιό τους. Φλέρταρε, ερωτεύσου, δημιούργησε, αλλά μη ξεδεύεσαι στις ίδιες απατηλές εικόνες. Δεν πρέπει να νιώθεις μόνος σου όταν είσαι μαζί, ούτε στον έρωτα ούτε στις επιχειρήσεις. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*